ДУКАТ

АУКЦІОННИЙ ДІМ

АУКЦІОН

УКРАЇНСЬКА КНИГА

старовинні та рідкісні видання, карти, графіка

07.10.2017

ДУКАТ

АУКЦІОННИЙ ДІМ

АУКЦІОН

УКРАЇНСЬКА КНИГА

старовинні та рідкісні видання, карти, графіка

V

7 жовтня 2017 р. Початок торгів о 14:00

Передаукціонна виставка: 3.10 — 6.10.2017

Реєстрація учасників аукціону — під час роботи виставки

ANTIKVARIUM

м. Київ, вул. Рейтарська, 8Б
Галерея «ДУКАТ»
Телефон для довідок: (044) 279 09 03
e-mail:dykat@ukr.net
www.dykat.com.ua

Оргкомітет аукціону:
Білоус А.
Глоба І.
Глоба Н.
Грозовська О.
Комський Л.

Координатори проекту:
Кулівник М.
Лісова К.
Рак О.

Упорядники каталогу:
Глоба І.
Глоба Н.
Довбуш А.
Ємець Г.
Яцковська А.

Дизайн та верстка:
Берест О.

Фотозйомка:
Стеценко С.

Аукціонна добірка складається з чотирьох блоків:

— українська книга (лоти 1–96);

— світова книга (лоти 97–102);

— документи, карти та плани, листівки, фотографії (лоти 103–110);

— графіка (лоти 111–127).

Аукціонні лоти кожного блоку розміщено у зворотній хронологічній послідовності.

ІНФОРМАЦІЯ ДЛЯ УЧАСНИКІВ ТОРГІВ

(витяг з правил аукціонної торгівлі)

1. Аукціонні лоти (предмети, що виставлено на торги) демонструються на передаукціонній виставці, терміни якої вказано на початку аукціонного каталогу.

2. Естімейт (передаукціонна оцінка), який зазначено в каталозі, є орієнтиром для учасників торгів. Стартова ціна лота може виявитися нижчою за естімейт.

3. Особи, які хочуть взяти участь у торгах, повинні зареєструватися як учасники аукціону (на передаукціонній виставці або безпосередньо в день проведення торгів) та отримати номери учасників аукціону. Особи, які не пройшли реєстрацію, до участі у торгах не допускаються.

4. Під час реєстрації учасник подає: заяву на участь в аукціоні; документ, що засвідчує фізичну особу або представника юридичної особи (та його повноваження).

5. Якщо зареєстрований учасник аукціону не може бути присутнім на торгах особисто, він має можливість зробити попередні пропозиції щодо придбання лотів на аукціоні (письмові заявки) або взяти участь у торгах по телефону. У випадку внесення попередніх пропозицій, організатори аукціону зобов'язуються придбати вказані в аукціонних заявках лоти за найнижчою можливою ціною, але при цьому беручи до уваги стартові ціни та пропозиції, зроблені іншими учасниками торгів. У разі, якщо ціни, запропоновані різними зареєстрованими учасниками аукціону в письмових заявках, будуть однаковими, право придбання лота має той учасник, чия пропозиція надійшла раніше.

6. Організатори аукціону залишають за собою право зняти з торгів будь-який лот, заявлений до продажу та зазначений в аукціонному каталозі, без пояснення причин. Зняття з торгів може відбутися як до початку аукціонних торгів, так і безпосередньо під час них.

7. Якщо ведучим аукціону не запропоновано інше, крок збільшення вартості лота під час торгів дорівнює приблизно 10 %.

8. Ціни в каталозі вказано в умовних одиницях (долари США). Всі розрахунки проводяться згідно з чинним законодавством України в національній валюті (гривня) за середньокомерційним курсом в день розрахунку.

9. Розрахунки за придбані на аукціоні лоти здійснюються протягом 7 (семи) днів від дати проведення аукціону, не враховуючи вихідні та святкові дні. У разі несвоєчасної сплати, результат аукціону по лоту анулюється. Організатори аукціону залишають за собою право відмовити в реєстрації на наступних аукціонах особі, яка не викупила придбані лоти.

10. Придбані на аукціоні речі поверненню не підлягають.

11. Суперечки між учасниками та організаторами аукціону вирішуються шляхом переговорів, в іншому випадку — шляхом передачі справи на розгляд постійно діючого третейського суду при Асоціації «Третейське судочинство України».

12. Винагорода організаторам аукціону складає 10 %.

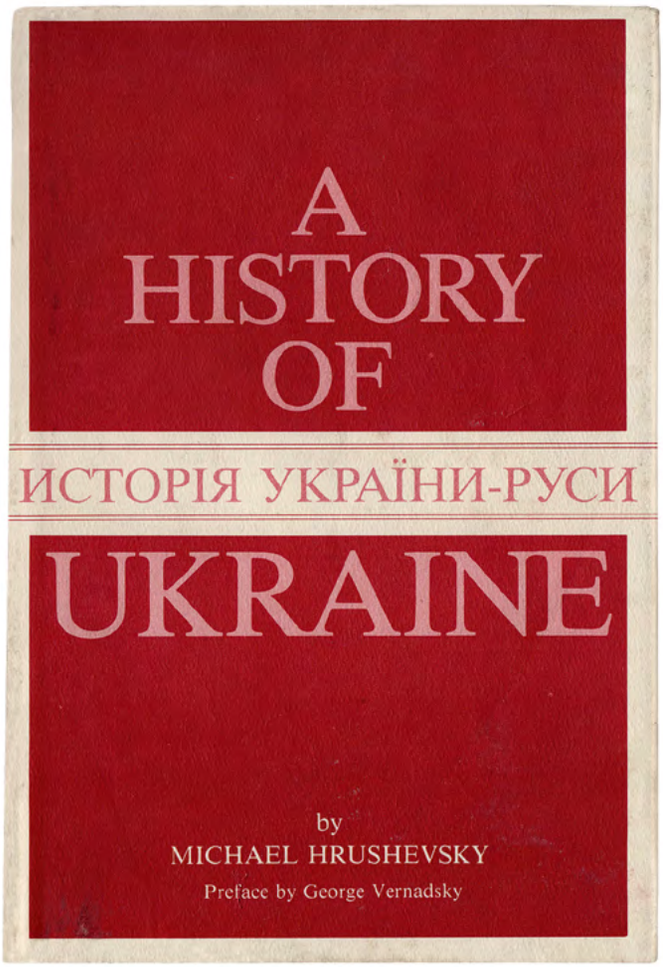

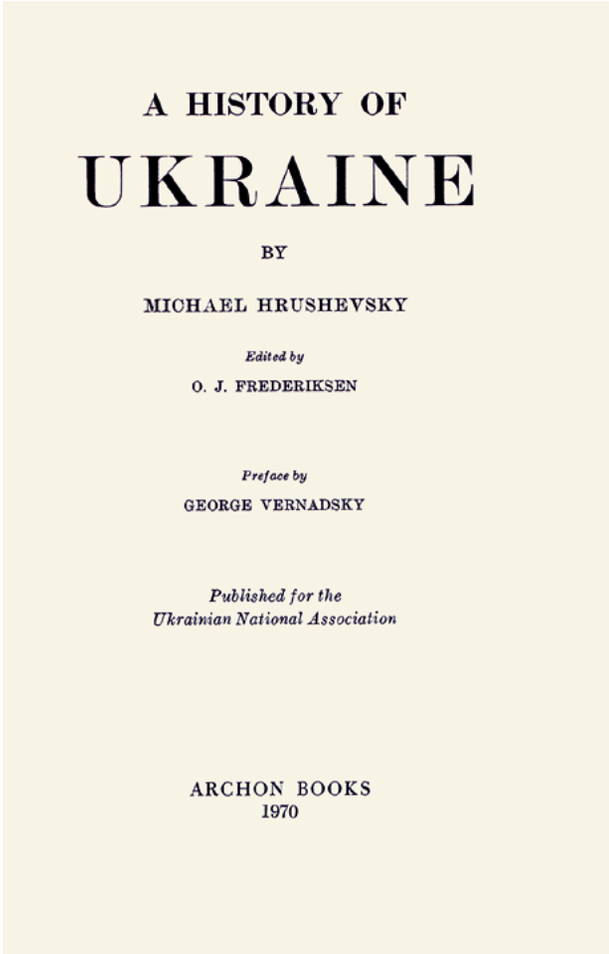

A HISTORY OF

UKRAINE

BY

MICHAEL HRUSHEVSKY

Edited by

O. J. FREDERIKSEN

Preface by

GEORGE VERNADSKY

Published for the
Ukrainian National Association

ARCHON BOOKS
1970

1. **HRUSHEVSKY M. A HISTORY OF UKRAINE. / PREFACE BY G. VERNADSKY. = ГРУШЕВСЬКИЙ М. ІСТОРІЯ УКРАЇНИ. / ПЕРЕДМОВА Г. ВЕРНАДСЬКОГО.**

USA: Pub. for the Ukrainian National Association;

Archon Books, 1970. — XX p., 630 p., [4] l. maps. — 23,5 × 15,8 × 4,2 cm.

В оригінальній палітурі. Шрифтове тиснення золотом на корінці.
Суперобкладинка. Незначні потертості.

Книга має наукову, історико-культурну цінність.
Емігрантське видання.

Естімейт 200 — 300
Стартова ціна — 100

Монографія **«Історія України»** є головною працею М. Грушевського, де викладено історію нашої держави від прадавніх часів до початку XX століття. Її було перекладено англійською мовою з метою ознайомлення американських читачів з історією другої за чисельністю слов'янської нації і таким чином полегшити їх розуміння подій у Східній Європі. «Історія України» М. Грушевського справила значний вплив на формування української історіографії новітнього часу.

ГРУШЕВСЬКИЙ МИХАЙЛО СЕРГІЙОВИЧ (1866–1934)

Видатний український історик, громадський і політичний діяч. Один із лідерів українського національного руху, голова Української Центральної Ради. Професор Львівського університету (1894–1914), дійсний член Чеської академії наук і мистецтв (1914), член-кореспондент Всеукраїнської академії наук (1923) та Академії наук СРСР (1929), багаторічний голова Наукового товариства ім. Шевченка. Засновник української наукової історіографії, автор понад 2 000 наукових праць.

ВЕРНАДСЬКИЙ ГЕОРГІЙ ВОЛОДИМИРОВИЧ (1887–1973)

Видатний російсько-американський історик, правознавець, суспільний діяч, культуролог, один із теоретиків євразійства. Професор Карлового університету в Празі (1922–1927), професор Єльського університету (1927–1956).

Typus Generalis
VKRAINÆ
sive
PALATINATUUM PODOLIÆ, KIOVIENSIS
et Braczlavienis terras
nova delineatione exhibens
MAGNI DUCATUS
LITHUANIÆ PARS
SEVERIÆ
DUCATUS.
MAGNI
DUCATUS
MOSCOVIÆ
PARS.
VOLYNIÆ
PARS
RUSSIÆ
PARS
WALACHIA.
MOLDAVIA.
Loca Deserta
Dzike Polie
Loca Deserta
Loca Deserta
Loca Deserta
Loca Deserta
Loca Deserta
BUDZIAK
CZARNE
MOREE
Pontus Euxinus
BULGARIA
CRIMEA
LIMEN
Meotis Palus
ASIÆ
PARS
CIRCASSIA.
Meridies

POLESIE
Palatinat de
Chelm
PARTIE DE
RUSSIE
POLOGNE
VOLHYNIE.
Palatinat
de Belzcz
Palatinat
de Kiow
PODOLIE.
Eschelle
RUSSIE NOIRE.
divisee en ses Palatinats
tiree pour la plus grande partie
de la grande Carte de Vkraine.
du Sr. le Vasseur de Beauplan.
Par le Sr. CARTON Sillonville Ingr. ordre du Roy.
A PARIS.
Avec Priuilege pour Vingt ans.
1665.
HONGRIE
TRANSYLVANIE
MOLDAVIE
Meridies

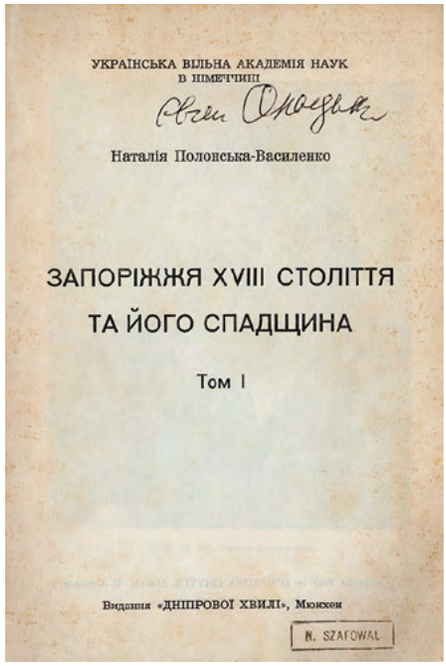

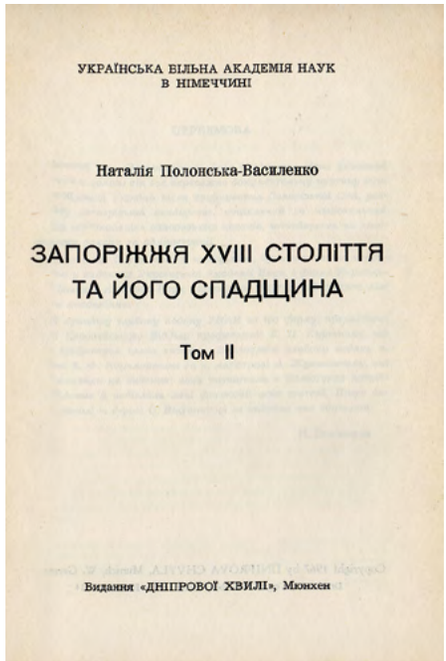

2. ПОЛОНСЬКА-ВАСИЛЕНКО Н. ЗАПОРІЖЖЯ XVIII СТОЛІТТЯ ТА ЙОГО СПАДЩИНА. В 2-Х Т.

Т. I: Мюнхен: Вид-во «Дніпрової хвилі», 1965. — 398 с., табл., фронтиспис. — 20,7 × 14,3 × 2,5 см;
Т. II: Мюнхен: Вид-во «Дніпрової хвилі», 1967. — 248 с., табл., карти, [1] арк. табл. вкл. — 20,7 × 14,3 × 1,8 см.

В оригінальній видавничій обкладинці. Незначні потертості, забруднення та надриви обкладинки. На титулі першого тому власницький підпис та печатка. Додаток: вирізка з газети за 12 березня 1968 року — «Архіви Запорізької Січі».

Книга має наукову, історико-культурну цінність.
Прижиттєве видання автора.

Естімейт 300 — 500
Стартова ціна — 200

Двотомник містить унікальні відомості про останній етап у боротьбі Запоріжжя за свої вольності. Опрацьовані автором факти було зібрано з важливих джерел, що збереглися на той час в архівах Києва, Одеси, Дніпропетровська.

ПОЛОНСЬКА-ВАСИЛЕНКО Наталія Дмитрівна

(*уродж. Меньшова;* 1884–1973)

Історик, археолог, архівіст, автор близько 200 наукових праць, що входять до золотого фонду української науки в царині історії Запоріжжя та Південної України XVIII ст. Член Київського товариства старожитностей і мистецтв, дійсний член Наукового товариства ім. Шевченка, академік Української вільної академії наук.

Українське видавництво «Дніпрова хвиля» у Мюнхені — видавничий дім, заснований у 1954 році Олексою Вінтоняком та його однодумцями з ОУН. За перші 20 років свого існування видавництво випустило понад 60 українських книг.

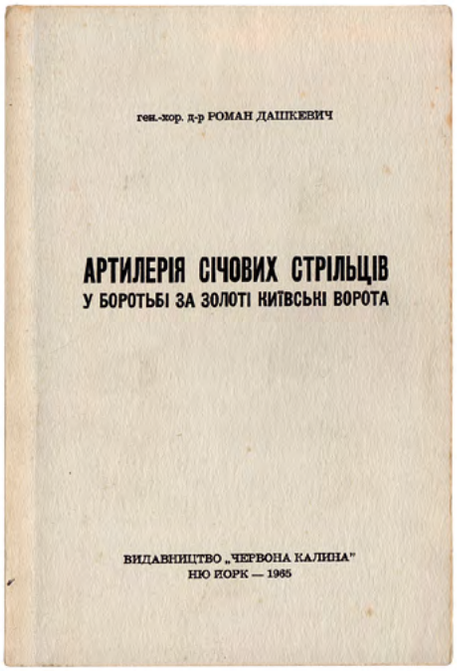

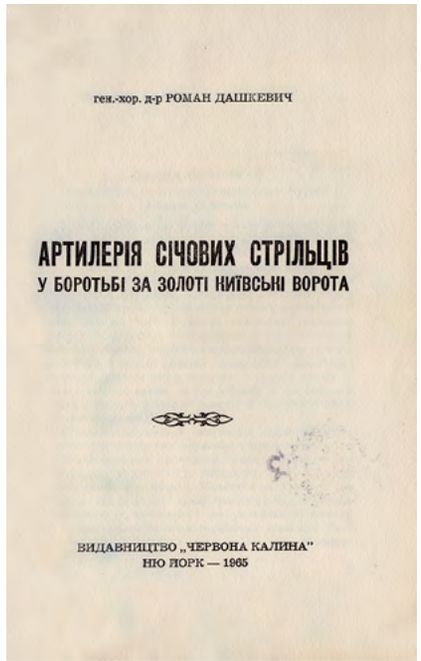

3. ДАШКЕВИЧ Р. АРТИЛЕРІЯ СІЧОВИХ СТРІЛЬЦІВ У БОРОТЬБІ ЗА ЗОЛОТІ КИЇВСЬКІ ВОРОТА.

Ню Йорк: Вид-во «Червона Калина»; друк. «Луна», 1965. — 208 с., [2] арк. іл. — 21 × 14,2 × 1,5 см.

В оригінальній видавничій обкладинці. Незначні потертості та забруднення. Наявна нерозбірлива печатка.

Книга має наукову, історико-культурну цінність.
Прижиттєве видання автора.

Естімейт 200 — 250
Стартова ціна — 100

У книзі викладено спогади генерал-хорунжого Армії УНР Романа Дашкевича про участь Січових стрільців у визвольній боротьбі українського народу на Наддніпрянщині у 1917–1920 рр. Історію гарматної бригади Січових Стрільців написано в пам'ять гармашів-старшин і рядовиків, що полягли в боях, і тих, яких було замучено через їх службу у гарматній бригаді. Автор спирався на збережені записи та свідчення інших учасників воєнних подій.

ДАШКЕВИЧ Роман Іванович (1892–1975)

Український галицький політичний і військовий діяч, полковник армії УНР (генерал-хорунжий в еміграції), правник, один із засновників української артилерії.

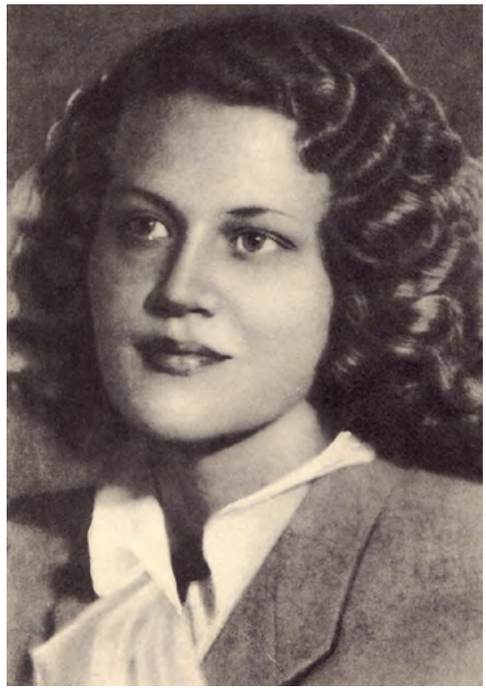

4. **КОСТЕНКО Л.**
ПРОМІННЯ ЗЕМЛІ: ВІРШІ.

Київ: Вид-во ЦК ЛКСУ «Молодь», 1957. — [2] с., фронтиспис, 60 с. — 16,5 × 10,9 × 0,3 см. — 6 000 прим.

В оригінальній видавничій обкладинці. Незначні потертості та забруднення.

Перша книга поезій Ліни Костенко. Має історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Прижиттєве видання автора.

Естімейт 300 — 400
Стартова ціна — 150

Поетичний талант Ліни Костенко яскраво виявився під час навчання в Московському літературному інституті ім. М. Горького (1952–1956). Рукописна збірка **«Проміння землі»** (як дипломна робота) отримала захоплений відгук письменника Всеволода Іванова: «Це дуже талановитий поет з великим майбутнім. Вірші Ліни Костенко вражають своєю задушевністю, теплотою і дивовижною щирістю, тою високою щирістю, яка розкриває душу людини без дріб'язкового копирсання, надривності, цинізму». У віршах, що ввійшли до збірки, домінують замилування красою світу, відчуття органічності та яскравості буття, яке в молодості дарує людині ілюзію його вічності. Проте у них можна знайти і громадянські настрої, гостру стурбованість байдужістю світу, вразливість тонкої людської натури, епічне переживання історії, схильність до іронії, зацікавлення фольклором. Ліна Костенко виявила себе вправним початківцем, який володіє прийомами естрадної поетики, популярними серед молодих шістдесятників.

КОСТЕНКО Ліна Василівна (нар. 1930)

Українська письменниця, поет-шістдесятник, перекладач чеської та польської поезії. Лауреат Державної премії України ім. Т. Шевченка (1987), премії фундації Антоновичів (1989), премії Петрарки (1994). У радянські часи брала активну участь у дисидентському русі, за що її було надовго виключено з літературного процесу. Почесний професор Києво-Могилянської академії, почесний доктор Львівського та Чернівецького університетів. Твори Костенко перекладено англійською, польською, білоруською, естонською, італійською, німецькою, словацькою та французькою мовами.

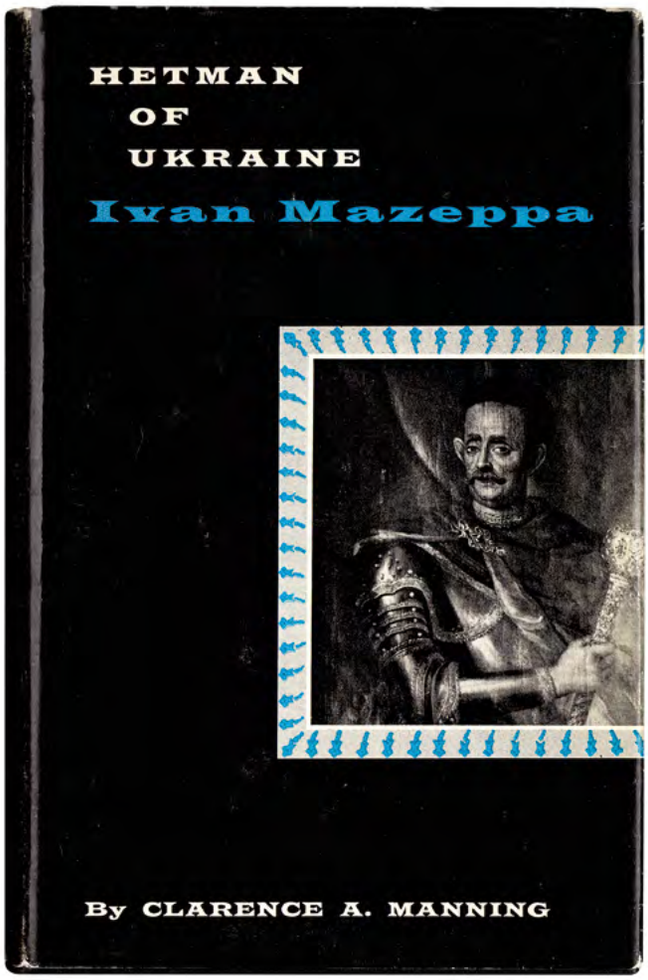

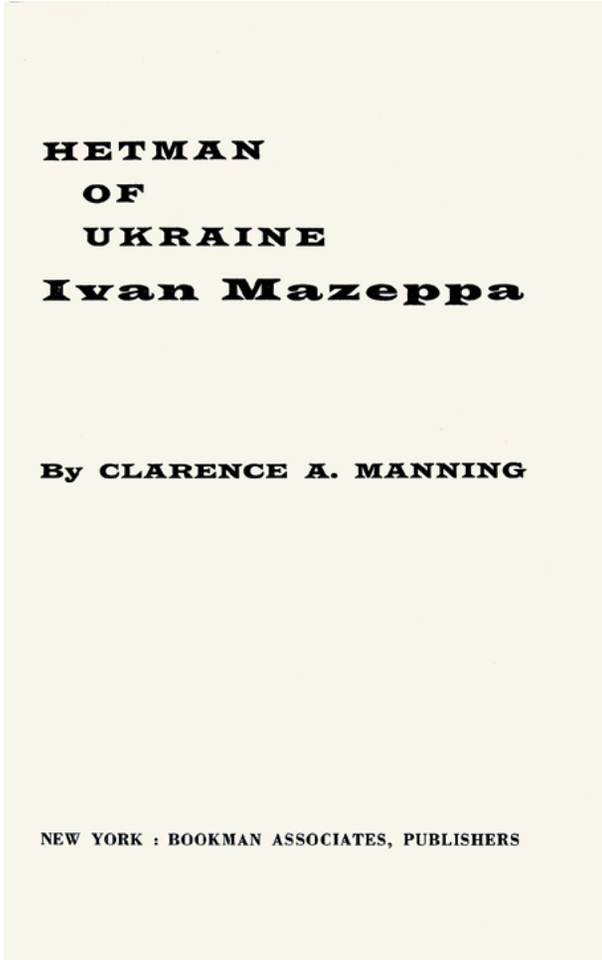

5. **MANNING C. A.**
HETMAN OF UKRAINE IVAN MAZEPPA.
= [МЕННІНГ К. А. ГЕТЬМАН УКРАЇНИ ІВАН МАЗЕПА.]

New York: Bookman Associates publ., 1957. — 234 с. — 22 × 14,3 × 2,2 см.

В оригінальній видавничій палітурі. Шрифтове тиснення на корінці. Суперобкладинка. Незначні потертості.

Книга має наукову, історико-культурну цінність.
Емігрантське видання. Прижиттєве видання автора.

Естімейт 200 — 300
Стартова ціна — 100

Героїчна постать Івана Мазепи — символ українських прагнень до політичної незалежності — вже давно стала предметом суперечок та легенд. Мазепі присвячено чимало пісень, історій, літературних творів, найвідомішим з яких є поема Байрона. Спираючись на доступні в той час матеріали, американський славіст Кларенс Меннінг детально простежив політичний шлях Івана Мазепи, висвітлив цікаві, майже фантастичні факти з життя гетьмана та змалював характерні риси його особистості.

МЕННІНГ Кларенс Август (1893–1972)

Відомий американський славіст. Протягом 43 років працював у Колумбійському університеті в Нью-Йорку, згодом був призначений головою кафедри слов'янознавства. Автор низки досліджень в царині славістики, перекладів значущих творів слов'янської літератури. Піонер галузі слов'янознавства у США.

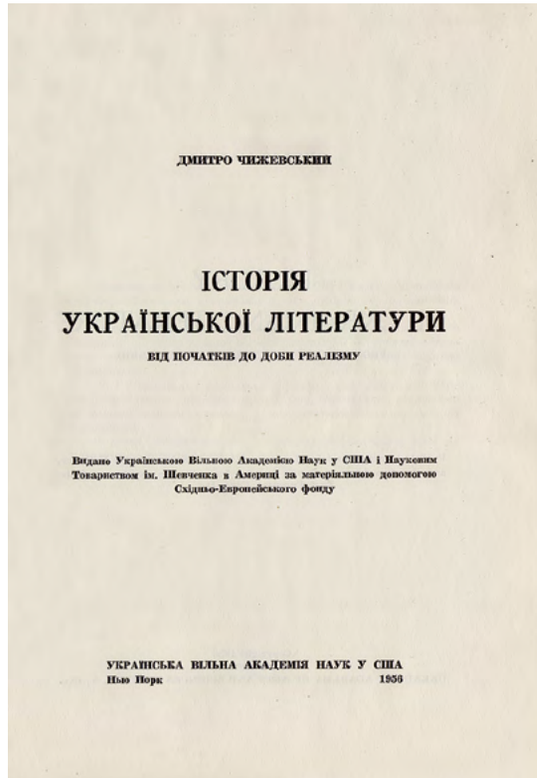

6. **ЧИЖЕВСЬКИЙ Д.**
ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ: ВІД ПОЧАТКІВ ДО ДОБИ РЕАЛІЗМУ. / ЛІТ. РЕД. Ю. ШЕРЕХА-ШЕВЕЛЬОВА.

Нью Йорк: Українська вільна академія наук у США; Наукове товариство ім. Шевченка в Америці, 1956. — [4] с., 512 с. — 24,7 × 17 × 2,7 см.

В оригінальній видавничій обкладинці. Незначні потертості та забруднення.
Оформлення обкладинки П. Холодного.

Книга має наукову, історико-культурну цінність.
Прижиттєве видання автора.

Естімейт 250 — 300
Стартова ціна — 100

«Історія української літератури» Д. Чижевського — чи не єдине до сьогодні дослідження, в якому український літературний процес простежено у контексті не лише слов'янської, а й світової літератури, відповідно до визначальних художніх течій. За «схемою розвитку», яку подано у книзі, українська література до початку XX ст. вписується у дев'ять стильових періодів: 1. Доба монументального стилю (XI ст.); 2. Доба орнаментального стилю (XII–XIII ст.); 3. Переходова доба (XIV–XV ст.); 4. Ренесанс та реформація (кінець XVI ст.); 5. Бароко (XVII–XVIII ст.); 6. Класицизм (кінець XVIII — 40-і рр. XIX ст.); 7. Романтика (кінець 20-х — початок 60-х рр. XIX ст.); 8. Реалізм (від 60-х років XIX ст.); 9. Символізм (початок XX ст.). Науковість запропонованої дослідником періодизації обумовлено насамперед узгодженістю з «картою» загальноєвропейського естетичного розвитку X–XIX ст.

ЧИЖЕВСЬКИЙ Дмитро Іванович (1894–1977)

Український вчений-енциклопедист; культуролог-славіст, філософ, релігієзнавець, історик церкви, палеограф, літературознавець, лінгвіст, дослідник української і слов'янської літератури, історії культури, філософії, релігійної думки й слов'янської духовності, а також німецької славістики.

ХОЛОДНИЙ Петро Петрович (*молодший*, 1902–1990)

Один із найвизначніших українських митців XX століття. Працював у галузях живопису, графіки, іконопису, монументально-декоративного мистецтва. Член українського мистецького гуртка «Спокій» (Варшава), Асоціації незалежних українських митців (Львів), Об'єднання мистців українців в Америці. Учасник численних виставок у Львові, Варшаві, Берліні, Будапешті, Брюсселі, Нью-Йорку та ін. Довголітній ілюстратор журналу для дітей «Веселка».

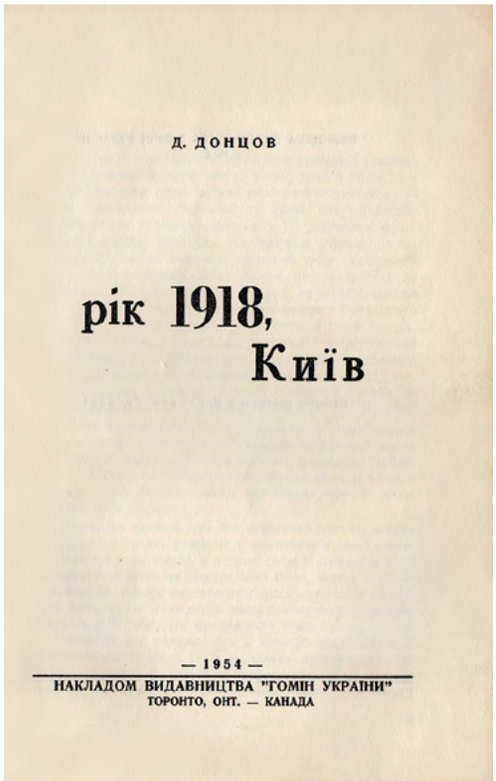
Д. ДОНЦОВ

рік 1918,
Київ

— 1954 —
НАКЛАДОМ ВИДАВНИЦТВА "ГОМІН УКРАЇНИ"
ТОРОНТО, ОНТ. — КАНАДА

7. **ДОНЦОВ Д.**
РІК 1918, КИЇВ.

Канада, Торонто: Вид-во «Гомін України», 1954. — Бібліотека вид-ва «Гомін України». — Ч. 1. — 128 с. — 21,2 × 14,4 × 1 см.

В оригінальній видавничій обкладинці. Незначні потертості та забруднення.
Власницькі позначки графітним олівцем у тексті.
Художнє оформлення обкладинки Н. Ґеркен-Русової.

Книга має наукову, історико-культурну цінність.
Прижиттєве видання автора.

Естімейт 250 — 350
Стартова ціна — 150

«Ця книга — не спогади. Це — щокількаденні записки, роблені похапцем, часто вночі, в 1918 році в Києві, про зустрічі, епізоди, події та акції політичного характеру — чисто припадково збережені до цього часу (замітки неполітичного характеру знищено). Це доривочні фраґменти, написані, подекуди телеграфним стилем, бо на детальний опис не дозволяв скажений темп тодішнього життя».

ДОНЦОВ Дмитро Іванович (1883–1973)

Теоретик українського націоналізму, філософ, творець сучасної версії теорії українського інтегрального націоналізму, підприємець, літературний критик і публіцист. Ідеолог української консервативної революції. Редактор журналу «Літературно-науковий вісник». Автор книг «Націоналізм», «Хрестом і мечем», «Дух нашої давнини». Ідеї та погляди Донцова, засновані на соціальному дарвінізмі й націоналізмі, стали основою політичної платформи ОУН.

ҐЕРКЕН-РУСОВА Наталія (1897–1989)

Художник театру та кіно, графік, майстер декоративно-ужиткового мистецтва, теоретик і пропагандист українського професійного театру, журналіст. Навчалася в Українській академії мистецтва у Г. Нарбута, М. Бойчука, В. Кричевського. Продовжила мистецькі студії в Празі, Парижі, Флоренції, Ніцці. Працювала театральним художником у Флоренції, Парижі, Брно, Подєбрадах, Братиславі, Дрездені, Бухаресті. Співпрацювала з Берлінською кіностудією УФА (1933). Експонувала свої твори на численних закордонних виставках.

КОЛГОСП
ТВАРИН
GEORGE ORWELL

GEORGE ORWELL

КОЛГОСП ТВАРИН

КАЗКА

З англійської мови перекладав

ІВАН ЧЕРНЯТИНСЬКИЙ

ВИДАВНИЦТВО «ПРОМЕТЕЙ»

8. **ОРУЕЛ Ґ.**
КОЛГОСП ТВАРИН: КАЗКА. = ORWELL G. ANIMAL FARM. / ПЕРЕКЛ. З АНГЛ. І. ЧЕРНЯТИНСЬКОГО; ОБКЛ.: М. ГРИГОРІЇВ.

Мюнхен: Вид-во «Прометей», [1947]. — 92 с., 1 арк. портр. — 20,8 × 15 × 0,5 см.

В оригінальній видавничій обкладинці. Незначне пожовтіння паперу та потертості обкладинки.

Книга має історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість. Прижиттєве видання автора. Перший переклад твору іноземною мовою. Український переклад Орвелл не просто вітав, а й особисто написав до нього передмову. Письменник вважав, що колишні радянські громадяни зможуть «пробити пролом» в радянській ідеології.

Естімейт 2 000 — 2 500
Стартова ціна — 1 000

ОРВЕЛЛ (ОРУЕЛЛ) Джордж (1903–1950)

Відомий англійський письменник. Справжнє ім'я — Ерік Артур Блер. Всесвітнє визнання отримав завдяки творам, написаним в останні роки життя, — політичній алегорії «Колгосп тварин» і роману-антиутопії «1984», у яких він без прикрас змалював тоталітарне суспільство.

«Колгосп тварин» (англ. Animal Farm; в інших українських перекладах також: «Скотоферма», «Хутір тварин») — повість-антиутопія Джорджа Орвелла, написана у 1943–1944 роках. Це алегорія революції 1917 року і наступних подій в СРСР під час становлення та існування сталінізму перед Другою світовою війною.

Закінчивши книгу, Орвелл зіткнувся з тим, що ніхто в Британії не брався за її публікацію. Єдиним, хто погодився надрукувати твір, став Фредерік Варбург — директор і співвласник видавництва «Секер і Варбург», яке раніше видало документальну повість Орвелла «Пам'яті Каталонії». Видавництво займало антикомуністичну й антифашистську позицію, тому «Колгосп тварин», нехай і з тяганиною, було опубліковано в серпні 1945 року. Хітом книга стала рік потому, коли увійшла до списку «вибір редакції» одного з американських книжкових клубів. За три роки в США було продано 460 тисяч екземплярів. Потім книга почала свій хід за межами англо-американського ринку.

Український переклад повісті було адресовано тисячам українських «переміщених осіб», що після Другої світової війни опинилися на території окупованої Німеччини. Під псевдонімом **«Іван Чернятинський»** ховався американський науковець українського походження, в майбутньому — відомий вчений-візантиніст, голова Міжнародної асоціації візантиністів, почесний голова Української академії мистецтв і наук в США, професор Гарвардського університету **Ігор Шевченко**. Йому належить ідея перекладу і саме він запропонував Дж. Орвеллу написати передмову до українського видання. До слова, кошти за український наклад сплатив сам письменник.

Доля перекладу, виданого в серпні 1947 року українським видавництвом «Прометей» в Німеччині, була нелегкою. З листування видавців відомо, що близько 1 500 примірників накладу було конфісковано американською окупаційною владою в Мюнхені, передано за угодою радянській окупаційній адміністрації і, вочевидь, знищено.

Від видавництва: «Випускаючи друком у Видавництві „Прометей" Ґ. Оруелла „Колгосп Тварин" в авторизованім перекладі на українську мову п. Івана Чернятинського — започатковуємо таким чином цілу серію перекладів на українську мову творів сучасних західньо — европейських письменників та публіцистів. <…> „Колгосп Тварин" — був недавно сенсацією видавничого західньо — европейського ринку. Є це твір соціяльно-політичної сатири. Передаючи його в руки нашого читача, дякуємо Авторові за його безкорисну згоду на видання „Колгоспу Тварин" у видавництві „Прометей", як також п. Іванові Чернятинському за переклад».

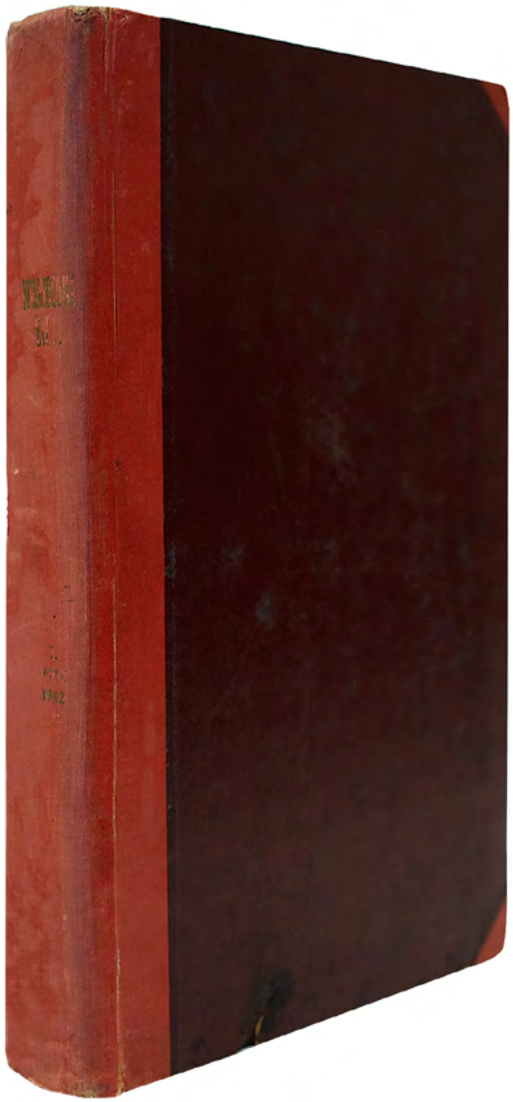

Рік III. Ч. 1 (448) Пятниця 2 січня 1942. Ціна 30 сот.

КРАКІВСЬКІ ВІСТІ

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

„Krakauer Nachrichten" — Ukrainische Tageszeitung

Рік найбільших перемог

Новорічна відозва Фірера

Денний приказ Фірера

На порозі третього року

9. КРАКІВСЬКІ ВІСТІ: УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК.

Краків: Українське видавництво, 1942. — Рік III. — 140 + 1 ч. — 874 с. — 42 × 27 × 4,7 см.

В індивідуальній складеній (коленкор, шкіра) палітурі. Тиснення золотом на корінці. Незначні потертості та забруднення, подекуди надриви. У ч. 70 с. 5–6 вшито в кінці номера.

Видання має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес.

Естімейт 400 — 500

Стартова ціна — 300

«Краківські вісті» — український щоденник (виходив спершу двічі на тиждень, потім тричі, а згодом щоденно), який випускало «Українське видавництво» у Кракові (1940–1944), а пізніше у Відні (10 жовтня 1944 — 4 квітня 1945). Незважаючи на суворі обмеження німецької цензури, «Краківські вісті» були найвпливовішим українським періодичним виданням під час Другої світової війни та важливим джерелом інформації про хід воєнних та післявоєнних подій на території України. Також у щоденнику розміщували інформацію про культурне життя України, статті про міжнародні події тощо. За час існування газети вийшло близько 1 400 чисел, тираж коливався між 7 200 та 22 500 примірників. Видання мало профашистське спрямування.

«Українське видавництво» у Кракові — Львові діяло як спілка з обмеженою порукою протягом 1939–1945 рр. з осідком у Кракові. До історії української культури увійшло як найбільший видавничий осередок часів Другої світової війни. Єдине українське видавництво в Генерал-губернаторстві, дозволене німецькою владою. Діяльність видавництва, тісно пов'язаного з Українським центральним комітетом, утруднювали сувора німецька цензура і брак паперу.

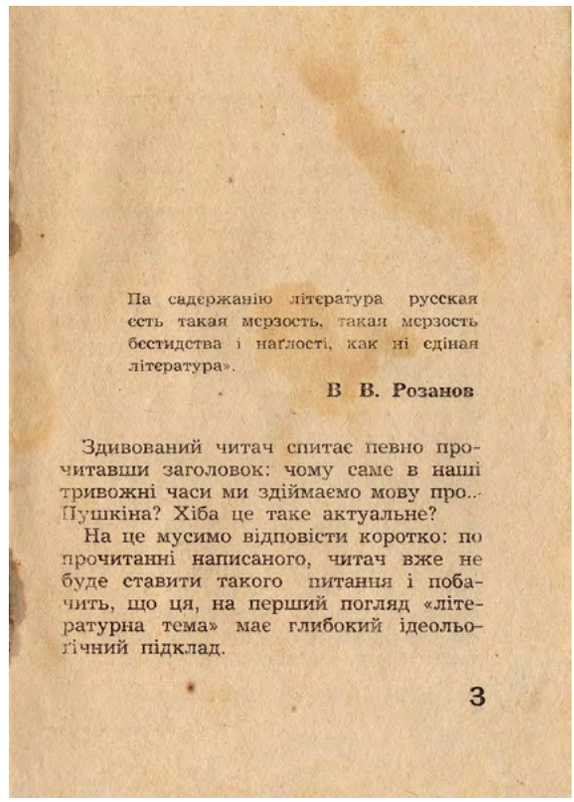

На содержанію література русская есть такая мерзость, такая мерзость бестидства і наглості, как ні єдіная література».

В. В. Розанов

Здивований читач спитає певно прочитавши заголовок: чому саме в наші тривожні часи ми здіймаємо мову про Пушкіна? Хіба це таке актуальне?

На це мусимо відповісти коротко: по прочитанні написаного, читач вже не буде ставити такого питання і побачить, що ця, на перший погляд «літературна тема» має глибокий ідеольоґічний підклад.

3

10. ХАРАКТЕРНИК. ПУШКІН І МИ.

Рівне — Київ: Українське Вид-во «Волинь»; Друк. Окружної друкарні в Рівному, 1942. — 52 с. — Серія «Бібліотека „Антикомуніста”». — Ч. 3. — 14 × 10 × 0,4 см.

Без обкладинки. Потертості та забруднення.

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Прижиттєве видання автора.

Естімейт 250 — 350
Стартова ціна — 100

Це перше видання критичного нарису у форматі «кишенькової книжечки». Тут висвітлено ставлення Пушкіна до українства, а також розглянуто причини, з яких Сталін вважав твори поета ідеологічно корисними.

ХАРАКТЕРНИК (*справжнє ім’я: Бжеський Роман Степанович; псевдоніми: Гармаш, Дажбожич, Десняченко Роман, Задеснянський Роман, Задніпрянський Роман, Мазепинець Іван, Млиновецький Р., Орликівець Р., Роберт Паклен;* 1897–1982)

Український політичний та громадський діяч доби УНР. Активний учасник Української революції 1917–1921 рр.: очільник місцевої міліції, інструктор Центральної Ради, боєць українських добровольчих загонів, державний службовець, дипкур’єр, розвідник, безпосередній учасник боїв з більшовистськими військами. Ідеолог модерного українського націоналізму. Дослідник української історії, літературознавець, журналіст, публіцист. Автор понад 120 праць, публіцистичних дописів, есеїв, мемуарів.

«Волинь» — одне з найбільших і найвпливовіших українських видавництв часів Другої світової війни, що діяло протягом 1941–1944 рр. у Рівному. Ініціатором створення був С. Скрипник, пізніше видавництво очолив І. Тиктор. Тут виходили друком газета «Волинь», журнали «Орленя» та «Український хлібороб», українські книжки та календарі. У 1942 році було випущено низку «кишенькових книжечок» серії «Бібліотека “Антикомуніст”».

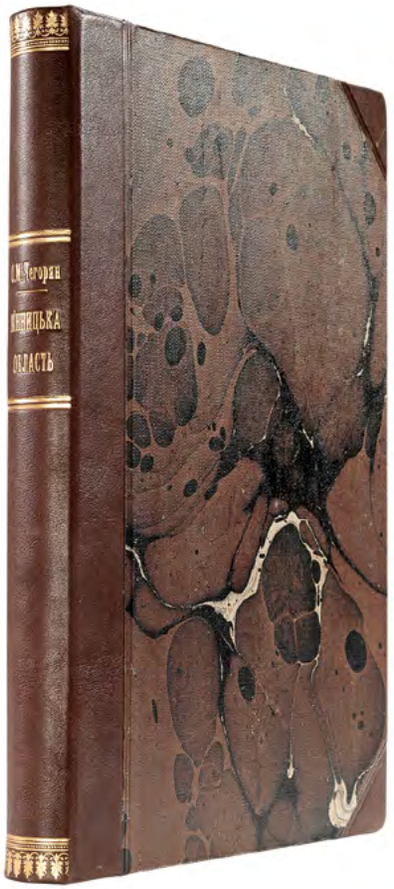

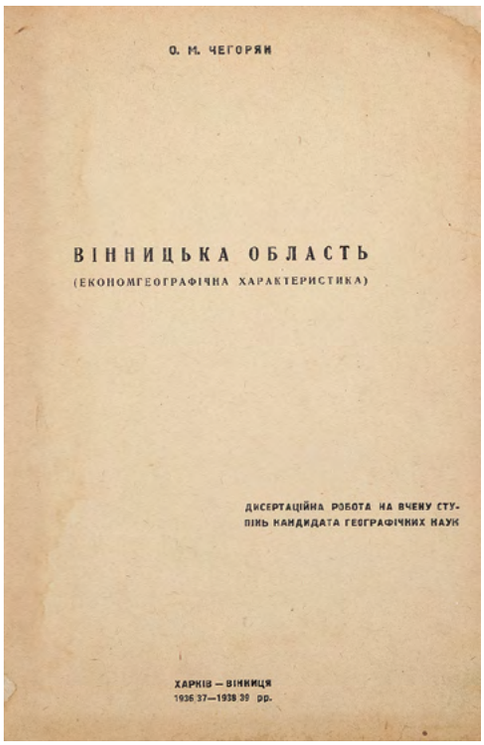
О. М. ЧЕГОРЯН

ВІННИЦЬКА ОБЛАСТЬ
(ЕКОНОМГЕОГРАФІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА)

ДИСЕРТАЦІЙНА РОБОТА НА ВЧЕНУ СТУПІНЬ КАНДИДАТА ГЕОГРАФІЧНИХ НАУК

ХАРКІВ — ВІННИЦЯ
1936/37—1938/39 рр.

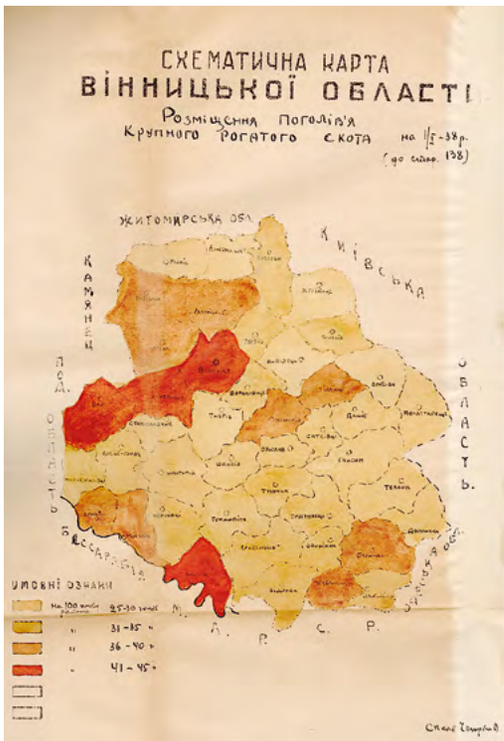

11. ЧЕГОРЯН О. М.
ВІННИЦЬКА ОБЛАСТЬ
(ЕКОНОМГЕОГРАФІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА).

Харків — Вінниця: [б. в.], 1936/37–1938/39. — II арк., 156 арк., 3 арк., 4 с.: [38] арк. мапи, табл. — 29,1 × 20,3 × 2,9 см.

В індивідуальній складеній («мармуровий» папір, шкіра) палітурі. Орнаментально-шрифтове тиснення золотом на корінці. Форзаци з рослинним орнаментом, каптал, ляссе. Текст віддруковано на друкарській машинці, наявні виправлення в тексті. Сліди реставрації. Незначні потертості та забруднення, сліди рідини. **Роботу підписано автором та двома рецензентами, рецензії завірено печатками Харківського державного університету ім. О. М. Горького.**

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес.

Естімейт 700 — 1 000
Стартова ціна — 500

Дослідження є дисертаційною роботою О. Чегоряна на здобуття вченого ступеня кандидата географічних наук. Метою роботи був аналіз економіко-географічних особливостей Вінницької області. На початку подано фізико-географічний нарис з характеристикою природних умов місцевості. Основні розділи дослідження: географічне положення, територія, адміністративний поділ і кордони області; природні умови; короткий історичний огляд; населення; господарство; промисловість; сільське господарство, транспорт і економічні зв'язки; заключення. Робота містить багато кольорових мап області.

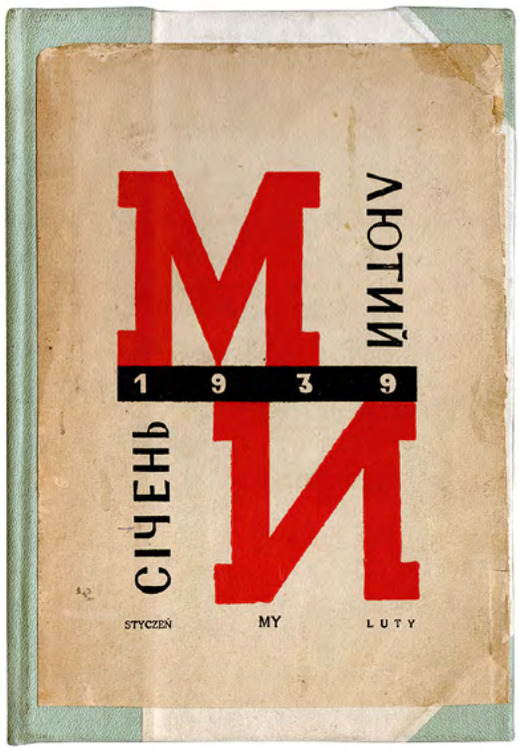

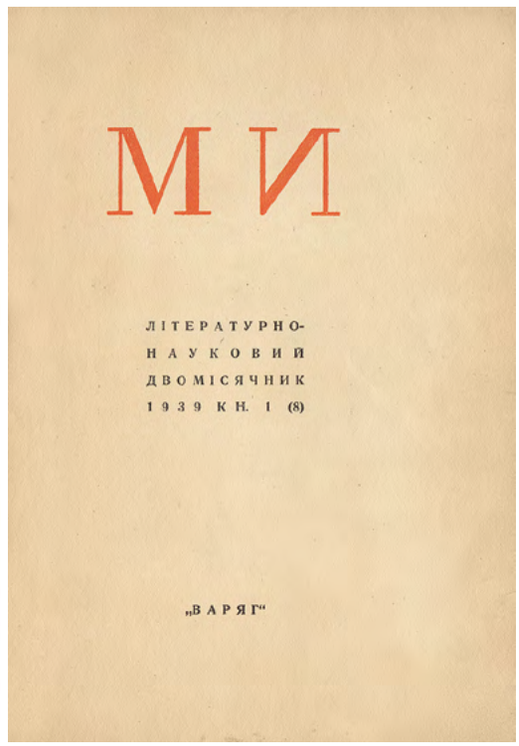

12. **МИ: ЛІТЕРАТУРНО-НАУКОВИЙ ДВОМІСЯЧНИК.**

Варшава — Львів: «Варяг»: Друк. Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові, 1939. — Кн. 1 (8), січень — лютий. — 100 с. — 22,1 × 15,5 × 1,4 см.

В індивідуальній палітурі. На кришки наклеєно боковинки оригінальної обкладинки **в оформленні П. Холодного**. Незначні потертості та забруднення.

Видання має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес.

Естімейт 300 — 400
Стартова ціна — 250

В 1930-х рр. у Варшаві почали виходити три часописи, що посіли в українській журналістиці окреме поважне місце. Першим з них був квартальник, а згодом двомісячник **«Ми»** (1933–1939), який за час свого існування ознайомив читачів із напрацюваннями таких перекладачів як І. Дубицький (переклади творів французьких та іспанських митців), Н. Левицька-Холодна (переклади з польської, французької та італійської мов), С. Гординський (переклади віршів Е. Верхарна, О. Уайльда, китайської військової лірики) тощо.

ХОЛОДНИЙ Петро Петрович (*молодший*, 1902–1990)

Один із найвизначніших українських митців XX століття. Працював у галузях живопису, графіки, іконопису, монументально-декоративного мистецтва. Член українського мистецького гуртка «Спокій» (Варшава), Асоціації незалежних українських митців (Львів), Об'єднання мистців українців в Америці. Учасник численних виставок у Львові, Варшаві, Берліні, Будапешті, Брюсселі, Нью-Йорку та ін. Довголітній ілюстратор журналу для дітей «Веселка».

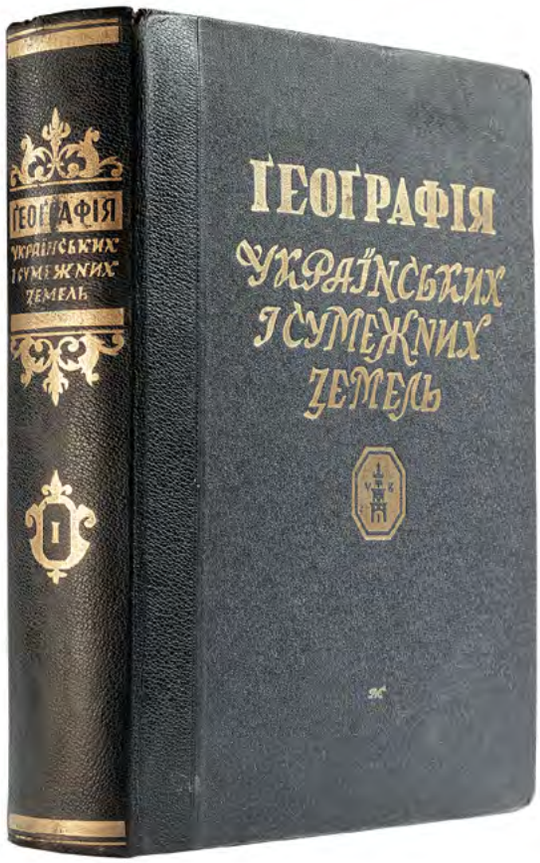

ҐЕОҐРАФІЯ
УКРАЇНСЬКИХ І СУМЕЖНИХ ЗЕМЕЛЬ

ТОМ I.
ЗАГАЛЬНА ҐЕОҐРАФІЯ

опрацював і зредагував
Др. ВОЛОДИМИР КУБІЙОВИЧ
доцент Ягайлонського Університету

при співучасті:
др. Р. ЄНДИКА, мр. Е. ЖАРСЬКОГО, проф. др. І. ЗІЛИНСЬКОГО, проф. інж. В. ІВАНИСА, М. КУЛИЦЬКОГО, др. КРИПЯКЕВИЧА, проф. М. МЕЛЬНИКА, проф. С. ПАШКЕВИЧ, др. Ю. ПОЛЯНСЬКОГО, мр. І. ТЕСЛІ, др. І. ФЕДЕВА і проф. В. ЧЕРЕДІЄВА.

ЛЬВІВ 1938
УКРАЇНСЬКИЙ ВИДАВНИЧИЙ ІНСТИТУТ У ЛЬВОВІ.

13. ҐЕОҐРАФІЯ УКРАЇНСЬКИХ І СУМЕЖНИХ ЗЕМЕЛЬ. / ОПРАЦЮВАВ І ЗРЕДАГУВАВ ДР. В. КУБІЙОВИЧ.

Львів: Український видавничий інститут у Львові;
Друк. Наукового Товариства ім. Т. Шевченка у Львові, 1938. — Т. I [і єдиний]:
Загальна ґеоґрафія. — VIII с., 512 с., [8] арк. мап: іл. — 25,1 × 17,3 × 4,8 см.

В оригінальній складеній (коленкор, шкіра) палітурі. Орнаментально-шрифтове тиснення золотом. Тонований верхній обріз. Незначні потертості та забруднення. Мапи та діаграми М. Кулицького. **Художнє оформлення обкладинки М. Бутовича.**

Видання має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес.

Естімейт 800 — 1 100
Стартова ціна — 700

«Ґеоґрафія українських і сумежних земель» — колективна монографія енциклопедичного характеру, що відбиває географічні знання станом на середину — кінець 1930-х рр. про Україну в межах української етнічної території. Перший том праці складається з 21 розділу, зокрема: I. Положення, границі й територія українських етнографічних земель; II. Ґеольоґія; III. Релієф українських земель; IV. Морфольоґічні краєвиди українських земель; V. Ґрунти; VI. Підсоння; VII. Гідрольоґія та ін. У книзі опубліковано ґрунтовні дослідження про українські терени за всіма галузями географічного знання. Важливо, що матеріал подано доступно й зрозуміло широкому загалу, відповідно до тодішнього рівня розвитку географічних наук. Опрацював і зредагував монографію автор дев'яти її розділів доцент Ягайлонського (Ягелонського) університету В. Кубійович. Решту підготували Р. Єндик, Е. Жарський, І. Зілинський, В. Іванис, М. Кулицький, І. Крип'якевич, М. Мельник, С. Пашкевич, Ю. Полянський, І. Тесля, І. Федів, В. Чередіїв.

КУБІЙОВИЧ Володимир Михайлович (1900–1985)

Відомий український історик, географ, енциклопедист, видавець, громадсько-політичний діяч, організатор видання та головний редактор «Енциклопедії українознавства», автор понад 80 наукових праць з географії України.

БУТОВИЧ Микола Григорович (*псевд.: Бутумбас*; 1895–1961)

Український живописець, графік, ілюстратор і карикатурист; письменник-мемуарист, автор епіграм. Під час Перших визвольних змагань 1917–1921 рр. служив ад'ютантом штабу 1-ї козацької дивізії Армії УНР.

БІЛОРУСЬКА
РОСІЙСЬКА
СРР
УКРАЇНСЬКА
СРР
ЧОРНЕ МОРЕ
Озівське море
ГОМЕЛЬ
(Homel)
Орйол
(Orjol)
КУРСЬК
(Kursk)
Чернігів
(Černihiv)
Ніжень
(Nižen)
Конотіп
(Konotip)
Сумн
(Sumy)
Білгород
(Bilhorod)
ХАРКІВ
(Charkiv)
КИЇВ
(Kyjiv)
Прилука
(Prylukа)
Житомір
(Žytomir)
Бердичів
(Berdyčiv)
Біла Церква
(Bila Cerkva)
Полтава
(Poltava)
Черкаси
Вінниця
(Vinnycia)
Кременчук
(Kremenčuk)
Гумань
Кіровоград
(Kirovo)
КАМЯНСЬКЕ
(Kamjanke)
ДНІПРОПЕТРОВСЬКЕ
(Katerinoslav)
Краматорське
Дружківка
Костянтинівка
Шербинівка
Горлівка
МАКІЇВКА
Артемівськ
(Бахмут)
Ворошиловськ
Рикове
Чистякове
СТАЛИНЕ
(Юзівка)
(Stalyne)
Первомайське
(Ольвіопіль)
(Peršomajsk)
Кривий Ріг
(Kryvyj Rih)
ЗАПОРІЖЖЯ
(Zaporižja)
(Олександрівськ)
Юшинів
(Chišinau)
Тирасполь
(Tyraspil')
Бендери
(Тигина)
(Mykolajiv)
МИКОЛАЇВ
Херсон
(Cherson)
Мелітополь
(Melitopil')
(Berdjanske)
Бердянське
Єйське
МАРІУПІЛЬ
(Mariupil')
ОДЕСА
(Odesa)
Аккерман
(Білгород)
(Cetatea Alba)
Ізмаїл
Змійний острів
Євпаторія
(Evpatorija)
Симферополь
(Simferopol')
Керч
(Kerč)
Теодозія
(Teodozija)
Севастополь
(Sevastopil')
НОВОРОСІЙСЬКЕ
(Novorosijsk)
Констанца
(Konstanja)
Каркінітська зат.
Темрюцька зат.
Остр. Тендер
Остр. Бірючий
Молочні оз.
Обиточна коса
Бердянська коса
Довга коса
Арабатська коса
Протоки

14. **ЛИПА Ю.**
ПРИЗНАЧЕННЯ УКРАЇНИ.

Львів: Вид. кооператива «Хортиця»; Друк. Наукового товариства ім. Шевченка, 1938. — 306 с., [3] с. — 21,7 × 14,7 × 1 см.

В оригінальній видавничій обкладинці. Незначні забруднення, потертості та надриви корінця. Книжковий блок частково розпадається. **Художнє оформлення обкладинки та видавничої марки С. Гординського.**

Книга має художню, наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Прижиттєве видання автора.

Естімейт 1 000 — 1 300
Стартова ціна — 500

Один із найважливіших творів Ю. Липи, в якому йдеться про геополітичну роль України у світі. Автор вперше визначив Північ — Південь як стратегічну вісь України. У книзі подано також основні аспекти геополітичного положення, інтересів нашої держави та її населення. Видання містить 1 мапу та 12 схем у тексті. Доповненням до цієї книги пізніше вийшли ще дві — «Чорноморська доктрина» (1940) та «Розподіл Росії» (1941). В першому виразно окреслюється важливість Чорного моря і південного напряму експансії, а в другому висувається і обґрунтовується ідея розпаду Росії на окремі держави. Згодом ці три дослідження отримали загальну назву «всеукраїнська трилогія».

ЛИПА Юрій Іванович (1900–1944)

Громадський діяч, письменник, поет, публіцист, лікар, автор української геополітичної концепції, один з визначних ідеологів українського націоналізму.

ГОРДИНСЬКИЙ Святослав Ярославович (*криптонім: С. Г.*; 1906–1993)

Український художник, графік, мистецтвознавець, поет, перекладач, журналіст. Співзасновник Асоціації незалежних українських митців, Об'єднання мистців українців в Америці.

«Хортиця» — видавничий кооператив у Львові (1928–1939), заснований і керований членами Товариства допомоги емігрантам з Великої України. Видавав щорічний календар-альманах «Дніпро», чимало історичної та мемуарної літератури.

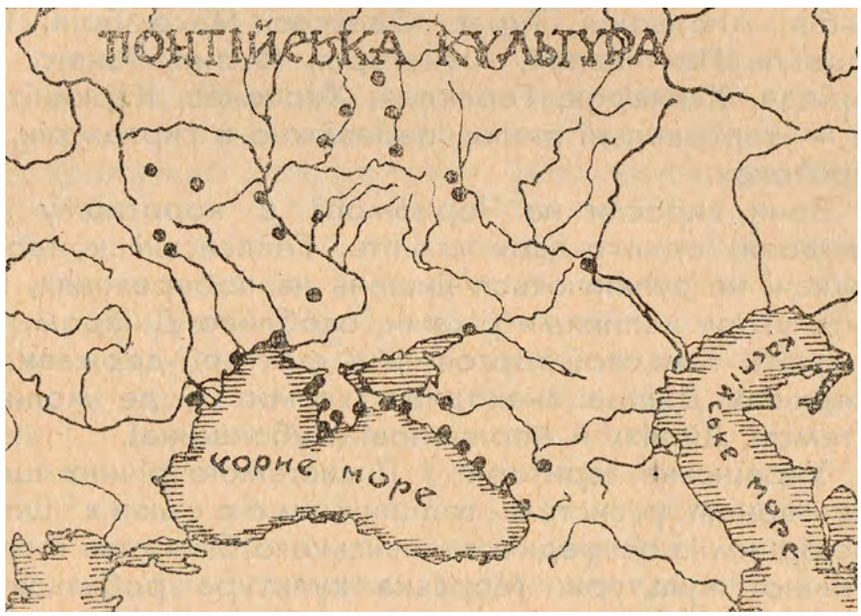

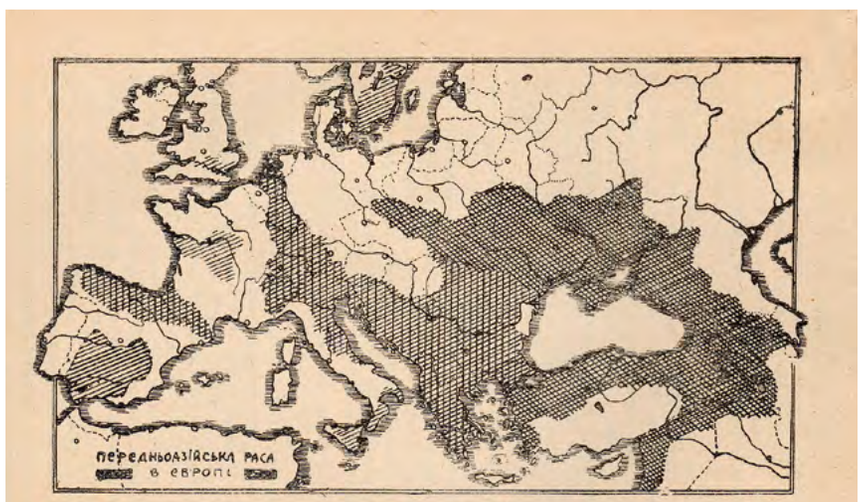

Пеередньоазіське (трипільське, динарське) підложжя в теперішних часах обіймає Україну, Балкани, Австрію, Чехію, Шлеськ; Баварію, Саксонію, Тюринґен до Райну, потім Бельгію між Брюсселем і Льежом, країну баскіз, врешті значну частину Швеції, півд. Анґлії, Еспанії й Італії. Максимум густоти цього підложжя — над Дунаєм, Дніпром і Дністром. Густота рис на мапі означує густоту домішки передньоазійської крови. (За В. Щербаківським)

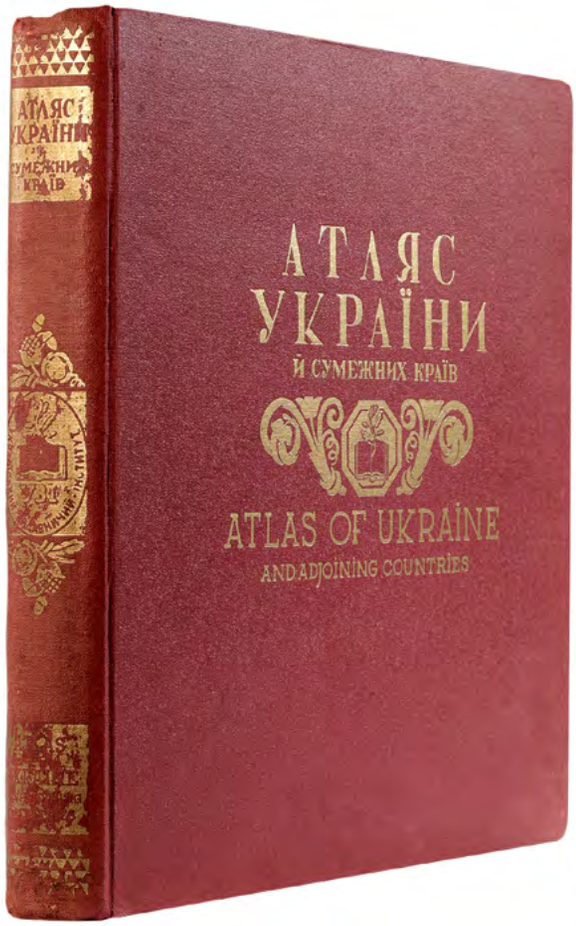

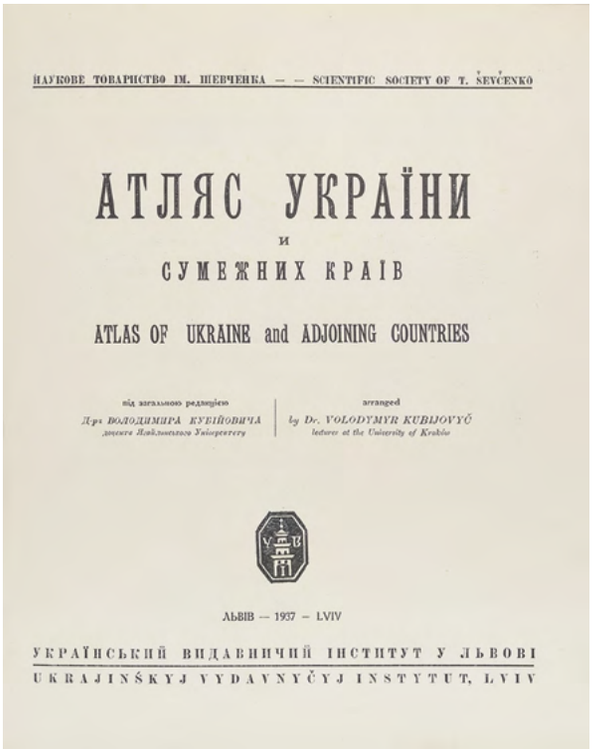
НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ІМ. ШЕВЧЕНКА — — SCIENTIFIC SOCIETY OF T. ŠEVČENKO

АТЛЯС УКРАЇНИ
И
СУМЕЖНИХ КРАЇВ

ATLAS OF UKRAINE and ADJOINING COUNTRIES

під загальною редакцією
Дра ВОЛОДИМИРА КУБІЙОВИЧА
доцента Краківського Університету

arranged
by Dr. VOLODYMYR KUBIJOVYČ
lecturer at the University of Kraków

ЛЬВІВ — 1937 — LVIV

УКРАЇНСЬКИЙ ВИДАВНИЧИЙ ІНСТИТУТ У ЛЬВОВІ
UKRAJINŚKYJ VYDAVNYČYJ INSTYTUT, LVIV

15. АТЛЯС УКРАЇНИ Й СУМЕЖНИХ КРАЇВ. / ПІД ЗАГ. РЕД. В. КУБІЙОВИЧА.

Львів: Український видавничий інститут у Львові, 1937. — XLVIII с., 66 арк. мап. — 27,7 × 24,5 × 3,4 см.

В оригінальній коленкоровій палітурі бордового кольору, орнаментально-шрифтове тиснення золотом. Блінтове тиснення на другій боковинці оправи. Незначні потертості. У картоновому футлярі: потертості, забруднення, невеликі надриви, напис блакитним олівцем «*В бібліотеці [Любліна] № 1143*». Титул українською та англійською мовами. **Обгортку оформив П. Ковжун.**

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість. Перший географічний атлас України. Прижиттєве видання автора.

Естімейт 1 200 — 1 400
Стартова ціна — 600

Атлас України і сумежних країв — велика картографічна збірка, укладена В. Кубійовичем. Видання містить детальну інформацію про природно-географічні, промислові і сільськогосподарські особливості України станом на 1937 рік. Книга складається з двох частин: текстової, у якій розкрито методику підготовки карт, і картографічно-статистичної. Остання має шість розділів: Природа, Людність, Сільське господарство, Інші галузі господарки, Різне, Українські землі в Польщі.

КУБІЙОВИЧ Володимир Михайлович (1900–1985)

Відомий український історик, географ, енциклопедист, видавець, громадсько-політичний діяч, організатор видання та головний редактор «Енциклопедії українознавства», автор понад 80 наукових праць з географії України.

КОВЖУН Павло Максимович (1896–1939)

Український художник, графік і мистецтвознавець, творив у царині футуризму, а у 1920-х — конструктивізму з використанням елементів українського бароко. Редактор журналів «Митуса» та «Мистецтво». Учасник Перших Визвольних змагань1917–1921 рр.

БІЛОРУСЬКА
РОСІЙСЬКА
СРР
УКРАЇНСЬКА
СРР
ЧОРНЕ МОРЕ
Озівське море
Київ
Чернігів
Ніжин
Конотоп
Суми
Білгород
Курськ
Харків
Полтава
Черкаси
Вінниця
Житомир
Біла Церква
Кременчук
Кам'янське
Дніпропетровське
Запоріжжя
Сталіне
Маріуполь
Миколаїв
Херсон
Одеса
Кишинів
Тирасполь
Бендери
Білгород
Керч
Феодосія
Євпаторія
Симферополь
Севастополь
Новоросійське
Констанца

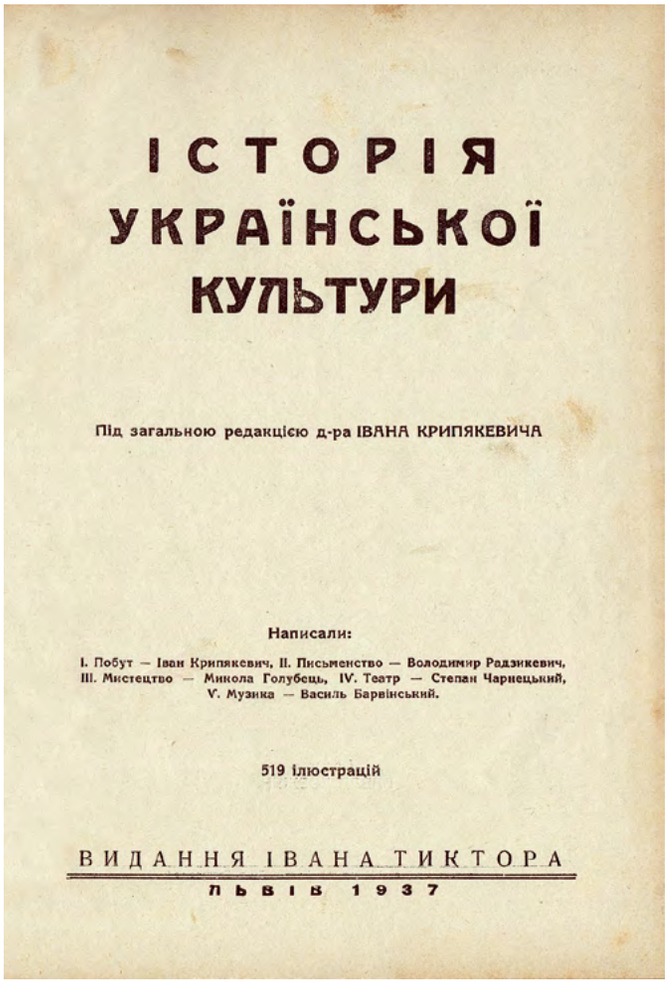

ІСТОРІЯ
УКРАЇНСЬКОЇ
КУЛЬТУРИ

Під загальною редакцією д-ра ІВАНА КРИПЯКЕВИЧА

Написали:

I. Побут — Іван Крипякевич, II. Письменство — Володимир Радзикевич, III. Мистецтво — Микола Голубець, IV. Театр — Степан Чарнецький, V. Музика — Василь Барвінський.

519 ілюстрацій

ВИДАННЯ ІВАНА ТИКТОРА
ЛЬВІВ 1937

16. ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ. / ПІД ЗАГ. РЕД. І. КРИПЯКЕВИЧА.

Львів: Вид. Івана Тиктора; Друк. Медицький — Тиктор, 1937. — [8] с., 718 с., іл., [62] с. — 24,5 × 17,3 × 3,5 см. — 10 000 прим.

В індивідуальній художній палітурі з орнаментально-шрифтовим тисненням золотом. Ляссе. Незначні потертості та забруднення. Видання містить 519 ілюстрацій. **Художнє оформлення обкладинки П. Ковжуна.** Наприкінці книги вшито 15 щомісячних зшитків «Історія української культури» з жовтня 1936 року по грудень 1937 року з обкладинками роботи П. Ковжуна.

Видання має художню, наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес.

Естімейт 1 000 — 1 200
Стартова ціна — 600

«Історія української культури» є ґрунтовним дослідженням, над яким працювали видатні українські вчені й мистецтвознавці: І. Крип'якевич (розділ «Побут»), В. Радзикевич («Письменство»), М. Голубець («Мистецтво»), С. Чарнецький («Театр») та В. Барвінський («Музика»). В цікавій і доступній формі автори подають основні відомості про розвиток на теренах України письменства, образотворчого мистецтва, театру та музики від княжої доби до першої третини XX століття. Розглядаються особливості українського побуту (помешкання, сільське господарство, сімейний устрій), освіта (різноманітні освітні заклади), духовне життя українців (свята, обряди, звичаї), окрему увагу приділено мистецтву.

ТИКТОР Іван Микитович
(1896–1982)

Громадський і політичний діяч, старшина УСС та УГА, відомий український видавець і редактор. До 1939 р. власник найбільшого на той час львівського видавничого концерну «Українська Преса», який інспірував масове поширення преси й книг на західноукраїнських землях, зокрема в Галичині.

КРИП'ЯКЕВИЧ Іван Петрович
(*псевдоніми: Іван Горишівський, Іван Петренко, Іван Холмський*; 1886–1967)

Історик, автор численних наукових досліджень, присвячених українській козацькій державності та Б. Хмельницькому, а також ряду підручників з історії України. Дійсний член Наукового товариства ім. Шевченка, професор Львівського університету, директор Інституту суспільних наук Академії наук України.

КОВЖУН Павло Максимович
(1896–1939)

Український художник, графік і мистецтвознавець, творив у царині футуризму, а у 1920-х — конструктивізму з використанням елементів українського бароко. Редактор журналів «Митуса» та «Мистецтво». Учасник Перших Визвольних змагань 1917–1921 рр.

РАДЗИКЕВИЧ Володимир Петрович
(*псевдонім: Вуйко Влодко;* 1886–1966)

Український письменник, літературознавець, педагог. Дійсний член Наукового товариства ім. Шевченка, член товариства «Просвіта» у Львові.

ГОЛУБЕЦЬ Микола
(*псевдоніми: Микола Вілонський, М. Вільшина-Гуменецький;* 1891–1942)

Український історик, архівіст, краєзнавець, мистецтвознавець, поет, прозаїк, публіцист, редактор, перекладач, бібліограф. У роки Першої світової війни доброволець Легіону Українських січових стрільців. Командир чоти новоствореної Української Галицької армії (1918), учасник бойових дій українсько-польської війни (1918–1919). Співзасновник Асоціації українських незалежних митців. Під час німецької окупації Львова заснував Літературно-мистецький клуб.

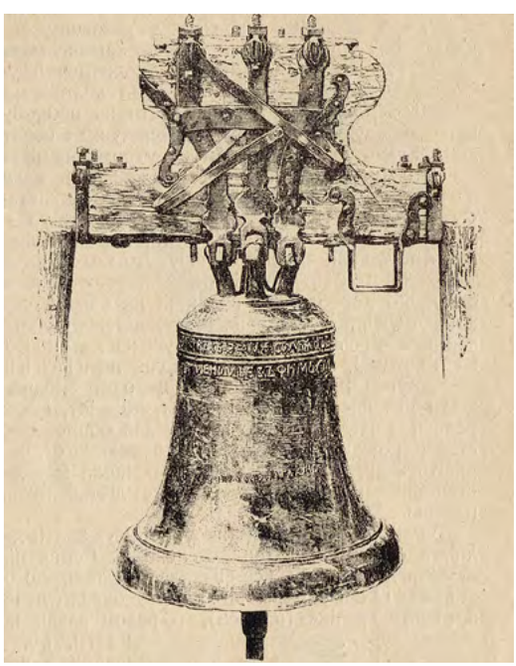

ЧАРНЕЦЬКИЙ Степан Миколайович
(*псевдонім: Тиберій Горобець;* 1881–1944)

Український галицький поет, фейлетоніст, театральний діяч і критик. Член літературного угруповання «Молода муза». Художній керівник Театру Руської Бесіди (1913–1914). Автор гімну Українських січових стрільців «Червона калина».

БАРВІНСЬКИЙ Василь Олександрович
(1888–1963)

Визначний представник української музичної культури XX ст. Композитор, піаніст, музичний критик, педагог, диригент. Голова Союзу українських професійних музик (1937–1939). Доктор мистецтвознавства, почесний доктор Українського вільного університету в Празі.

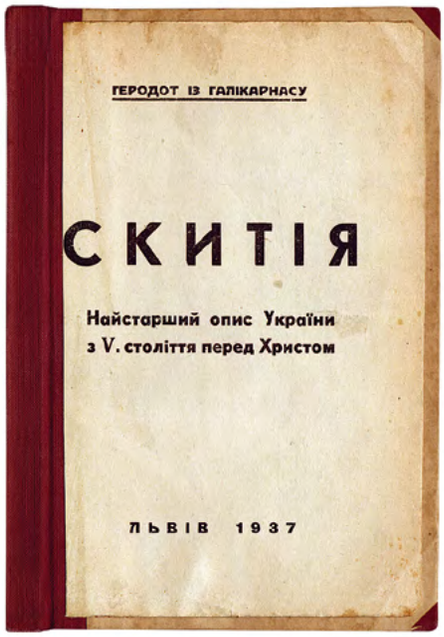

17. ГЕРОДОТ ІЗ ГАЛІКАРНАСУ. ОПИС СКИТІЇ (МЕЛЬПОМЕНА 1–142): НАЙСТАРШИЙ ОПИС УКРАЇНИ З V. СТОЛІТТЯ ПЕРЕД ХРИСТОМ. / ВСТ. СТ. О. ДОМБРОВСЬКИЙ, ПЕРЕКЛ. З ГРЕЦ. Т. КОСТРУБА, РЕД. О. БАБІЯ, ВІДП. РЕД. М. ЛОГИНЕВА.

Львів: Вид-во «Батьківщина», мр. М. Дзьоба; Граф. заведення «Вікторія», 1937. — «Українська культурна скарбниця» під ред. О. Бабія. — Ч. 9 (червень). — 104 с. — 18,7 × 13 × 0,5 см.

В індивідуальній складеній палітурі. Незначні потертості та забруднення. Частина книжкового блоку з нерозрізаними аркушами. **Обкладинка роботи М. Левицького.** На титульній сторінці власницькі написи й підпис [Ол. Домбровського] «*[підпис] Львов, 1/IX 47*», «*ч. 290*».

Видання має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес.

Естімейт 250 — 300
Стартова ціна — 150

Перший переклад українською мовою «Мельпомени» — Четвертої книги «Історії» Геродота. Це найдавніший опис Скіфії та її народів, що дійшов до наших часів. Праця Геродота є невичерпним джерелом відомостей про давню історію України та її політично-економічні, історично-географічні, релігійні, побутово-звичаєві особливості тощо. Саме звідси в подальшому здобували інформацію історики, додаючи від себе нові думки та коментарі; звідси ж походять витоки скіфознавства. Навколо цього твору й досі точаться дискусії в історичній науці.

Геродот Галікарнаський (між 490 і 480 до н. е. — близько 425 до н. е.)

Давньогрецький історик, названий Цицероном «батьком історії», один з перших географів і вчених-мандрівників. Автор першої історичної праці, яка збереглася до наших часів, — «Історії» в дев'яти книгах, де описано греко-перські війни, а також звичаї численних сучасних йому народів, зокрема життя й побут скіфів. Праці Геродота мали велике значення для античної культури загалом та історичної науки зокрема.

КОСТРУБА о. Теодосій (у світі: Теофіль Петрович Коструба; 1907–1943)

Священик УГКЦ, український церковний історик, перекладач, журналіст, монах-василіянин у Львові. Член Наукового товариства ім. Шевченка. Автор праць з історії України княжої доби.

ДОМБРОВСЬКИЙ Олександр Михайлович (1914–2014)

Історик, дійсний член Наукового товариства ім. Шевченка (1963) та Української вільної академії наук (1966), член-засновник Українського історичного товариства (1965). Вступ до представленої книги є першою його науковою працею.

ЛЕВИЦЬКИЙ Мирон Миколайович (*псевдоніми: LEV, Лев*; 1913–1993)

Український письменник, маляр, графік. Член Об'єднання українських письменників «Слово». Оформив обкладинки усіх томів «Літопису УПА», що виходили за його життя.

БАБІЙ Олесь Йосипович (*псевдонім: Хмелик*; 1897–1975)

Український письменник, літературознавець, публіцист. Автор гімну ОУН «Зродились ми великої години». Доктор літературознавства.

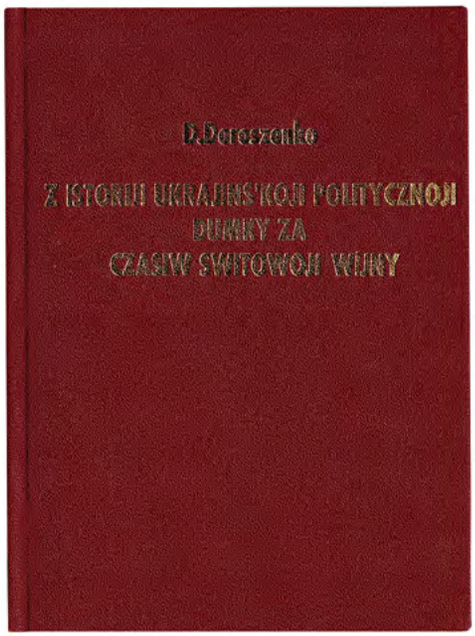

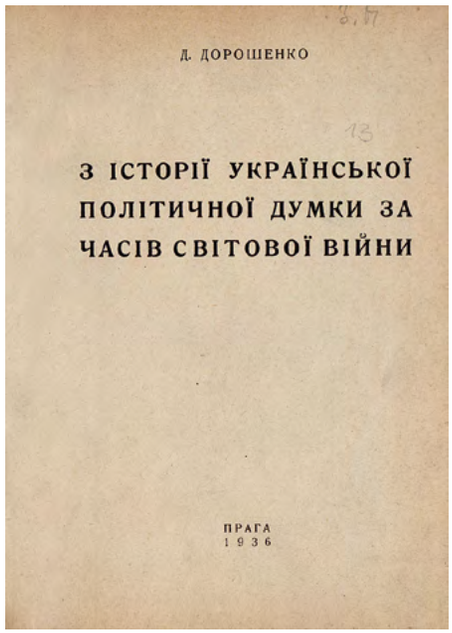

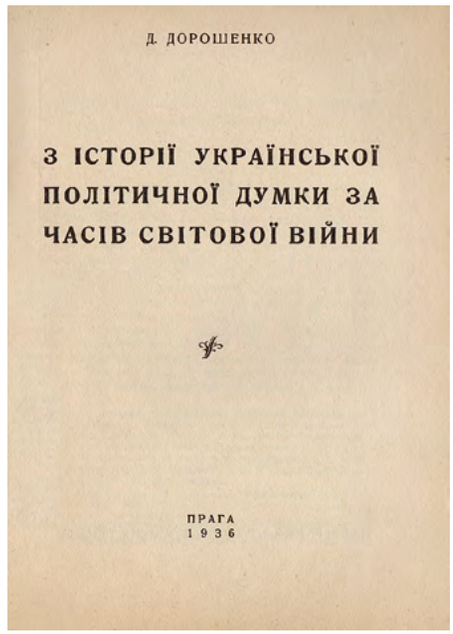

18. ДОРОШЕНКО Д.
З ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОЇ ПОЛІТИЧНОЇ ДУМКИ ЗА ЧАСІВ СВІТОВОЇ ВІЙНИ.

Прага: Tiskárna Fr. Herman, 1936. — 100 с. — 17,8 × 13,3 × 1 см.

В індивідуальній палітурі з золотим шрифтовим тисненням.
Збережено верхню боковинку оригінальної видавничої обкладинки.
Сліди реставрації. Примірник у доброму стані.

Видання має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість.

Естімейт 350 — 400
Стартова ціна — 250

Письменник описав події суспільно-політичного і культурного життя України перших двох десятиліть XX ст., свідком і активним учасником яких йому довелося бути. Окрему увагу приділено діяльності визначних політичних і громадських фігур тих часів — Л. Юркевича та М. Меленевського. У своєму дослідженні автор використав цінні розвідки, зроблені на основі джерел з австрійських, швейцарських та німецьких архівів.

ДОРОШЕНКО Дмитро Іванович (1882–1951)

Український політичний діяч, дипломат, історик, публіцист, літературознавець, бібліограф. Засновник товариства «Просвіта» на Катеринославщині. Член Київського товариства старожитностей і мистецтв. Крайовий комісар Галичини й Буковини (з 1917). Член Української партії соціалістів-федералістів, член Української Центральної Ради, Чернігівський губернський комісар. Міністр закордонних справ Української Держави (1918). З 1919 р. перебував в еміграції, де був організатором і співробітником різних українських наукових установ. Співзасновник Музею визвольної боротьби України в Празі.

19. **ТЕМЛЯК В.**
ВОГНИСТИЙ ХРЕСТ: ПОЛКОВНИК ЛЯ РОК.

Львів: Друк. Медицький — Тиктор, 1935. — Книгозбірня Вістника. — Ч. 4 (8). — 86 с., [2] с., фронтиспис. — 17 × 12,3 × 0,8 см.

В оригінальній видавничій обкладинці. Незначні потертості, забруднення та надриви обкладинки. Блок книги з нерозрізаними аркушами. **Художнє оформлення обкладинки М. Бутовича.**

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Прижиттєве видання автора.

Естімейт 350 — 400
Стартова ціна — 250

Книгу присвячено діяльності в період між двома світовими війнами французької воєнізованої націоналістичної організації «Вогняні хрести» та її лідера — полковника Франсуа де ля Рока, під керівництвом якого порівняно нечисленне і принципово аполітичне ветеранське об'єднання перетворилося на масовий консервативний рух.

«Книгозбірня Вістника» — щоквартальний додаток до львівського журналу «Вісник», який пропагував національно-громадські кличі новітньої Європи і містив праці найвидатніших літераторів, науковців та публіцистів Галичини, Волині.

ТЕМЛЯК В. (*справжнє ім'я: Донцов Дмитро Іванович; псевдоніми та криптоніми: Дм. Д., М. Л., О. В., Р. О., Дм. Чорний, Закопанець, Д. Варнак, Дмитро Свирид, Світ;* 1883–1973)

Теоретик українського націоналізму, філософ, творець сучасної версії теорії українського інтегрального націоналізму, підприємець, літературний критик і публіцист. Ідеолог української консервативної революції. Редактор журналу «Літературно-науковий вісник». Автор книг «Націоналізм», «Хрестом і мечем», «Дух нашої давнини». Ідеї та погляди Донцова, засновані на соціальному дарвінізмі й націоналізмі, стали основою політичної платформи ОУН.

БУТОВИЧ Микола Григорович (псевдонім: Бутумбас; 1895–1961)

Український живописець, графік, ілюстратор і карикатурист; письменник-мемуарист, автор епіграм. Під час Перших визвольних змагань 1917–1921 рр. служив ад'ютантом штабу 1-ї козацької дивізії Армії УНР.

ДЕ ЛЯ РОК Франсуа
(*Повне ім'я: Анне Марі Жан Франсуа де ля Рок, де Северак*; 1885–1946)

Французький військовий і правоконсервативний політик. Лідер організації «Вогняні хрести», засновник Французької соціальної партії. Близько року служив в адміністрації режиму Віші. Був заарештований гестапо за зв'язок з британською розвідкою. Після війни знову заарештований у Франції за звинуваченням у колабораціонізмі, яке було знято вже посмертно.

ТИКТОР Іван Микитович (1896–1982)

Громадський і політичний діяч, старшина УСС та УГА, відомий український видавець і редактор. До 1939 р. власник найбільшого на той час львівського видавничого концерну «Українська Преса», який інспірував масове поширення преси й книг на західноукраїнських землях, зокрема в Галичині.

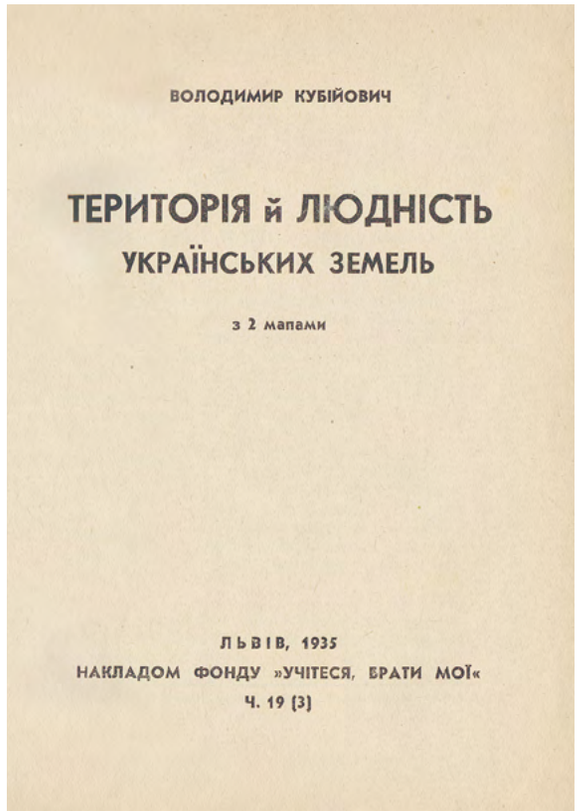

20. КУБІЙОВИЧ В.
ТЕРИТОРІЯ Й ЛЮДНІСТЬ УКРАЇНСЬКИХ ЗЕМЕЛЬ.

Львів: Накладом фонду «Учітеся, брати мої»; Друк. Наукового товариства ім. Шевченка у Львові, 1935. — Науково-популярна бібліотека товариства «Просвіта». — Ч. 19 [3]. — 84 с., табл., мапи, [4] с. — 17,5 × 12,6 × 0,3 см.

В оригінальній видавничій обкладинці. Незначні потертості та забруднення.
Сторінки книжкового блоку частково не розрізані. Втрачено одну мапу з додатку.

Книга має художню, наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Прижиттєве видання автора.

Естімейт 250 — 300
Стартова ціна — 100

У книзі описано положення й межі української території, їх зміни з віками, означено поверхню; подано інформацію про кількість населення, його розміщення й розподіл між селами та містами, заняття населення, національний склад. Також розглянуто розміщення українців поза межами українських земель, зокрема на теренах Азії та Америки.

КУБІЙОВИЧ Володимир Михайлович (1900–1985)

Відомий український історик, географ, енциклопедист, видавець, громадсько-політичний діяч, організатор видання та головний редактор «Енциклопедії українознавства», автор понад 80 наукових праць з географії України.

Товариство «Просвіта» — громадська організація, заснована в 1868 р. у Львові. Діяльність «Просвіти» сприяла культурному, освітньому та духовному розвитку українського народу. Завдяки діяльності товариства було засновано школи, бібліотеки та читальні, видавалися й розповсюджувалися поштою книжки, проводилися виставки-ярмарки української книги, публічні лекції, музичні вечори тощо. У 1924 р. вперше було організовано виїзну торгівлю книжками — так звані «мандрівні бібліотеки. Станом на 1939 рік організація мала 3 тисячі бібліотек (700 тисяч книжок) та понад 3 тисячі читалень.

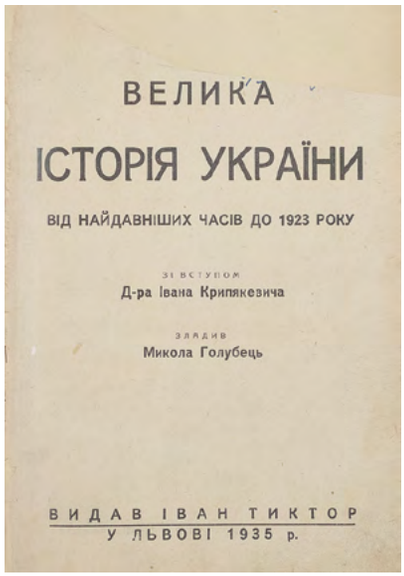

21. ВЕЛИКА ІСТОРІЯ УКРАЇНИ ВІД НАЙДАВНІШИХ ЧАСІВ ДО 1923 РОКУ. / ВСТ. СТ. І. КРИПЯКЕВИЧА, ЗЛАДИВ М. ГОЛУБЕЦЬ.

Львів: Вид. Іван Тиктор; Друк. Медицький — Тиктор, 1935. — VI с., [2] с., 864 с.: іл. — 24,4 × 17,7 × 4,8 см.

В індивідуальній складеній («мармуровий» папір, шкіра) палітурі.
Орнаментально-шрифтове тиснення золотом на корінці з блінтами.
Позначки в тексті олівцем, сліди реставрації. Ляссе. Примірник у доброму стані.

Видання має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес.

Естімейт 700 — 900
Стартова ціна — 450

Цей масштабний на ті часи науковий проект було реалізовано з ініціативи й коштом І. Тиктора. М. Голубець, базуючись на сучасних йому джерелах, зокрема історичних монографіях, запропонував власну інтерпретацію давньої й новітньої національної історії, яка полягала не лише в описі, тлумаченні та роз'ясненні історичних подій, а й у характеристиці розвитку всіх галузей науки та мистецтва, огляді культурних надбань народу. Згідно з цією концепцією автор і упорядкував видання: після кожного підрозділу подано огляд мистецтва, культури, освіти, друкарської справи. Тексти доповнено численними ілюстраціями й додатками. Це, наприклад, хронологія і родовід українських князів, часи правління українських гетьманів та ін. У дослідженні зосереджено особливу увагу на значущих постатях, розглянуто важливість їхньої діяльності для творення української історії. У деяких розділах висвітлено події і факти, що відсутні у роботах М. Грушевського, Д. Дорошенка, М. Костомарова, М. Аркаса та інших.

ТИКТОР Іван Микитович (1896–1982)

Громадський і політичний діяч, старшина УСС та УГА, відомий український видавець і редактор. До 1939 р. власник найбільшого на той час львівського видавничого концерну «Українська Преса», який інспірував масове поширення преси й книг на західноукраїнських землях, зокрема в Галичині. Окрім періодики, концерн видавав календарі, монументальні праці («Велика історія України», «Історія української культури», «Історія українського війська»), белетристику (щомісячно у формі бібліотек при місцевих газетах) та ін.

КРИП'ЯКЕВИЧ Іван Петрович
(*псевдоніми: Іван Горишівський, Іван Петренко, Іван Холмський;* 1886–1967)

Історик, автор численних наукових досліджень, присвячених українській козацькій державності та Б. Хмельницькому, а також ряду підручників з історії України. Дійсний член Наукового товариства ім. Шевченка, професор Львівського університету, директор Інституту суспільних наук Академії наук України.

ГОЛУБЕЦЬ Микола
(*псевдоніми: Микола Вілонський, М. Вільшина-Гуменецький;* 1891–1942)

Український історик, архівіст, краєзнавець, мистецтвознавець, поет, прозаїк, публіцист, редактор, перекладач, бібліограф. У роки Першої світової війни доброволець Легіону Українських січових стрільців. Командир чоти новоствореної Української Галицької армії (1918), учасник бойових дій українсько-польської війни (1918–1919). Співзасновник Асоціації українських незалежних митців. Під час німецької окупації Львова заснував Літературно-мистецький клуб.

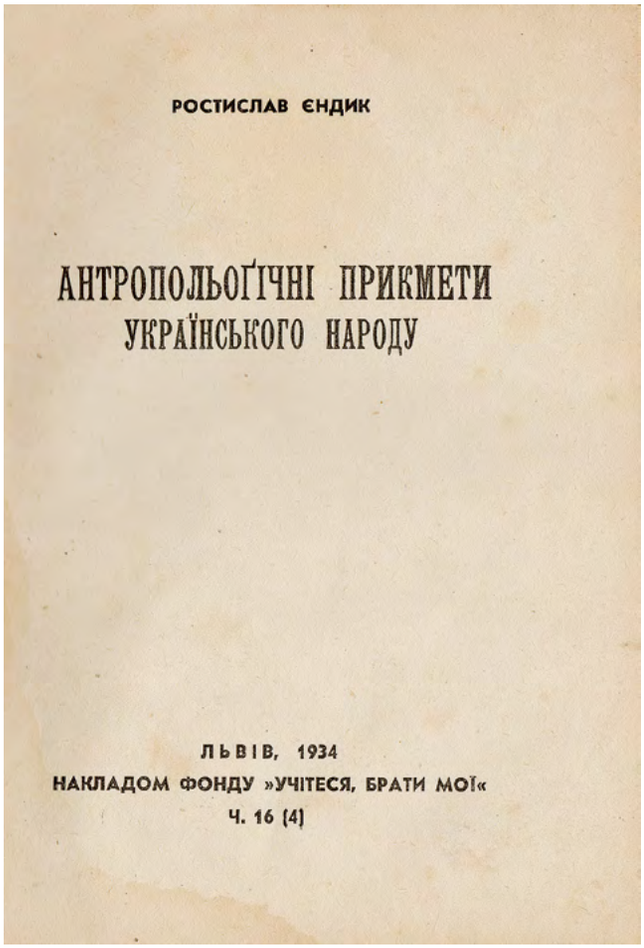

22. ЄНДИК Р.
АНТРОПОЛЬОҐІЧНІ ПРИКМЕТИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ.

Львів: Накладом фонду «Учітеся, брати мої»; Друк. Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові, 1934. — Науково-популярна бібліотека товариства «Просвіта». — Ч. 16 (4). — 128 с.: іл., табл. — 17,5 × 12,5 × 0,6 см.

В оригінальній видавничій обкладинці. Незначні потертості та забруднення, сліди рідини.
Блок не обрізаний. Деякі сторінки не розрізані, декілька сторінок випадають з блоку.

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Прижиттєве видання автора.

Естімейт 250 — 300
Стартова ціна — 100

«Безсторонні наукові досліди доводять, що український народ займає почесне місце між основниками европейської культури, що в неодному він причинився до її розвитку та й тепер, не зважаючи на довговічну неволю, виказує цінні культурні прикмети. Отож думаємо, всі свідомі наші люди повинні цікавитися тим, що кажуть учені дослідники про расові прикмети українського народу і для них призначена ця книжечка».

ЄНДИК Ростислав-Роман Дмитрович
(*псевдоніми: Роман Дмитрович, Роєн;* 1906–1974)

Український антрополог, письменник, публіцист, журналіст, педагог, громадський і політичний діяч. Професор, дійсний член Наукового товариства ім. Шевченка.

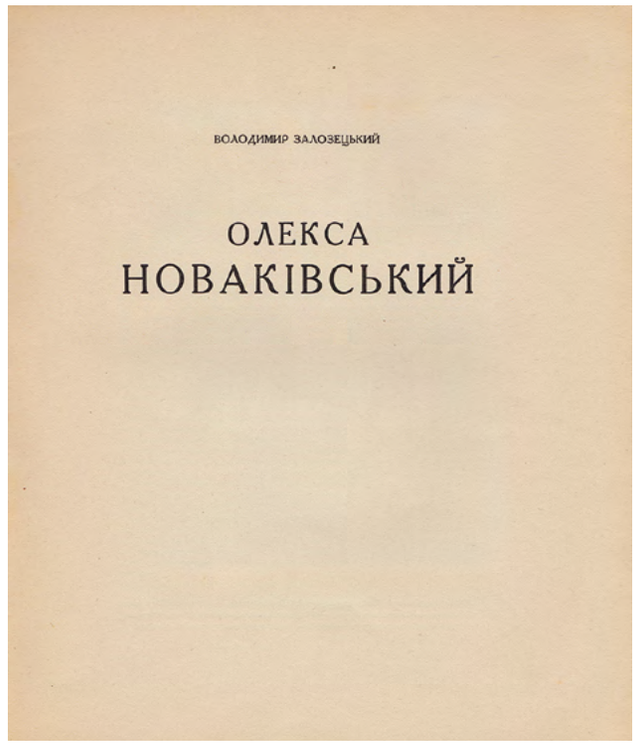

23. ЗАЛОЗЕЦЬКИЙ В.
ОЛЕКСА НОВАКІВСЬКИЙ: МОНОГРАФІЯ.

[Львів]: Накладом Укр. Тов. Прихильників Мистецтва; Друк. Наукового товариства ім. Шевченка, [1932–1934]. — 54 с., XXVIII арк.: іл. — 26,9 × 22,9 × 0,9 см. — 500 прим.

В оригінальній видавничій обкладинці. Незначні забруднення, потертості та надриви корінця.
Художнє оформлення обкладинки А. Малюци.

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес.

Естімейт 500 — 600
Стартова ціна — 350

Монографію українського мистецтвознавця Володимира Залозецького присвячено українському живописцю і педагогу Олексі Новаківському. У книзі розглянуто період навчання художника в Краківській академії, вплив традицій на становлення його мистецької особистості, фази його творчого шляху. Також подано перелік картин художника, список літератури про нього, репродукції його робіт.

ЗАЛОЗЕЦЬКИЙ-САС Володимир-Сергій Володимирович (1884–1965)

Український буковинський політик, громадський діяч, дипломат, мистецтвознавець, меценат. Співзасновник і голова Української національної партії на Буковині, офіційний український представник у румунському уряді, голова Лондонського конгресу національних меншин, голова Української національної громади в Румунії. З 1940 р. мешкав у Відні. Засновник і директор Українського музею народовідання в Чернівцях. Автор низки праць про мистецтво й етнографію Буковини.

МАЛЮЦА Антін Іванович (1908–1970)

Український живописець, графік, художник-монументаліст, мистецтвознавець і критик. Співзасновник мистецько-ідеологічної групи учнів О. Новаківського «РУБ» та її друкованого органу «Карби» (1933–1939). Декоратор театрів «Заграва» і «Богема». Учасник виставок у Львові. Член Об'єднання мистців українців в Америці. Працював у жанрах портрету, натюрморту, пейзажу, розписував церкви.

НОВАКІВСЬКИЙ Олекса Харлампійович (1872–1935)

Видатний український живописець і педагог. Засновник і керівник мистецької школи у Львові, що стала відомим осередком духовно-мистецького життя у Західній Україні. У майстерні художника навчалося багато українських митців, що пізніше здобули світову славу. Очолював факультет мистецтва Львівського (таємного) українського університету. в 1972 р. у Львові було відкрито Художньо-меморіальний музей Олекси Новаківського.

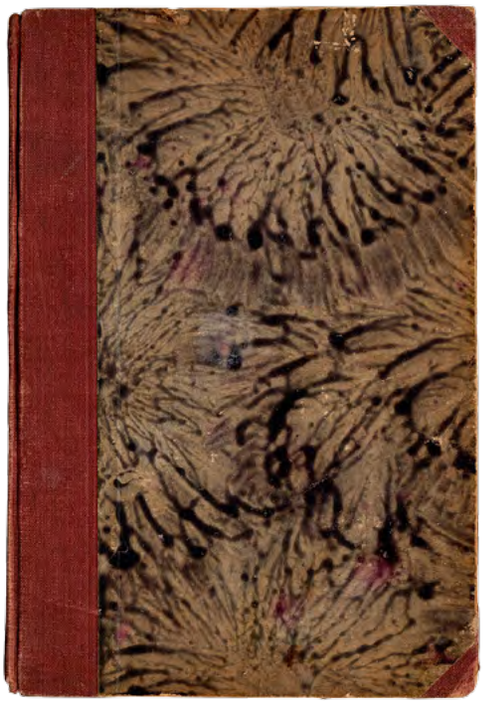

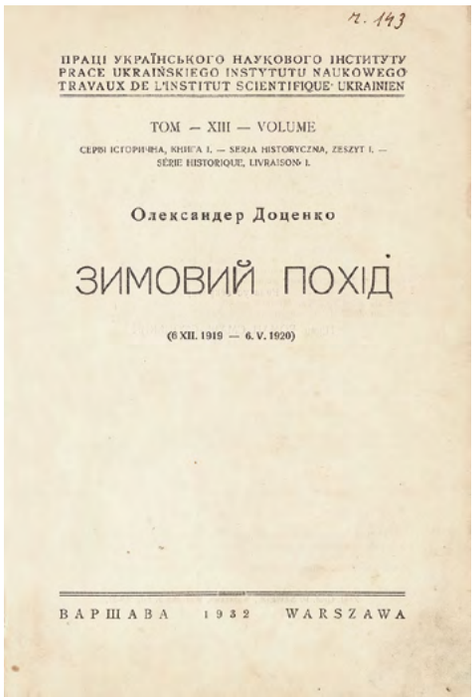

ч. 143

ПРАЦІ УКРАЇНСЬКОГО НАУКОВОГО ІНСТИТУТУ
PRACE UKRAIŃSKIEGO INSTYTUTU NAUKOWEGO
TRAVAUX DE L'INSTITUT SCIENTIFIQUE UKRAINIEN

ТОМ — XIII — VOLUME

СЕРІЯ ІСТОРИЧНА, КНИГА I. — SERJA HISTORYCZNA, ZESZYT I. — SÉRIE HISTORIQUE, LIVRAISON I.

Олександер Доценко

ЗИМОВИЙ ПОХІД

(6 XII. 1919 — 6. V. 1920)

ВАРШАВА 1932 WARSZAWA

24. ДОЦЕНКО О. ЗИМОВИЙ ПОХІД (6 XII. 1919 — 6. V. 1920). / РЕД. Р. СМАЛЬ-СТОЦЬКОГО.

Варшава: Zakl. Graf. P. Szwede, 1932. — Праці Українського Наукового Інституту. — Т. XIII. — Серія історична, кн. 1. — CLII с., 240 с. — 25 × 16,9 × 2,5 см.

В індивідуальній складеній («мармуровий» папір, коленкор) палітурі.
Незначні потертості та забруднення, сліди рідини.
На титулі напис чорнилами «*ч. 143*». Відсутня мапа.

Видання має художню, наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Прижиттєве видання автора.

Естімейт 1 000 — 1 200
Стартова ціна — 700

Близько третини мемуарно-документального твору **«Зимовий похід»** складають унікальні документи армії УНР, до яких Олександр Доценко за службовими обов'язками мав доступ. В хронологічно-літописному порядку описано перебіг подій Першого зимового походу армії УНР, свідком і учасником якого був автор. Спираючись на численні документальні джерела того періоду, він висвітлює становище української армії, хід боїв та військово-політичну ситуацію в Україні. Книга поділяється на 8 розділів. Перший розділ коротко змальовує події, які передували Зимовому походу й стали його безпосередньою причиною; 2–7 розділи повністю присвячено власне походу і супутнім питанням; 8 розділ розповідає про повстанські акції часів Зимового походу й тодішню політику більшовиків. У книзі наведено накази та звіти Дієвої Армії УНР, звіти політичних референтів, членів уряду, повстанських отаманів, а також радянські, польські та білогвардійські документи. Праця О. Доценка є цінним джерелом для вивчення історії творення національних збройних сил України, їхнього бойового досвіду, набутому в захисті української державності. На сьогодні видання містить найповнішу збірку документів часів Першого зимового походу армії УНР, який тривав від 6 грудня 1919 року до 6 травня 1920 року. За цей час армія пройшла близько 2 500 км, беручи участь у боях за Липовець, Жашків, Умань, Канів, Черкаси, Смілу, Золотоношу та інші міста. За різними даними у рейді брали участь 3–6 тисяч вояків. Учасників Першого зимового походу було нагороджено орденом «Залізний хрест». Праця О. Доценка є продовженням його документальної збірки «Літопис Української Революції», виданої у 1923–1924 рр.

ДОЦЕНКО Олександр (1897–1941)

Військовий діяч, історик визвольних змагань українського народу, публіцист, підполковник Армії УНР. У 1919–1922 рр. — осавул, особистий ад'ютант головного отамана С. Петлюри.

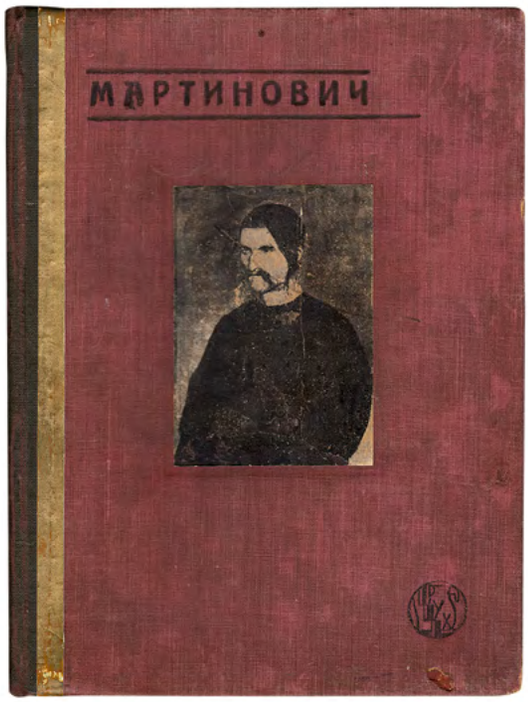

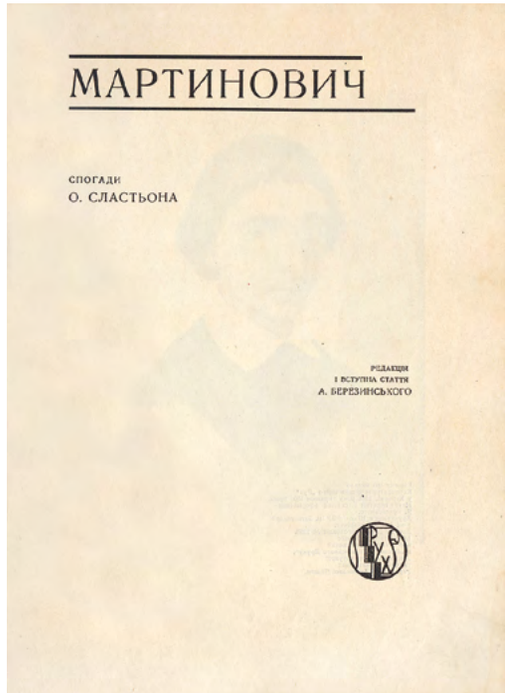

25. МАРТИНОВИЧ. СПОГАДИ О. СЛАСТЬОНА. / РЕД. І ВСТ. СТ. А. БЕРЕЗИНСЬКОГО.

Харків: Рух, 1931. — 174 с.: іл., [25] арк. іл., [2] с., фронтиспис. — 25 × 18 × 2 см. — 1 500 прим.

В оригінальній коленкоровій палітурі з поглибленим шрифтовим тисненням та ілюстрацією. Незначні потертості та забруднення. На останньому аркуші книжкового блоку та на звороті 2-го форзацу власницькі підписи графітним олівцем.

Книга має художню, наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Прижиттєве видання автора.

Естімейт 500 — 600
Стартова ціна — 300

Спогади Опанаса Сластьона (Сластіона) про українського живописця, графіка, фольклориста й етнографа Порфирія Мартиновича. У книзі описано життєвий і творчий шлях художника, проаналізовано його внесок у розвиток українського мистецтва. Наприкінці видання вміщено статтю С. Таранушенка «Творчість Мартиновича в світлі доби». В книзі подано ілюстрації в тексті, а також репродукції 80 робіт художника на окремих аркушах.

СЛАСТІОН (Сластьон) Опанас Георгійович (1855–1933)

Відомий український художник, графік, архітектор, мистецтвознавець, педагог та етнограф. Зробив значний внесок у дослідження літературної спадщини Т. Шевченка. Один із перших ілюстраторів творів поета, саме з його рисунками побачило світ чимало видань Шевченкових творів, зокрема «Маленький Кобзар» 1911 року. Найвідомішим у творчості митця є цикл ілюстрацій до поеми «Гайдамаки», які з усією епічністю відображають сюжет твору і події Коліївщини. Художня Шевченкіана О. Сластіона стала видатним явищем в українській культурі на межі XIX–XX ст.

МАРТИНОВИЧ Порфирій Денисович (1856–1933)

Український художник, графік, фольклорист і етнограф. Навчався в Імператорській Академії мистецтв разом з С. Васильківським, М. Самокишем, О. Сластіоном. За визначні успіхи в малярстві здобув велику срібну медаль Академії (1877). Мандрував українськими землями, збираючи унікальні етнографічні матеріали, замальовуючи типи традиційного українського побуту. Його роботи тих років увійшли до золотого фонду українського та світового мистецтва. Жертва голодомору 1932–1933 рр. Твори зберігаються в Національному художньому музеї України, художніх музеях Харкова, Сум, Дніпра.

ТАРАНУШЕНКО Стефан Андрійович (1889–1976)

Мистецтвознавець, історик архітектури, музейний діяч. Один із перших науковців в Україні здобув ступінь доктора мистецтвознавства та звання професора. Досліджував народне будівництво (зокрема на Харківщині), дерев'яні храми, кам'яну архітектуру, народне прикладне мистецтво, творчість українських митців.

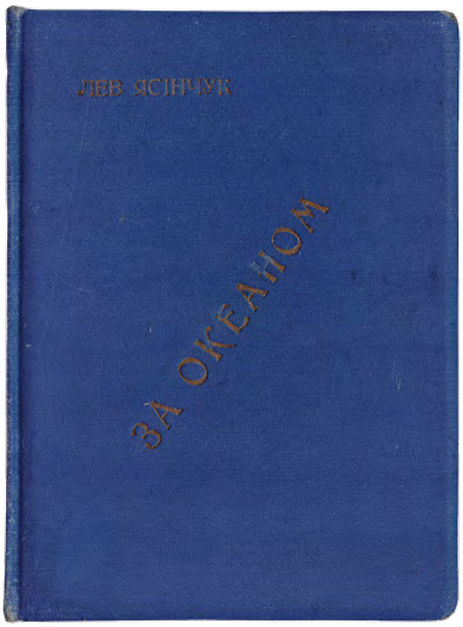

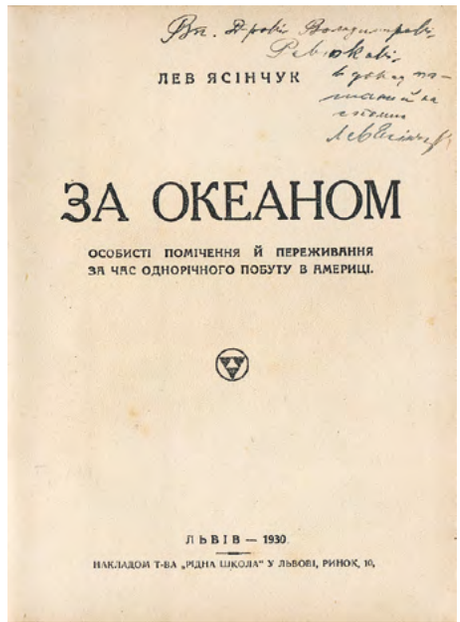

26. ЯСІНЧУК Л.
ЗА ОКЕАНОМ: ОСОБИСТІ ПОМІЧЕННЯ Й ПЕРЕЖИВАННЯ ЗА ЧАС ОДНОРІЧНОГО ПОБУТУ В АМЕРИЦІ.

Львів: Накладом т-ва «Рідна школа» у Львові; Друк. вид. спілки «Діло», 1930. — 256 с., [4] с., [32] арк. іл. — 17,3 × 12,7 × 2,2 см.

В індивідуальній палітурі з золотим шрифтовим тисненням,
збережено оригінальну видавничу верхню боковинку обкладинки.
На титулі дарчий напис з автографом автора.

Книга має художню, наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Прижиттєве видання автора.

Естімейт 350 — 400
Стартова ціна — 150

Одне з перших в українській Галичині досліджень про українську еміграцію, в якому автор, спираючись на власні спостереження, подає відомості про українську діаспору в Америці. У книзі зокрема проаналізовано участь греко-католицького духовенства в житті українців США та Канади.

ЯСІНЧУК Лев Петрович (1882–1963)

Український галицький громадський і освітній діяч, педагог, публіцист. Член Головної управи Українського педагогічного товариства «Рідна школа». Доклав чимало зусиль для заснування українських шкіл на американському континенті.

Українське педагогічне товариство «Рідна Школа» — освітньо-виховна організація, заснована 1881 року у Львові як Руське товариство педагогічне (у 1912 р. перейменовано на Українське педагогічне товариство, що в 1926 р. отримало назву «Рідна Школа»). Діяльність товариства було спрямовано на вирішення проблем навчання українського населення та надання моральної і матеріальної допомоги учням і студентам. У міжвоєнний період товариство взяло під свою опіку всі приватні школи Східної Галичини, проте польська влада не давала можливості поширювати діяльність на північно-західні землі (Холмщина, Підляшшя, Волинь). «Рідну школу» було ліквідовано радянською владою 1939 року.

Видавнича спілка «Діло» — одна з найбільших українських друкарень, що переросла у великий видавничий центр у 1912 р. коли об'єдналася з власником єврейської друкарні на площі Ринок Іваном Айхельбергером, який залишався незмінним директором спілки аж до своєї смерті у 1924 р. З приходом нових власників з українського середовища і вкладанням відповідних капіталів друкарню було значно розширено. Видавалися тут переважно українські книги. Під час Першої світової війни, коли російські війська захопили Львів, друкарню було закрито, потім відновлено з метою щоденного випуску друкованого органу Генерального штабу. В часи польсько-української війни друкарню закривали декілька разів, проте пізніше діяльність її стабілізувалася.

Провенанс: *дарчий напис з автографом автора на титулі.*

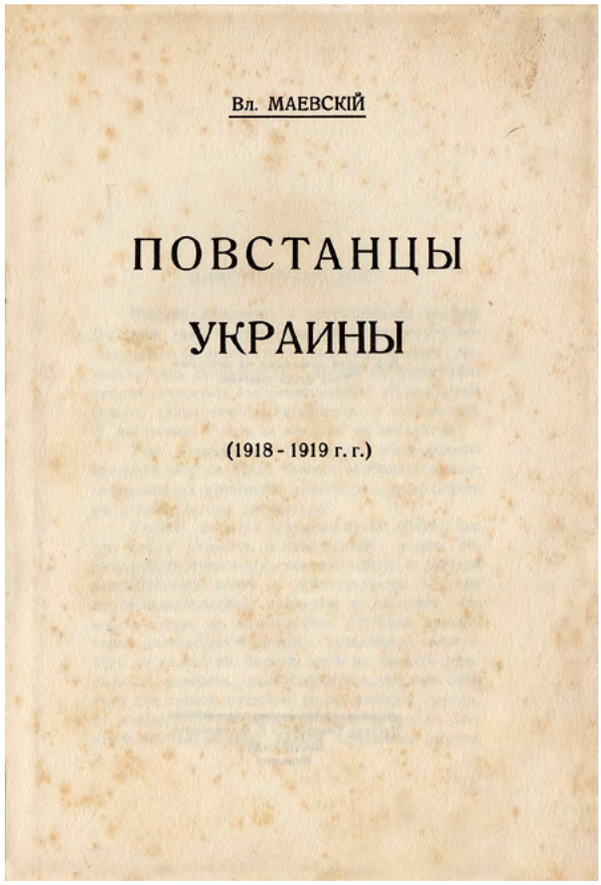

27. МАЕВСКІЙ В.
ПОВСТАНЦЫ УКРАИНЫ (1918–1919 Г. Г.).

Югославія, Новый Садъ: Русская Типографія С. Ѳ. Филонова, [1920-е гг.]. — VIII с., 84 с. — 20,5 × 14 × 0,8 см.

В оригінальній видавничій обкладинці.
Незначні потертості та забруднення. Фоксинг.

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Прижиттєве видання автора. Бібліографічна рідкість.

Естімейт 550 — 700
Стартова ціна — 300

Рідкісне видання, в якому білогвардійський офіцер подає свої спогади про боротьбу Збройних сил Півдня Росії з невеликими повстанськими загонами Правобережної України. «…Существуетъ въ исторіи русской революціи одна область, остающаяся до нашихъ дней почти неосвѣщенной въ силу исключительныхъ особенностей того края, въ коемъ происходилъ цѣлый рядъ весьма знаменательныхъ событій, трудно поддающихся изученію случайнаго наблюдателя. Область эта — исторія и характеристика многочисленныхъ, бурныхъ и в то-же время совершенно самочинныхъ возстаній крестьянскихъ массъ въ богатыхъ и прекрасныхъ губерніяхъ Юга Россіи, т. е. въ Малороссіи или на Украинѣ, по размѣрам своей территоріи равной всей Европѣ, а по количеству населенія превышающей вмѣстѣ взяттыя Румынію и Югославію».

МАЄВСЬКИЙ Владислав Альбінович (1893–1975)

Письменник, поет, журналіст, автор низки статей в емігрантських періодичних виданнях. Брав участь добровольцем у Балканській війні (1912–1913). З 1919 р. воював в Білій армії, де здобув звання штабс-капітана. У 1920 р. евакуювався до Константинополя, згодом переїхав до Сербії. Працював бібліотекарем Патріаршої бібліотеки в Белграді, закінчив богословський факультет Белградського університету (1931), був особистим секретарем патріарха Сербського Варнави. Після Другої світової війни емігрував до США, викладав у Свято-Тихонівській духовній семінарії в м. Саут-Кейнан (Пенсільванія). Архів В. Маєвського зберігається у Свято-Троїцькій духовній семінарії в м. Джорданвиль (США).

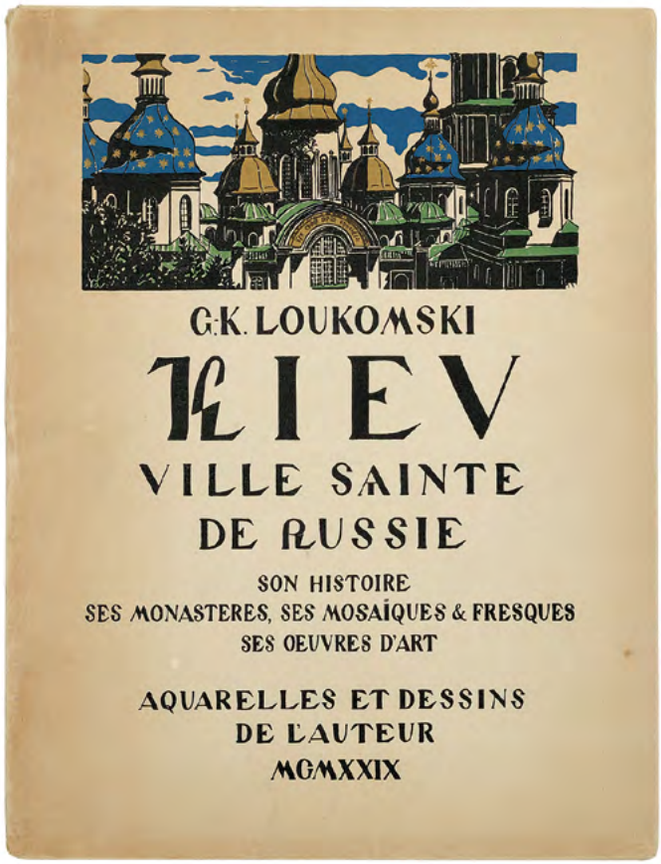

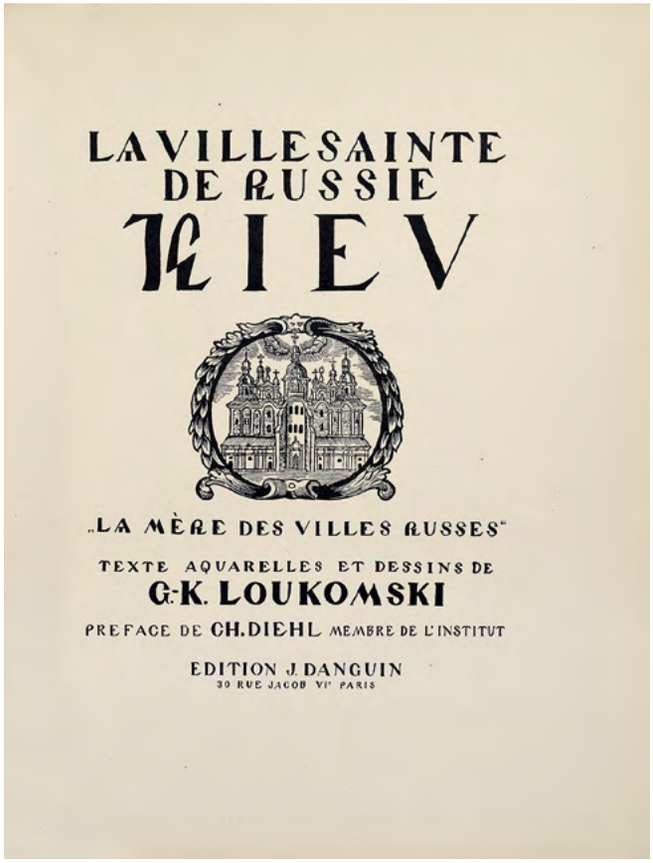

28. LOUKOMSKI G. K.
LA VILLE SAINTE DE RUSSIE KIEV. «LA MÉRE DES VILLES RUSSES». = [ЛУКОМСЬКИЙ Г. К. КИЇВ — СВЯТЕ МІСТО РОСІЇ. «МАТИ МІСТ РУСЬКИХ».]

Paris: J. Danguin, 1929. — XVI с., 124 с., XVI арк. іл., 64 арк. фото: іл. — 32,2 × 25,2 × 2,4 см.

В оригінальній видавничій обкладинці, гравійованій за малюнками автора. Незначні потертості. Деякі аркуші не розрізані. **Акварелі і малюнки Г. К. Лукомського**. Передмова Ш. Д'єля, члена Інституту авторських акварелей і малюнків. Видання французькою мовою. Книгу видано обмеженим накладом, 50 примірників якого пронумеровано та віддруковано на папері з чистого волокна «Lafuma teinte».

Книга має наукову, художню, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Прижиттєве видання автора. Лімітований наклад.

Естімейт 1 600 — 2 000
Стартова ціна — 1 200

Розкішно ілюстроване бібліофільське видання, оздоблене 16 кольоровими акварелями самого Г. Лукомського, в яких художник не просто змалював зовнішній вигляд пам'ятників, але й передав відчуття від сприйняття їх краси. Також на 64 окремих аркушах представлено понад 100 документальних чорно-білих знімків пам'яток архітектури та їх найвиразніших деталей. У самому ж тексті подано жанрові замальовки з побуту старого міста. Ця книга-альбом є надзвичайно цінною, оскільки в ній зафіксовано архітектуру дореволюційного Києва, мозаїки, фрески, внутрішнє оздоблення храмів. Значну частину цих пам'яток було понівечено або й цілком знищено в перші десятиліття радянського ладу. Матеріал для книги було зібрано автором переважно в 1918–1920 рр., коли він особисто описав і обмірив багато архітектурних пам'яток Києва.

ЛУКОМСЬКИЙ Георгій Крискентійович (1884–1952)

Видатний український історик, мистецтвознавець, архітектор, художник, графік, автор книг, присвячених російському та українському мистецтву. З 1919 року головний хранитель зібрання Б. та В. Ханенків. У 1920-х рр. виїхав у Париж. Останні роки життя провів у Лондоні та Ніцці. Організовував виставки, видавав книги, ознайомлюючи Захід з мистецтвом східних слов'ян. Твори художника зберігаються у багатьох значних музейних зібраннях України, а також у музеях Франції, Італії, Німеччини.

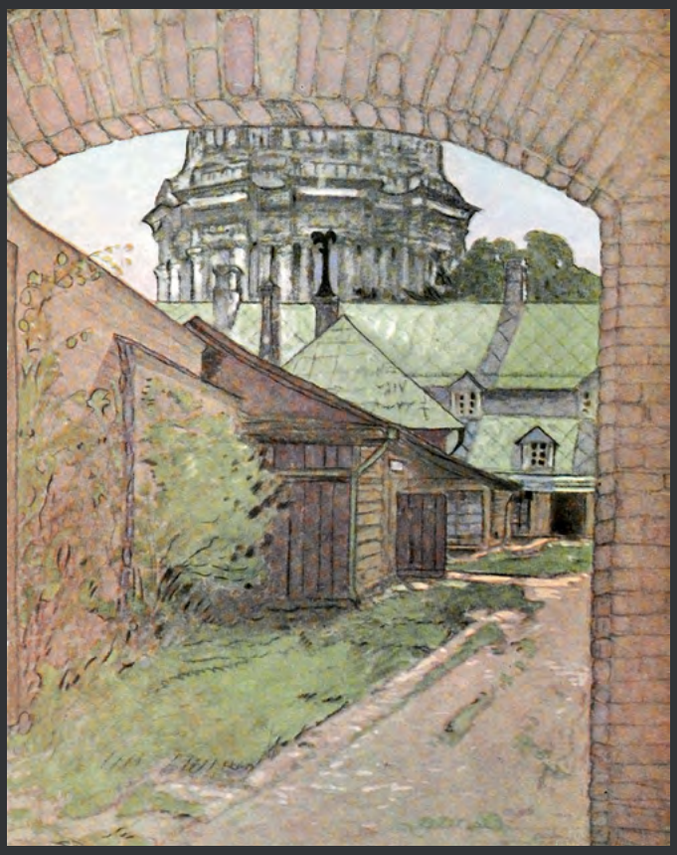

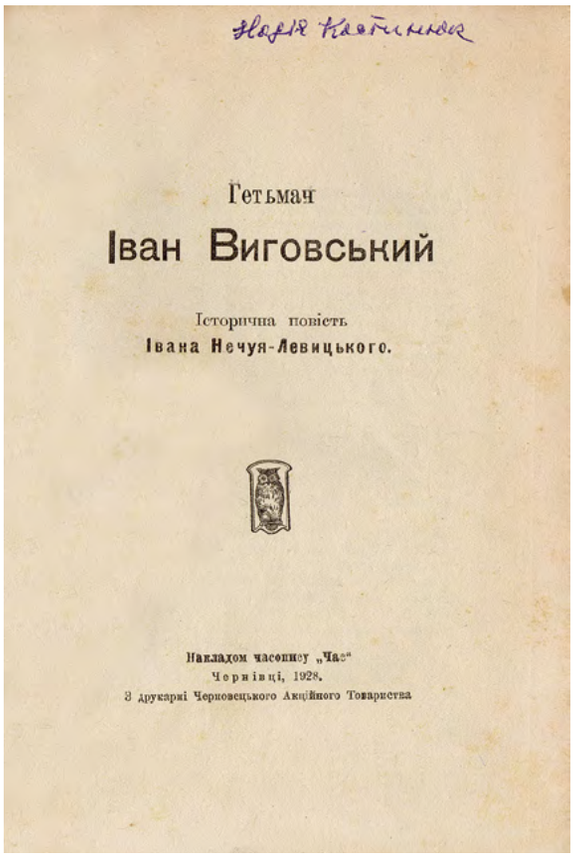

29. НЕЧУЙ-ЛЕВИЦЬКИЙ І. ГЕТЬМАН ІВАН ВИГОВСЬКИЙ: ІСТОРИЧНА ПОВІСТЬ.

Чернівці: Накладом часопису «Час»; Друк. Черновецького Акційного Товариства, 1928. — 336 с. — 21,6 × 15 × 2,1 см.

В індивідуальній складеній («мармуровий» папір, коленкор) палітурі, на яку наклеєно верхню боковинку обкладинки видання наступного, 1929 року. Незначні потертості, забруднення. Написи на титулі кульковою ручкою та на його звороті графітним олівцем «*Надія Костинюк*».

Книга має наукову, художню, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес.

Естімейт 300 — 400
Стартова ціна — 150

Роман І. Нечуя-Левицького **«Гетьман Іван Виговський»** належить до історико-біографічного жанру. Був опублікований одразу після написання — в 1898 р. у Львові. У творі тісно переплітаються, доповнюючи одна одну, дві сюжетні лінії: історія родин гетьмана Івана Виговського та простого козака Демка Лютая. Таким чином письменник прагнув показати ситуацію в Україні після Переяславської угоди та смерті Богдана Хмельницького, ставлення народу до намірів своїх провідників. Показово, що за радянських часів цей твір старанно замовчувався.

НЕЧУЙ-ЛЕВИЦЬКИЙ Іван Семенович (*справжнє прізвище: Левицький;* 1838–1918)

Український прозаїк, перекладач, письменник, публіцист. Працював у жанрах соціально-побутової повісті, історичного нарису, роману. Автор численних літературно-критичних статей. Співавтор першого українського перекладу Біблії (разом з П. Кулішем та І. Пулюєм).

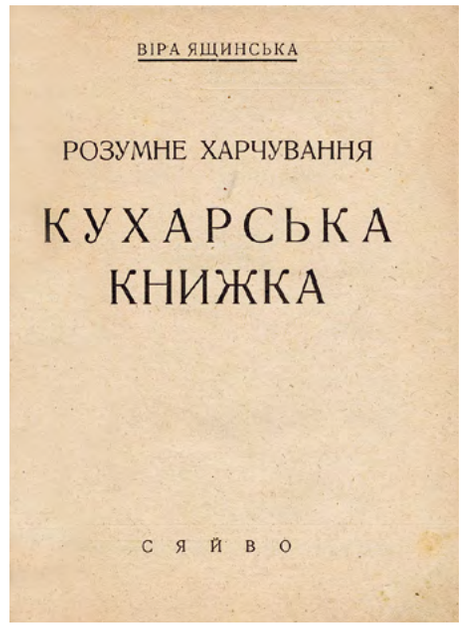

30. **ЯЩИНСЬКА В.**
РОЗУМНЕ ХАРЧУВАННЯ: КУХАРСЬКА КНИЖКА.

Київ: «Сяйво», 1928. — 152 с. — 18,2 × 13,4 × 1,3 см.

В індивідуальній складеній («мармуровий» папір, шкіра) палітурі.
Орнаментально-шрифтове тиснення золотом на корінці.
Форзаци, каптал. Збережено оригінальну обкладинку.

Естімейт 300 — 350
Стартова ціна — 200

Видання має наукову, історико-культурну цінність.

У своїй книзі Віра Ящинська надає основні відомості про базові речовини (жири, вуглеводи, мінеральні солі, вітаміни) й продукти харчування (м'ясо, риба, молоко, яйця, хліб, крупи та ін.) і дає рекомендації щодо їх приготування. **«Розумне харчування»** містить 494 рецепта страв, які для зручності розбито на розділи (борщі, птиця, страви з борошна, закуски солодкі страви, варення тощо).

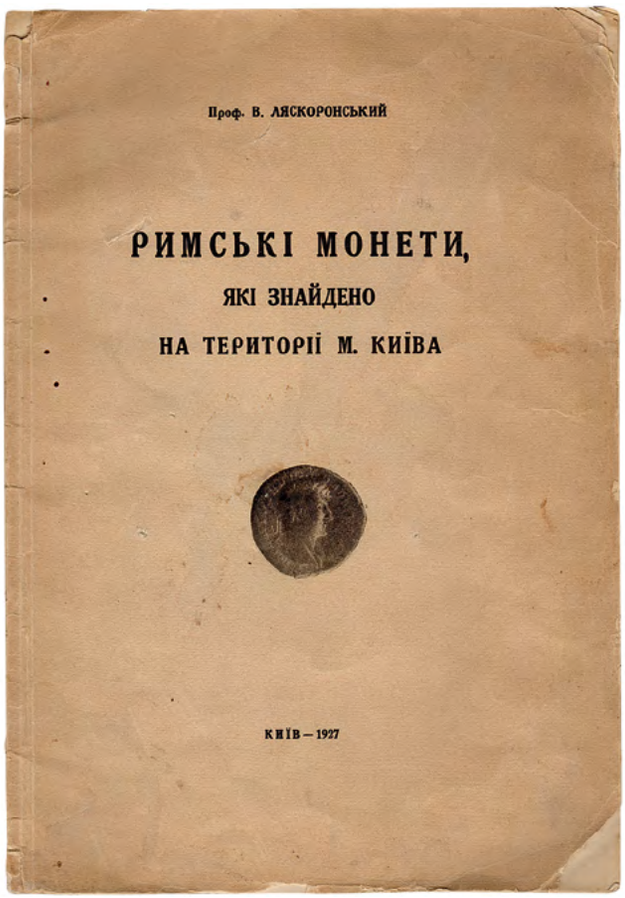

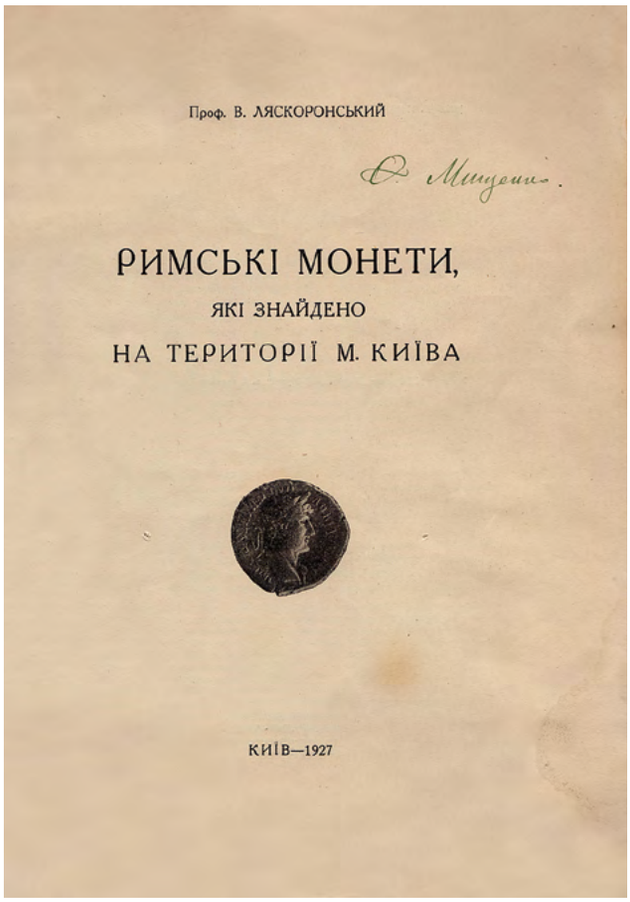

31. ЛЯСКОРОНСЬКИЙ В.
РИМСЬКИ МОНЕТИ, ЯКІ ЗНАЙДЕНО НА ТЕРИТОРІЇ М. КИЇВА.

Київ: Держтрест «Київ-Друк»; 1-ша фото-літо-друкарня, 1927. — Відбиток зі Збірника «Український Музей», в. I, видання Укрнауки У. С. Р. Р. — 16 с.: іл. — 28,6 × 19,9 × 0,2 см.

В оригінальній видавничій обкладинці.
Потертості та незначні забруднення.
На титулі підпис «*О. Мищенко*».

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Прижиттєве видання автора.

Естімейт 200 — 250
Стартова ціна — 100

У публікації розглянуто знайдені в Києві зразки римських монет. Ці скарби мають унікальну історичну цінність, адже вони дають уявлення не тільки про розповсюдження римської монети на території України, а й про вплив римської культури на українську загалом. Проаналізовано те, в яких районах Києва було знайдено пам'ятки, зроблено висновки щодо часу першого заселення міста і т. д. У тексті містяться зображення окремих монет.

ЛЯСКОРОНСЬКИЙ Василь Григорович (1859–1928)

Український історик, археолог, етнограф, нумізмат, картограф, письменник. Професор історичних наук, представник історичної школи Володимира Антоновича. Член Київського товариства старожитностей і мистецтв.

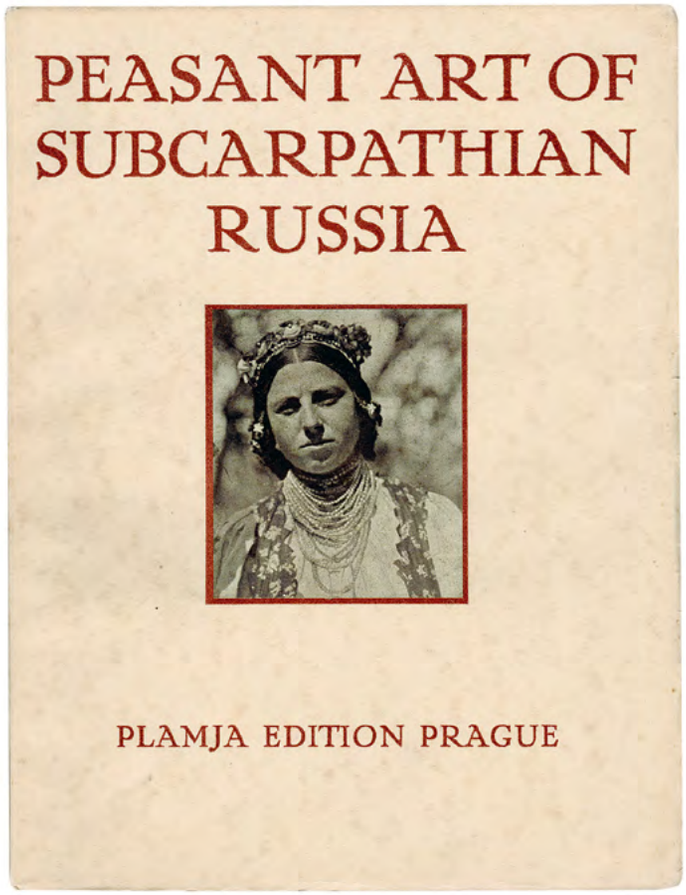

32. **PEASANT ART OF SUBCARPATHIAN RUSSIA. / EXPLANATORY TEXT BY S. MAKOVSKIY, PREFACE BY J. GORDON. = [НАРОДНЕ МИСТЕЦТВО ПІДКАРПАТСЬКОЇ РУСІ. / ПОЯСНЮВАЛЬНИЙ ТЕКСТ С. МАКОВСЬКОГО, ПЕРЕДМОВА ДЖ. ГОРДОНА.]**

Prague: Plamja Edition; printed by «Legiografie», 1926. — 156 с., X с. іл.: іл. — 32 × 24,1 × 1,2 см. — 300 прим.

В оригінальній видавничій обкладинці.
Незначні потертості та забруднення. Деякі аркуші не розрізані.
Видання англійською мовою.

Видання має наукову, художню, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Лімітований наклад.

Естімейт 600 — 800
Стартова ціна — 400

Наукова праця **«Народне мистецтво Підкарпатської Русі»** містить детальний опис окремих галузей народної творчості (різьба, кераміка, одяг і прикраси, вишивка й тканини) та містить понад 150 документальних світлин (чорно-білих і кольорових). Видання привертає увагу, перш за все, унікальними фотографіями з життя гуцулів, які зробив відомий мистецтвознавець Сергій Маковський. Вони демонструють побут, стиль одягу корінних закарпатців 20-х років минулого століття. Вперше фотографії було опубліковано у 1922 р. в Празі. Згодом книгу було перекладено чеською та англійською мовами.

МАКОВСЬКИЙ Сергій Костянтинович (1877–1962)

Російський поет, художній критик, організатор мистецьких виставок, видавець. Засновник і редактор петербурзького мистецького журналу «Аполлон».

33. ЧИКАЛЕНКО Є. СПОГАДИ (1861–1907).

Ч. 1 — ч. 2: Львів: Накладом видавничої спілки «Діло», 1925. — 172 с.: іл., фронтиспис; 140 с.: іл. — 19,9 × 14 × 2,9 см. Ч. 3: Львів: Накладом видавничої спілки «Діло», 1926. — 126 с., іл., [6] с. — 19,9 × 14 × 2,9 см.

В індивідуальній складеній палітурі. Підшито збірку з 3-х частин. **Збережено оригінальні видавничі обкладинки ч. 1 і ч. 2 роботи художника П. Ковжуна.** Незначні забруднення та потертості, частковий надрив уздовж корінця і задньої боковинки. На обкладинках написи чорнилами «*Ч — 64*», «*Ч — 65*». На титулі ч. 1 власницький підпис.

Книга має історико-культурну, наукову цінність і становить колекційний інтерес. Прижиттєве видання автора.

Естімейт 300 — 400
Стартова ціна — 200

У своїх спогадах Є. Чикаленко змальовує історію українського руху XIX — початку XX ст. На думку істориків, філологів та журналістів, кращого опису українських революційних подій тієї доби не існує.

ЧИКАЛЕНКО Євген Харлампійович (1861–1929)

Відомий громадський діяч, меценат української культури, видавець, публіцист. У своїх мемуарах відтворює загальну картину української історії початку XX ст., характеризує соціальну ситуацію 1918–1919 рр., згадує видатних особистостей того часу, описує процес творення української державності та події національної революції.

КОВЖУН Павло Максимович (1896–1939)

Український художник, графік і мистецтвознавець, творив у царині футуризму, а у 1920-х — конструктивізму з використанням елементів українського бароко. Редактор журналів «Митуса» та «Мистецтво». Учасник Перших Визвольних змагань 1917–1921 рр.

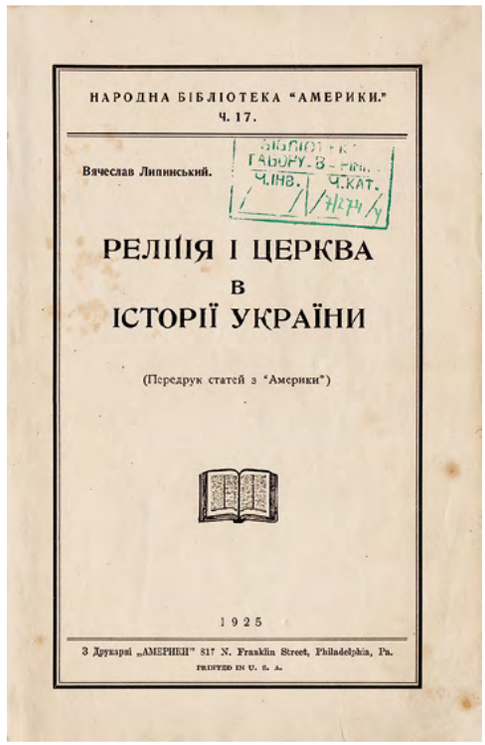
НАРОДНА БІБЛІОТЕКА "АМЕРИКИ."
Ч. 17.

Вячеслав Липинський.

РЕЛІҐІЯ І ЦЕРКВА
В
ІСТОРІЇ УКРАЇНИ

(Передрук статей з "Америки")

1925

З Друкарні „АМЕРИКИ" 817 N. Franklin Street, Philadelphia, Pa.
PRINTED IN U. S. A.

34. ЛИПИНСЬКИЙ В.
РЕЛІҐІЯ І ЦЕРКВА В ІСТОРІЇ УКРАЇНИ. (ПЕРЕДРУК СТАТЕЙ З «АМЕРИКИ»).

США, Філадельфія: Друк. «Америки», 1925. — Народна бібліотека «Америки». — Ч. 17. — 112 с. — 22,7 × 15,2 × 0,6 см.

В оригінальній видавничій обкладинці. Потертості та незначні забруднення.
Наявні печатки бібліотеки, що нині не існує, — «Бібліотека табору в Ріміні»
та печатка «Central Ukrainian Relief Bureau».

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Прижиттєве видання автора.

Естімейт 250 — 350
Стартова ціна — 150

«Реліґія і церква в історії України» — збірка відповідей В'ячеслава Липинського на запитання редактора часопису «Америка» Осипа Назарука. Вчений порівнює роль церкви у громадсько-політичному та у суспільно-політичному просторі українців, розглядаючи питання через призму різних політичних устроїв — тоталітарного, ліберально-демократичного, монархічно-традиціоналістичного. Автор стверджує, що політичне підкорення церкви державою призводить до знищення людської індивідуальності. Повна свобода духовних переконань призводить до того, що моральні й духовні настанови підміняються матеріальними інстинктами. На його думку, авторитет церкви може обмежувати інстинкти політиків для унеможливлення збільшення повноважень влади. Підтримується ідея розмежування світської та духовної влади, але не сепарація церкви від державного управління.

ЛИПИНСЬКИЙ В'ячеслав (Вацлав) Казимирович
(*псевдоніми: В. Правобережець, Nobilis Ruthenus, Василь Безрідний;* 1882–1931)

Український політичний діяч, історик, соціолог, публіцист, теоретик українського консерватизму. Один з організаторів Української демократично-хліборобської партії та Українського союзу хліборобів-державників. За гетьманату — посол України в Австрії.

«Бібліотека табору в Ріміні». Після Другої світової війни в італійському окрузі Ріміні розташовувалися табори полонених, де перебувало понад 10 000 бійців Першої Української дивізії Української Національної Армії (Дивізія СС «Галичина»), що здали зброю британцям в Австрії у травні 1945 р. За два роки перебування у таборі українські полонені заснували та видали різним поліграфічним способом, різними накладами і з різною періодичністю 15 видань, а також десятки назв книжок, календарів, марок у кількох серіях, привітальних художніх карток-листівок тощо.

Central Ukrainian Relief Bureau (Центральне українське бюро допомоги) — установа, заснована в Лондоні після Другої світової війни для надання допомоги переміщеним особам і біженцям з України.

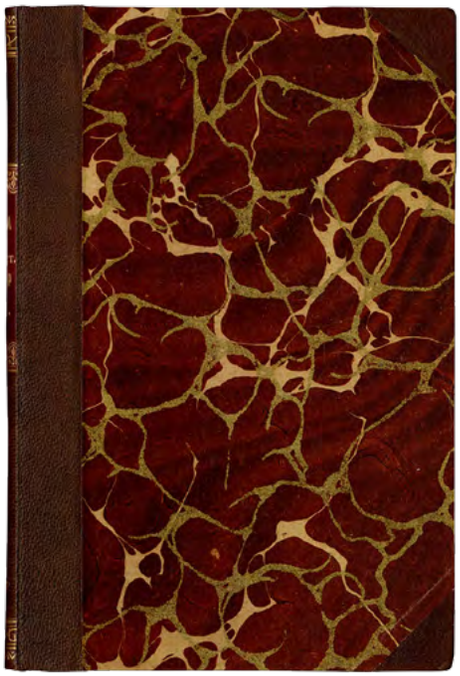

35. ВЕСЕЛКА: ГУМОРИСТИЧНИЙ КАЛЄНДАР НА 1925 РІК.

Львів: Накладом кооперативи «Друкар» у Львові; Друк. видавничої спілки «Діло», 1925. — 84 с., іл., [4] с. — 20,9 × 14,5 × 1,9 см.

В індивідуальній складеній палітурі. **Збережено оригінальну видавничу обкладинку роботи художника П. Ковжуна.** Орнаментально-шрифтове тиснення золотом на корінці. Незначні забруднення та потертості.

Видання має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес.

Естімейт 250 — 350
Стартова ціна — 200

Загальне пожвавлення культурного і політичного життя в Україні на початку XX ст. викликало піднесення інтересу до гумористично-сатиричної преси. Але в той час влада усіляко боролася з сатиричними журналами, усі причетні до них особи зазнавали репресій. Тому автори публікували свої гострі сатири та малюнки на злободенні теми під псевдонімами.

КОВЖУН Павло Максимович (1896–1939)

Український художник, графік і мистецтвознавець, творив у царині футуризму, а у 1920-х — конструктивізму з використанням елементів українського бароко. Редактор журналів «Митуса» та «Мистецтво». Учасник Перших Визвольних змагань 1917–1921 рр.

«Друкар» — видавничий кооператив у Львові, що діяв у 1924–1928 рр. під керівництвом П. Буняка, С. Микитки, І. Мусія. Видавав журнал «Світ», інформаційні календарі «Друкар», «Світ» і «Товариш», сатирично-гумористичний календар «Веселка», дешеві книжки, підручники, кілька випусків поштівок. Друкарський знак видавництва виконав П. Ковжун.

Видавнича спілка «Діло» — одна з найбільших українських друкарень, що переросла у великий видавничий центр у 1912 р. коли об'єдналася з власником єврейської друкарні на площі Ринок Іваном Айхельбергером, який залишався незмінним директором спілки аж до своєї смерті у 1924 р. З приходом нових власників з українського середовища і вкладанням відповідних капіталів друкарню було значно розширено. Видавалися тут переважно українські книги. Під час Першої світової війни, коли російські війська захопили Львів, друкарню було закрито, потім відновлено з метою щоденного випуску друкованого органу Генерального штабу. В часи польсько-української війни друкарню закривали декілька разів, проте пізніше діяльність її стабілізувалася.

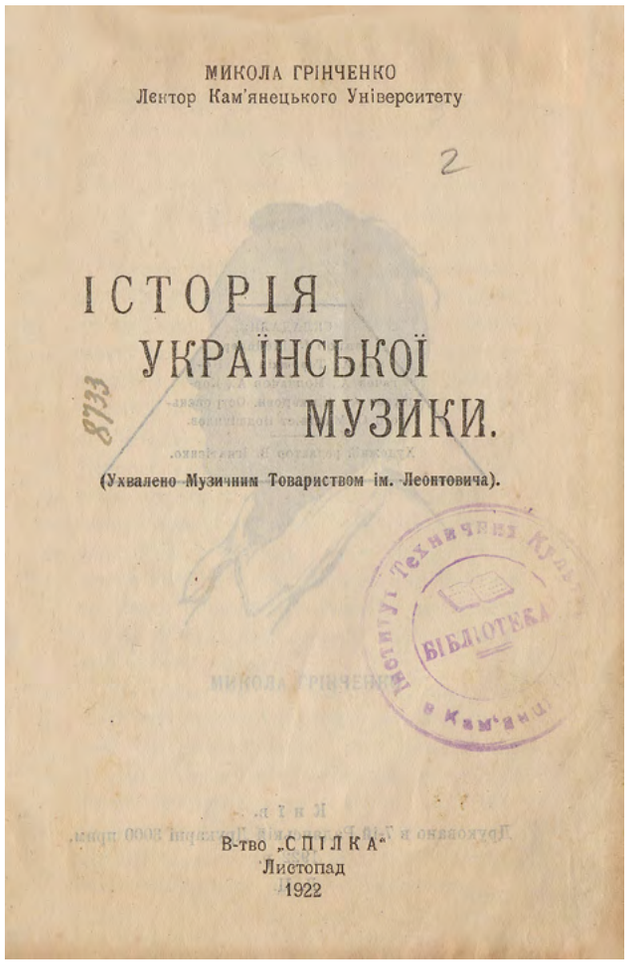

36. ГРІНЧЕНКО М.
ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОЇ МУЗИКИ.

Київ: В-тво «Спілка»; Друк. в 7-ій Радянській Друкарні, 1922. — Бібліотека «Спілки», серія наукова, № 4. — 278 с., X с.: іл., нот. — 16,8 × 11 × 1,8 см. — 3 000 прим.

В індивідуальній складеній (папір, коленкор) палітурі. На кришки наклеєно боковинки оригінальної обкладинки. Незначні потертості та забруднення. Сліди реставрації. Наявні печатка та інвентарні позначки бібліотеки, що нині не існує, — «Інститут Технічної Культури в Кам'янці-Под. БІБЛІОТЕКА».

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Прижиттєве видання автора.

Естімейт 300 — 350
Стартова ціна — 200

Книгу присвячено історії української музики, її становленню та розвитку. За словами автора, він мав на меті «подати хоч в стислому виді більш-менш повну картину музичного життя українського народу, і тим самим допомогти громадянству свідомо поставитися до явищ нашого культурного музичного життя». Музикознавець аналізує українську народну музику (з описом та зображеннями інструментів), церковну музику різних діб та світську музику до творчості М. Лисенка.

ГРІНЧЕНКО Микола Олексійович (1888–1942)

Український музикознавець, фольклорист. Заслужений діяч мистецтв УРСР (1941). Ректор Державного музично-драматичного інституту ім. М. В. Лисенка (1925–1928), професор Київської консерваторії (1934–1937). Автор основоположних праць з історії української музики.

37. КОТЛЯРЕВСЬКИЙ І. ЕНЕЇДА. / НА УКРАЇНСЬКУ МОВУ ПЕРЕЛИЦЬОВАНА З ПЕРЕДНІМ СЛОВОМ ТА ПРИМІТКАМИ ПРОФ. Б. ЛЄПКОГО З ІЛЮСТРАЦІЯМИ ТА ЗАСТАВКАМИ Я. ШТІРЕН.

Берлін: Вид-во Ольга Дьякова; Друк. Візіке, 1922. — 106 с., [12] арк. іл. — 28,5 × 20 × 0,8 см.

В оригінальній видавничій палітурі. Кольоровий орнаментальний форзац. З блоку випадає декілька аркушів (с. 17–18, 99–102). Незначні потертості та забруднення, надриви декількох сторінок. На титулі напис «*Дорогому Евгешѣ отъ Гогоши на добрую память. 6 — I — 25 г. Харбин*», печатки «Торговый Домъ И. Я. ЧУРИНЪ и Ко. Книжный отдѣлъ. Харбинъ», «Библіотека Герасима Феодоровича Постникова». На форзаці екслібрис о. Івана Шевцова.

Книга має наукову, історико-культурну, художню цінність і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість. Емігрантське видання.

Естімейт 500 — 600
Стартова ціна — 250

Поема-бурлеск «Енеїда» І. Котляревського — перший художній твір, написаний літературною українською мовою, в основу якого автор поклав сюжет однойменної поеми римського поета Вергілія, створивши цілком самобутній, оригінальний твір. Книга швидко поширилася Україною в безлічі списків, супроводжуваних додатками читачів. У 1798 р. в Санкт-Петербурзі без відома автора було надруковано три перші частини «Енеїди». Сам Котляревський у 1809 р. видав чотири частини, додавши низку змін до опублікованого раніше тексту. П'яту й шосту частини було написано в першій половині 1820-х років. Перше повне видання побачило світ вже після смерті автора — у 1842 році в Харкові. Вихід у світ «Енеїди» став епохальним явищем в історії української культури. На думку багатьох дослідників, надзвичайна цінність поеми Котляревського полягає в тому, що автор довів мистецьку повноцінність української мови, яку до того вважали лише говіркою.

КОТЛЯРЕВСЬКИЙ Іван Петрович (1769–1838)

Видатний український письменник, поет, драматург, основоположник сучасної української літератури, автор поеми «Енеїда» — першого художнього твору, написаного розмовною українською мовою.

ЛЕПКИЙ Богдан Теодор Нестор (1872–1941)

Український поет, прозаїк, літературознавець, критик, перекладач, історик літератури, видавець, публіцист, громадсько-культурний діяч, художник.

Провенанс: *екслібрис «о. Іван Шевців».* ***Іван Шевців*** *(1926–2012) — відомий священик і церковний діяч УГКЦ, науковець-богослов, патріот та невтомний організатор. Його зусиллями у Сіднеї було побудовано парафіяльний дім, школу, монастир василіянок, пам'ятник 1000-ліття Хрещення Русі-України тощо. Член Наукового товариства ім. Шевченка в Австралії, почесний науковий співробітник Відділення релігієзнавства Інституту філософії ім. Г. Сковороди НАН України, один з фундаторів бібліотеки Українського католицького університету.*

Печатки приватної бібліотеки Г. Ф. Постникова.

«Чурін і Ко» *— універсальна торгова фірма на Далекому Сході Російської імперії і Маньчжурії, що існувала наприкінці XIX — на початку XX ст. Тоговий дім було засновано сином іркутського купця I гільдії Іваном Яковичем Чуріним. На піку розвитку організації персонал налічував кілька тисяч працівників, а робота в ній вважалася престижною.*

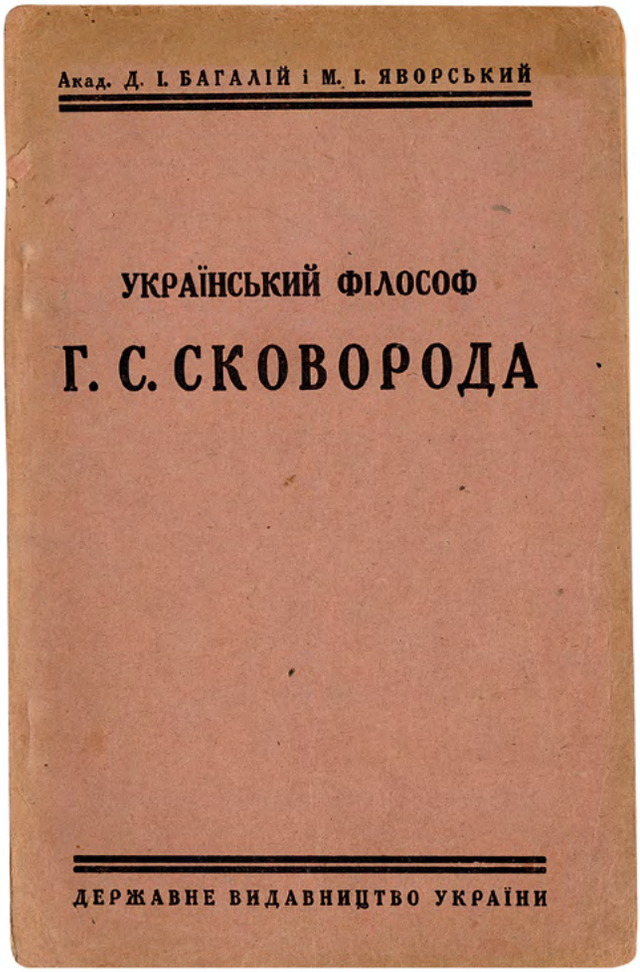

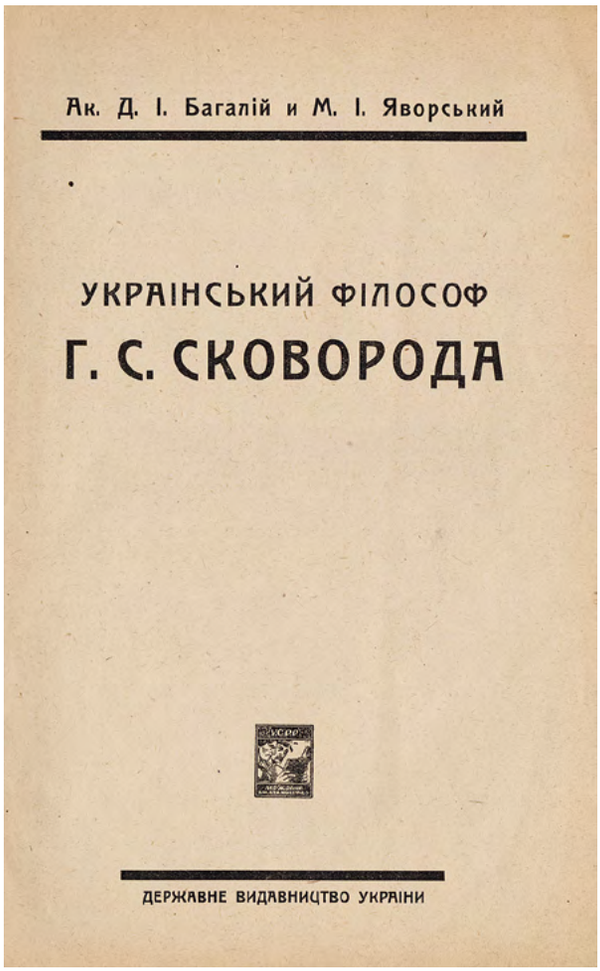

38. БАГАЛІЙ Д., ЯВОРСЬКИЙ М. УКРАЇНСЬКИЙ ФІЛОСОФ Г. С. СКОВОРОДА.

Симферополь: Державне Видавництво України; 1-я Гос. типо-лит. «Крымполиграфтреста», [1922]. — 68 с. — 22 × 14,2 × 0,4 см. — 3 000 прим.

В оригінальній видавничій обкладинці. Потертості та незначні забруднення. Власницькі позначки в тексті графітним олівцем. Боковинки обкладинки розпадаються. Відсутній нижній кут аркушу 35–36.

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Прижиттєве видання авторів.

Естімейт 200 — 250
Стартова ціна — 100

Видання доповідей академіків Д. Багалія та М. Яворського, прочитаних на засіданні, присвяченому 200-річчю від дня народження видатного українського філософа Г. Сковороди. У нарисах порушено питання, що стосуються життя Сковороди, його особи та філософії, його доби та соціального оточення.

БАГАЛІЙ Дмитро Іванович (1857–1932)

Український історик, філософ та громадський діяч. Лауреат Уваровської премії. Ректор Імператорського Харківського університету (1905–1910), один з фундаторів і академік Української академії наук.

ЯВОРСЬКИЙ Матвій Іванович (1885–1937)

Історик, політичний діяч, академік Всеукраїнської академії наук. Був розстріляний 1937 року.

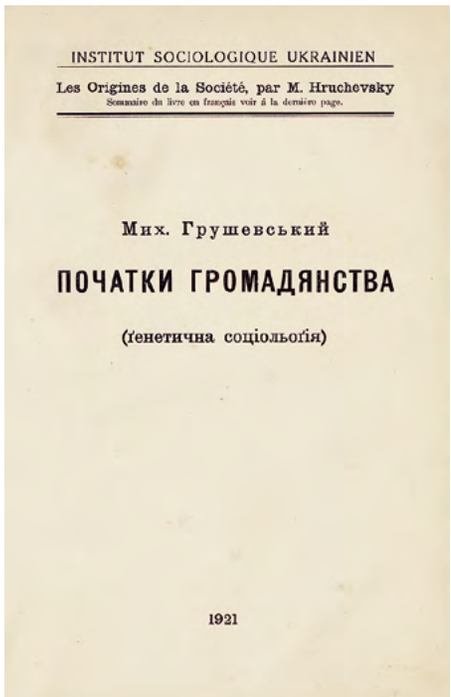

39. ГРУШЕВСЬКИЙ М.
ПОЧАТКИ ГРОМАДЯНСТВА (ҐЕНЕТИЧНА СОЦІОЛЬОҐІЯ).

Прага — Відень: Друк. J. N. Vernay, 1921. — Український соціологічний інститут. — 328 с. — 23 × 15,3 × 2,1 см.

В індивідуальній складеній («мармуровий» папір, шкіра) палітурі. Незначні забруднення. Сліди реставрації. Збережено оригінальну видавничу обкладинку.

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Прижиттєве видання автора.

Естімейт 500 — 600
Стартова ціна — 300

Постать Михайла Грушевського посідає визначне місце в історії української соціологічної думки. Його погляди найбільш докладно було сформульовано в теоретичному курсі генетичної соціології, яку вчений викладав в Українському соціологічному інституті у Відні. Доопрацьований і доповнений, цей курс було надруковано під назвою «**Початки громадянства (ґенетична соціолоґія)**». За задумом автора, книга мала ознайомити широкі верстви української громадськості з новітніми течіями в соціології. Працю М. Грушевського присвячено центральній проблемі тогочасної соціології — висвітленню причин і факторів створення соціальності, виникнення й існування людського суспільства.

ГРУШЕВСЬКИЙ Михайло Сергійович (1866–1934)

Видатний український історик, громадський і політичний діяч. Один із лідерів українського національного руху, голова Української Центральної Ради. Професор Львівського університету (1894–1914), дійсний член Чеської академії наук і мистецтв (1914), член-кореспондент Всеукраїнської академії наук (1923) та Академії наук СРСР (1929), багаторічний голова Наукового товариства ім. Шевченка. Засновник української наукової історіографії, автор понад 2 000 наукових праць.

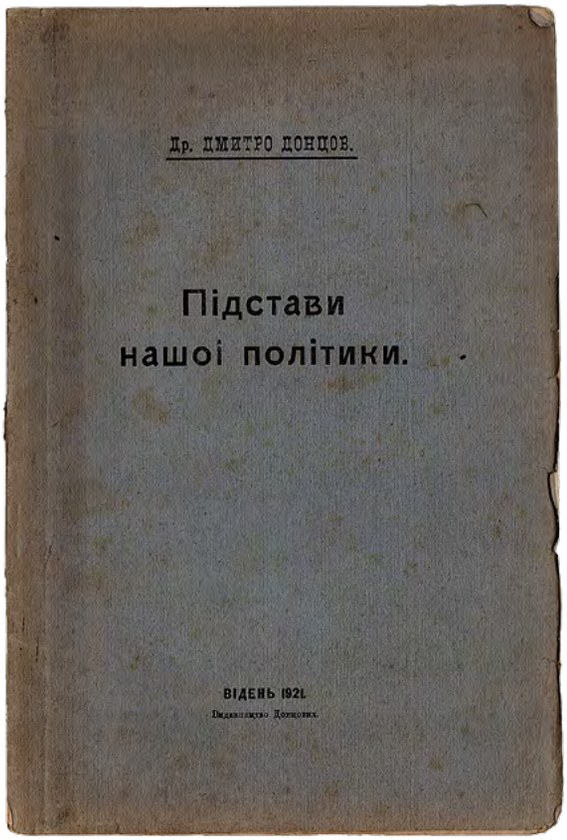

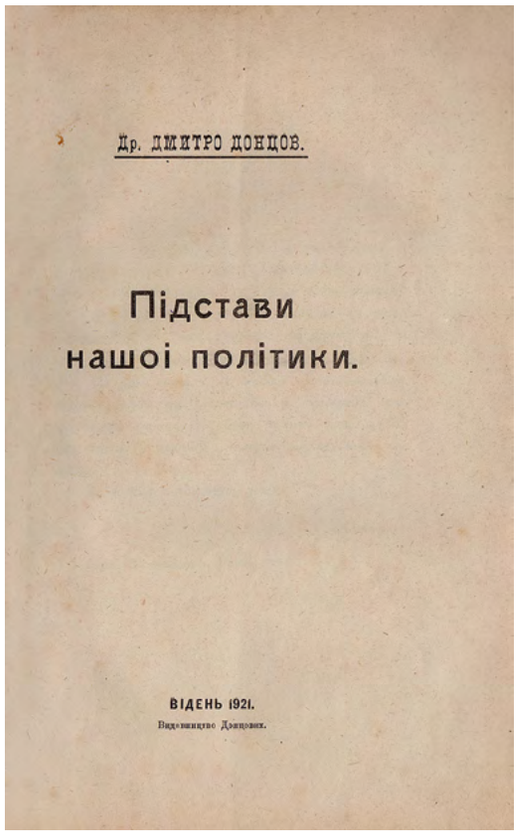

40. ДОНЦОВ Д.
ПІДСТАВИ НАШОІ ПОЛІТИКИ.

Відень: Видавництво Донцових, 1921. — [4] с., 212 с. — 24 × 16 × 1,2 см.

В оригінальній видавничій обкладинці. Потертості та незначні забруднення.
Відсутні фрагменти корінця. Блок не обрізаний.

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Прижиттєве видання автора.

Естімейт 800 —1 000
Стартова ціна — 400

Головна тема книги **«Підстави нашої політики»** — конфлікт цивілізацій: автор протиставляє російський світ європейському, докладно обґрунтовуючи причини цього антагонізму. Д. Донцов вважає, що призначення України — бути аванпостом захисту культури Заходу від російського впливу. В цьому він вбачав зміст української національної ідеї. Твір відповідав важливим потребам часу і викликав широкий резонанс, знайшовши як палких прихильників, так і відвертих противників.

ДОНЦОВ Дмитро Іванович (1883–1973)

Теоретик українського націоналізму, філософ, творець сучасної версії теорії українського інтегрального націоналізму, підприємець, літературний критик і публіцист. Ідеолог української консервативної революції. Редактор журналу «Літературно-науковий вісник». Автор книг «Націоналізм», «Хрестом і мечем», «Дух нашої давнини». Ідеї та погляди Донцова, засновані на соціальному дарвінізмі й націоналізмі, стали основою політичної платформи ОУН.

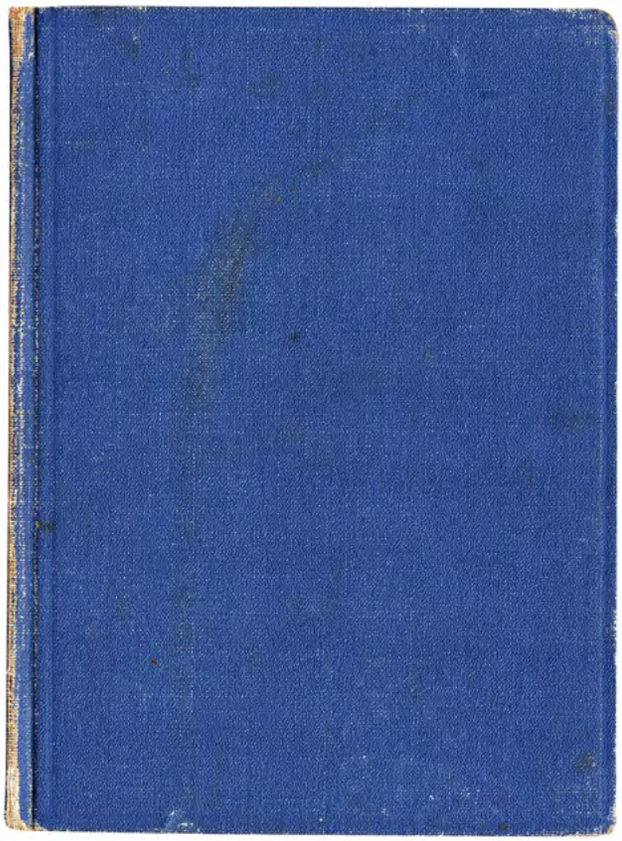

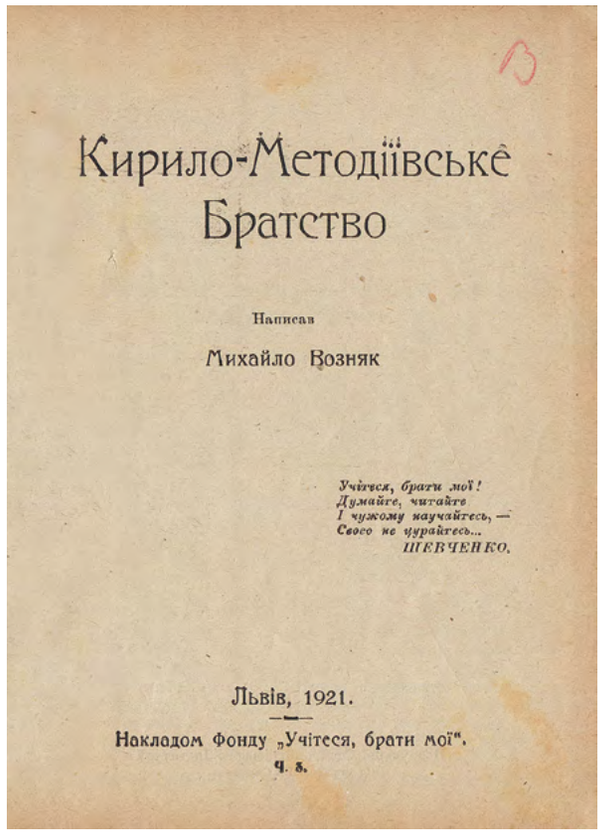

Кирило-Методіївське
Братство

Написав

Михайло Возняк

Учітеся, брати мої!
Думайте, читайте
І чужому научайтесь, —
Свого не цурайтесь...
ШЕВЧЕНКО.

Львів, 1921.

Накладом Фонду „Учітеся, брати мої".

Ч. 3.

41. ВОЗНЯК М.
КИРИЛО-МЕТОДІЇВСЬКЕ БРАТСТВО.

Львів: Накладом Фонду «Учітеся, брати мої», Друк. Ставропигійського Ін-ту, 1921. — Ч. 3. — 238 с., іл., [2] с. — 17,5 × 13 × 1,3 см.

В оригінальній видавничій палітурі з орнаментально-шрифтовим тисненням золотом на корінці. Орнаментальні форзаци. Незначні забруднення та потертості. Позначки в тексті олівцем та кульковими ручками.

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Прижиттєве видання автора.

Естімейт 300 — 350
Стартова ціна — 200

У книзі автор розглядає передумови заснування Кирило-Мефодіївського братства, аналізує діяльність організації, її суспільне та культурно-духовне значення, викладає ідеологію організації, сформульовану в «Книзі буття українського народу» у формі біблійного оповідання. Окрему увагу приділено стосункам членів організації з владою, зокрема описано переслідування «братчиків» на підставі їх переконань.

ВОЗНЯК Михайло Степанович (1881–1954)

Провідний український літературознавець і фольклорист. Академік Академії наук УРСР. Завідувач кафедри української літератури Львівського державного університету ім. І. Франка та відділу української літератури Інституту суспільних наук АН УРСР (нині Інститут українознавства ім. І. Крип'якевича). Засновник нового напрямку літературознавства — франкознавства. Автор понад 500 наукових праць, присвячених історії української літератури.

Друкарня Ставропігійського інституту в Львові — одна з найбільших друкарень на території України свого часу, що існувала з 1591 до 1939 р. Спершу друкарня належала Львівському Успенському Ставропігійському братству, з кінця 1780-х — Ставропігійському інституту, який діяв у педагогічно-освітній і науково-видавничій галузях і мав також музей і архів.

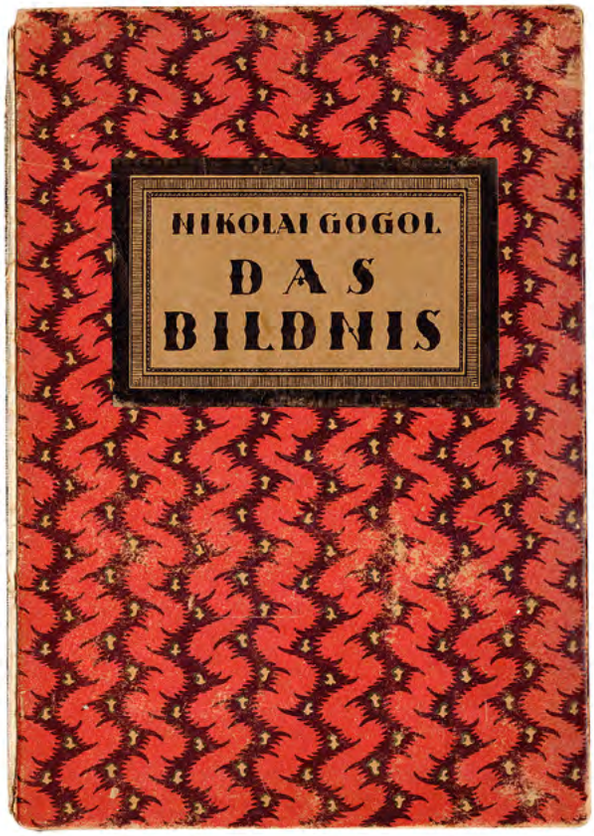

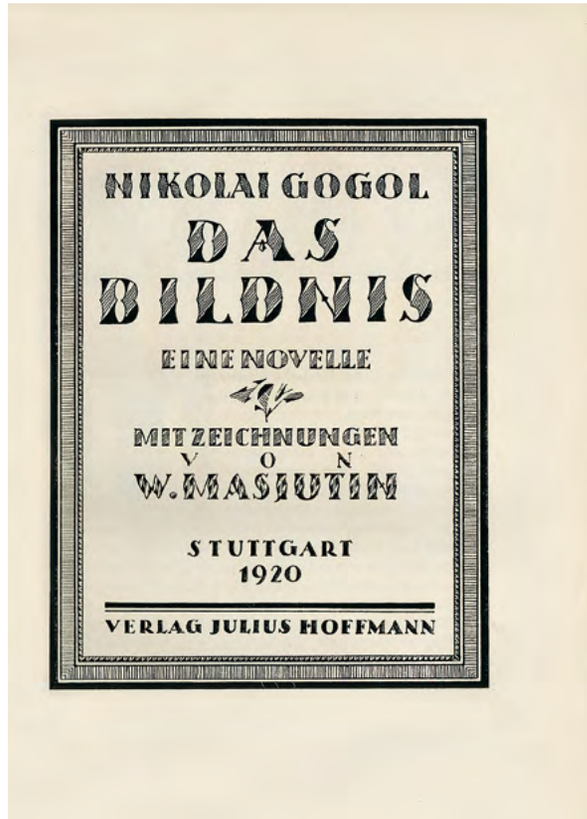

42. **GOGOL N.**
DAS BILDNIS: EINE NOVELLE. / MIT ZEICHNUNGEN VON W. MASJUTIN, INS DEUTSCHE ÜBERTRAGEN VON A. ELIASBERG
= ГОГОЛЬ М. ПОРТРЕТ: НОВЕЛА. / ІЛ. В. МАСЮТИНА; ПЕР. НІМЕЦЬКОЮ А. ЕЛІАСБЕРГА.

Stuttgart: Verlag Julius Hoffmann; Spamersche Buchdruckerei in Leipzig, 1920. — [6] s., 96 s.: ill. — 25 × 17,7 × 1,1 см.

В індивідуальній складеній палітурі. Незначні забруднення, потертості, втрата корінця.

Книга має художню, наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Прижиттєве видання ілюстратора.

Естімейт 400 — 500
Стартова ціна — 250

Переклад німецькою мовою однієї з «Петербурзьких повістей» М. Гоголя. Видання оздоблено численними гравюрами, заставками та кінцівками роботи В. Масютина. Ці ілюстрації створювалися в рік, коли художник залишив Росію й емігрував у Німеччину.

ГОГОЛЬ Микола Васильович
(*прізвище при народженні: Яновський, з 1821 року — Гоголь-Яновський;* 1809–1852)

Прозаїк, драматург, поет, критик і публіцист українського походження. Один із найвизначніших представників української літературної школи, засновник реалізму та соціально-критичного напрямку в літературі.

МАСЮТИН Василь Миколайович (1884–1955)

Український графік, живописець, скульптор, медальєр, письменник. Один із провідних майстрів гравюри першої третини XX ст. Автор портрета Івана Мазепи в стилі західноєвропейських гравюр XVIII ст., який було подаровано гетьману Української Держави П. Скоропадському, а на початку 1990-х рр. донька гетьмана передала твір в дарунок Музею гетьманства у Києві. З 1920-х рр. працював як медальєр. Відомо 65 медалей на українську тематику за його ескізами.

43. МАРГОЛИНЪ А.
УКРАИНА И ПОЛИТИКА АНТАНТЫ: (ЗАПИСКИ ЕВРЕЯ И ГРАЖДАНИНА).

Берлинъ: Изд. С. Ефронъ; Тип. Шпамера в Лейпциге, [1920-е]. — 400 с. — 20,6 × 14,3 × 2,5 см.

В оригінальній видавничій обкладинці. Незначні потертості та забруднення.

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Прижиттєве видання автора.

Естімейт 800 — 1 000
Стартова ціна — 450

Автор дослідження з 1917 р. став активним діячем українського руху. У червні 1918 р. він вступив до лав української партії соціал-федералістів, а ще задовго до другої революції був у дружніх стосунках з українськими громадськими й політичними діячами, багато з яких зіграли згодом значну роль в долі України. А. Марголін вважав своїм обов'язком поєднувати роботу в напрямку створення єврейської автономної держави з активною участю в російському визвольному русі, а після розпаду Росії — в українському національно-державному будівництві. У такого роду поєднанні національного боргу єврея перед рідним народом та обов'язку громадянина держави, в якій він живе і користується цивільними правами, автор вбачав гармонійне виявлення сутності сучасного єврейства. У книзі А. Марголін викладає факти, що висвітлюють взаємини між українським і єврейським народами. Водночас дається загальна характеристика українського руху, а також української інтелігенції та найвпливовіших політичних діячів. Безпосередня участь автора в переговорах представників українського руху з політичними й громадськими діячами держав Антанти в Парижі і Лондоні дала йому можливість скласти уявлення про загальний вектор політики Антанти щодо Східної Європи.

МАРГОЛІН Арнольд Давидович (1877–1956)

Адвокат, дипломат, громадський діяч і письменник. Син заможного підприємця Д. Марголіна. Закінчив юридичний факультет Київського університету св. Володимира. Виступав адвокатом в процесах, пов'язаних з єврейськими погромами (зокрема, у справах про погром в Ніжині та Бейліса). За різкі виступи проти влади був позбавлений адвокатського звання (відновлений в правах після Лютневої революції). Брав активну участь в єврейському суспільному житті. Член Верховного суду УНР (1917), заступник міністра закордонних справ Директорії (1918). Після кривавого погрому в Проскурові (1919), подав у відставку, але продовжував підтримувати уряд С. Петлюри, вважаючи відповідальними за погроми «чорну сотню» і більшовиків, які хотіли дискредитувати українську владу. Дипломатичний представник уряду Директорії в Лондоні та Парижі (1919–1920). У 1922 р. переїхав до США, де вів адвокатську та журналістську діяльність, читав лекції. Почесний доктор права Українського вільного університету в Мюнхені (1950).

ЕФРОН Семен Абрамович (?–1933)

Видавець. Молодший брат співвидавця «Великого енциклопедичного словника» і «Єврейської енциклопедії» І. Ефрона. Власник петербурзького видавництва «Якір», що випускало книги з мистецтва. 1919 року емігрував у Німеччину. У 1912 р. заснував видавництво «С. Ефрон» у Берліні, що друкувало російську і європейську художню літературу.

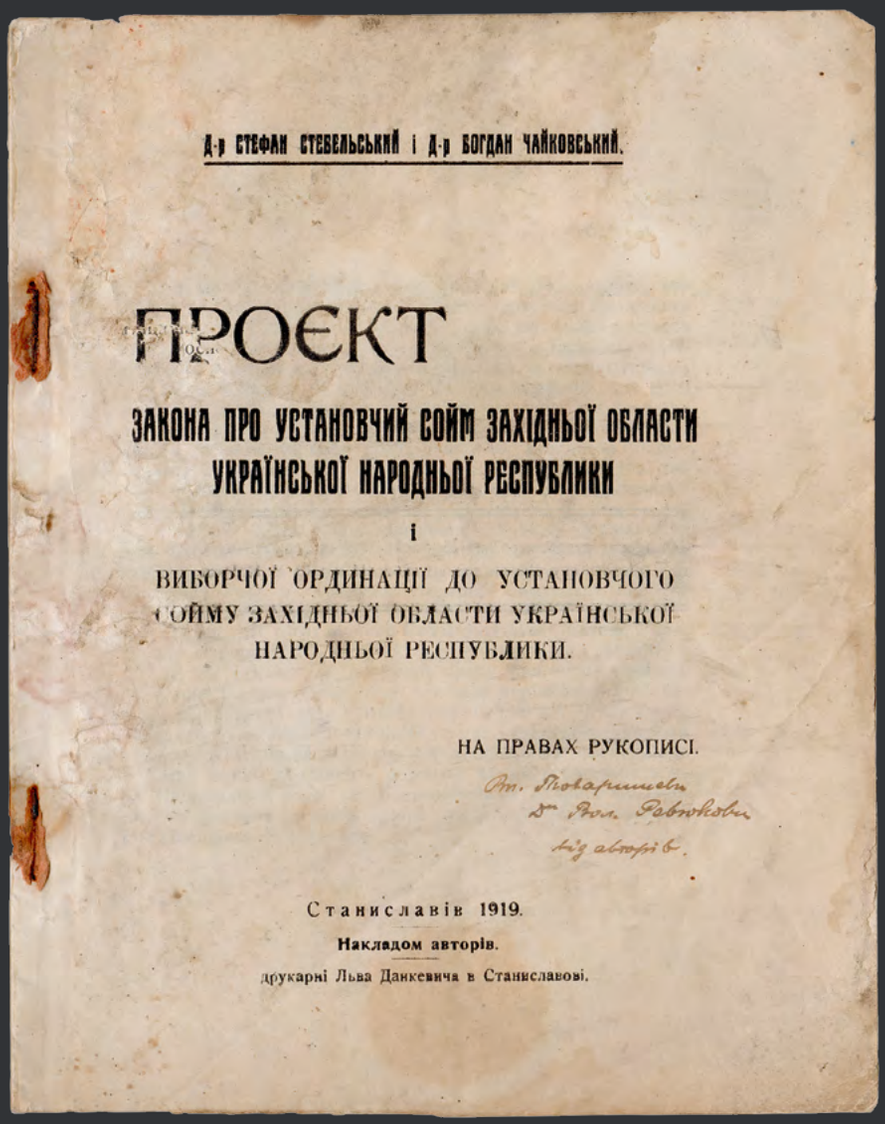

Д-р СТЕФАН СТЕБЕЛЬСЬКИЙ і Д-р БОГДАН ЧАЙКОВСЬКИЙ.

ПРОЄКТ

ЗАКОНА ПРО УСТАНОВЧИЙ СОЙМ ЗАХІДНЬОЇ ОБЛАСТИ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНЬОЇ РЕСПУБЛИКИ

і

ВИБОРЧОЇ ОРДИНАЦІЇ ДО УСТАНОВЧОГО СОЙМУ ЗАХІДНЬОЇ ОБЛАСТИ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНЬОЇ РЕСПУБЛИКИ.

НА ПРАВАХ РУКОПИСІ.

Ст. Товаришеви
Др Вол. Ревюкови
від авторів.

Станиславів 1919.
Накладом авторів.
друкарні Льва Данкевича в Станиславові.

44. **СТЕБЕЛЬСЬКИЙ С., ЧАЙКОВСЬКИЙ Б.**
ПРОЄКТ ЗАКОНА ПРО УСТАНОВЧИЙ СОЙМ ЗАХІДНЬОЇ ОБЛАСТИ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНЬОЇ РЕСПУБЛІКИ І ВИБОРЧОЇ ОРДИНАЦІЇ ДО УСТАНОВЧОГО СОЙМУ ЗАХІДНЬОЇ ОБЛАСТИ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНЬОЇ РЕСПУБЛІКИ: НА ПРАВАХ РУКОПИСІ.

Станиславів: Накладом авторів; Друк. Льва Данкевича в Станиславові, 1919. — 32 с. — 20,5 × 16 × 0,5 см.

Потертості та пожовтіння та паперу. **На титулі авторський дарчий напис чорнилами: «*Ст. Товаришеви [Др] Вол. [Ревюкови]* від авторів».**

Видання має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість.

Естімейт 1 200 — 1 500
Стартова ціна — 700

На відміну від підросійської Наддніпрянщини, Західна Україна у складі Австро-Угорщини перейняла парламентські традиції. Так, Статут УНР від 18 жовтня 1918 р. передбачає утворення держави «на засадах загального, рівного, тайного й безпосереднього права голосування з пропорціональним заступництвом і правом національно-культурної автономії та з правом заступництва при правительстві національних меншостей». Юридичне затвердження цього принципу відбулося 13 листопада 1918 р. через прийняття Тимчасового Основного закону про державну самостійність українських земель колишньої Австро-Угорської монархії. Артикул IV передбачав: «Права влади іменем Західноукраїнської Народної Республіки виконує весь її народ через своє заступництво, вибране на основі загального, рівного, безпосереднього і пропорціонального права голосування без ріжниці пола. На цій самій основі мають бути вибрані Установчі Збори Західноукраїнської Народної Республіки».

Народне визнання розглядалося як одна із форм легітимізації нової влади. Тимчасово це питання було розв'язано через прийняття Закону «Про поповнення складу Української Національної Ради делегатами від повітів і міст краю» від 15 листопада 1918 р. Додаткові вибори до Ради відбулися 22–26 листопада. Процедура регулювалася австро-угорськими нормативно-правовими актами, які залишалися чинними відповідно до Закону «Про тимчасову адміністрацію земель ЗУНР» від 16 листопада 1918 р. В результаті Українська Національна Рада на чолі з Президентом трансформувалася в тимчасовий законодавчий орган, повноваження якого мали припинитися після створення і обрання парламенту. Весняна сесія Ради, яка відкрилася 25 березня 1919 р., розпочала свою роботу з обговорення питання про організацію представницького органу.

Потреба остаточного закріплення легітимності влади як виразника волі народу знайшла своє втілення у прийнятті законів «Про скликання Сойму Західної области Української Народної Республіки» від 19 березня 1919 р. та «Про вибори до Сойму Західної области Української Народної Республіки» від 14 квітня 1919 р.

Для виборів до Сейму утворювалися виборчі округи, які ділилися на дільниці, що співпадали з громадою. Послів обирали на основі національно-пропорційної системи, що гарантувало всім національним меншинам можливість мати представників у парламенті. Територію Західної області УНР було поділено на 12 українських, 5 польсько-єврейських та один німецький округ. Відповідно до встановленої кількості послів для передбачуваних округів за національностями, парламент мав складатися із 226 депутатів, зокрема 160 українців (70,8 %), 33 поляків (14,6 %), 27 євреїв (11,9 %) та 6 німців (2,7 %).

Через загострення зовнішньополітичних обставин Виборчий закон ЗОУНР не був застосований і втратив чинність 9 червня 1919 р., коли всю повноту влади було передано повноважному диктаторові Є. Петрушевичу і таким чином скасовано режим парламентської республіки.

Хоча виборче законодавство ЗОУНР так і не було практично втілено в силу зовнішньополітичних умов боротьби за державність, за рівнем демократичності воно не мало сучасних собі світових аналогів. Правотворчий досвід ЗУНР щодо виборчого права слід ретельно проаналізувати і взяти до уваги у процесі розробки цієї галузі в Україні.

СТЕБЕЛЬСЬКИЙ Стефан (*псевдонім: Хрін;* 1914–1949)

Поручник УПА, командир сотні УПА «Ударники 5» (криптонім «95 а»), що входила до складу куреня «Рена»; сотня налічувала близько 120 осіб.

ЧАЙКОВСЬКИЙ Богдан Андрійович (1888–1941)

Український правник, редактор, публіцист, диригент, громадський діяч. У червні 1941 р. Чайковського заарештували органи НКВС, знайшовши приховані ним в музеї «Сокальщина» матеріали, що стосувалися Визвольних змагань. Загинув від тортур у львівських Бригідках.

Провенанс: *на титулі авторський дарчий напис чорнилом: «Ст. Товаришеви [Др] Вол. [Ревюкови] від авторів». [**Рев'юк Володимир** (1870 – ?) — доброволець легіону Українських січових стрільців.]*

45. ДОВБИЩЕНКО Я. МИХАЙЛО ДРАГОМАНІВ: ЙОГО ЖИТТЯ, НАУКОВА, ПОЛІТИЧНА ТА ГРОМАДСЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ.

Харьків: Вид. Обл. Союзу Споживчих Кооперативів Півдня Росії; Друк. ПОЮР, 1919. — «Українська бібліотека», серія III. — Вид. 2., перероб. і доповн. — 80 с.: іл. — 5 000 прим. — 20,8 × 14,5 × 0,5 см.

В оригінальній видавничій обкладинці. Незначні забруднення, потертості та надриви корінця.
Художнє оформлення обкладинки К. М. Жукова.

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Прижиттєве видання автора.

Естімейт 300 — 350
Стартова ціна — 250

В книзі описано життєвий шлях і діяльність видатного українського історика, літературознавця та громадського діяча Михайла Драгоманова.

ДОВБИЩЕНКО Яків Єпіфанович (1887 – ?)

Активіст українського руху, губернський комісар Центральної Ради. Один з провідних діячів Українського наукового товариства у Києві, секретар літературно-економічної комісії Українського товариства ім. Квітки-Основ'яненка в Харкові. Редактор газет «Нова громада», «Канатка». Неодноразово був заарештований та відправлений у заслання за революційну діяльність і націоналістичні погляди.

ЖУКОВ Костянтин Миколайович (1873–1940)

Український і російський архітектор, один з провідних майстрів неоукраїнського стилю (українського модерну). Активний учасник Українського художньо-архітектурного відділу харківського Літературно-художнього гуртка, очолюваного С. Васильківським. Професор Харківського художнього інституту.

ДРАГОМАНОВ Михайло Петрович
(*псевдоніми: Толмачев, Українець, М. Кузьмичевський, П. Кузьмичевський, Кирило Василенко, Волинець, М. Галицький, М. Гордієнко, П. Петрик, Чудак, М. Т-ов та ін.;* 1841–1895)

Український публіцист, історик, філософ, економіст, літературознавець, фольклорист, громадський діяч. Один з організаторів Старої громади в Києві. Доцент Київського університету. Після звільнення з університету через «політичну неблагонадійність» емігрував до Женеви, де очолював осередок української політичної еміграції.

46. ШМІТ Ф. І.
МИСТЕЦТВО СТАРОЇ РУСИ=УКРАЇНИ.

Харків: Вид-во «СОЮЗ» Харківського Кредитового Союзу Кооперативів; Друк. «Печатное Дѣло», 1919. — Культурно-Історична Бібліотека під ред. проф. Д. І. Багалія. — 100 с.: іл. — 28,4 × 18,4 × 1,2 см.

В оригінальній видавничій обкладинці. Незначні забруднення, потертості, сліди шашелю та сліди реставрації. Напис чорнилами на титулі «*ч. 195.*». На обкладинці, титулі та с. 37 печатка «Кирилівська районна Учительська Спілка на Звенигородщині».

Книга має художню, наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Прижиттєве видання автора.

Естімейт 400 — 500
Стартова ціна — 250

В часи саморуйнування Російської імперії автор закликає читача задуматись над творенням майбутнього. Він наполягає на необхідності вивчення історії свого народу через історію україно-руського мистецтва, адже саме в пам'ятках культури втілено споконвічні людські ідеали, надії, мрії. В роботі розглянуто руйнування культурних надбань у XIX–XX ст. під намірами «охорони», «приведення до благопристойності», «виправлення» тощо. Автор детально зупиняється на архітектурі (здебільшого храмовій), розписах, різьбленні та інших способах внутрішнього оздоблення храмів. Метою книги було наголосити важливість дослідження, усвідомлення коштовності та збереження пам'яток мистецтва.

ШМІТ Федір Іванович (1877–1937)

Український візантолог, археолог, музеєзнавець, мистецтвознавець, теоретик мистецтва, педагог, дійсний член Академії наук УРСР, професор Харківського університету. Жертва Великого терору.

БАГАЛІЙ Дмитро Іванович (1857–1932)

Український історик, філософ та громадський діяч. Ректор Імператорського Харківського університету (1905–1910), один з фундаторів і академік Української академії наук.

ВИДАННЯ ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ УКРАЇНСЬКОЇ СЕЛЯНСЬКОЇ СПІЛКИ.
КИЇВ, В.-Підвальна 3.

Серія політична. № 1.

Гр. НАШ.

Через що Україна

МУСІЛА ВІДРІЗНИТЬСЯ ВІД РОСІЇ.

Ціна 20 коп.

КИЇВ.
Друкарня Центрального Комітету Української Селянської Спілки.
1918.

47. ГР. НАШ.
ЧЕРЕЗ ЩО УКРАІНА МУСІЛА ВІДРІЗНИТЬСЯ ВІД РОСІЇ.

Київ: Центральний Комітет Укр. Селянської Спілки, 1918. — Серія політична, № 1. — 12 с. — 16,9 × 12,7 × 0,1 см.

Без обкладинки. Книжковий блок непрошитий.
Незначні потертості та забруднення.

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Прижиттєве видання автора.

Естімейт 250 — 350
Стартова ціна — 150

Політичний твір про необхідність відокремитися від Росії, написаний доступною для народу мовою. Автор аналізує історію та наслідки поневолення України Росією, описує політичну ситуацію того часу.

ГРИГОРІЇВ Никифір Якович
(*псевдоніми: Г. Наш, Григоріїв-Наш, Григорій Наш;* 1883–1953)

Громадський та політичний діяч, публіцист і педагог. Фундатор українських громадських організацій на Поділлі. Один із керівників подільських «Просвіти» і Товариства українських поступовців. У часи Української революції був членом Центральної Ради, двічі обіймав посаду міністра освіти УНР, входив до ЦК Української партії соціалістів-революціонерів. Перебуваючи з 1921 р. у Чехословаччині, був заступником голови Українського громадського комітету, засновником та керівником Українського соціологічного інституту в Празі. У 1938 р. емігрував до США, де активно займався антифашистською діяльністю та згуртовував українські сили. З 1949 р. і до кінця життя очолював український відділ радіо «Голос Америки».

48. РІЗНИЧЕНКО В.
НАЦІОНАЛЬНИЙ КОЛІР УКРАЇНИ. (ЖОВТО-БЛАКИТНА БАРВА).

Звенигородка: Друк. Ш. Фридмана п/у М. Крейница, 1917. — 2-е вид. — 16 с. — 18,6 × 11,9 × 0,1 см.

В оригінальній видавничій обкладинці. Незначні потертості та забруднення.

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Прижиттєве видання автора.

Естімейт 400 — 500
Стартова ціна — 150

Спираючись на витяги з історії, автор розповідає, чому національний стяг України має бути саме жовто-блакитним. «Се є найулюбленнійша комбінація фарб нашого народу, зафіксована його житєм на протязі всього його історичного істнованя і всіх земель».

РІЗНИЧЕНКО (Різников) Василь Федорович (1892–1938)

Український історик-популяризатор, бібліограф, демограф. Звання кандидата економічних наук отримав у 26 років. З 1928 р. асистент у Всеукраїнській академії наук, згодом старший науковий співробітник Інституту демографії АН УРСР. В протоколі чистки 1930 р. записано: «Зовсім не має суспільного навантаження. Політично неграмотний. <…> Відзначити і запропонувати ліквідувати свою політичну неграмотність». У 1938 р. Різниченка було заарештовано, звинувачено у шпигунській діяльності на користь Польщі та згодом розстріляно.

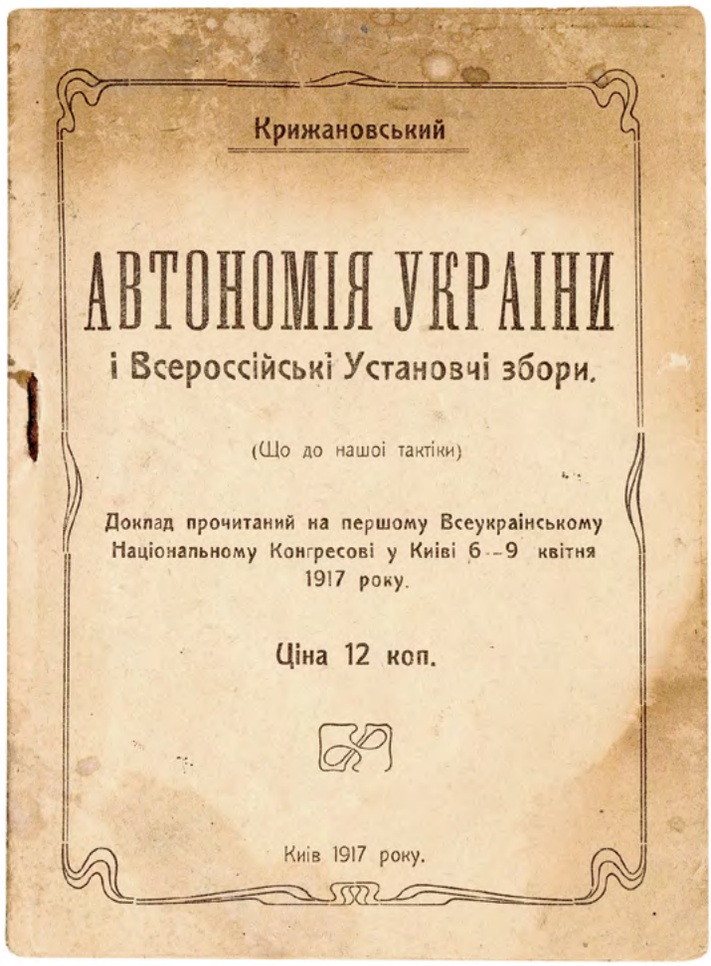

Крижановський

АВТОНОМІЯ УКРАІНИ

і Всероссійські Установчі збори.

(Що до нашої тактіки)

Доклад прочитаний на першому Всеукраінському Національному Конгресові у Київі 6—9 квітня 1917 року.

Ціна 12 коп.

Київ 1917 року.

49. **КРИЖАНОВСЬКИЙ [Ф.]**
АВТОНОМІЯ УКРАЇНИ І ВСЕРОССІЙСЬКІ УСТАНОВЧІ ЗБОРИ. (ЩО ДО НАШОІ ТАКТІКИ).

Київ: Типо-лит. насл. К. Ш. Круглянскаго, 1917. — 10 с. — 17,9 × 13 × 0,1 см.

В оригінальній видавничій обкладинці.
Пожовтіння паперу, незначні потертості, забруднення та надриви.

Книга має наукову, історичну цінність і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість. Прижиттєве видання автора.

Естімейт 250 — 350
Стартова ціна — 100

У брошурі опубліковано доповідь Ф. Крижанівського на першому Всеукраїнському національному конгресі в Києві (6–9 квітня 1917), на якому розглядалося питання остаточного визнання Української Центральної Ради всеукраїнським національним органом та поширення її юрисдикції на всю територію України (до середини квітня рішення УЦР фактично мали силу тільки для Києва).

КРИЖАНІВСЬКИЙ Федір Іванович (1878–1938)

Кооператор, політичний діяч. Лідер Української трудової партії. Один із засновників Української Центральної Ради, член Старої громади, Товариства українських поступовців, Українського клубу в Києві. Жертва Великого терору.

50. ГАЛИЦІЯ ВЪ ЕЯ СТАРИНѢ. ОЧЕРКИ ПО ИСТОРІИ АРХИТЕКТУРЫ XII–XVIII ВВ. И РИСУНКИ Г. К. ЛУКОМСКАГО.

Петроградъ: Изд-во т-ва Р. Голике и А. Вильборгъ, 1915. — [4] с., 126 с., илл., [4] с., [15] л.: илл. — 30,5 × 23,5 × 1,2 см.

В оригінальній обкладинці, **художньо оформленій Є. Нарбутом.**
Незначні потертості та забруднення. Форзаци, ляссе.

Книга має художню, наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Прижиттєве видання автора.

Естімейт 1 000 — 1 200
Стартова ціна — 750

Автор змальовує свої візити до галицьких міст, які порівнює з найбільшими європейськими столицями, відзначає особливості архітектури, вплив західних тенденцій тощо. Особливої цінності виданню надають авторські ілюстрації, що зображують пам'ятки та живописні місця Кракова, Львова, Перемишля та інших міст.

ЛУКОМСЬКИЙ Георгій Крискентійович (1884–1952)

Видатний український історик, мистецтвознавець, архітектор, художник, графік, автор книг, присвячених російському та українському мистецтву. З 1919 р. головний хранитель зібрання Б. та В. Ханенків. У 1920-х рр. виїхав у Париж. Останні роки життя провів у Лондоні та Ніцці. Організовував виставки, видавав книги, ознайомлюючи Захід з мистецтвом східних слов'ян. Твори художника зберігаються у багатьох значних музейних зібраннях України, а також у музеях Франції, Італії, Німеччини.

НАРБУТ Георгій (Єгор, Юрій) Іванович (1886–1920)

Видатний український художник-графік, ілюстратор, автор оформлення перших українських державних знаків (банкнот номіналом 10, 100 і 500 гривень і поштових марок), проектів малої Державної печатки та Герба Української держави. Один із засновників і перших професорів, згодом ректор Української академії мистецтва. Член мистецького об'єднання «Світ мистецтва». Найвищим творчим злетом митця стала графічна серія «Українська абетка». Створив численні обкладинки й заставки до книг.

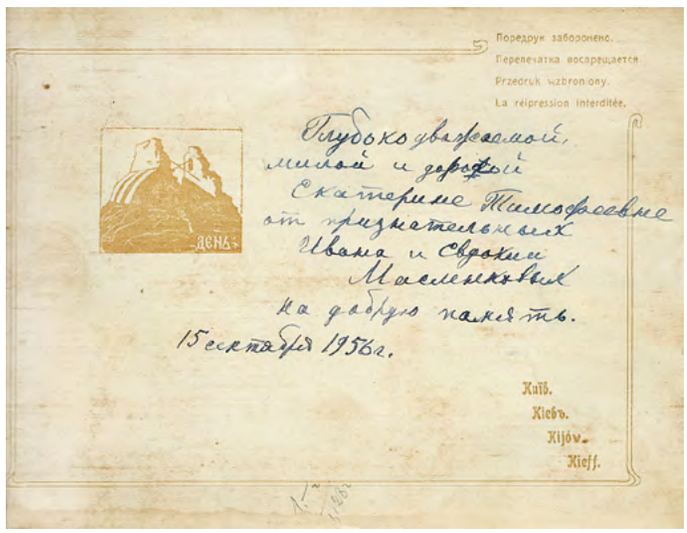

51. **КИЇВ = KIEFF = KIJOW = КІЕВЪ. [АЛЬБОМ.]**

[Київ — Прага]: «День» — [Deport & Panzer], [1914]. — [4] с., 24 арк. іл. — 15 × 20,5 × 1 см.

В картонній обкладинці. Ілюстративно-шрифтове тиснення. Незначні потертості та забруднення. На титулі дарчий напис чорнилом «*Глубоко уважаемой, милой и дорогой Екатерине Тимофеевне от признательных Ивана и Евдокии Масленковых на добрую память. 15 сентября 1956 г.*». На останньому аркуші печатка «Писчебумажный магазин В. Л. Шп[р]ингборн. Киев, Фундуклеевская № 8». На останній сторінці обкладинки штемпель підприємства в Празі «Deport & Panzer Prague».

Видання має наукову, історико-культурну, художню цінність і становить колекційний інтерес.

Естімейт 350 — 500
Стартова ціна — 300

У 1914 р. київське видавництво «День» випустило 24 поштові листівки (три серії по 8 найменувань) з репродукціями картин відомих київських художників: М. Бурачека, І. Їжакевича, В. Галімського, Х. Крона, М. Орлова, Т. Попельської, О. Романова та інших. На них зображено історичні, знакові або просто красиві місця столиці, архітектурні пам'ятки тощо. Того ж року в Празі було віддруковано альбом з цими репродукціями.

БУРАЧЕК Микола Григорович (1871–1942)

Український живописець, сценограф, актор, педагог, письменник, історик мистецтва. Один із засновників Української академії мистецтва та перший її президент. Заслужений діяч мистецтв УРСР.

ЇЖАКЕВИЧ Іван Сидорович (1864–1962)

Український живописець, графік, письменник. Народний художник УРСР. Працював у галузях станкового й монументального живопису, книжкової ілюстрації.

ГАЛІМСЬКИЙ Владислав Михайлович (1860–1940)

Український та польський живописець, пейзажист, педагог. Академік живопису. Засновник Київського товариства художніх виставок і Київського товариства художників.

52. СИМИРЕНКО Л. П. КРЫМСКОЕ ПРОМЫШЛЕННОЕ ПЛОДОВОДСТВО.

Москва: Изд. Комитета при Симферопольскомъ отдѣлѣ Императорскаго Россійскаго Общества Садоводства; Типо-литографія Т-ва И. Н. Кушнеревъ и К°, 1912. — Т. I [и единств.]. — XXII с., [1] л. портр., 746 + 2 с.: илл., [82] л. илл. — 31,6 × 22,5 × 6,6 см.

В оригінальній складеній (шкіра, коленкор) палітурі. Орнаментально-шрифтове тиснення золотом. Ім'я автора та назву частково витерто. Муарові форзаци. Незначні потертості та забруднення. Фоксинг. Багато ілюстроване видання: численні фототипії, малюнки і літографії в тексті, зокрема повносторінкові.

Книга має наукову, історико-культурну, художню цінність і становить колекційний інтерес. Прижиттєве видання автора.

Естімейт 1 100 — 1 500
Стартова ціна — 500

«Крымское промышленное плодоводство» — фундаментальна праця відомого вченого-плодовода і помолога Льва Платоновича Симиренка, вихід якої у світ став великою подією в науковому світі. Видатні діячі садівництва Бельгії, Італії, Франції, Німеччини, Польщі та багатьох інших країн дуже високо оцінили дослідження українського вченого. Працю було удостоєно Золотої медалі Французького національного товариства садівництва (1913), Великої золотої медалі ім. Стевена на Всеросійській виставці плодівництва (1913), Великої золотої медалі м. Петрограда на Міжнародній виставці садівництва (1914). Книга стала настільною для багатьох фахівців і відіграла значну роль в подальшому розвитку промислового садівництва. Це своєрідна енциклопедія кримського плодівництва та його вікової історії, зразок різнобічного, глибокого вивчення і ретельного помологічного опису сортів плодових культур. Дослідження становить значний інтерес не лише для фахівців садівничих галузей, але й для істориків, зокрема кримських, оскільки в ній викладено історію плодівництва на півострові, об'єктивно висвітлено роль етносів, що населяли Крим, у розвитку землеробської культури. Також книга є своєрідним путівником, оскільки містить описи та світлини пам'яток Криму.

СИМИРЕНКО Лев (Левко) Платонович (1855–1920)

Визначний український плодовод-селекціонер і помолог. Член-кореспондент Бельгійського товариства садівників, почесний член Французького національного помологічного товариства. Коштом його батька, відомого мецената Платона Симиренка було здійснено останнє прижиттєве видання «Кобзаря» Т. Шевченка (1860).

КУШНЕРЬОВ Іван Миколайович (1827–1896)

Російський письменник і видавець. Власник друкарні та видавництва «Кушнерьов і К°» у Москві, яку після революції було націоналізовано та перейменовано на «Червоний пролетар».

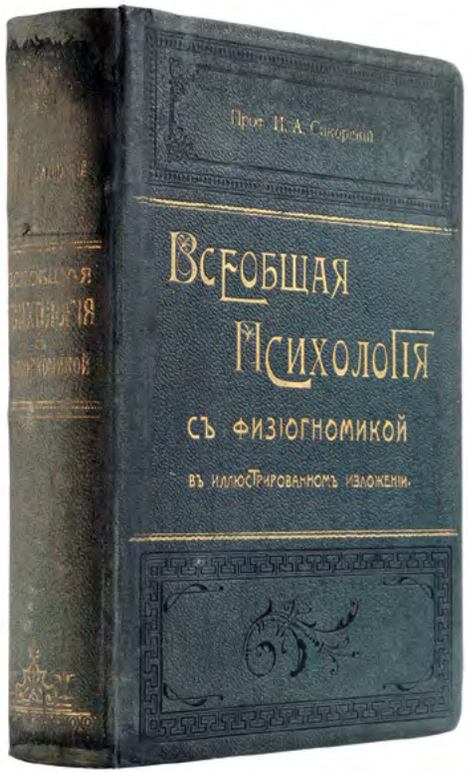

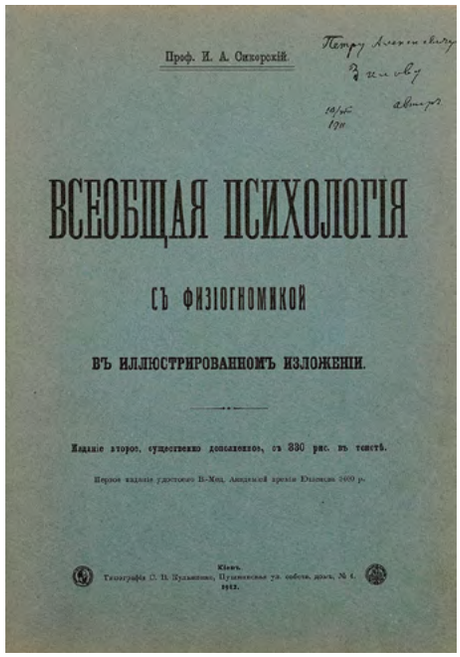

53. СИКОРСКІЙ И. А.
ВСЕОБЩАЯ ПСИХОЛОГІЯ СЪ ФИЗІОГНОМИКОЙ ВЪ ИЛЛЮСТРИРОВАННОМЪ ИЗЛОЖЕНІИ.

Кіевъ: Тип. С. В. Кульженко, 1912. — Изд. 2, доп. — 770 с.: илл. — 26,5 × 19 × 5 см.

В індивідуальній палітурі з орнаментально-шрифтовим тисненням. Збережено оригінальну обкладинку. Незначні потертості та забруднення. Сліди реставрації. На титулі дарчий напис чорнилом: «*Петру Алексеевичу Зилову 10/VIII 1911 авторъ*». **Багато ілюстроване видання.**

Книга має наукову, історико-культурну цінність. Прижиттєве видання автора.

Естімейт 900 — 1 200
Стартова ціна — 450

«Всеобщая психологія съ физіогномикой въ иллюстрированномъ изложеніи» — фундаментальна праця видатного вченого Івана Сікорського. Два відділи книги присвячено темі душі — у людей (на прикладі дітей) і тварин (мається на увазі психологія тварин і фізіологічні особливості організму у зв'язку з розумовою діяльністю). Інший присвячено психології як науці про душу: тут розглянуто історію психології, механізми пам'яті і мислення, дається визначення таким поняттям як обдарованість, талант, виродження. Автор детально зупиняється на історії світобудови та фізики, теорії еволюції, наводить дані про походження людини, дає фізіологічні описи рас. Останній розділ присвячено фізіогноміці, гарячим прихильником якої був І. Сікорський. Він вважав, що міміка і «мова тіла» мають велике діагностичне значення, і наголошував, що фізіогноміка в майбутньому об'єднає багатий психологічний матеріал з різних пластів науки і культури.

СІКОРСЬКИЙ Іван Олексійович (1842–1919)

Психіатр, психолог, професор Київського університету св. Володимира. Засновник і редактор журналу «Питання нервово-психічної медицини», засновник Лікарсько-педагогічного інституту для розумово-відсталих дітей та Інституту дитячої психопатології. Автор понад 100 наукових праць у різних галузях медицини, біології та педагогіки. Батько відомого авіаконструктора Ігоря Сікорського, який створив перші у світі багатомоторний літак, гелікоптер та інші літальні апарати.

54. КОЛЬБЕНГАЄР Е.
ВЗОРИ ВИШИВОК ДОМАШНОГО ПРОМИСЛУ НА БУКОВИНІ.

Відень: Друк. в ц. к. надворній і держ. печатні у Відні, 1912. — 111 с., 75 [74] арк. іл.: іл. — 50,2 × 33,8 × 4 см.

В оригінальній видавничій папці. Незначні потертості. Відсутній арк. з ілюстрацією № 62. Видання німецькою, румунською та українською мовами.

Видання має наукову, художню та історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Рідкість.

Естімейт 3 000 — 3 500
Стартова ціна — 2 600

Комплект з 75 аркушів унікальних ілюстрацій, де в первинному вигляді передано довершеність народної творчості, традиції якої віками передавалися й збагачувалися майстрами української вишивки на Буковині. Видання містить близько тисячі зразків буковинської вишивки, а також тогочасну карту Буковини, таблиці з інформацією про розміщення орнаменту на сорочці та народними назвами деяких орнаментів. Матеріал для альбому було ретельно зібрано, замальовано й оброблено інженером Еріхом Кольбенгаєром. У ґрунтовній передмові подано відомості з історії народного костюма, вишивки у русинів, гуцулів та румунів, технології виготовлення ниток тощо. Представлені орнаменти є унікальним культурним і художнім надбанням народу, яскравим творінням митців, що мешкали на Буковині (нині території України та Румунії).

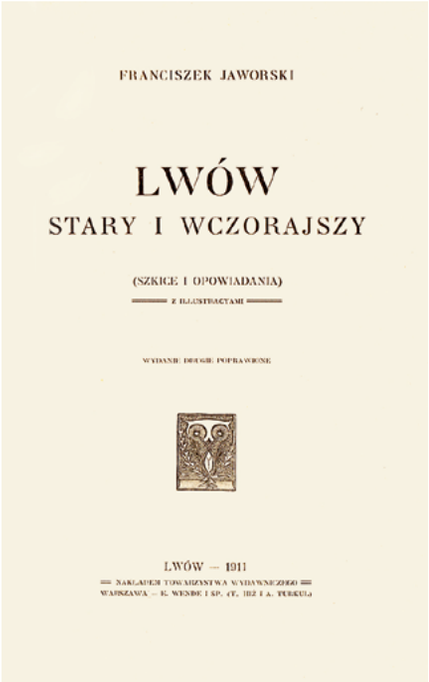
FRANCISZEK JAWORSKI

LWÓW
STARY I WCZORAJSZY

(SZKICE I OPOWIADANIA)

Z ILUSTRACYAMI

WYDANIE DRUGIE POPRAWIONE

LWÓW — 1911

NAKŁADEM TOWARZYSTWA WYDAWNICZEGO
WARSZAWA — E. WENDE I SP. (F. HEZ I A. PUSKUL)

55. **JAWORSKI F.**
LWÓW STARY
I WCZORAJSZY.
(SZKICE I OPOWIADANIA).
= [Ф. ЯВОРСЬКИЙ.
ЛЬВІВ ДАВНІЙ
І ВЧОРАШНІЙ.]

Lwów — Warszawa — Krakow: Nakładem Towarzystwa Wydawniczego; E. Wende i Sp.; Druk W. I. Anczyca I Społki, 1911. — Wyd. 2. — [2] s., 362 s.: il. — 24 × 16,1 × 1,4 cm.

В оригінальній видавничій обкладинці. Незначні потертості та забруднення.
Блок не обрізаний. **Оформлення обкладинки Р. Менкицького.**
Видання польською мовою.

Книга має наукову, художню та історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Прижиттєве видання автора.

Естімейт 350 — 450
Стартова ціна — 250

«Львів давній і вчорашній» — одна з багатьох історико-літературних робіт Ф. Яворського, який був пристрасним дослідником Львова. З огляду на популярність його публікацій, спеціальною постановою архівно-музейної комісії магістрату йому було створено спеціальні умови для роботи над історією старого міста. Один із засновників Товариства любителів історії Львова і видання «Бібліотека Львівська».

ЯВОРСЬКИЙ Францішек (1873–1914)

Польський історик, журналіст, письменник, публіцист, архіваріус і колекціонер. Один з найталановитіших дослідників і популяризаторів історії Львова і міст Галичини.

МЕНКИЦЬКИЙ Рудольф (1887–1942)

Польський мистецтвознавець і музеєзнавець, геральдист, творець екслібрисів, книжковий ілюстратор. Головний редактор «Нумізматичних записок» — друкованого органу Спілки львівських нумізматів.

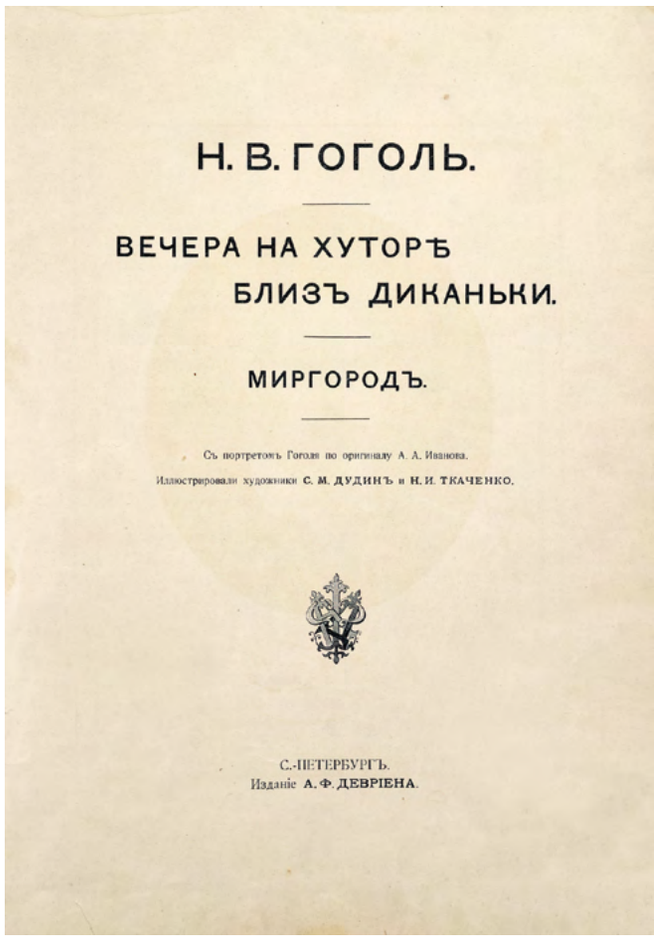

Н. В. ГОГОЛЬ.

ВЕЧЕРА НА ХУТОРѢ
БЛИЗЪ ДИКАНЬКИ.

МИРГОРОДЪ.

Съ портретомъ Гоголя по оригиналу А. А. Иванова.

Иллюстрировали художники С. М. ДУДИНЪ и Н. И. ТКАЧЕНКО.

С.-ПЕТЕРБУРГЪ.
Изданіе А. Ф. ДЕВРІЕНА.

56. **ГОГОЛЬ Н. В.**
ВЕЧЕРА НА ХУТОРѢ БЛИЗЪ ДИКАНЬКИ. МИРГОРОДЪ. /
ИЛЛ. С. ДУДИНА И Н. ТКАЧЕНКО.

СПб.: Изд. А. Ф. Девріена; Тип. А. Бенке, 1911. — [2] с., XIV с., 446 с., [50] л. илл.: илл. — 31,6 × 23 × 5,2 см.

В оригінальній коленкоровій палітурі. Незначні надриви, потертості та забруднення.
Сліди реставрації. Відсутній форзац з портретом Гоголя.
Багато ілюстроване видання.

Видання має наукову, художню та історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес.

Естімейт 2 500 — 3 000
Стартова ціна — 2 000

До видання увійшли збірки повістей Миколи Гоголя «Вечори на хуторі поблизу Диканьки» та «Миргород». **«Вечори на хуторі поблизу Диканьки»** — перша книга М. Гоголя (окрім поеми «Ганц Кюхельгартен», надрукованої під псевдонімом), яка принесла авторові славу класика світової літератури. Розповіді «Вечорів» Гоголь писав у 1829–1832 рр., за сюжетом їх нібито зібрав і видав «пасічник Рудий Панько». Продовженням першої книги стала збірка **«Миргород»**. Повісті другої книги базуються на українському фольклорі й сюжетно пов'язані між собою. Вважають, що прототипами деяких персонажів стали родичі Гоголя та люди, з якими він познайомився під час проживання в Україні. Ілюстрації до видання було виконано на початку XX ст. художниками С. Дудіним і М. Ткаченком на замовлення знаного видавця А. Девріена та віддруковано на окремих аркушах дорогого крейдованого паперу у відомій петербурзькій друкарні А. Бенке. Кліше для ілюстрацій було виготовлено в художній фотомеханічній майстерні С. Прокудіна-Горського. Наприкінці книги подано перелік малоросійських слів, що зустрічаються у збірках.

ГОГОЛЬ Микола Васильович

(*прізвище при народженні: Яновський, з 1821 року — Гоголь-Яновський;* 1809–1852)

Прозаїк, драматург, поет, критик і публіцист українського походження. Один із найвизначніших представників української літературної школи, засновник реалізму та соціально-критичного напрямку в літературі.

ДУДІН-МАРЦИНКЕВИЧ Самійло Мартинович (1863–1929)

Етнограф, художник, фотограф, мистецтвознавець і мандрівник. Один з ініціаторів заснування Російського етнографічного музею в Санкт-Петербурзі.

ТКАЧЕНКО Микола Іванович (1866–1913)

Живописець, графік, книжковий ілюстратор. Автор численних українських пейзажів, де передано унікальний колорит національного побуту та красу південної природи.

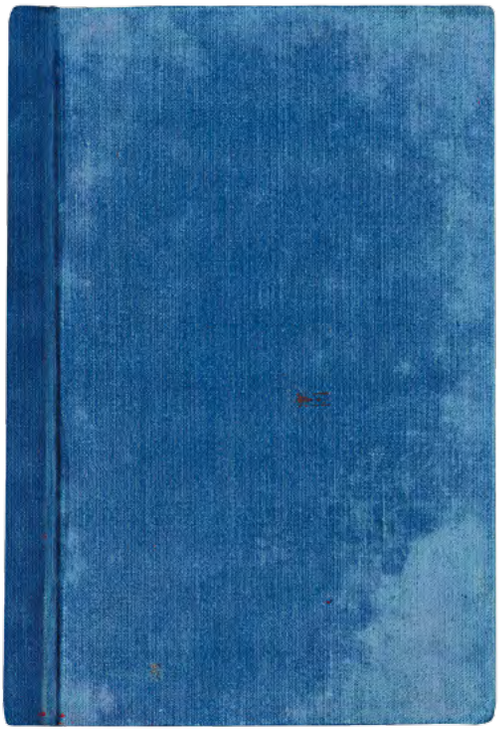

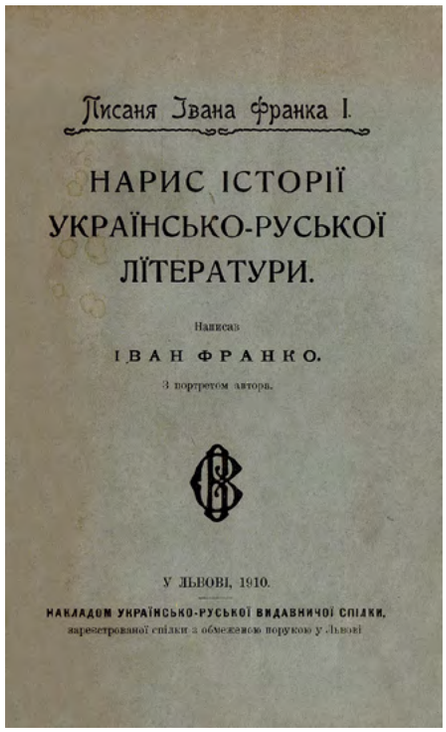
Писаня Івана Франка I.

НАРИС ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКО-РУСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ.

Написав

ІВАН ФРАНКО.

З портретом автора.

У ЛЬВОВІ, 1910.

НАКЛАДОМ УКРАЇНСЬКО-РУСЬКОЇ ВИДАВНИЧОЇ СПІЛКИ,
зареєстрованої спілки з обмеженою порукою у Львові

Писаня Івана Франка. I.

НАРИС ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКО-РУСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ.

до 1890 р.

Написав

ІВАН ФРАНКО.

З портретом автора.

У ЛЬВОВІ, 1910.

НАКЛАДОМ УКРАЇНСЬКО-РУСЬКОЇ ВИДАВНИЧОЇ СПІЛКИ,
зареєстрованої спілки з обмеженою порукою у Львові.

57. **ФРАНКО І.**
НАРИС ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКО-РУСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ.

Львів: Накладом Українсько-руської видавничої спілки; Друк. Наукового тов-ва ім. Шевченка, 1910. — [1] арк. фронт., VI с., 444 с. — 19,8 × 12,5 × 2,1 см.

В індивідуальній коленкоровій палітурі. Збережено оригінальну передню боковинку. Незначні потертості та забруднення. Підпис М. Драґана олівцем на звороті титулу та його ж власницька печатка на звороті фронтиспису.

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Прижиттєве видання автора.

Естімейт 350 — 450
Стартова ціна — 250

Одна з особливо значущих наукових праць І. Франка, яку було видано за його життя. У книзі подано ґрунтовний огляд української літератури від найдавніших часів до кінця XIX століття. Це літературознавче видання відзначається багатим фактологічним матеріалом, аналізом літературного процесу, влучними оцінками художніх творів, а також цікавими авторськими узагальненнями щодо української культури.

ФРАНКО Іван Якович (1856–1916)

Видатний український письменник, поет, публіцист, перекладач, учений, громадський і політичний діяч. Доктор філософії, дійсний член Наукового товариства ім. Шевченка, почесний доктор Харківського університету. Його творчий доробок українською (здебільшого), польською, німецькою, російською, болгарською, чеською мовами налічує кілька тисяч творів загальним обсягом понад 100 томів. Усього за життя письменника вийшло понад 220 окремих книг і брошур його авторства, зокрема понад 60 збірок оригінальних і перекладних творів різних жанрів. І. Франко був одним із перших професійних українських письменників, який заробляв на життя літературною працею.

Провенанс: *печатка й підпис М. Драґана. [**Драґан Михайло Дмитрович** (Драган; 1899–1952) — український мистецтвознавець, дослідник стародавнього українського мистецтва, доктор філософії.]*

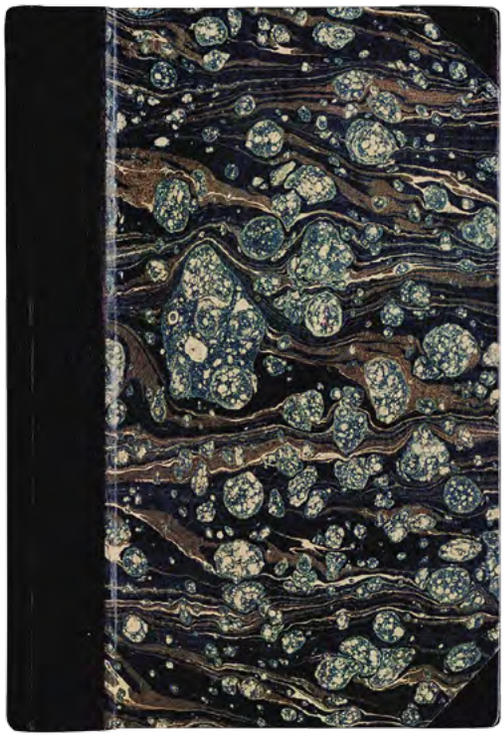

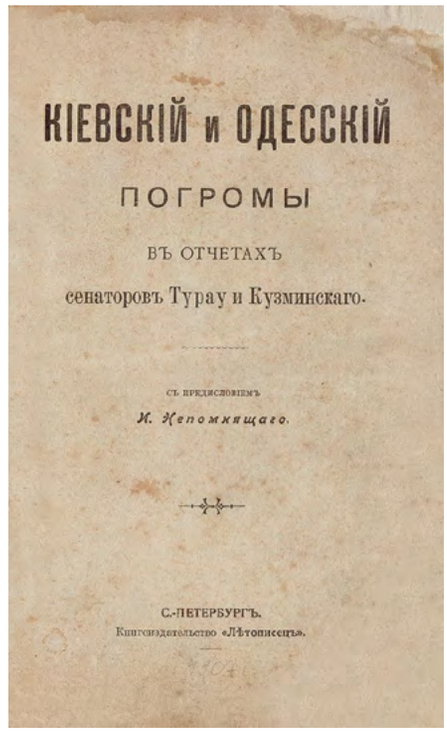

58. КІЕВСКІЙ И ОДЕССКІЙ ПОГРОМЫ ВЪ ОТЧЕТАХЪ СЕНАТОРОВЪ ТУРАУ И КУЗМИНСКАГО. / ПРЕДИСЛ. И. НЕПОМНЯЩАГО.

СПб.: «Лѣтописецъ»: Типо-Литогр. «Надежда», [1907]. — 220 с. — 20,5 × 13,4 × 1,9 см.

В індивідуальній складеній («мармуровий» папір, шкіра) палітурі. Тиснення золотом на корінці. Збережено оригінальну видавничу обкладинку в оформленні С. Панова. Незначні потертості та забруднення. Сліди реставрації. Наявна печатка (нерозбірлива, частково грузинською мовою) та позначки музею.

Видання має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес.

Естімейт 400 — 500
Стартова ціна — 200

Жовтневі погроми 1905 року — одна з кривавих сторінок історії єврейського народу. З 18 по 29 жовтня в Російській імперії відбулося 690 погромів в 660 містах, містечках і селах (подекуди двічі) — майже всюди, де значилося єврейське населення. Було вбито 3,5–4 тисячі людей і близько 10 тисяч поранено. Чимало єврейських родин втратили все своє майно і залишилися без жодних засобів до існування. Жовтневі погроми стали ганьбою для Росії і мірилом її варварства. 18 жовтня 1905 р. в Києві відбулися мітинги і демонстрації, в яких брало участь багато студентів, учнів та єврейської молоді. Учасників мітингу на Думській площі було обстріляно військами і розігнано поліцією. Того ж вечора розпочався єврейський погром в Києві. «Ще задовго до жахливого 18 жовтня, з'явилися на Подолі зловісні чутки, що має бути єврейський погром, що „цар велів перерізати всіх жидів"». Сенатор Турау, який вів розслідування причин погрому, вважав, що «припинити погром... можливо було без особливих зусиль». За наданими йому повноваженнями, він «віддав до суду, зі усуненням від займаних посад, поліцмейстера м. Києва полковника Цихоцького, пристава Подільської поліцейської дільниці Лященко та його помічника Пирожкова за звинуваченням їх у протизаконній бездіяльності влади, що мала особливо важливі наслідки...»

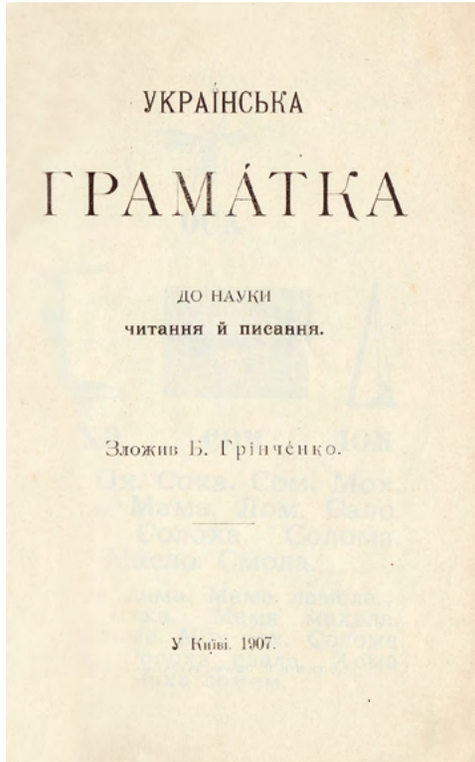
УКРАЇНСЬКА

ГРАМАТКА

ДО НАУКИ

читання й писання.

Зложив Б. Грінченко.

У Київі. 1907.

59. [ГРІНЧЕНКО Б.] УКРАЇНСЬКА ГРАМАТКА. ДО НАУКИ ЧИТАННЯ Й ПИСАННЯ. / ЗЛОЖИВ Б. ГРІНЧЕНКО.

Київ: Вид-во «Вік»; Друк. И. И. Чоколова, 1907. — 64 с.: іл. — 22,4 × 14,5 × 0,3 см.

В оригінальній видавничій обкладинці. Незначні забруднення, потертості та надриви корінця. Книжковий блок не зшитий.

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Прижиттєве видання автора.

Естімейт 300 — 400
Стартова ціна — 200

Ще працюючи вчителем, Грінченко, всупереч царській забороні, нелегально вів навчання рідною мовою, використовуючи самостійно складений 1888 року рукописний буквар «Українська граматка до науки читання й писання». Вперше підручник було видано у 1907 р. в Києві, після офіційного визнання царським урядом «малороссийского наречия». Мета цього видання — дати змогу дітям легко, вільно, без зайвих зусиль навчитися читати й писати, закликати їх до самодіяльності та полегшити працю вчителя. Граматка складається з чотирьох частин: власне буквар, читання після азбуки, прописи і звернення «До вчителів». Букварну частину розбито на 29 параграфів, кожен з яких містить предметний малюнок із підписом. На особливу увагу заслуговують тексти для читання. Автор намагався подати дітям доступний і цікавий за змістом матеріал, використовував прислів'я, приказки, загадки, народну поезію. Спеціально для граматки він написав невеликі оповідання за мотивами народних сюжетів. Також Б. Грінченко ознайомив дітей з визначними іменами української літератури, використавши у підручнику вірші Т. Шевченка, Л. Глібова, Є. Гребінки. **Цей посібник є цінним внеском до розвитку методики навчання грамоти українською мовою і належить до кращих зразків навчальної літератури дореволюційного періоду.**

ГРІНЧЕНКО Борис Дмитрович

(*псевдоніми: Василь Чайченко, Л. Яворенко, П. Вартовий, Б. Вільховий, Перекотиполе, Гречаник;* 1863–1910)

Видатний український письменник, педагог, лексикограф, літературознавець, етнограф, історик, публіцист, громадсько-культурний діяч, редактор низки українських періодичних видань. Відстоював поширення української мови в школах та установах, боровся за чистоту літературної мови. Автор фундаментальних етнографічних, мовознавчих, літературознавчих та педагогічних праць, історичних нарисів, перших підручників з української мови й літератури (зокрема «Рідного слова» — книжки для читання в школі). Один із засновників товариства «Просвіта», Братства тарасівців, Української радикальної партії.

«Вік» — українське видавництво у Києві (1895–1918), засноване з ініціативи О. Лотоцького, С. Єфремова, В. Дурдуківського, В. Доманицького, Ф. Матушевського. Незважаючи на цензурні обмеження в Російській імперії, видало 140 назв художньої, навчальної та науково-популярної літератури загальним накладом понад 560 тисяч примірників. Особливо цінними є видання творів української класичної літератури та тритомної «Антології української літератури».

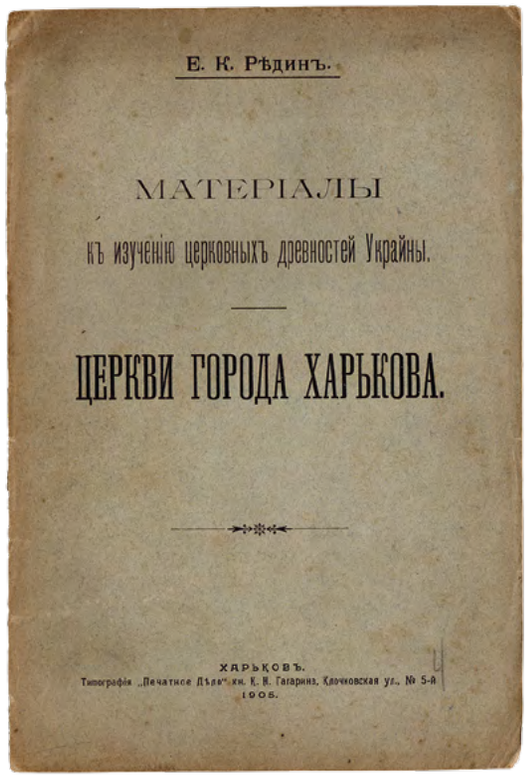
Е. К. Рѣдинъ.

МАТЕРІАЛЫ
къ изученію церковныхъ древностей Украйны.

ЦЕРКВИ ГОРОДА ХАРЬКОВА.

ХАРЬКОВЪ.
Типографія „Печатное Дѣло" кн. К. Н. Гагарина, Ключковская ул., № 5-й
1905.

Е. К. Рѣдинъ.

МАТЕРІАЛЫ
къ изученію церковныхъ древностей Украйны.

ЦЕРКВИ ГОРОДА ХАРЬКОВА.

ХАРЬКОВЪ.
Типографія „Печатное Дѣло" кн. К. Н. Гагарина, Ключковская ул., № 5-й
1905.

60. **РѢДИНЪ Е. К.**
МАТЕРІАЛЫ КЪ ИЗУЧЕНІЮ ЦЕРКОВНЫХЪ ДРЕВНОСТЕЙ УКРАЙНЫ. ЦЕРКВИ ГОРОДА ХАРЬКОВА.

Харьковъ: Тип. «Печатное Дѣло» кн. К. Н. Гагарина, 1905. — 64 с., [4] с.: илл. — 25 × 17 × 0,5 см.

В оригінальній видавничій обкладинці. Незначні потертості та забруднення.
Відсутній корінець, зошити розпадаються.

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Прижиттєве видання автора.

Естімейт 500 — 600
Стартова ціна — 350

Єгор Рєдін зробив значний внесок у вивчення історії Харкова та Харківського університету. У 1905 р. було опубліковано його «**Матеріалы къ изученію церковныхъ древностей Украйны. Церкви города Харькова**». Автор досліджує церкви міста від часу його заснування — всього 12 церков, серед яких Кафедральний собор Успіння Пресвятої Богородиці, Покровський монастир, Церква Воскресіння Господнього та інші. Книга є цінним джерелом для вивчення історії мистецтва Слобожанщини.

РЄДІН Єгор Кузьмич (1863–1908)

Історик, мистецтвознавець, археолог, педагог, громадський діяч і публіцист. Викладач Харківського університету і школи рисування та живопису, секретар харківських підготовчих комітетів з проведення археологічних з'їздів, завідувач Музею витончених мистецтв та старожитностей Харківського університету. Дослідник візантійського та давньоруського мистецтв.

Schewtschenkos

ausgewählte Gedichte.

Aus dem Ruthenischen mit Beibehaltung des Versmasses und des Reimes übersetzt und mit den nötigen Erklärungen versehen

von

Sergius Szpoynarowski,

k. k. Gymnasialprofessor.

Czernowitz.

K. k. Universitäts-Buchhandlung H. Pardini (Engel & Suchanka).

БІБЛІОТЕКА Ч. 218 ГАВР. ГОРДОГО

ЗБІРКА ІВАНА СНІГУРА

61. **[SCHEWTSCHENKO T.]**
SCHEWTSCHENKOS AUSGEWÄHLTE GEDICHTE. / AUS DEM RUTHENISCHEN MIT BEIBEHALTUNG DES VERSMASSES UND DES REIMES ÜBERSETZT UND MIT DEN NÖTIGEN ERKLÄRUNGEN VERSEHEN VON S. SZPOYNAROWSKI. = [ШЕВЧЕНКО Т.] ВИБРАНІ ПОЕЗІЇ ШЕВЧЕНКА. / В ПЕРЕКЛАДІ З РУСИНСЬКОЇ [УКРАЇНСЬКОЇ] МОВИ ЗІ ЗБЕРЕЖЕННЯМ ВІРШУВАННЯ І РИМУВАННЯ ТА НЕОБХІДНИМИ ПОЯСНЕННЯМИ С. ШПОЙНАРОВСЬКОГО.

Czernowitz: K. k. Universitäts-Buchhandlung H. Pardini (Engel & Suchanka); Buchdruck. des Vereines «Ruska Rada», [1904–1906]. — 36 s.: Portr. — 20,2 × 13,2 × 0,4 см.

В індивідуальній складеній («мармуровий» папір, коленкор) палітурі. Незначні потертості оправи. На форзаці чорнильний напис «*Найдена в Ленінграді*», чорнильний штамп «Buchbinderei Emil Kaniuk Czernowitz» (Палітурна майстерня Еміля Канюка, Чернівці), на титулі, фронтисписі та нахзаці чорнильні штампи «Бібліотека Гавр. Гордого Ч. 218.», на титулі чорнильний штамп «Збірка Івана Снігура».

Видання має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість.

Естімейт 300 — 350
Стартова ціна — 200

У справах перекладу і критичного тлумачення творів Т. Шевченка в австрійській та німецькій літературі важливу роль відіграли українські письменники Галичини й Буковини (до 1918 р. землі Австро-Угорщини). Поширенню спадщини поета на цих територіях сприяли І. Франко, Ю. Федькович, П. Скобельський, С. Шпойнаровський та ін. В 1904–1906 рр. в Чернівцях вийшла збірка «Вибрані поезії Шевченка» в перекладі Сергія Шпойнаровського. Деякі з них було передруковано в австрійських періодичних виданнях.

ШПОЙНАРОВСЬКИЙ Сергій Іларійович (1858–1909)

Український буковинський педагог, культурний діяч і перекладач.

ШЕВЧЕНКО Тарас Григорович (1814–1861)

Видатний український поет, драматург, прозаїк, живописець, графік, громадський і політичний діяч. Член Кирило-Мефодіївського братства. Академік Імператорської академії мистецтв (1860). Літературна спадщина Шевченка — це велика збірка поетичних творів («Кобзар»), драма «Назар Стодоля» і два уривки з інших п'єс, 9 повістей, щоденник та автобіографія (російською мовою), записки історично-археологічного характеру («Археологічні нотатки»), 4 статті та понад 250 листів. З мистецького доробку Шевченка збереглося 835 творів живопису і графіки, що дійшли до нас в оригіналах і частково у гравюрах та копіях. Ці відомості доповнюються даними про понад 270 втрачених художніх творів.

Провенанс: *на титулі чорнильний штамп «Збірка Івана Снігура».* ***Снігур Іван Назарович*** *(1929–2016) — етнограф, фольклорист, краєзнавець, різьбяр, писанкар, майстер лозоплетіння; письменник, мистецтвознавець, художник. Заслужений майстер народної творчості України, почесний громадянин Чернівців.*

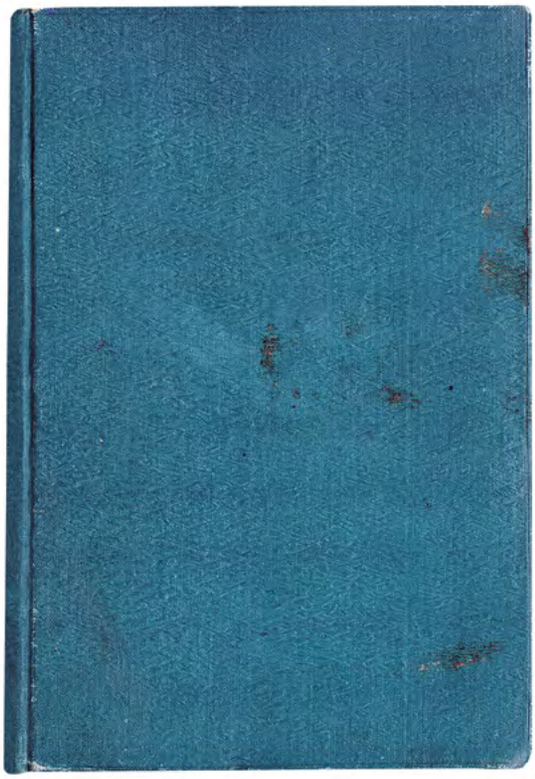

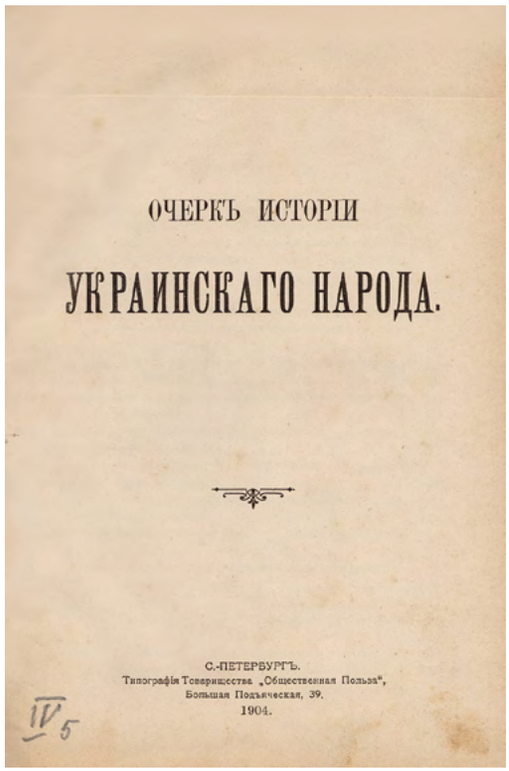

ОЧЕРКЪ ИСТОРІИ

УКРАИНСКАГО НАРОДА.

С.-ПЕТЕРБУРГЪ.
Типографія Товарищества „Общественная Польза",
Большая Подъяческая, 39.
1904.

IV 5

62. [ГРУШЕВСКІЙ М.]
ОЧЕРКЪ ИСТОРІИ УКРАИНСКАГО НАРОДА.

СПб.: Тип. Тов-ва «Общественная Польза», 1904. — [6] с., 382 с., [1] л. карта. — 21,3 × 14,2 × 2,2 см.

В індивідуальній коленкоровій палітурі. Шрифтове тиснення на корінці. Тонований обріз. Незначні потертості та забруднення. Вгорі титулу зрізано смугу шириною 2,5 см. Продубльовано нумерацію с. 273–274.

Видання має наукову, історико-культурну, художню цінність і становить колекційний інтерес.

Естімейт 800 — 1 000
Стартова ціна — 600

У книзі розглянуто політичну, етнічну, культурну історію українського народу від часів Київської держави до початку XX ст. Народ, на думку Грушевського, є живою національною індивідуальністю, незважаючи на відмінності окремих його груп. Автор пропонує оригінальні трактування найважливіших історичних подій країни.

ГРУШЕВСЬКИЙ Михайло Сергійович (1866–1934)

Видатний український історик, громадський і політичний діяч. Один із лідерів українського національного руху, голова Української Центральної Ради. Професор Львівського університету (1894–1914), дійсний член Чеської академії наук і мистецтв (1914), член-кореспондент Всеукраїнської академії наук (1923) та Академії наук СРСР (1929), багаторічний голова Наукового товариства ім. Шевченка. Засновник української наукової історіографії, автор понад 2 000 наукових праць.

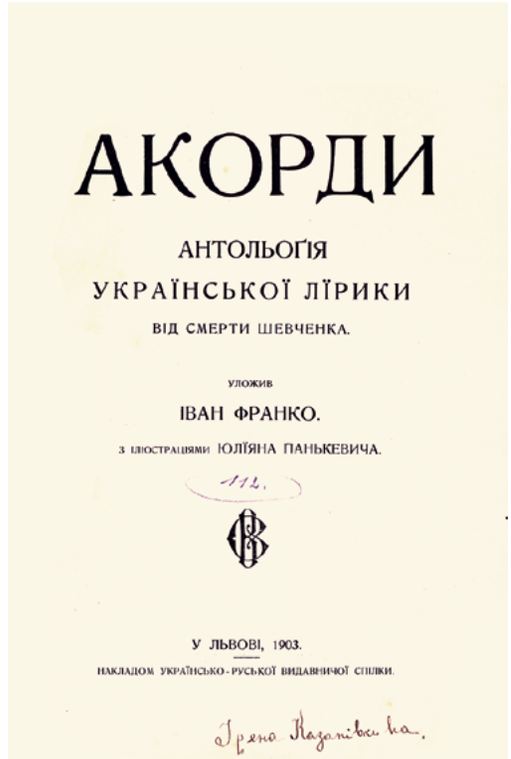

АКОРДИ

АНТОЛЬОҐІЯ
УКРАЇНСЬКОЇ ЛЇРИКИ
ВІД СМЕРТИ ШЕВЧЕНКА.

УЛОЖИВ
ІВАН ФРАНКО.
З ІЛЮСТРАЦІЯМИ ЮЛЇЯНА ПАНЬКЕВИЧА.

112.

У ЛЬВОВІ, 1903.
НАКЛАДОМ УКРАЇНСЬКО-РУСЬКОЇ ВИДАВНИЧОЇ СПІЛКИ.

Ірена Казанівська.

63. АКОРДИ: АНТОЛЬОҐІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ЛЇРИКИ ВІД СМЕРТИ ШЕВЧЕНКА. / УЛОЖИВ І. ФРАНКО; ІЛ. Ю. ПАНЬКЕВИЧА.

Львів: Українсько-руська видавнича спілка; Друк. Наукового Тов. ім. Шевченка, 1903. — 316 с.: іл. — 26,3 × 18 × 2,8 см.

У власницькій індивідуальній складеній («мармуровий» папір, коленкор) палітурі. Орнаментально-шрифтове тиснення золотом. Тонований обріз. Незначні потертості та забруднення. Фоксинг. На титулі напис «112», підписи «*Ірени Казанівської / Ірена Казанівська*». **Художнє оформлення видання Ю. Панькевича.**

Видання має наукову, історико-культурну, художню цінність і становить колекційний інтерес.

Естімейт 800 — 1 100
Стартова ціна — 500

«Акорди» — перше антологічне видання української поезії другої половини XIX ст. Збірка містить вибрані твори визначних поетів того часу: П. Куліша, Ю. Федьковича, Л. Глібова, С. Руданського, М. Старицького, В. Самійленка, П. Грабовського, Лесі Українки, А. Кримського, М. Чернявського, І. Франка, Б. Грінченка та ін.; твори найкращих українських поетів-ліриків рубежу століть, коли в українській літературі народжувалися нові течії: О. Маковея, У. Кравченко, Б. Лепкого, М. Вороного, П. Карманського, В. Пачовського. Введено до антології й нові імена: М. Кононенка, О. Романової, Т. Галіпа О. Козловського, В. Петрушевича та ін. Готуючи видання, І. Франко користувався публікаціями періодичної преси, авторськими виданнями, рукописами.

ФРАНКО Іван Якович (1856–1916)

Видатний український письменник, поет, публіцист, перекладач, учений, громадський і політичний діяч. Доктор філософії, дійсний член Наукового товариства ім. Шевченка, почесний доктор Харківського університету.

ПАНЬКЕВИЧ Юліан Якович (*псевдонім: Простен Добромисл;* 1863–1933)

Український художник, літератор, громадський діяч. З його ім'ям тісно пов'язано становлення українського мистецтва кінця XIX — першої половини XX ст.

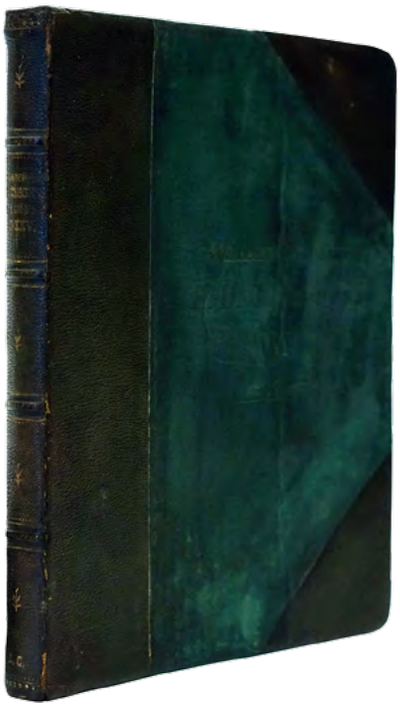

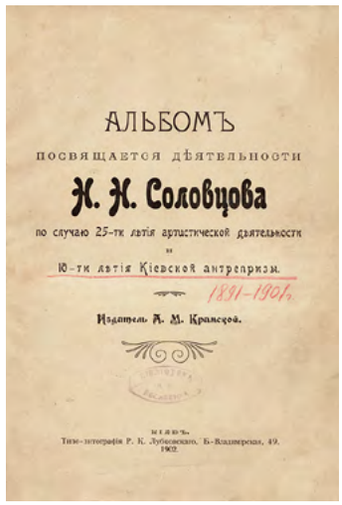

АЛЬБОМЪ
ПОСВЯЩАЕТСЯ ДѢЯТЕЛЬНОСТИ
Н. Н. Соловцова
по случаю 25-ти лѣтія артистической дѣятельности
и
10-ти лѣтія Кіевской антрепризы.
1891–1901.
Издатель А. М. Крамской.
КІЕВЪ.
Типо-литографія Р. К. Лубковскаго, Б. Владимірская, 49.
1902

Николай Николаевичъ
Соловцовъ.

64. АЛЬБОМЪ: ПОСВЯЩАЕТСЯ ДѢЯТЕЛЬНОСТИ Н. Н. СОЛОВЦОВА ПО СЛУЧАЮ 25-ТИ ЛѢТІЯ АРТИСТИЧЕСКОЙ ДѢЯТЕЛЬНОСТИ И 10-ТИ ЛѢТІЯ КІЕВСКОЙ АНТРЕПРИЗЫ.

Кіевъ: Изд. А. М. Крамской; Типо-лит. Р. К. Лубковскаго, 1902. — [3] л.: фронтиспис, 28 с., [23] л., XCVI с., 16 с.: илл. — 28,5 × 21,8 × 1,7 см.

В оригінальній складеній (коленкор, шкіра) палітурі з орнаментально-шрифтовим тисненням золотом. Незначні потертості та забруднення. Яскраві орнаментовані форзаци. Сліди реставрації. Подекуди власницькі позначки олівцями (червоним, графітним). На останній сторінці позначки [магазинів]. Наявні печатки приватної бібліотеки М. К. Йосипенка.

Естімейт 500 — 600
Стартова ціна — 350

Видання має наукову, історико-культурну, художню цінність.

Альбом присвячено подвійному ювілею видатного актора та антрепренера М. М. Соловцова, який відіграв значну роль у становленні театрального мистецтва в Україні. У виданні зібрано детальний статистичний матеріал за 1891–1901 рр., подано відомості про «хід однієї з великих театральних справ» із зазначенням важливих фактів, біографіями та портретами багатьох артистів.

СОЛОВЦОВ Микола Миколайович (*справжнє прізвище: Федоров;* 1857–1902)

Актор, режисер, антрепренер, драматург. Один з організаторів Київського літературно-артистичного товариства. Співвидавець «Київської газети». Грав у численних провінційних трупах Києва, Полтави, Харкова та ін., отримував ролі у виставах Імператорського Олександрінського театру в Санкт-Петербурзі, Театрі Ф. А. Корша у Москві. З 1886 р. щороку збирав «Товариства московських драматичних артистів», з якими гастролював по Російській імперії. У 1891 р. заснував перший стаціонарний драматичний театр у Києві (театр «Соловцов»), який очолював до кінця життя. Одночасно утримував антрепризу в Одесі (з 1901). Соловцов пропагував передовий класичний репертуар. Серед його ролей — Городничий («Ревізор» М. Гоголя), Репетилов («Лихо з розуму» О. Грибоєдова), Смирнов («Ведмідь» А. Чехова), Тартюф («Тартюф» Ж. Б. Мольєра). Першим запровадив у театрі дешеві (часом і безкоштовні) «ранки» для учнів. На його запрошення в Києві гастролювали М. Савіна, Ф. Шаляпін, В. Коміссаржевська, Б.-К. Коклен (старший), Ж. Муне-Сюллі, Е. Россі та інші.

Театр «Соловцов» (зараз Національний академічний драматичний театр ім. І. Франка) — один з перших київських стаціонарних театрів з постійною трупою, який став найпрестижнішим театром міста. Будівлю було споруджено архітекторами Є. Брадтманом і Г. Шлейфером у 1898 р. спеціально для «Товариства драматичних артистів» М. Соловцова на Миколаївській площі, що з'явилася на місці засипаного ставка в садибі київського професора Ф. Мерінга. У 1919 р. театр було націоналізовано і перетворено у Другій театр УРСР ім. В. І. Леніна, який невдовзі став постійною сценою для Українського державного драматичного театру ім. І. Франка. 30 вересня 1926 року новий сезон в перейменованому театрі відкрився виставою «Вій» за мотивами твору М. Гоголя в переробці Остапа Вишні.

Провенанс: *печатка «Бібліотека М. К. Йосипенка».* ***Йосипенко Микола Кузьмич*** *(1912–1983) — український кіноактор, кінознавець, театрознавець, театральний режисер, доктор мистецтвознавства. Режисер Українського драматичного театру ім. І. Франка, директор Державного музею театрального мистецтва УРСР, завідувач кафедри історії театру Київського державного театрального інституту, завідувач відділом театру та кіно Інституту мистецтвознавства, фольклору та етнографії АН УРСР.*

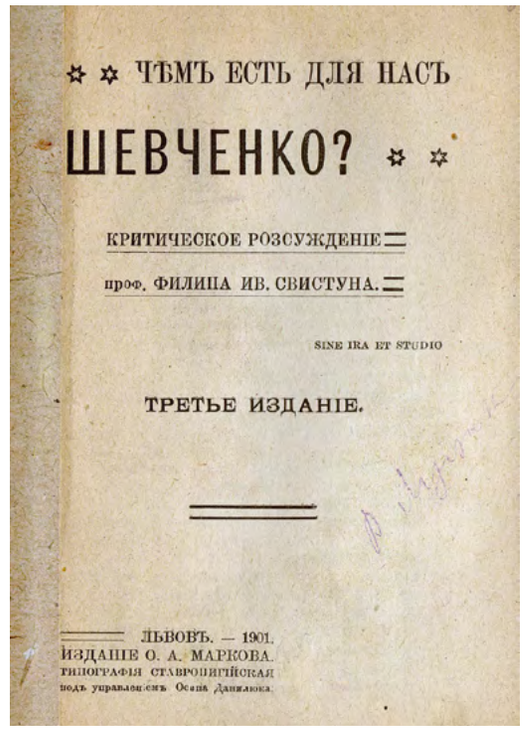

ЧѢМЪ ЕСТЬ ДЛЯ НАСЪ

ШЕВЧЕНКО?

КРИТИЧЕСКОЕ РОЗСУЖДЕНІЕ

проф. ФИЛИПА ИВ. СВИСТУНА.

SINE IRA ET STUDIO

ТРЕТЬЕ ИЗДАНІЕ.

ЛЬВОВЪ. — 1901.
ИЗДАНІЕ О. А. МАРКОВА.
ТИПОГРАФІЯ СТАВРОПИГІЙСКАЯ
подъ управленіемъ Осипа Даниляка.

65. **СВИСТУН Ф. И.**
ЧѢМЪ ЕСТЬ ДЛЯ НАСЪ ШЕВЧЕНКО?

Львовъ: Изд. О. А. Маркова; Тип. Ставропигійская, 1901. — Изд. 3. — 162 с. — 16,7 × 11,6 × 1,7 см.

В індивідуальній складеній («мармуровий» папір, шкіра) палітурі. Орнаментально-шрифтове тиснення золотом на корінці. Форзаци, каптал, ляссе, тонований обріз. Сліди реставрації. На деяких сторінках позначки блакитним олівцем. На титулі вицвілий напис [«*Д. Луцен*»].

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Прижиттєве видання автора.

Естімейт 350 — 400
Стартова ціна — 250

«Почитаніе памяти Шевченка принимаетъ у насъ чѣмъ раз большіи розмѣры, и даже круги, которыи до теперь с нѣкоторою недовѣрчивостію относились къ русско-украинскому движенію, не могутъ отклонитись от благоговѣнія, живимого для поэта-крепака.

Чѣмъ есть для насъ, для галицкой Руси, Шевченко? Имѣетъ-ли культъ его основаніе? Заслугуютъ-ли его творенія, такъ розлично оцѣняемыи, на важность, которую имъ приписуютъ? Принесутъ ли они намъ пользу или вредъ? Вотъ вопросы, надъ которыми подобаетъ намъ застановитися».

СВИСТУН Пилип Іванович (1844–1916)

Галицько-російський історик, філолог і письменник. Директор бібліотеки Народного Дому у Львові (1902–1914), голова Товариства ім. М. Качковського.

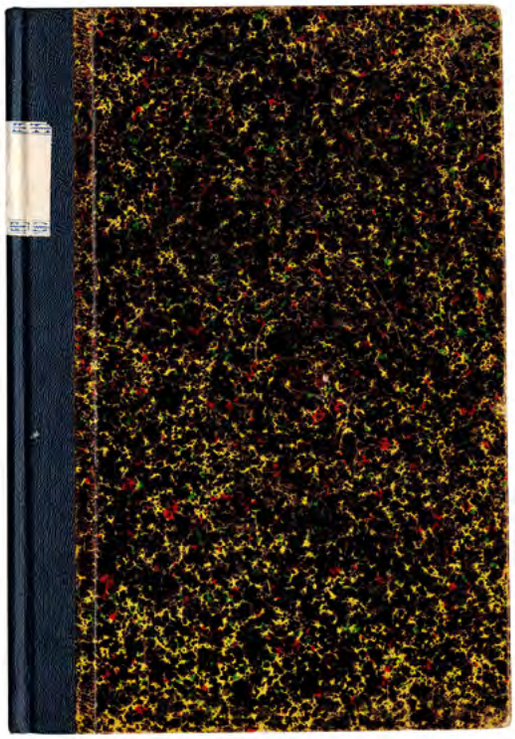

66. (НЕЧУЙ) ЛЕВИЦЬКИЙ І. УКРАЇНСЬКІ ГЕТЬМАНИ БРУХОВЕЦЬКИЙ ТА ТЕТЕРЯ.

Львів: Передрук «Руслана»; Друк. В. А. Шийковского, 1899. — 52 с. — 18,9 × 12,9 × 0,5 см.

В індивідуальній складеній («мармуровий» папір, коленкор). Збережено оригінальну видавничу обкладинку. Незначні потертості. Наліпка на корінці.

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Прижиттєве видання автора.

Естімейт 350 — 400
Стартова ціна — 250

«Українські гетьмани Бруховецький та Тетеря» І. Нечуя-Левицького — історична повість, в якій описано події періоду князювання в Україні двох гетьманів, коли Східна Україна на чолі з Іваном Брюховецьким лишилася під московським царем, а західна під керуванням Павла Тетері піддалася під польського короля.

НЕЧУЙ-ЛЕВИЦЬКИЙ Іван Семенович (*справжнє прізвище: Левицький*; 1838–1918)

Український прозаїк, перекладач, письменник, публіцист. Працював у жанрах соціально-побутової повісті, історичного нарису, роману. Автор численних літературно-критичних статей. Співавтор першого українського перекладу Біблії (разом з П. Кулішом та І. Пулюєм). Увійшов до історії української літератури як видатний майстер соціально-побутового жанру, який змальовував тяжке життя українського народу (селянства й заробітчан) другої половини XIX століття. Письменник ретельно опрацьовував характери, докладно висвітлював побут, показував своїх героїв у гострих соціальних зіткненнях.

67. ПАМЯТНИКИ, ИЗДАННЫЕ КІЕВСКОЮ КОММИССІЕЮ ДЛЯ РАЗБОРА ДРЕВНИХЪ АКТОВЪ.

Кіевъ: Тип. Иператорскаго Университета Св. Владиміра; лит. Н. Т. Корчакъ-Новицкаго, 1898. — Изд. 2, съ доп. — Т. I–II. — [2] с., VI с., 618 с., [2] л. карт. — 26 × 17,4 × 3,4 см. Т. III. — [2] с., XVIII с., 602 с. — 26 × 17,4 × 3,4 см.

В індивідуальних комплектних складених («мармуровий» папір, шкіра) палітурах. Орнаментально-шрифтове тиснення золотом на корінці. Тоновані обрізи. Незначні потертості. Сліди реставрації. Т. I–II: збережено оригінальну верхню боковинку. Т. III: збережено оригінальну обкладинку; на титулі печатка у вигляді тризуба.

Видання має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес.

Естімейт 2 500 — 3 000
Стартова ціна — 2 000

«Памятники, изданные Кіевскою коммиссіею для разбора древнихъ актовъ» — зібрання документів з історії України, Білорусії та частково Литви, які було вилучено з монастирських і церковних архівів, Литовської метрики, так званих «гродських» і актових книг XVI ст., а також із приватних зібрань. Матеріали кожного з трьох томів розподілено на 3 відділи, в яких представлено пам'ятки Луцького Хрестовоздвиженського, Київського Боявленського та Львівського братств, устави про мито у Великому Князівстві Литовському, акти про устрій поміщицьких маєтків Південно-Західної Русі у XVI ст., матеріали для історії Малоросії та ін. Видання є важливим джерелом для вивчення питань національно-визвольної боротьби, соціально-економічного та культурного розвитку України кінця XV–XVIII ст.

Провенанс: *т. III — печатка «Из книг Карповых».*

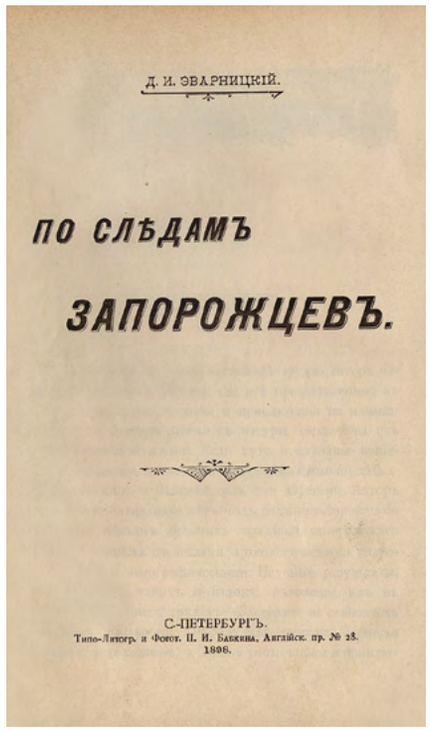

68. ЭВАРНИЦКІЙ Д. И.
ПО СЛѢДАМЪ ЗАПОРОЖЦЕВЪ.

СПб.: Типо-лит. и Фотот. П. Бабкина, 1898. — [4 с.], 324 с. — 22,7 × 15,5 × 1,5 см.

В індивідуальній складеній («мармуровий» папір, шкіра) палітурі. Орнаментально-шрифтове тиснення золотом. Форзац, каптал, ляссе. Збережено видавничу обкладинку. Художні заставки, кінцівки. Незначні потертості палітури. Суперекслібрис «АА».

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Прижиттєве видання автора. Бібліографічна рідкість.

Естімейт 1 700 — 2 200
Стартова ціна — 1 300

Книга «По слѣдамъ запорожцевъ» посідає особливе місце у творчому доробку Д. Яворницького. Дослідники вважають її перехідним етапом до освоєння автором літературно-художніх форм зображення дійсності. Твір було заборонено цензурою через велику кількість української мови та виставлення духівництва у негативному світлі. Лише після того, як із тексту було вилучено дві народні казки, цензуру було знято і книгу передруковано.

ЯВОРНИЦЬКИЙ (Еварницький) Дмитро Іванович (1855–1940)

Український історик, археолог, етнограф, фольклорист, лексикограф, письменник, один з найзначніших дослідників історії українського козацтва, дійсний член Наукового товариства ім. Шевченка (1914) і Всеукраїнської академії наук (1929). Засновник і керівник кафедри українознавства Катеринославського університету. На становлення Д. Яворницького як науковця вплинули викладачі Харківського університету О. Потебня та М. Сумцов. З 1902 р. очолював Катеринославський обласний музей ім. О. М. Поля. Саме під його керівництвом музей перетворився на один з провідних в Україні.

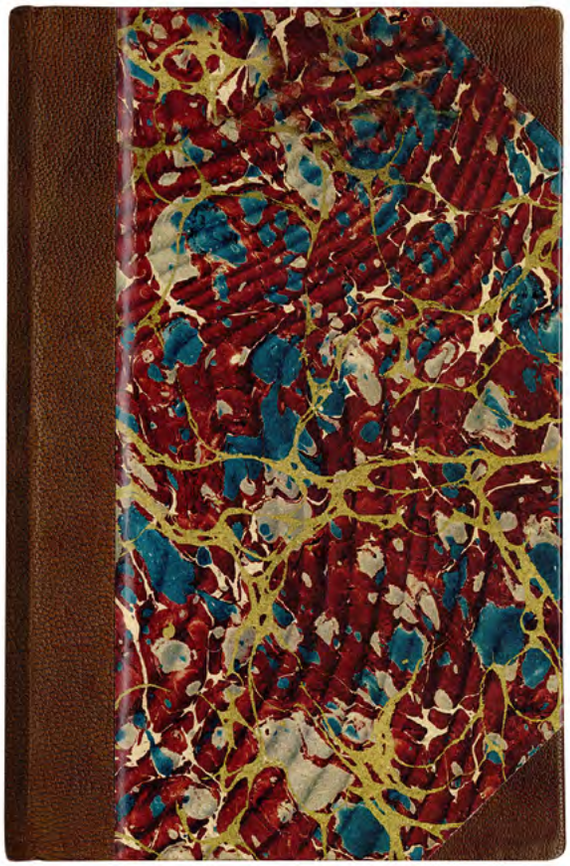

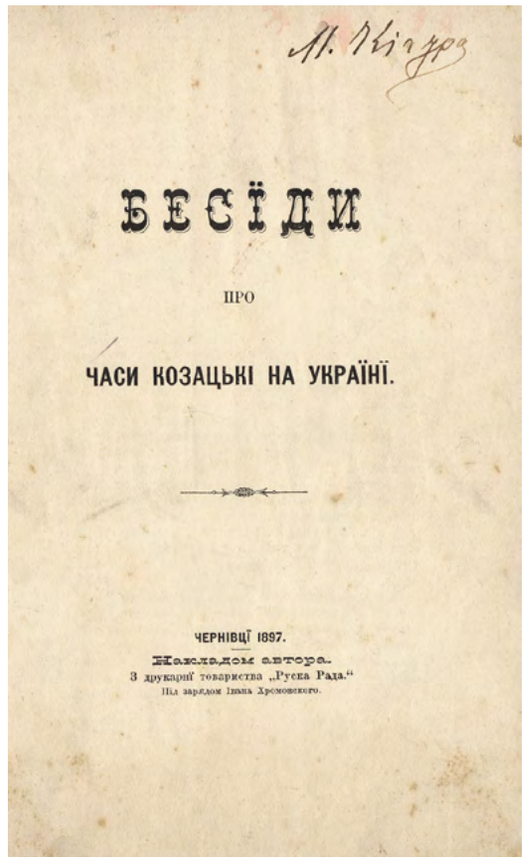

М. Кічура

БЕСЇДИ

ПРО

ЧАСИ КОЗАЦЬКІ НА УКРАЇНІ.

ЧЕРНІВЦІ 1897.

Накладом автора.

З друкарнї товариства „Руска Рада."

Під зарядом Івана Хромовского.

69. [АНТОНОВИЧ В. Б.]
БЕСЇДИ ПРО ЧАСИ КОЗАЦЬКІ НА УКРАЇНІ.

Чернівці: Накладом автора; Друк. тов-ва «Руска Рада», 1897. — 160 с. — 20,5 × 12,8 × 1,9 см.

В індивідуальній складеній («мармуровий» папір, шкіра) палітурі. Орнаментально-шрифтове тиснення золотом на корінці. Тонований обріз. Незначні забруднення, фоксинг. Подекуди наявні власницькі позначки олівцем. На титулі підпис «*М. Кічура*».

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Прижиттєве видання автора.

Естімейт 500 — 600
Стартова ціна — 350

Захоплююча розповідь про славетну історію козацької січі від витоків і до зруйнування її російським царатом. «**Виклади про козацькі часи на Україні**», в першому чернівецькому виданні озаглавлені «Бесідами», було виголошено автором у Києві в 1895–1896 рр. Україномовні читання в ті часи мусили провадитися приватно, навіть потайно. Ті самі тексти без жодної зміни автор міг відкрито читати з університетської кафедри, проте лише російською мовою. Коли кількасот українських примірників, видрукувані в Чернівцях окремою книжечкою без імені автора, потрапили до жандармерії, то їх одразу було знищено, через що в російській Україні видання залишилось майже невідомим. Виклади записувала з живого слова автора група слухачів (В. Доманицький, А. Кучинський та інші), перевірені записи для загальної редакції було передано О. Кониському, який обмежився лише стилістичними правками. Сам автор затвердити текст не міг, оскільки через хворобу виїхав на південь Італії, тож видання було здійснено за його відсутності. Пізніше, переглядаючи друкований примірник, Антонович зробив декілька термінологічних зауважень. Ця книга не є спеціальним історичним дослідженням — це, скоріше, загальний нарис доби, що являє собою резюме довголітньої праці автора.

АНТОНОВИЧ Володимир Боніфатійович (1834–1908)

Український історик, археолог, етнограф, археограф; професор Київського Імператорського університету святого Володимира; співорганізатор київської Старої громади; член Київського товариства старожитностей і мистецтв.

Провенанс: *підпис «М. Кічура».* ***Кічура Мелетій Омелянович*** *(псевдонім та криптоніми: Зеновій; К. М. О., М. До; 1881–1938) — український правник, письменник, літературний критик, перекладач. Жертва сталінського терору.*

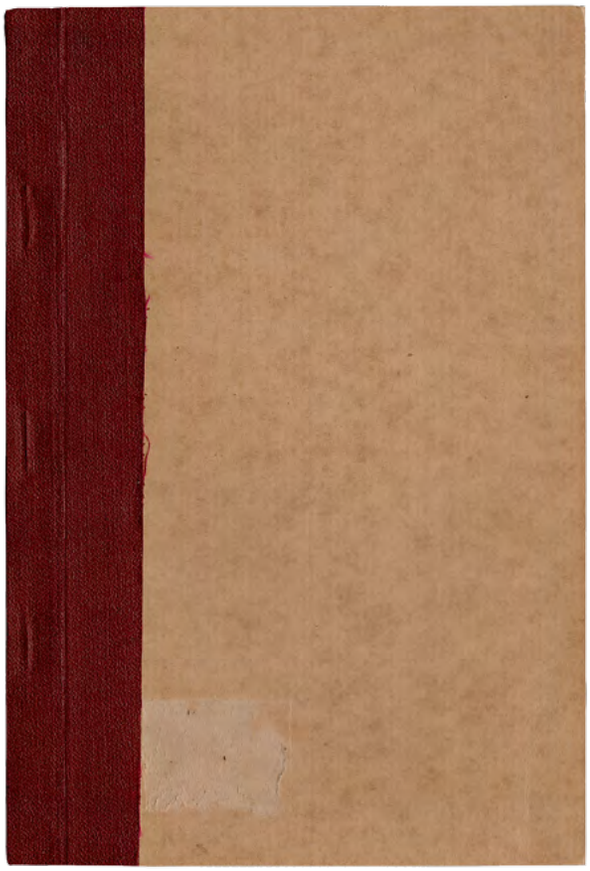

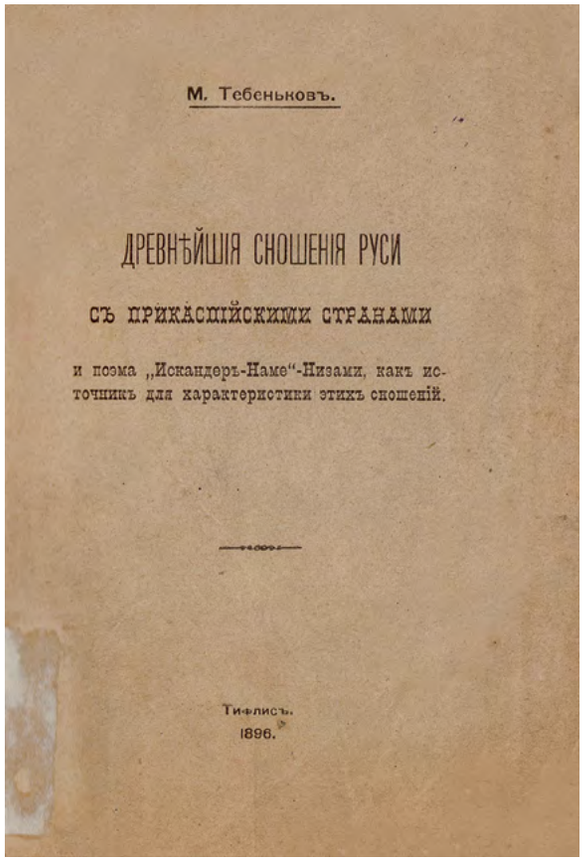

М. Тебеньковъ.

ДРЕВНѢЙШІЯ СНОШЕНІЯ РУСИ

СЪ ПРИКАСПІЙСКИМИ СТРАНАМИ

и поэма „Искандеръ-Наме"-Низами, какъ источникъ для характеристики этихъ сношеній.

Тифлисъ.
1896.

70. ТЕБЕНЬКОВЪ М.
ДРЕВНѢЙШІЯ СНОШЕНІЯ РУСИ СЪ ПРИКАСПІЙСКИМИ СТРАНАМИ И ПОЭМА «ИСКАНДЕРЪ-НАМЕ» — НИЗАМИ, КАКЪ ИСТОЧНИКЪ ДЛЯ ХАРАКТЕРИСТИКИ ЭТИХЪ СНОШЕНІЙ.

Тифлисъ: Тип. канцел. Главнонач. гражд. ч. на Кавказѣ, 1896. — 78 с. — 19,3 × 13 × 0,5 см.

В індивідуальній обкладинці. Збережено передню боковинку оригінальної обкладинки. Незначні потертості та забруднення. На титулі обрізано верхній кут [напис]. Наявні печатки (зокрема перекреслені) та інвентарні позначки латвійської бібліотеки, що нині не існує.

Видання має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес.

Естімейт 350 — 400
Стартова ціна — 200

У своїй роботі Михайло Тебеньков аналізує відносини Давньої Русі з країнами Прикаспійського регіону, взявши за історичне джерело поему класика перської поезії Нізамі Гянджеві «Іскандер-наме», написану на рубежі XII–XIII ст. Твір Нізамі являє собою творчу інтерпретацію різних сюжетів і легенд про Іскандера — Олександра Македонського. Поміж грізних ворогів полководця, автор змальовує русів (вочевидь, на нього справили враження звістки про походи на Бердаа та інші кавказькі міста в IX–XI ст.). Опис русів і їх країни у поемі Нізамі є досить докладним.

Обєктивный поглядъ

на

ÔТНОШЕНЯ ОБРЯДОВÎ

ВЪ ВСХÔДНÔЙ ГАЛИЧИНѢ

уложивъ

ИВАНЪ БЕЗСТОРОННЫЙ

Накладомъ автора

ЛЬВÔВЪ

Зъ друкарнѣ наукового Товариства им. Шевченка

подъ зарядомъ К. Беднарского

1893.

71. БЕЗСТОРОННЫЙ И. ОБЄКТИВНЫЙ ПОГЛЯДЪ НА ÔТНОШЕНЯ ОБРЯДОВÎ ВЪ ВСХÔДНÔЙ ГАЛИЧИНѢ.

Львôвъ: Накладомъ автора; Друк. наукового Товариства им. Шевченка, 1893. — [4] с., 116 с. — 22 × 14,5 × 1,2 см.

В індивідуальній складеній («мармуровий» папір, шкіра) палітурі. Орнаментально-шрифтове тиснення на корінці. Тонований обріз. Потертості та незначні забруднення, корінець частково підклеєно. Власницькі позначки в тексті. Наявні печатки палітурної майстерні та церковних бібліотек у Львові.

Видання має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес.

Естімейт 400 — 500
Стартова ціна — 300

В роботі подано огляд церковно-релігійного життя регіону. В історичному контексті Іван Безсторонний викладає свій погляд на релігійно-політичні відносини з Польщею та протистояння між представниками католицького та уніатського обрядів.

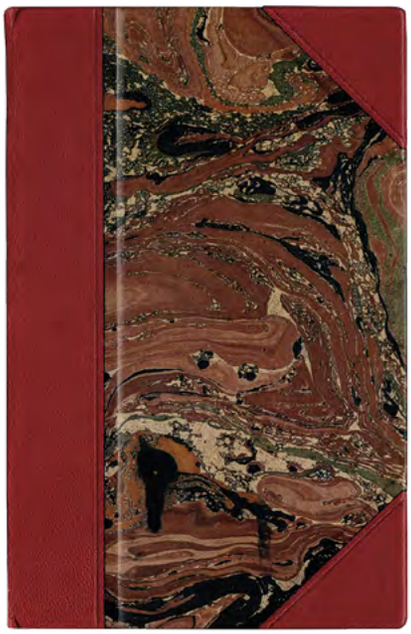

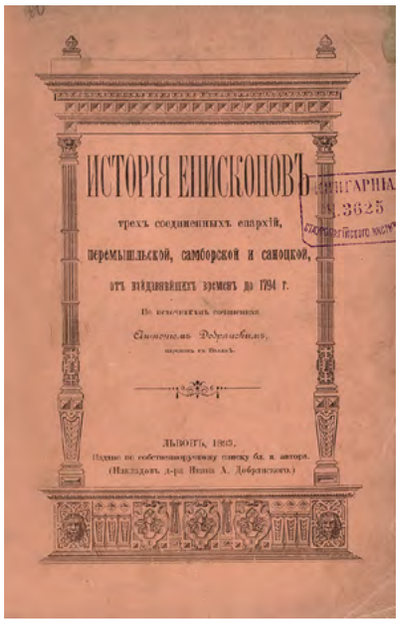

72. ДОБРЯНСКИЙ А. ИСТОРІЯ ЕПИСКОПОВЪ ТРЕХЪ СОЕДИННЫХЪ ЕПАРХІЙ, ПЕРЕМЫШЛЬСКОЙ, САМБОРСКОЙ И САНОЦКОЙ, ОТЪ НАЙДАВНѢЙШИХЪ ВРЕМЕНЪ ДО 1794 Г.

Львов: Накладомъ о. И. А. Добрянского; Тип. Ставропигійского Института, 1893. — [4] с.: фронт., XII с., 64 с., XVIII с., 104 с., XIV с., 92 с. — 22,8 × 14,7 × 2,5 см.

В індивідуальній складеній («мармуровий» папір, шкіра) палітурі. Орнаментально-шрифтове тиснення на корінці. Каптал, ляссе. Тонований обріз. Незначні потертості та забруднення. Збережено оригінальну обкладинку з печаткою книгарні Ставропигійського інституту. **На звороті фронтиспису екслібрис А. Шептицького та поштова марка Підпільної пошти України із зображенням А. Шептицького.**

Видання має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес.

Естімейт 500 — 600
Стартова ціна — 300

«Исторія епископовъ трехъ соединныхъ епархій, Перемышльской, Самборской и Саноцкой, отъ найдавнѣйшихъ временъ до 1794 г.» — головна історична праця о. Антонія Добрянського. Книга складається з трьох частин, в кожній з яких подано загальний історичний контекст названого періоду та вміщено короткі історико-біографічні відомості про понад 40 тогочасних єпископів (із численними посиланням на джерела). Дослідження охоплює проміжок від початку XIII до XVIII ст.

ДОБРЯНСЬКИЙ Антін (Антоній) (1810–1877)

Священик УГКЦ, педагог, краєзнавець, історик, освітній діяч. Посол Галицького сейму (1861–1866) та Райхстаґу Австрійської імперії (1848–1849, 1861–1866). Автор і видавець букваря, декількох підручників, теологічних проповідей, перемишльських українських календарів, численних історичних та краєзнавчих розвідок.

Провенанс: *екслібрис А. Шептицького.* ***Митрополит Андрей Шептицький*** *(світське ім'я: Роман Марія Олександр Шептицький; 1865–1944) — український релігійний діяч. Митрополит Галицький та Архієпископ Львівський, предстоятель Української греко-католицької церкви. Депутат Галицького сейму та Австрійської палати панів. Належав до знатного галицького роду Шептицьких, мав титул графа. Доктор права. За мудрі настанови й великі труди отримав в народі імена Український Мойсей, Духовний будівничий, Провідник української нації, Великий митрополит. За час свого служіння значно розбудував греко-католицьку церкву як в Україні, так і за кордоном. Щедро жертвував кошти на користь українських культурно-просвітницьких товариств, надавав стипендії молодим митцям. У 1905 р. заснував Національний музей у Львові та придбав для нього велику кількість експонатів. Передав 4 тисячі книг із власного зібрання для першої Єпархіальної бібліотеки в Станіславові. Підтримував українську економічну діяльність, сприяв відкриттю Академічного дому, Народної лічниці (лікарні), гімназій та кооперативів.*

Підпільна Пошта України (ППУ) — назва невизнаного поштового відомства в рамках Закордонного поштового відділу Закордонних Частин ОУН, яке в 1949–1983 рр. видавало в Німеччині та США українські недержавні поштові марки, що виконували пропагандистські функції.

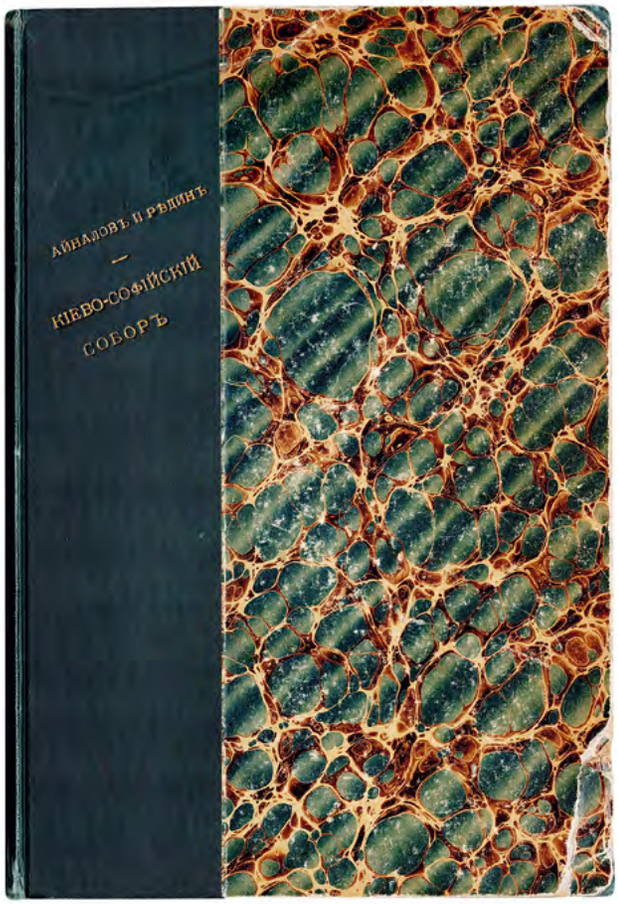

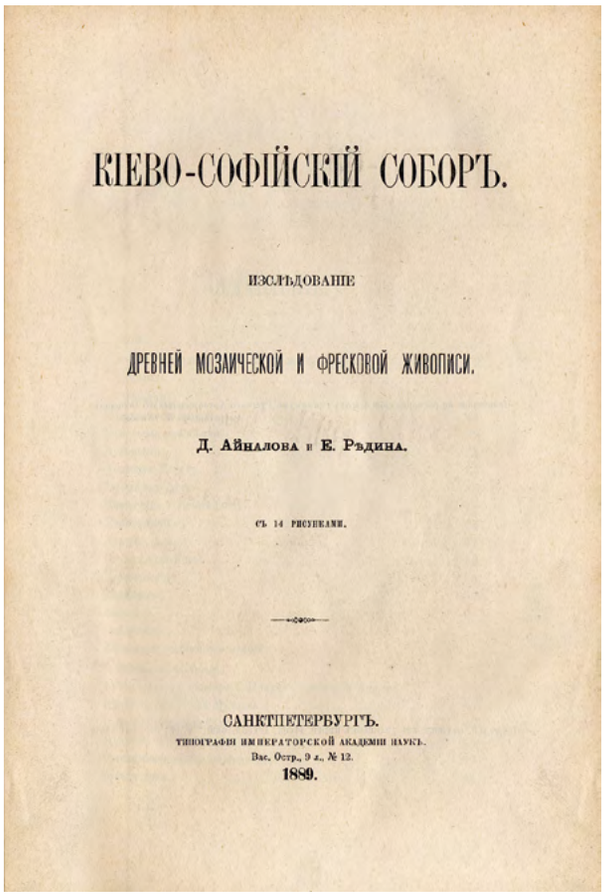

КІЕВО-СОФІЙСКІЙ СОБОРЪ.

ИЗСЛѢДОВАНІЕ

ДРЕВНЕЙ МОЗАИЧЕСКОЙ И ФРЕСКОВОЙ ЖИВОПИСИ.

Д. Айналова и Е. Рѣдина.

съ 14 рисунками.

САНКТПЕТЕРБУРГЪ.
ТИПОГРАФІИ ИМПЕРАТОРСКОЙ АКАДЕМІИ НАУКЪ.
Вас. Остр., 9 л., № 12.
1889.

73. АЙНАЛОВ Д., РѢДИН Е. КІЕВО-СОФІЙСКІЙ СОБОРЪ. ИЗСЛѢДОВАНІЕ ДРЕВНЕЙ МОЗАИЧЕСКОЙ И ФРЕСКОВОЙ ЖИВОПИСИ.

СПб.: Тип. Императорской академіи наукъ, 1889. — [4] с., 156 с., илл., [1] л.: илл., [2] с. — 27,8 × 19 × 0,7 см.

В індивідуальній складеній («мармуровий» папір, коленкор) палітурі з золотим шрифтовим тисненням. Ляссе. Незначні потертості, забруднення, надриви корінця, загини оправи. Позначки в тексті олівцем.

Видання має художню, наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес.

Естімейт 800 — 1 000
Стартова ціна — 500

Софійський Собор є найдавнішим архітектурним пам'ятником Києва. Його мозаїки і фрески було виконано в XI ст. кращими майстрами того часу. Ці стародавні зображення приваблюють не лише красою, але й змістом, — в них відображено бачення християнства народом Київської Русі, духовно-релігійне життя цілої країни. Книга являє собою найповніше на кінець XIX ст. дослідження живопису Києво-Софійського собору. Роботу було написано під прямим керівництвом видатного мистецтвознавця, професора Н. Кондакова, що надає їй особливої цінності.

АЙНАЛОВ Дмитро Власович (1862–1939)

Російський історик мистецтва. Член-кореспондент Імператорської Санкт-Петербурзької академії наук, член Імператорського православного палестинського товариства. Навчався в Імператорському Новоросійському університеті в Одесі у видатного мистецтвознавця Н. Кондакова.

РЄДІН Єгор Кузьмович (1863–1908)

Історик, мистецтвознавець, археолог, педагог і публіцист. Учень Н. Кондакова та О. Кірпічникова. Професор Харківського університету, завідувач Музею витончених мистецтв і старожитностей Харківського університету, член Харківського історико-філологічного товариства. Дослідник візантійського та староруського мистецтва.

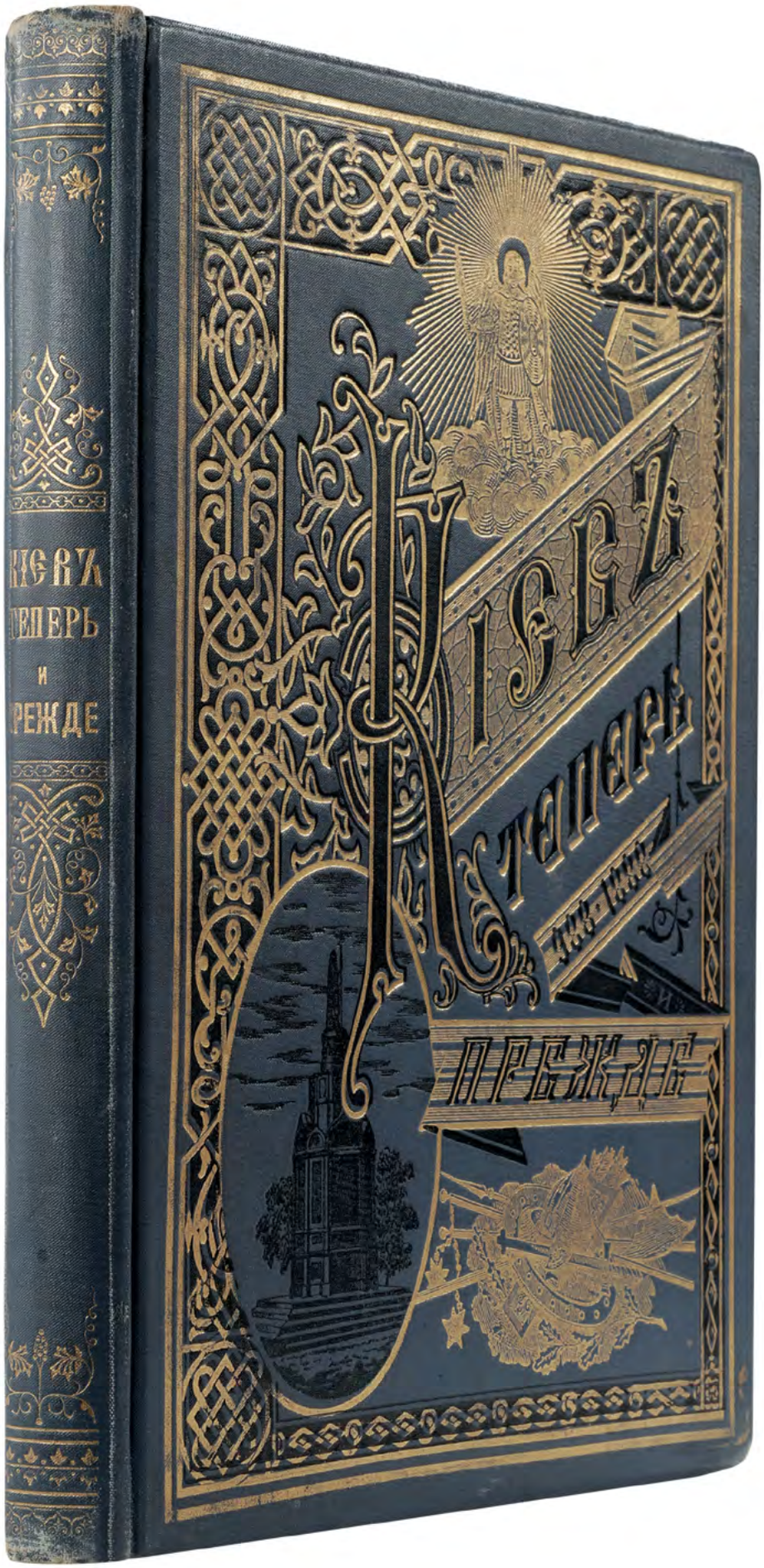
Кіевъ
теперь
и
прежде
Кіевъ
теперь
1885-1888
прежде

74. [ЗАХАРЧЕНКО М. М.]
КІЕВЪ ТЕПЕРЬ И ПРЕЖДЕ: 988–1888. / СОСТ. ЗАХАРЧЕНКО М. М.

Кіевъ: Паровое Лито-Типографическое заведеніе С. В. Кульженко, 1888. — [4] с., IV с., 290 с., XVI с., [5] л. карт, [34] л. илл.: илл. — 31,5 × 22,5 × 2,5 см.

У видавничій художній коленкоровій оправі. Тиснення золотом та чорною фарбою на верхній боковинці, золотом на корінці та блінтове тиснення на нижній боковинці оправи. Незначні потертості та забруднення. Печатки та позначки книжкових магазинів та бібліотеки Тамбовського Суворовського училища, якої нині не існує.

Книга має наукову, художню, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість. Прижиттєве видання упорядника. Багато ілюстроване видання.

Естімейт 2 500 — 3 000
Стартова ціна — 2 000

Одна з найзнаменитіших книг, присвячених Києву, побачила світ з нагоди святкування 900-річчя Хрещення Русі. Це перше видання про Київ, в якому докладний текст поєднується з винятковим багатством понад 100 ілюстрацій з видами старого міста. У книзі описано: географічне положення Києва, святині Києва (Печерська Лавра, Церква Воскресіння), історія виникнення Києва, язичницький Київ, християнський Київ, нагірна частина Києва (монастирі, інститути, гімназії, Хрещатик), околиці нагірного Києва (Духовне училище, Житній базар, Куренівка і Пріорка, Щекавиця, Вишгород, Пустель, Феофанія).

ЗАХАРЧЕНКО Михайло Мойсейович

Упорядник книги, був родом із сім'ї офіцера. Вищу освіту здобув у Київському університеті св. Володимира на історико-філологічному факультеті. Відразу по закінченні курсу (у 1874 році) став викладачем. Захарченко надав солідний і докладний матеріал, що ґрунтується на численних вивчених ним джерелах. Книга є унікальним довідником з історії Києва від давніх часів до XIX ст. Тут розглянуто як природні (кліматичні, геополітичні) особливості міста, так і його головні пам'ятки й святині, що існували на час виходу книги. Надзвичайний ілюстративний матеріал базується на експонатах з особистої колекції видавця Стефана Кульженка.

Зображення деяких об'єктів, які з часом було втрачено, майже ніде більше не зустрічаються, тож скласти уявлення про їх вигляд можна саме завдяки цій книзі.

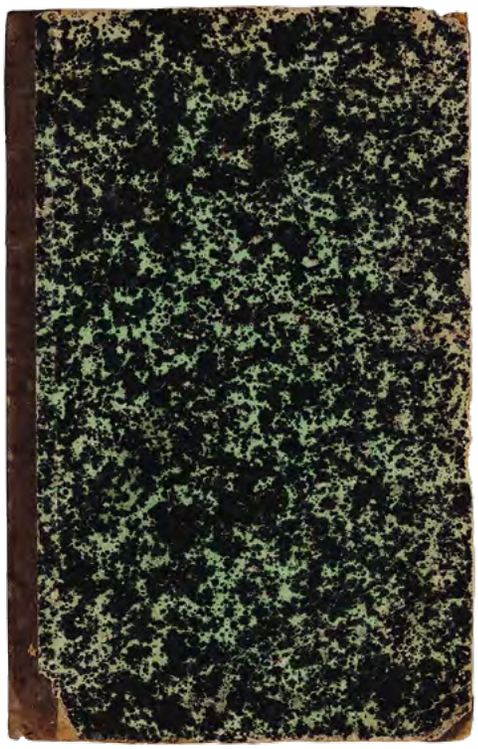

75. ОЛЕНА ПЧИЛКА. ДУМКЫ-МЕРЕЖАНКЫ.

Кіевъ: Тип. Г. Т. Корчакъ-Новицкаго, 1886. — 98 с., II с. — 21,1× 13,6 × 0,5 см.

В індивідуальній складеній («мармуровий» папір, коленкор) палітурі. Збережено оригінальну видавничу обкладинку. На обкладинці написи «*Ф. [П.] Саєнко / О. Саєнко*». Потертості та незначні забруднення.

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Прижиттєве видання автора.

Естімейт 550 — 700
Стартова ціна — 300

У 1886 р. побачила світ збірка поезій Олени Пчілки «Думки-мережанки». Сама авторка так характеризує свою збірку: «Так як „Думки-мережанки" писані в різні часи, під різними настроями душі, то зміст книжки вийшов дуже пiристий: і тенденційні вірші, і біблейські теми, і байки, і жарти, і чиста лірика — все в купі!» Це єдина поетична збірка авторки, надрукована за її життя. Книга складається з чотирьох розділів: оригінальні поезії, переспіви, байки, жарти.

Олена ПЧІЛКА (*справжнє ім'я: Ольга Петрівна Косач;* 1849–1930)

Українська письменниця, перекладач, етнограф, публіцист, громадський діяч, член-кореспондент Всеукраїнської академії наук. Сестра Михайла Драгоманова, мати Лесі Українки.

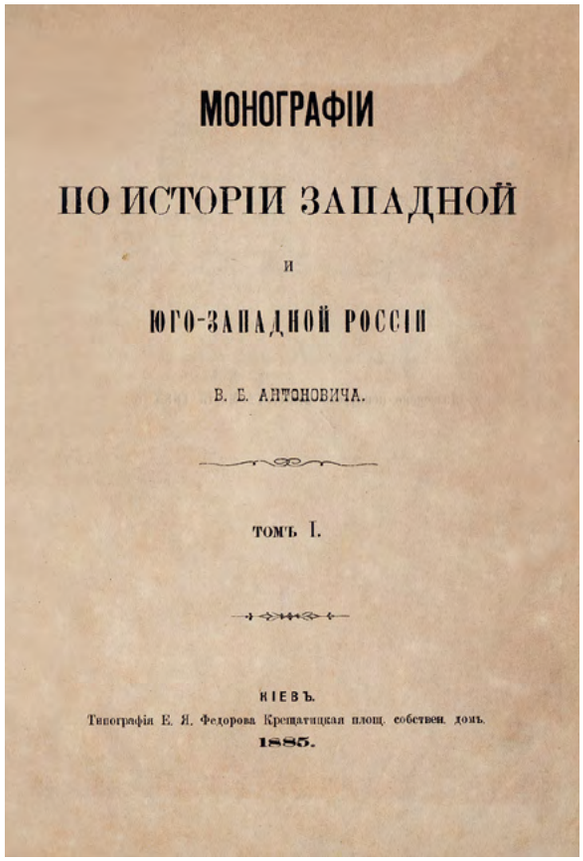

МОНОГРАФІИ

ПО ИСТОРІИ ЗАПАДНОЙ

И

ЮГО-ЗАПАДНОЙ РОССІИ

В. Б. АНТОНОВИЧА.

ТОМЪ I.

КІЕВЪ.

Типографія Е. Я. Федорова Крещатицкая площ. собствен. домъ.

1885.

76. АНТОНОВИЧ В. Б.
МОНОГРАФІИ ПО ИСТОРІИ ЗАПАДНОЙ И ЮГО-ЗАПАДНОЙ РОССІИ.

Кіевъ: Типографія Е. Я. Федорова, 1885. — Т. 1 [и единств.]. — [2] с., 352 с. — 23,6 × 16,6 × 2 см.

В індивідуальній складеній («мармуровий» папір, шкіра) палітурі. Незначні потертості та забруднення. Власницькі позначки графітним олівцем. Печатки та позначки книжкових магазинів.

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Прижиттєве видання автора.

Естімейт 800 — 1 000
Стартова ціна — 500

«Монографії з історії Західної і Південно-Західної Росії» В. Б. Антоновича — це збірник нарисів про події, що відбувалися на цих територіях в різні історичні періоди, і мали велике значення для історії Російської держави в цілому. Книгу відкриває «Нарис історії Великого князівства Литовського до смерті Ольгерда». На думку автора, особливий інтерес становлять відносини польського і руського етносів, їх взаємодія і спроби зближення, на яке, втім, не було достатньо часу, тому племінна і побутова ворожнеча призвела до швидкого ослаблення колись могутнього князівства. У «Дослідженні про міста південно-західного краю» аналізуються причини виникнення міст, їх історія та значення. Монографія «Київські войти Ходики», що ґрунтується на документах, розповідає про долю знатної міщанської родини XVI–XVII ст., яка, набувши колосального статку, висунула зі свого середовища трьох київських войтів. У главі «Київ, його доля і значення з XIV по XVI століття» йдеться про найменш висвітлений вченими період історії Києва після навали Батия, про який часом висловлюються суперечливі думки. «Нарис відносин польської держави до православ'я і православної церкви» розповідає про релігійну політику Польщі на російських територіях, «Нарис стану Православної Церкви в Південно-Західної Росії з половини XVII до кінця XVIII століття» — про становище православ'я після прийняття Брестської унії. Завершує книгу літопис стародавнього православного Свято-Троїцького монастиря, що знаходиться поблизу м. Сатанів Хмельницької обл.

АНТОНОВИЧ Володимир Боніфатійович (1834–1908)

Український історик, археолог, етнограф, археограф; професор Київського Імператорського університету святого Володимира; співорганізатор київської Старої громади; член Київського товариства старожитностей і мистецтв.

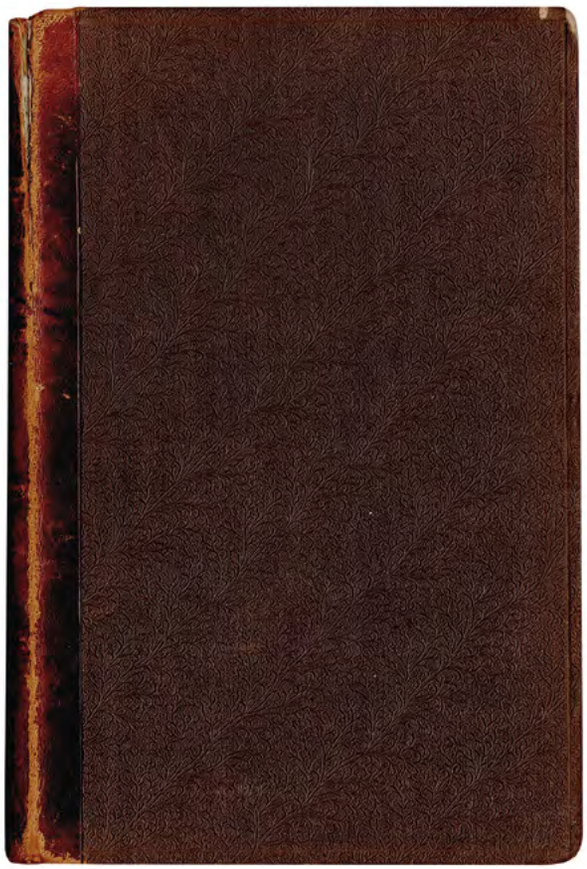

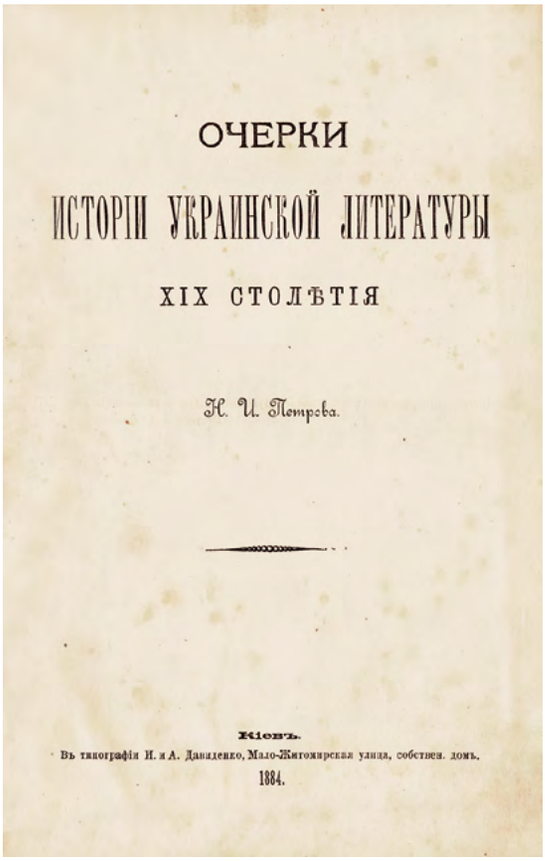

ОЧЕРКИ

ИСТОРІИ УКРАИНСКОЙ ЛИТЕРАТУРЫ

XIX СТОЛѢТІЯ

Н. И. Петрова.

Кіевъ.

Въ типографія И. и А. Давиденко, Мало-Житомирская улица, собствен. домъ.

1884.

77. ПЕТРОВ Н. И.
ОЧЕРКИ ИСТОРІИ УКРАИНСКОЙ ЛИТЕРАТУРЫ XIX СТОЛѢТІЯ.

Кіевъ: Тип. И. и А. Давиденко, 1884. — IV с., 458 с., XVIII с. — 24,3 × 15,5 × 2 см.

У напівшкіряній палітурі. Орнаментально-шрифтове тиснення на корінці.
Ляссе. Потертості та незначні забруднення.

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес.
Прижиттєве видання автора.

Естімейт 700 — 900
Стартова ціна — 400

«Очерки исторіи украинской литературы XIX столѣтія» — найдокладніше на свій час літературно-критичне дослідження названого періоду. Вивченню української літератури М. Петров присвятив фактично все своє наукове життя. Новітню вітчизняну літературу автор розглядає в поступовому розвитку, і класифікує наступним чином (не даючи при цьому чіткої періодизації): український псевдокласицизм і твори-пародії (від І. Котляревського); сентиментальна українська література, значущим представником якої є Г. Квітка-Основ'яненко; романтико-художня література, що розвивається під обопільним впливом російських і польських поетів — О. Пушкіна, А. Міцкевича та ін.; національна література (історичні романи, драми з українського життя); українське слов'янофільство та новітнє українофільство. Для дослідника важливим було, насамперед, історико-культурне значення того чи іншого напряму, його зв'язок із суспільними та політичними явищами.

ПЕТРОВ Микола Іванович (1840–1921)

Історик української літератури і української науки, етнограф, церковний історик, літературознавець, мистецтвознавець, археолог, краєзнавець, громадський діяч. Зберігач музею Київської духовної академії. Членом понад 40 товариств і громадських організацій, зокрема Київського товариства старожитностей і мистецтв, Київського товариства охорони пам'ятників старовини та мистецтва, Українського наукового товариства у Києві тощо. Член-кореспондент Російського археологічного товариства.

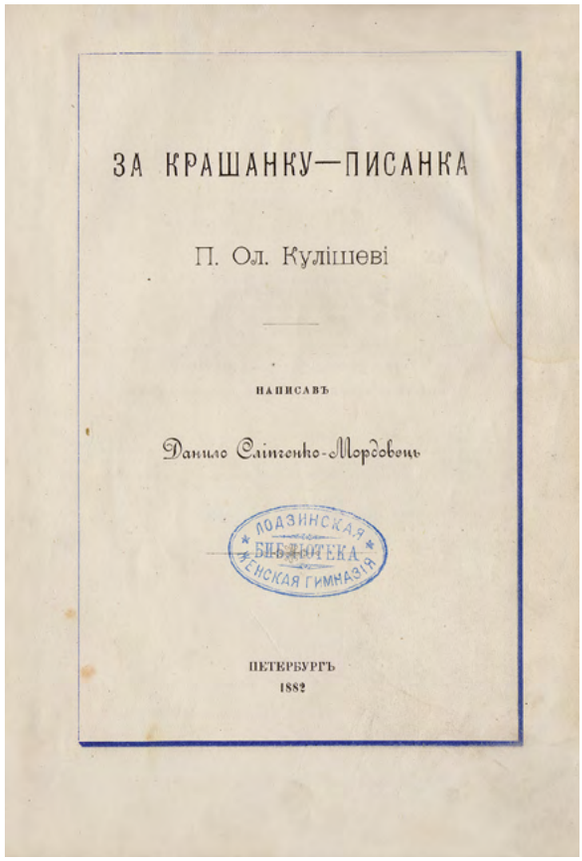

ЗА КРАШАНКУ—ПИСАНКА

П. Ол. Кулішеві

НАПИСАВЪ

Данило Сліпченко-Мордовець

ЛОДЗИНСКАЯ БИБЛИОТЕКА ЖЕНСКАЯ ГИМНАЗІЯ

ПЕТЕРБУРГЪ
1882

78. СЛІПЧЕНКО-МОРДОВЕЦЬ Д.
ЗА КРАШАНКУ — ПИСАНКА. П. ОЛ. КУЛІШЕВІ.

Петербургъ: Тип. Мин. Путей Сообщенія (А. Бенке), 1882. — 42 с. — 21 × 14,6 × 0,4 см.

В індивідуальній складеній («мармуровий» папір, коленкор) палітурі. Фоксинг. Потертості оправи та паперу, зім'ятості сторінок. На титульному аркуші та с. 7 чорнильний штамп «Лодзинская Женская Гимназія. Библиотека».

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Прижиттєве видання автора.

Естімейт 800 — 1 000
Стартова ціна — 500

Брошура «За крашанку — писанка» — відповідь Д. Мордовця на публікацію П. Куліша «Крашанка русинам і полякам на Великдень 1882 року». Автор вступає у палку полеміку з Кулішем, який в ті роки досить песимістично ставився до можливого майбутнього української літератури, дозволивши собі навіть вислів про «напівп'яну музу Шевченка». Д. Мордовець виступає проти антиісторичного тлумачення ролі народних мас, спроб знецінення творчості Тараса Шевченка. Публіцист вважав, що народ є справжнім творцем історії, і саме в його руках майбутнє української нації.

МОРДОВЕЦЬ (Мордовцев) Данило Лукич (1830–1905)

Відомий український письменник, історик, публіцист, майстер історичного роману. Особливе місце в його творчості посідає шевченкіана. Пам'ятаючи про особисті зустрічі з Тарасом Шевченком, Данило Мордовець написав розгорнуту рецензію на вихід «Кобзаря» (1860), статтю «Роковини Шевченка в Петербурзі» (1886), передмову до «Ілюстрованого Кобзаря» (1896).

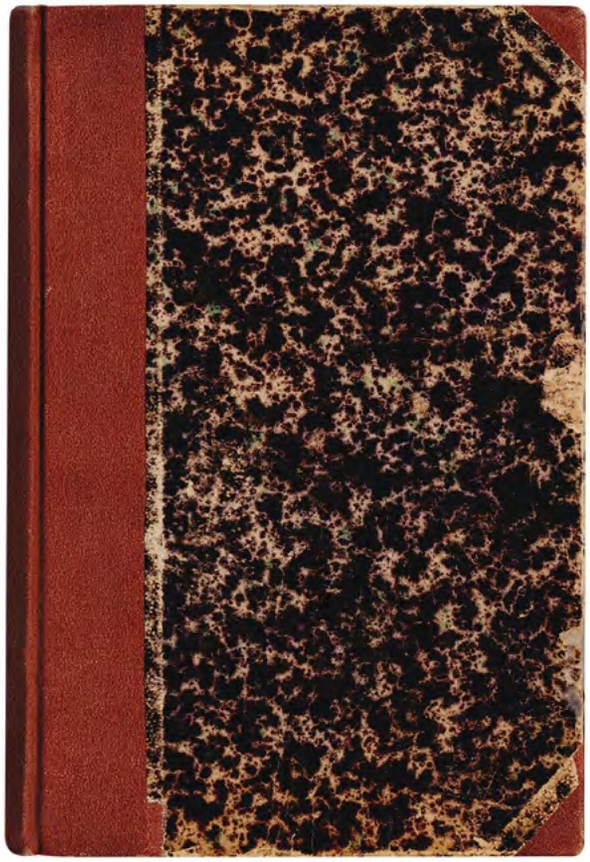

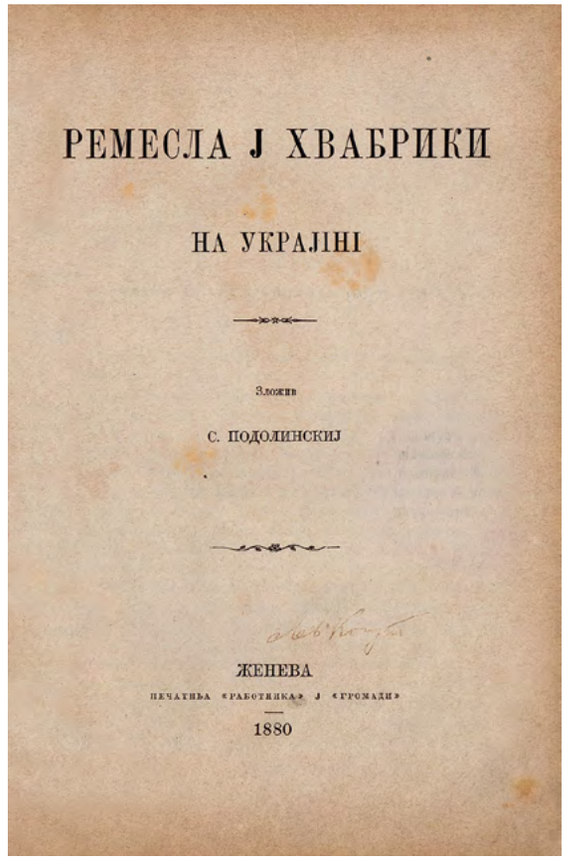

РЕМЕСЛА J ХВАБРИКИ

НА УКРАJІНІ

Зложив

С. ПОДОЛИНСКИJ

ЖЕНЕВА

ПЕЧАТНЬА «РАБОТНИКА» J «ГРОМАДИ»

1880

79. [ПОДОЛИНСЬКИЙ С.]
РЕМЕСЛА J ХВАБРИКИ НА УКРАJІНІ. / ЗЛОЖИВ С. ПОДОЛИНСКИJ.

Женева: Печатньа «Работника» j «Громади», 1880. — 148 с. — 20,8 × 13,6 × 1,1 см. — [1 000] прим.

В індивідуальній складеній («мармуровий» папір, коленкор) палітурі. Незначні потертості та забруднення. Вицвілий підпис на титулі «*Лев [Когут]*».

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Прижиттєве видання автора.

Естімейт 800 — 1 000
Стартова ціна — 500

«Ремесла j хвабрики на Украjіні» — перший український підручник політичної економії, багатий на цікаві матеріали з економічної історії України, з життя ремісників мануфактур і фабрик. Книга складається з 7 розділів: три перших присвячено світовій економічній історії, в трьох наступних аналізуються сучасні господарські проблеми, а в заключному пропонуються деякі реформи. Автор стверджує, що економічні процеси в Україні відбувалися відповідно до європейських. Книгу написано так званою «драгоманівкою». Цією працею С. Подолинський зробив значний внесок до вітчизняної соціально-економічної генетики. За висловом Івана Франка, подібними дослідженнями могла б «повеличатися кожна нація». Книгу було заборонено царською цензурою як таку, що «посягає на приватну власність» і «розпалює ненависть робітників до своїх хазяїв».

ПОДОЛИНСЬКИЙ Сергій Андрійович (1850–1891)

Український науковець, лікар, соціолог, економіст, фізик, громадський і політичний діяч, публіцист. Член Південно-західного відділу Російського географічного товариства Увійшов до історії як один з перших економістів, який писав українською мовою. «Він заслужив собі одно з найбільш почесних місць в історії нашого духовного життя», — писав М. Грушевський. Спектр інтересів С. Подолинського був надзвичайно широким: він розробляв космогенну енергетичну теорію, досліджував еколого-економічні проблеми, аналізував ідеї фізичної економії для розробки проблем сталого розвитку тощо.

Провенанс: *підпис на титулі.* ***Лев Когут*** *(1878–1947) — український громадсько-політичний діяч, журналіст, видавець.*

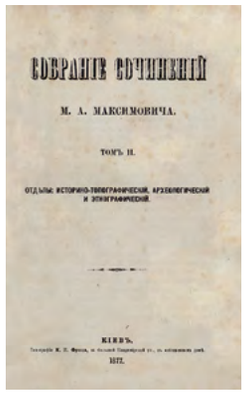

80. [МАКСИМОВИЧ М. А.] СОБРАНІЕ СОЧИНЕНІЙ М. А. МАКСИМОВИЧА. — В 3-Х ТОМАХ. Т. I–III.

Т. I. — Кіевъ: Тип. М. П. Фрица, 1876. — VIII с., 848 с. — 24,5 × 15,5 × 4,5 см.
Т. II. — Кіевъ: Тип. М. П. Фрица, 1877. — VIII с., 524 с., II л. илл. — 24,5 × 16 × 3 см.
Т. III. — Кіевъ: Тип. аренд. Е. Т. Кереръ, 1880. — [2] л., 746 с. — 24,5 × 15,5 × 3,8 см.

В індивідуальних складених («мармуровий» папір, шкіра) палітурах. Орнаментально-шрифтове тиснення на корінцях. Каптали. Ляссе. Т. I: титульний аркуш відновлено, фрагментарне доливання паперової маси кутиків аркушів, фрагментарне промивання паперу першого зошита. Т. II: збережено видавничу обкладинку. Т. III: на титулі доливання верхнього правого кутика, чорнильний штамп «К. К. Симинскій». Фоксинг.

Видання має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість.

Естімейт 4 000 — 4 500
Стартова ціна — 3 500

Зібрання творів М. О. Максимовича є унікальним свідченням широти й різнобічності інтересів і надзвичайної обдарованості автора.

Зміст видання
Томъ I. Отдѣлъ историческій.
Томъ II. Отдѣлы: историко-топографическій, археологическій и этнографическій.
Томъ III. Языкознаніе. Исторія словесности.

МАКСИМОВИЧ Михайло Олександрович (1804–1873)

Видатний історик, філолог і етнограф, перший ректор Київського університету Св. Володимира, за свою енциклопедичну освіченість отримав від сучасників ймення «український Ломоносов». Основоположник національної фольклористики, підготував і видав збірки «Українські народні пісні» (1834), «Збірник українських пісень» (1849). Опублікував ряд монографій з історії Київської Русі, зокрема, «Откуда пошла Русская земля» (1837), «История древней русской словесности» (1839), «Начала русской филологии» (1847). М. Максимович належав до найближчого кола друзів і знайомих Т. Шевченка. Особиста бібліотека Кобзаря, згідно зі списком, складеним Д. Каменецьким, налічувала понад півтори сотні книжок, серед яких дві збірки українських народних пісень, видані М. Максимовичем (1834, 1849), з авторськими дарчими написами.

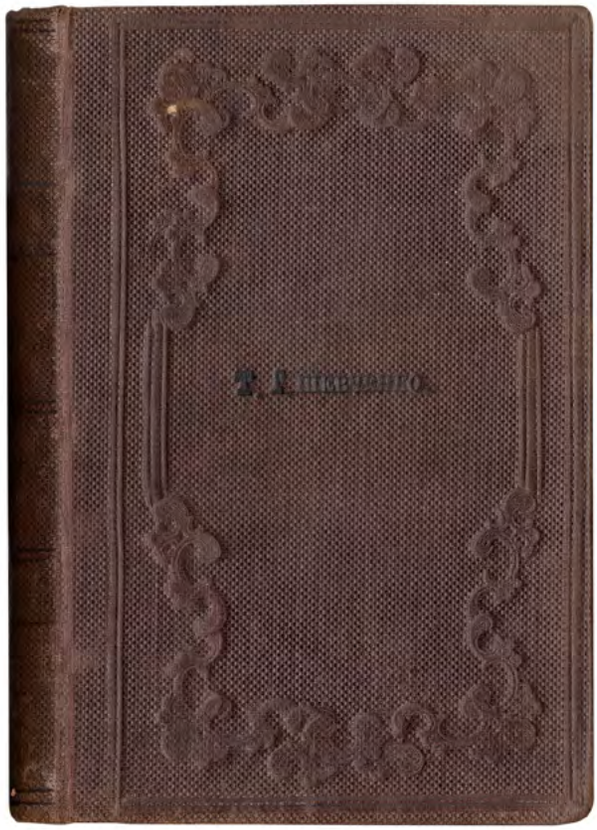

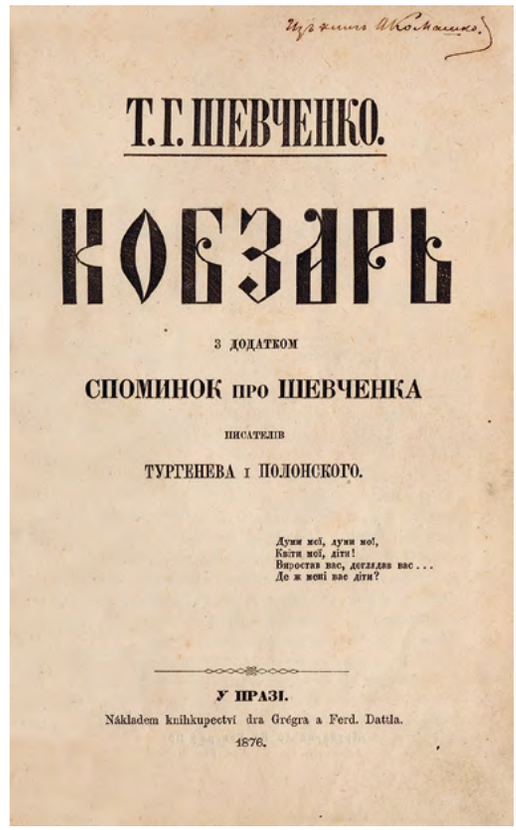

Т. Г. ШЕВЧЕНКО.

КОБЗАРЬ

З ДОДАТКОМ

СПОМИНОК про ШЕВЧЕНКА

писателів

ТУРГЕНЕВА і ПОЛОНСКОГО.

Думи мої, думи мої,
Квіти мої, діти!
Виростав вас, доглядав вас . . .
До ж мені вас діти?

У ПРАЗІ.

Nákladem knihkupectví dra Grégra a Ferd. Dattla.

1876.

81. ШЕВЧЕНКО Т. Г. КОБЗАРЬ.

Т. I: З додатком споминок про Шевченка писателів Тургенева і Полонського. — Прага: Nákladem knihkupectví dra Grégra a Ferd. Dattla; Друк. Др. Ед. Грегра, 1876. — [1] арк. фронт., XXIV с., 416 с. — 21,8 × 15 × 2,8 см. Т. II: З додатком споминок про Шевченка Костомарова і Микѣшина, 1876. — [1] арк. фронт., XXIV с., 276 с. — 22,5 × 14,3 × 2,1 см.

Т. I: в індивідуальній палітурі з орнаментально-шрифтовим тисненням. Незначні потертості та забруднення. Фоксинг. Власницькі записи на форзацах. Написи чорнилом «*въ знакъ памяти отъ А. Авраменка М. А.*» на форзаці, «*Изъ книгъ И. Комашко*» на титулі. Т. II: в індивідуальній складеній (картон, тканина) палітурі. Потертості та забруднення. Блок частково розпадається. Фоксинг. С. III–IV, 83–84: відсутні, відповідно, нижній та верхній кутки аркушів. На титулі печатка Центральної василіанської бібліотеки у Львові, на палітурі паперова наліпка Бібліотеки ОО. Василиян у Львові з інвентарним номером.

Видання має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість.

Естімейт 3 500 — 4 000
Стартова ціна — 1 800

Славною подією у популяризації літературної спадщини Шевченка став двотомний празький «Кобзар» 1876 року, виданий коштом київської Старої громади. Його уклали Федір Вовк та Олександр Русов. На початку кожного тому вміщено спогади відомих сучасників поета — І. Тургенєва, Я. Полонського, М. Костомарова, О. Микешина. Перший том було призначено для поширення в Росії. Другий, де надруковано заборонені в Росії поезії, — для Галичини і Закарпаття. Деякі твори подано в обох томах — у першому скорочено, у другому повністю. На титульних аркушах — епіграфи з поезії Кобзаря. У першому томі також опубліковано драму «Назар Стодоля». Українську мову відтворено у виданні засобами тогочасної російської орфографії.

«Кобзар» — назва збірки поетичних творів Тараса Григоровича Шевченка, під якою в наш час розуміють усі його віршовані твори, хоча перші «Кобзарі» містили тільки деякі поезії. Уперше «Кобзар» було видано у 1840 р. у Санкт-Петербурзі за сприяння Євгена Гребінки. До книги увійшло всього вісім творів: «Перебендя», «Катерина», «Тополя», «Думка» («Нащо мені чорні брови»), «До Основ'яненка», «Іван Підкова», «Тарасова ніч» та поезія «Думи мої, думи мої, лихо мені з вами», написана спеціально для цієї збірки.

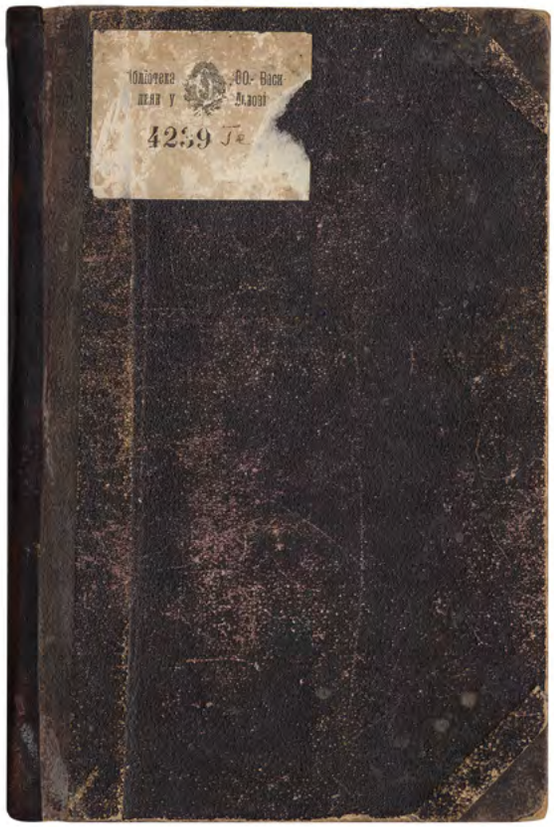

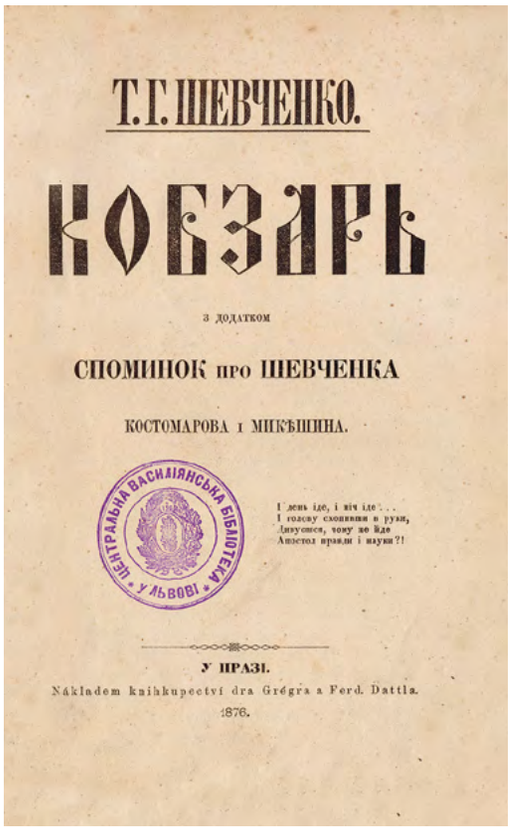

Т. Г. ШЕВЧЕНКО.

КОБЗАРЬ

з додатком

СПОМИНОК про ШЕВЧЕНКА

КОСТОМАРОВА і МИКѢШИНА.

І день іде, і ніч іде . . .
І голову схиливши в рукн,
Дивуюся, чому не йде
Апостол правди і науки?!

У ПРАЗІ.

Nákladem knihkupectví dra Grégra a Ferd. Dattla.

1876.

ЦЕНТРАЛЬНА ВАСИЛІЯНСЬКА БІБЛІОТЕКА • У ЛЬВОВІ •

РУСОВ Олександр Олександрович (1847–1915)

Український вчений, економіст, земський статистик, етнограф, фольклорист і громадський діяч.

ТУРГЕНЄВ Іван Сергійович (1818–1883)

Російський письменник, поет, публіцист, драматург, перекладач. Один із класиків російської літератури. Член-кореспондент Імператорської академії наук, почесний доктор Оксфордського університету, почесний член Імператорського Московського університету.

ПОЛОНСЬКИЙ Яків Петрович (1819–1898)

Російський поет і прозаїк. Літературна спадщина Полонського є досить об'ємною, проте нерівноцінною. Це декілька поетичних збірок, численні поеми, романи, оповідання. Численні вірші Полонського стали за основу популярних романсів і пісень П. Чайковського, С. Рахманінова, А. Рубінштейна. Автор лібрето опери П. Чайковського «Черевички».

МИКЕШИН Михайло Йосипович (1835–1896)

Український та російський художник і скульптор, автор низки видатних пам'яток у великих містах Російської імперії. Був особисто знайомим з Т. Шевченком, доклав чимало зусиль для увічнення його пам'яті.

КОСТОМАРОВ Микола Іванович (1817–1885)

Видатний український історик, етнограф, прозаїк, поет-романтик, мислитель, громадський діяч, етнопсихолог. Член-редактор Петербурзької археологічної комісії (1860–1885), член Історичного товариства іммені Нестора-Літописця, член Московського археологічного товариства, член-кореспондент Імператорської Санкт-Петербурзької академії наук (1876). Співзасновник і активний учасник Україно-слов'янського товариства (Кирило-Мефодіївського братства).

Бібліографія: Видання творів Тараса Шевченка та графічної Шевченкіани: каталог. / Музей книги і друкарства України. — К.: Унів. вид-во «Пульсари», 2011 — № 8.

82. ИСТОРІЯ МАЛОРОССІИ ВЪ РАЗСКАЗАХЪ: В 3-Х Ч. / СОСТ. В. С.…ОВЪ.

Москва: Изд. книгопродавца А. И. Манухина; Тип. Ф. Іогансонъ, 1874. — 108 с., 108 с., 104 с. — 18,7 × 13 × 2,1 см.

В оригінальній обкладинці. Незначні потертості та забруднення. Блок не обрізано. Обкладинку не прикріплено до блоку. На титулі печатка «Павелъ Платоновичъ Потоцкій...», на постітулі печатка «Sichergestellt durch den Einsatzstab RR, Stabsführung» [«Забезпечено Оперативним штабом райхсляйтера Розенберга»].

Видання має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес.

Естімейт 2 000 — 2 500
Стартова ціна — 1 300

«Історія Малороссіи въ рассказахъ» складається з трьох частин, кожну з яких присвячено певному періоду історії країни. Перша висвітлює часи від створення Київського князівства до звільнення України від польської влади Б. Хмельницьким і містить географічні нариси, опис побуту, інформацію про важливі політичні та історичні події. Другу цілком присвячено постаті Б. Хмельницького. У заключній частині розглянуто період української історії від Б. Хмельницького до злиття України з Російською імперією.

ЙОГАНСОН Франц (Федір) Олександрович (1851–1908)

Російський і український книгар, видавець. У 1870 р. приїхав з Петербурга до Києва, де в 1874 р. відкрив книжкову крамницю. Згодом заснував магазини в Києві, Харкові, Петербурзі, філію в Москві. З кінця 1870-х рр. вів також видавничу діяльність, випускаючи спочатку художню літературу, календарі, навчальні посібники, а потім і наукову літературу. В його магазинах завжди був великий вибір книг українською мовою, незважаючи на «Закон про цензуру», що забороняв україномовні видання.

Провенанс: *печатка «Павелъ Платоновичъ Потоцкій…»* ***Потоцький Павло Платонович*** *(1857–1938) — генерал від артилерії царської армії, військовий історик, громадський та культурний діяч, меценат. Засновник колекції «Музей України» (1926) на території Києво-Печерської лаври. Жертва сталінського терору.*

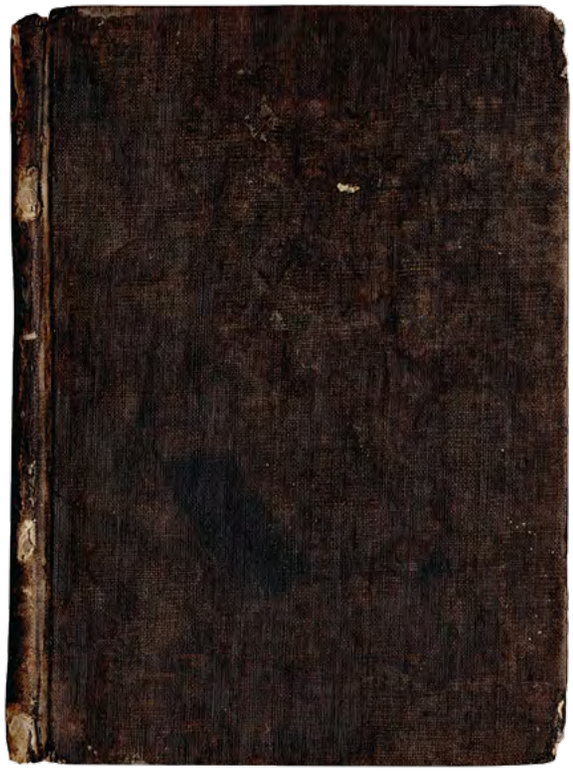

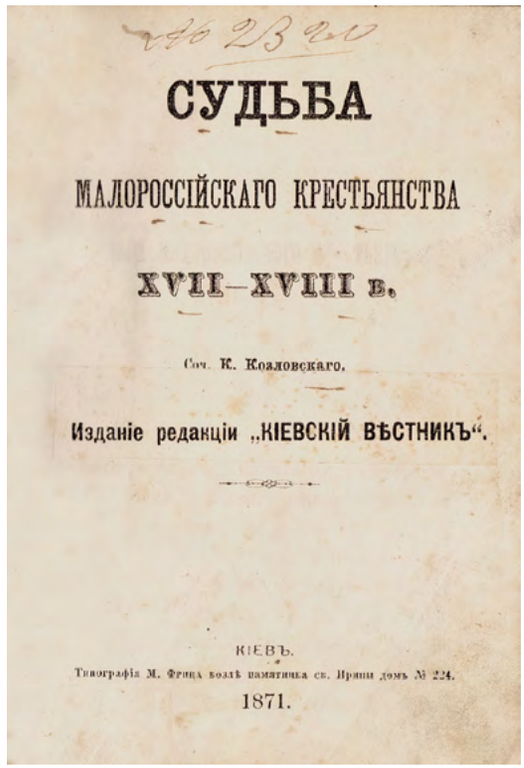

СУДЬБА

МАЛОРОССІЙСКАГО КРЕСТЬЯНСТВА

XVII–XVIII в.

Соч. К. Козловскаго.

Изданіе редакціи „КІЕВСКІЙ ВѢСТНИКЪ".

КІЕВЪ.

Типографія М. Фрица возлѣ памятника св. Ирины домъ № 224.

1871.

83. [КОЗЛОВСКІЙ К.] СУДЬБА МАЛОРОССІЙСКАГО КРЕСТЬЯНСТВА XVII–XVIII В. / СОЧ. К. КОЗЛОВСКАГО.

Кіевъ: Тип. М. Фрица, 1871. — 142 с. — 14,4 × 10,4 × 0,8 см.

В індивідуальній обкладинці (коленкор), на корінець наклеєно фрагмент оригінального шкіряного корінця з орнаментально-шрифтовим тисненням золотом. Потертості та незначні забруднення. Тонований обріз. На форзаці напис двома видами чорнил «*Отделеніе II № 188 908*», на титулі напис «*№ 23го*», наліпка «Изданіе редакціи «Кіевскій Вѣстникъ».

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Рідкість. Прижиттєве видання автора.

Естімейт 1 200 — 1 500

Стартова ціна — 700

У книзі автор викладає свій цілком проукраїнський погляд на ситуацію, в якій опинилось українське селянство у XVII–XVIII ст. Він спирається на праці Т. Чацького, Г. Кониського, М. Маркевича та ін., а також, маючи доступ до архівних матеріалів, надає витяги з унікальних історичних документів. Дослідження охоплює період від приєднання України до Московської держави до скасування кріпосного права. Безправ'я українських селян тих часів К. Козловський порівнює з рабством.

РОДОХЛІБ-КОЗЛОВСЬКИЙ Костянтин Омелянович (? – 1873)

Археограф, історик. Тимчасовий помічник архіваріуса Київського центрального архіву давніх актів (1866–1873). Член Тимчасової комісії для розгляду давніх актів у Києві (з 1868). Спільно з В. Антоновичем підготував збірник «Грамоти великих князів литовських з 1390 до 1569 року» (Київ, 1868). Один з редакторів «Архіву Південно-Західної Росії».

РАЗСКАЗЫ

О

ЗАПАДНОЙ РУСИ

П. ЩЕБАЛЬСКАГО.

(Изданіе второе).

Кс. Адама Книгазбор Станкевіча

МОСКВА.
Въ типографіи П. Бахметева, на Малой Дмитровкѣ № 14
1866.

84. ЩЕБАЛЬСКИЙ П.
РАЗСКАЗЫ О ЗАПАДНОЙ РУСИ.

Москва: Тип. П. Бахметева, 1866. — Изд. 2. — 140 с., IV с. — 23 × 15 × 1,5 см.

В індивідуальній складеній («мармуровий» папір, шкіра) палітурі. Орнаментально-шрифтове тиснення золотом на корінці, форзац, каптал, ляссе. Фоксинг. Потертості паперу. На титулі чорнильний штамп «Книгазбор Кс. Адама Станкевіча».

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість. Прижиттєве видання автора.

Естімейт 600 — 800
Стартова ціна — 400

Рідкісне видання з історії України від найдавніших часів до третього поділу Речі Посполитої. Автор торкається питань кордонів Київської Русі, правління Володимира Мономаха, вторгнення татар, Литовського князівства, церковної унії 1596 року, появи запорозьких козаків, повстання проти поляків, гетьманатів Б. Хмельницького та І. Мазепи тощо.

ЩЕБАЛЬСКИЙ Петро Карлович (1810–1886)

Історик і публіцист. Редактор «Варшавського щоденника». Автор численних науково-історичних досліджень.

Провенанс: *штамп «Книгазбор Кс. Адама Станкевіча».* ***Станкевич Адам Вікентійович*** *(1891–1949) — білоруський католицький священик, літературознавець, письменник, діяч білоруського відродження. Загинув у сталінських таборах.*

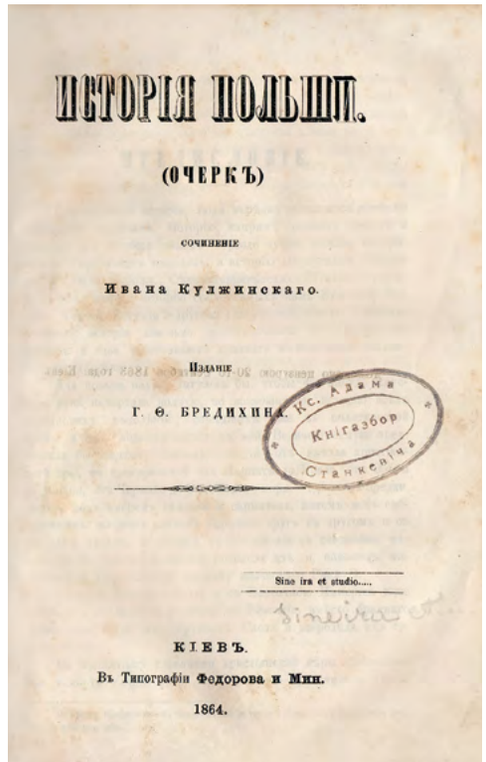

ИСТОРІЯ ПОЛЬШИ.

(ОЧЕРКЪ)

сочиненіе

Ивана Кулжинскаго.

Изданіе

Г. Ѳ. БРЕДИХИНА.

Sine ira et studio....

КІЕВЪ.

Въ Типографіи Федорова и Мин.

1864.

Кс. Адама Книгазбор Станкевіча

85. КУЛЖИНСКИЙ И. ИСТОРІЯ ПОЛЬШИ. (ОЧЕРКЪ).

К.: Изд. Г. Ф. Бредихина; Тип. Федорова и Мин., 1864. — 196 с. — 23 × 15 × 1,7 см.

В індивідуальній складеній («мармуровий» папір, шкіра) палітурі. Орнаментально-шрифтове тиснення золотом на корінці, форзац, каптал, ляссе. Фоксинг. Незначні потертості паперу. На титулі чорнильний штамп «Книгазбор Кс. Адама Станкевіча».

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Прижиттєве видання автора.

Естімейт 600 — 800
Стартова ціна — 400

У книзі подано історію Польщі від найдавніших часів до початку XIX ст., зокрема, висвітлено події часів керування П'ястів (965–1370), управління Ягеллонів (1386–1572), суперечки за престол між Станіславом Лещинським і Августом III Саксонським (1733–1736), Варшавського Герцогства (1807–1815) та ін.

КУЛЖИНСЬКИЙ Іван Григорович (1803–1884)

Український педагог, письменник, історик, етнограф. Учитель М. Гоголя, Н. Кукольника, Є. Гребінки.

Провенанс: *штамп «Книгазбор Кс. Адама Станкевіча».* ***Адам Вікентійович Станкевич*** *(1891–1949) — білоруський католицький священик, літературознавець, письменник, діяч білоруського відродження. Загинув у сталінських таборах.*

П. КУЛИШ
ПОВѢСТИ
т.IV
П. КУЛИШ
ПОВѢСТИ
т.III
П. КУЛИШ
ПОВѢСТИ
т.II
П. КУЛИШ
ПОВѢСТИ
т.I.

ПОВѢСТИ
П. А. КУЛИША
ВЪ ЧЕТЫРЕХЪ ТОМАХЪ
ТОМЪ ПЕРВЫЙ
ЧЕРНАЯ РАДА
САНКТПЕТЕРБУРГЪ
1860

ПОВѢСТИ
П. А. КУЛИША
ТОМЪ ВТОРОЙ
АЛЕКСѢЙ ОДНОРОГЪ
САНКТПЕТЕРБУРГЪ
1860

ПОВѢСТИ
П. А. КУЛИША
ТОМЪ ТРЕТІЙ
ВОСПОМИНАНІЯ ДѢТСТВА НИКОЛАЯ М*
САНКТПЕТЕРБУРГЪ
1860

ПОВѢСТИ
П. А. КУЛИША
ТОМЪ ЧЕТВЕРТЫЙ
МАЙОРЪ. ПОТОМКИ ЗАДНѢПРОВСКИХЪ ГАЙДАМАКЪ
САНКТПЕТЕРБУРГЪ
1860

86. [КУЛІШ П. А.] ПОВѢСТИ П. А. КУЛИША.

СПб.: Тип. П. А. Кулиша, 1860.
Т. I. Черная Рада. — [2] л., 358 с. — 19,7 × 12,7 × 1,5 см.
Т. II. Алексѣй Однорогъ. — [3] л., 356 с. — 19,7 × 12,7 × 1,5 см.
Т. III. Воспоминанія дѣтства Николая М. — [3] л., 412 с. — 19,7 × 12,7 × 2 см.*
Т. IV. Майоръ. Потомки Заднѣпровскихъ Гайдамакъ. — [2] л., 326 с. — 19,7 × 12,7 × 1,5 см.

В індивідуальній складеній («мармуровий» папір, коленкор) палітурі. Паперові наклейки з назвою на корінці. Потертості корінця та оправи. Фоксинг. «Мармуровий» обріз блоку. На титульних аркушах т. I, III, IV чорнильні штампи «Бібліотека рускихъ книжокъ».

Видання має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість. Прижиттєве видання автора.

Естімейт 4 000 — 6 000
Стартова ціна — 2 500

КУЛІШ Пантелеймон Олександрович

(*псевдоніми: Панько Казюка, Павло Ратай, Хуторянин, Вешняк Т., Нікола М., Роман П.;* 1819–1897)

Видатний український письменник, фольклорист, етнограф, мовознавець, перекладач, критик, редактор, видавець. Творець «кулішівки» — однієї з перших версій українського фонетичного правопису. Автор першого україномовного історичного роману «Чорна рада», співавтор першого українського перекладу Біблії (разом з І. Пулюєм та І. Нечуєм-Левицьким). І. Франко назвав його «перворядною зіркою» в українському письменстві, «одним із корифеїв нашої літератури». Під впливом М. Максимовича (якому допомагав у дослідницькій роботі), Куліш захопився українською історією та етнографією. Як співробітник Київської археографічної комісії, багато подорожував Правобережною Україною, вивчав історичні документи та пам'ятки минулих епох, знайомився з фольклором і народним життям. Саме до цього періоду належать його балади, повість «Михайло Чарнишенко…» та епопея «Україна», видані 1843 року в Києві. Разом з ім'ям П. Куліша до української літератури увійшла нова романтична течія в українській літературі.

Т. Шевченко у листі до П. Куліша писав: «Спасибі тобі, Богу милий друже мій великий, за твої дуже добрі подарунки і, особливе, спасибі тобі за „Чорну раду". Я вже її двічі прочитав, прочитаю і третій раз, і все-таки не скажу більш нічого, як спасибі. Добре, дуже добре ти зробив, що надрюкував „Чорну раду" по-нашому. Я її прочитав і в „Руській беседі", і там вона добра, але по-нашому лучче». М. Максимович висловився про «Чорну раду» так: «Труду г. Кулиша малороссийская литература обязана первым историческим романом, за что и да будет ему навсегда подобающая честь в истории малороссийской литературы!»

КОБЗАРЬ

ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

Коштомъ Платона Семеренка

С. ПЕТЕРБУРГЪ
ВЪ ДРУКАРНІ П. А. КУЛІША
1860

87. [ШЕВЧЕНКО Т.]
КОБЗАРЬ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА.

СПб.: Коштомъ Платона Семеренка; Друк. П. А. Куліша, 1860. — [1] арк. фронтиспис, [6] с., 246 с. — 21,9 × 14,3 × 1,8 см.

В індивідуальній складеній («мармуровий» папір, шкіра) палітурі. Орнаментально-шрифтове тиснення золотом на корінці. Потертості та незначні забруднення. Фоксинг. Корінець надірвано. Суперекслібрис «Д. Г.». На аркушах 53–54 та 55–56 вгорі зрізано смужку паперу шириною ≈ 1 см. На форзаці наліпка «Ex libris Анатолія Кончаковского» та напис чорнилом: «*№ 40 / Д. Гавр / На память многоуважаемому земляку. Д. Гавриленко [закреслено] / 1865 г. / [нерозбірливо] / С. Петербург*». На фронтисписі портрет Т. Шевченка роботи М. Микешина, надрукований у друкарні Е. Гогенфельдена.

Прижиттєве видання творів Т. Шевченка. Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість. Наявність цього видання в бібліотеках, музеях і приватних зібраннях визначає особливий статус цих колекцій.

Естімейт 8 000 — 10 000
Стартова ціна — 4 000

«Кобзар» — назва збірки поетичних творів Тараса Григоровича Шевченка. У наш час під нею розуміють усі віршовані твори Шевченка, однак перші «Кобзарі» містили тільки деякі його поезії. Уперше «Кобзар» було видано у 1840 р. в Санкт-Петербурзі, за життя Шевченка збірка виходила ще двічі — у 1844 та 1860 рр. **Враховуючи цензурні утиски, вже у 1870-х рр. купити популярний серед української інтелігенції «Кобзар» можна було лише в декількох київських торговців. Книга, яка рідко перевидавалася після смерті поета, перетворилася на бібліографічну рідкість.**

Загалом, окремими збірками твори Шевченка за його життя виходили вісім разів: «Кобзар» (1840), «Гайдамаки» (1841), «Тризна» (1844), «Гамалія» (1844), «Живописная Украина» (1844), «Чигиринський Кобзар і Гайдамаки» (1844), «Кобзар» (1860), «Букварь южнорусский» (1861).

Наприкінці 1858 р., після повернення із заслання, Шевченко звернувся до куратора Петербурзького учбового округу І. Делянова з проханням дати дозвіл на друге видання «Кобзаря» і «Гайдамаків». Пройти всі юридично-канцелярські лабіринти відновлення права на друк своїх творів Шевченкові допомагав українець за походженням Є. Ковалевський, який очолював Головне управління цензури. Він добре знав письменника і високо цінував його твори. Видання «Поезія Т. Шевченка» планувалося здійснити у 2-х томах. Але цензура дозволила надрукувати тільки один, під старою назвою «Кобзар». З розшитого рукопису першого тому Д. Каменецький виготовив макет «Кобзаря» і виправив текст відповідно до вимог цензури, але, всупереч їй, зберіг і авторські варіанти. Відомо, що вилучені уривки він надрукував на окремих аркушах, які потім вклеював до деяких примірників «Кобзаря».

Кошти на це видання надав український цукрозаводчик Платон Симиренко, з яким Тарас Григорович познайомився 1859 року під час приїзду в Україну. Він позичив Шевченкові 1 100 карбованців з умовою, що цю суму поет поверне йому книжками. Як тільки Шевченко одержав цензурний дозвіл, він написав до управителя Симиренка Олексія Хропаля: «Сьогодні цензура випустила з своїх пазурів мої безталанні думи, та так, проклята, очистила, що я ледве пізнав свої діточки». Нове видання побачило світ 23 січня 1860 р. На фронтисписі було вміщено портрет Тараса Шевченка роботи Михайла Микешина. На початку стояла посвята: «Марку Вовчкові, на память 24-го стичня 1859 року».

Книга містить 17 творів: «Псалми Давидові», «Наймичка», «Утоплена», «Причинна», «Вітре буйний», «Тече вода в синє море», «Тяжко-важко в світі жити». Сюди увійшли також твори з «Чигиринського Кобзаря і Гайдамаків» — «Катерина», «Тополя», «Тарасова ніч», «Перебендя», «До Основ'яненка», «Думи мої», «Нащо мені чорні брови» і поема «Гайдамаки». Видання принесло поетові великий гонорар. На ці кошти він хотів купити землю біля Канева і звести там хату.

ШЕВЧЕНКО Тарас Григорович (1814–1861)

Видатний український поет, драматург, прозаїк, живописець, графік, громадський і політичний діяч. Член Кирило-Мефодіївського братства. Академік Імператорської академії мистецтв (1860).

СИМИРЕНКО Платон Федорович (1821–1863)

Промисловець-цукрозаводчик, один із засновників раціонального садівництва в Україні. Меценат. Фінансував видання «Кобзаря» Т. Шевченка 1860 р., допомагав українським культурним установам.

КУЛІШ Пантелеймон Олександрович (1819–1897)

Видатний український письменник, фольклорист, етнограф, мовознавець, перекладач, критик, редактор, видавець. Творець «кулішівки» — однієї з перших версій українського фонетичного правопису. Автор першого україномовного історичного роману «Чорна рада», співавтор першого українського перекладу Біблії (разом з І. Пулюєм та І. Нечуєм-Левицьким).

МИКЕШИН Михайло Йосипович (1835–1896)

Український та російський художник і скульптор, автор низки видатних пам'яток у великих містах Російської імперії. Познайомився з Т. Шевченком 1858 року в Петербурзі, після того часто зустрічався з ним, проілюстрував «Кобзар», створив скульптурні портрети поета. Доклав чимало зусиль для увічнення пам'яті Шевченка: опублікував декілька матеріалів про нього в журналі «Бджола», разом з Д. Менделєєвим, І. Рєпіним та іншими діячами культури заснував у Петербурзі Товариство імені Тараса Шевченка для допомоги петербурзьким студентам — вихідцям з України.

ГОГЕНФЕЛЬДЕН Георгій (Єгор) Васильович (1828–1908)

Друкар і гравер. Зробив значний внесок у розвиток російської ксилографії, друкарської справи і, особливо, мистецтва оформлення книги. З 1860 р. до кінця 1870-х рр. власник друкарського закладу, де, окрім друкарні, утримував ксилографічну та літографську майстерні. За ці роки під маркою закладу вийшло понад 100 книг.

Провенанс: *екслібрис А. Кончаковського.* ***Кончаковський Анатолій Петрович*** *(1935) — дослідник життя та творчості Михайла Булгакова, один з творців та перший директор музею Михайла Булгакова у Києві, письменник.*

Суперекслібрис «Д. Г.» та дарчий напис Д. Гавриленка. Гавриленко Дмитро Петрович (1826 — після 1873) — камер-юнкер Двору Його Величності, предводитель дворянства Кобеляцького повіту (1856–1859).

Бібліографія: Видання творів Тараса Шевченка та графічної Шевченкіани: каталог. / Музей книги і друкарства України. — К.: Унів. вид-во «Пульсари», 2011, — № 4.

УКРАИНЕЦЪ,
ИЗДАВАЕМЫЙ
МИХАИЛОМЪ МАКСИМОВИЧЕМЪ.
КНИЖКА ПЕРВАЯ.
МОСКВА.
ВЪ ТИПОГРАФІИ КАТКОВА И КОМП.
1859.

УКРАИНЕЦЪ
1864 ГОДА,
ИЗДАННЫЙ
МИХАИЛОМЪ МАКСИМОВИЧЕМЪ.
КІЕВЪ.
1864.

УКРАИНЕЦЪ
1864 ГОДА,
ИЗДАННЫЙ
МИХАИЛОМЪ МАКСИМОВИЧЕМЪ.
КІЕВЪ.
1864.

88. УКРАИНЕЦЪ, ИЗДАВАЕМЫЙ МИХАИЛОМЪ МАКСИМОВИЧЕМЪ. КНИЖКА ПЕРВАЯ. УКРАИНЕЦЪ 1864 ГОДА, ИЗДАННЫЙ МИХАИЛОМЪ МАКСИМОВИЧЕМЪ. [КНИЖКА ВТОРАЯ].

Москва: Тип. Каткова и Комп., 1859. — Кн. 1. — [4] л., 174 с., [1] л. — 21 × 13,7 × 1 см.
Кіевъ: Тип. И. и А. Давиденка, 1864. — Кн. 2 . — 40 с. — 23,5 × 15,5 × 0,4 см.

Книга перша: в індивідуальній складеній («мармуровий» папір, шкіра) палітурі; орнаментально-шрифтове тиснення золотом на корінці, форзац, каптал; потертості корінця та оправи; фоксинг. Книга друга: в оригінальній обкладинці; потертості обкладинки; на перших сторінках незначні плями від залиття; наявні чорнильні штампи «Библіотека Николая Даниловича Авраменко»; у верхній частині титулу підпис чорнилом [*Н. Авраменко*]; на титулі й посттитулі екслібрис «Ex libris. З книг. [Кв Жудри Вп]».

Видання має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість. Прижиттєве видання автора. Наявність його в бібліотеках, музеях і приватних зібраннях визначає особливий статус цих колекцій.

Естімейт 6 500 — 8 000
Стартова ціна — 5 000

Журнал «Украинецъ» побачив світ лише у двох випусках (Москва, 1859 та Київ, 1864). Його було задумано як продовження альманаху «Киевлянинъ», але тематика розширилася — висвітлювалися сторінки історії всієї України.

В журналі публікувалися історичні праці й літературні твори самого М. Максимовича. У першій книзі було надруковано історичні розвідки — спомини про Полтаву й Золотоношу, листи про Б. Хмельницького. Літературну частину альманаху складали український переклад псалмів, «Пѣснь о полку Игоревѣ» українською та слов'яно-руською мовами. У другій книзі подано історичні нариси про Київську та Волинську землі, лист про Литовського гетьмана князя Острозького, а також тексти трьох українських пісень 1963–1964 рр.

Видання містить рекомендації щодо читання тексту, написаного «на Украинскомъ нарѣчіи», відповідно до української вимови. Національне спрямування альманаху викликало низку негативних рецензій російських критиків.

МАКСИМОВИЧ Михайло Олександрович (1804–1873)

Видатний історик, філолог і етнограф, перший ректор Київського університету Св. Володимира, за свою енциклопедичну освіченість отримав від сучасників ймення «український Ломоносов». Основоположник національної фольклористики, підготував і видав збірки «Українські народні пісні» (1834), «Збірник українських пісень» (1849). Опублікував ряд монографій з історії Київської Русі, зокрема, «Откуда пошла Русская земля» (1837), «История древней русской словесности» (1839), «Начала русской филологии» (1847).

М. Максимович належав до найближчого кола друзів і знайомих Т. Шевченка. Особиста бібліотека Кобзаря, згідно зі списком, складеним Д. Каменецьким, налічувала понад півтори сотні книжок, серед яких дві збірки українських народних пісень, видані М. Максимовичем (1834, 1849), з авторськими дарчими написами, а також перший випуск журналу «Украинецъ» 1859 р.

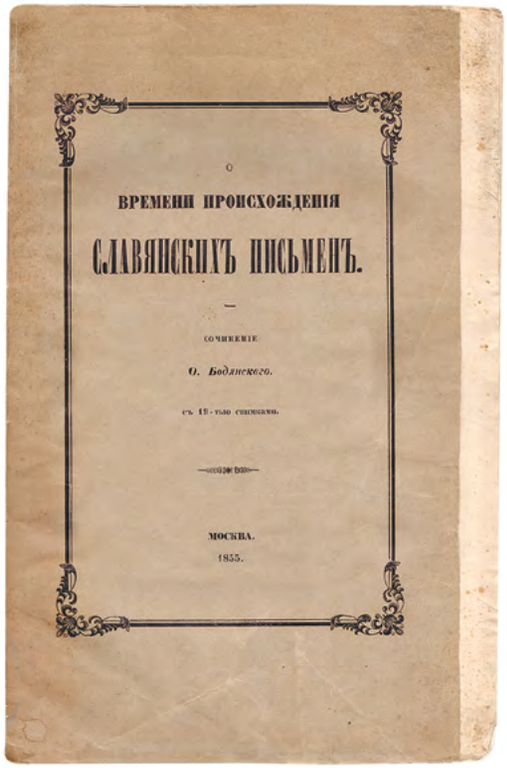

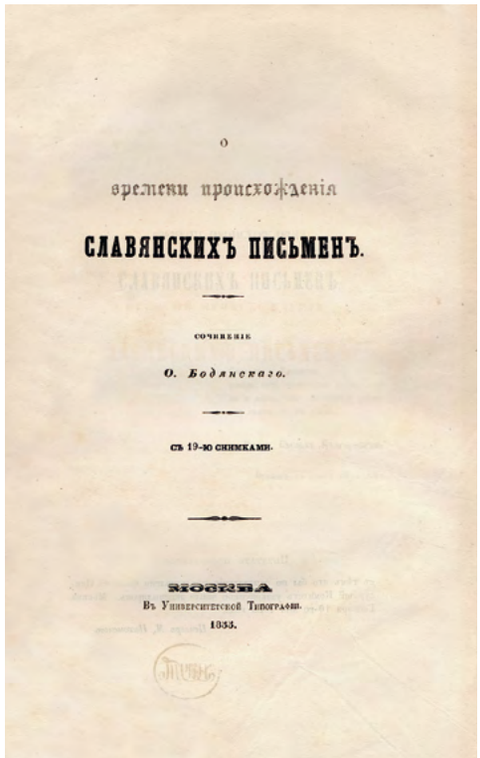

89. [БОДЯНСКИЙ О.] О ВРЕМЕНИ ПРОИСХОЖДЕНІЯ СЛАВЯНСКИХЪ ПИСЬМЕНЪ. / СОЧ. О. БОДЯНСКАГО. СЪ 19-Ю СНИМКАМИ.

М.: Университетская Тип., 1855. — [6] с., IV с., 382 с., CXVI с. — 27,5 × 18 × 2 см.

У видавничій обкладинці. Потертості обкладинки та паперу. Фоксинг. «Снимки къ сочиненію о времени происхожденія славянскихъ письменъ» вийшли окремим виданням.

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість. Прижиттєве видання автора.

Естімейт 1 200 — 1 500
Стартова ціна — 600

Книгу присвячено питанню створення слов'янської писемності «незабутніми просвітителями слов'янського племені», як називає автор Кирила і Мефодія. О. Бодянський надає широкий огляд джерел, де описано факти з життя просвітителів, пов'язані саме зі створенням слов'янського письма. За часів Кирила і Мефодія відмінності між слов'янськими мовами були незначними, тому старослов'янська мова могла претендувати на роль загальнослов'янської літературної. Для її запису використовувалися глаголиця і кирилиця, що у XIX ст. стало приводом для палких дослідницьких дискусій щодо першості однієї з них. В результаті докладного вивчення історії цього питання, О. Бодянський знайшов спосіб згладити розбіжності, що викликають протиріччя, і говорити про винахід єдиного слов'янського письма.

БОДЯНСЬКИЙ Йосип (Осип) Максимович
(*псевдоніми: О. Бода-Варвинець, Ісько Материнка, І. Мастак та ін;* 1808–1877)

Український і російський філолог, історик, фольклорист, перекладач, видавець, письменник, один з перших славістів в Російській імперії. Член-кореспондент Імператорської Санкт-Петербурзької академії наук (1854). Автор численних наукових праць з історії, літератури, фольклору, мовознавства слов'янських країн. Ввів до наукового обігу один із символів української нації, Пересопницьке Євангеліє — визначну рукописну пам'ятку староукраїнської мови та мистецтва XVI ст. У 1847 р. оприлюднив у московському періодичному виданні «Чтения в Императорском обществе истории и древностей Российских» латинський текст конституції Пилипа Орлика. Вів активну переписку з Т. Шевченком, П. Шафариком. Обґрунтував давність і самобутність української мови, досліджував її історію, фонетику, граматику, стилістику, обстоював фонетичний принцип українського правопису, нормалізацію української літературної мови на основі полтавського діалекту, відзначав милозвучність української мови, започаткував порівняльне вивчення української та інших слов'янських мов.

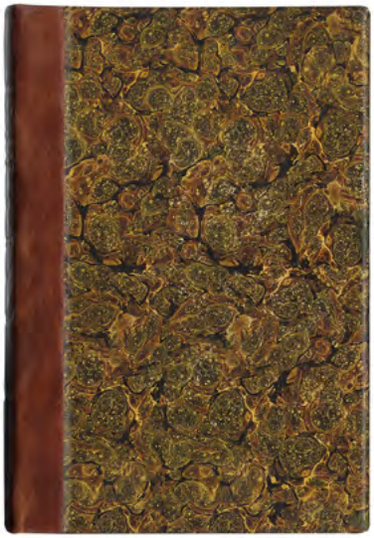

ЗАМѢТКИ И ВОСПОМИНАНІЯ
РУССКОЙ ПУТЕШЕСТВЕННИЦЫ
ПО РОССІИ,
въ 1845 году.
ЧАСТЬ ПЕРВАЯ.
САНКТПЕТЕРБУРГЪ.
1848.

ЗАМѢТКИ И ВОСПОМИНАНІЯ
РУССКОЙ ПУТЕШЕСТВЕННИЦЫ
ПО РОССІИ,
въ 1845 году.
ЧАСТЬ ВТОРАЯ.
САНКТПЕТЕРБУРГЪ.
1848.

90. [ШИШКІНА О. П.]
ЗАМѢТКИ И ВОСПОМИНАНІЯ РУССКОЙ ПУТЕШЕСТВЕННИЦЫ ПО РОССІИ, ВЪ 1845 ГОДУ. В 2-Х Ч.

СПб.: Тип. Втораго Отдѣленія Собственной Е. И. В. Канцеляріи, 1848.
Ч. I. — [2] с., VI с., 288 с., IV с., [7] л. илл. — 25,4 × 17,1 × 2,6 см.
Ч. II. — [2] с., 304 с., IV с., [15] л. илл. — 25,4 × 16,7 × 2,7 см.

Ч. I: в оригінальній складеній («мармуровий» папір, шкіра) палітурі; нерозбірлива печатка та чорнильні позначки. Ч. II: у відновленій комплектній складеній («мармуровий» папір, шкіра) палітурі. Збережено оригінальну видавничу обкладинку з нерозбірливим підписом. Орнаментально-шрифтове тиснення на корінцях. Сліди реставрації. Незначні потертості та забруднення. Тоновані обрізи.

Видання має наукову, художню, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Прижиттєве видання автора.

Естімейт 4 000 — 5 000
Стартова ціна — 3 500

«Замѣтки и воспоминанія русской путешественницы по Россіи, въ 1845 году» — третій твір О. Шишкіної. Нотатки було видано в 1848 р. у 2-х частинах і присвячено імператорові Миколі I Павловичу. Тут описано її власну подорож із Санкт-Петербурга до Криму через Чернігів, Київ, Одесу, Сімферополь, Севастополь та інші міста. У книзі наведено чимало відомостей з історії та архітектури міст України, описано побут і звичаї місцевого населення, що надає їй особливої цінності.

ШИШКІНА Олімпіада Петрівна (1791–1854)

Російська письменниця, фрейліна великої княжни Катерини Павлівни, а потім імператриці Олександри Федорівни.

ИСТОРИЧЕСКОЕ РАЗВИТІЕ
СУДОУСТРОЙСТВА ВЪ РОССІИ
отъ временъ
ВЕЛИКАГО КНЯЗЯ ІОАННА III
ДО НАШИХЪ ДНЕЙ.

РАЗСУЖДЕНІЕ
Студента Лицея Князя Безбородко
КОНСТАНТИНА ТРОЦИНЫ,
написанное на тему, предложенную Совѣтомъ того Лицея и удостоенное награжденія золотою медалью.

КІЕВЪ.
ВЪ УНИВЕРСИТЕТСКОЙ ТИПОГРАФІИ.
1847.

91. [ТРОЦИНА К.]
ИСТОРИЧЕСКОЕ РАЗВИТІЕ СУДОУСТРОЙСТВА ВЪ РОССІИ ОТЪ ВРЕМЕНЪ ВЕЛИКАГО КНЯЗЯ ІОАННА III ДО НАШИХЪ ДНЕЙ: РАЗСУЖДЕНІЕ СТУДЕНТА ЛИЦЕЯ КНЯЗЯ БЕЗБОРОДКО КОНСТАНТИНА ТРОЦИНЫ.

Кіевъ: Университетская тип., 1847. — [1] л., 354 с. — 21,8 × 13,3 × 2 см.

В індивідуальній складеній («мармуровий» папір, шкіра) палітурі епохи. Орнаментально-шрифтове тиснення на корінці. Каптал. Потертості корінця та оправи. Фоксинг. Цифрові позначки на нижньому обрізі блоку. На титульному аркуші чорнильний штамп «Печ. Одесс. Ришельевскаго лицея». На останніх сторінках закреслені чорнильні позначки.

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Прижиттєве видання автора. Бібліографічна рідкість.

Естімейт 1 300 — 1 600
Стартова ціна — 900

«Историческое развитіе судоустройства въ Россіи…» К. Троцини — фактично перше в Росії наукове дослідження в цій галузі, що охоплює період від часів Рюрика до середини XIX ст.

ТРОЦИНА Костянтин Єлисеєвич (1827 – ?)

Історик, юрист, ніжинський повітовий маршалок. Закінчив Ліцей кн. Безбородько в 1847 році, де отримав золоту медаль за дослідження «Историческое развитіе судоустройства вЪ Россіи…». Тарас Шевченко познайомився з ним у Петербурзі 1858 р., коли Костянтин Троцина, як представник полтавського дворянства, працював у земельному комітеті, створеному для підготовки селянської реформи.

Ліцей князя Безбородька. На початку XIX століття український поміщик, граф І. Безбородко, виконуючи волю померлого брата, розпочав будівництво гімназії, місцем для якої було обрано садибу Безбородків в Ніжині. Головний навчальний корпус зводив академік архітектури Луїджі Руска. Урочисте відкриття Ніжинської гімназії вищих наук відбулося вже після смерті графа, у 1820 р. За статутом учбовий заклад було прирівняно до університету. Серед відомих випускників: М. Гоголь, Є. Гребінка, М. Сементовський, М. Гербель, О. Афанасьєв-Чужбинський та ін.

Видавнича справа в **Київському університеті** має давню історію. Ще 1835 року, за рік після відкриття Університету Св. Володимира, відкрилася друкарня. Початок видавничої справи пов'язано з ім'ям першого ректора університету — М. Максимовича. Тут вийшли друком його наукові праці з історії української мови та культури. За півстоліття обсяг видань, авторами яких були провідні вчені університету, перевищив 600 назв.

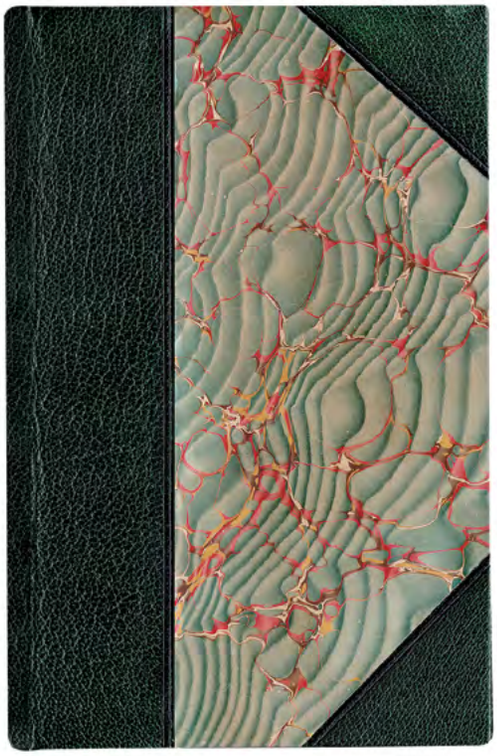

92. [БУЛГАКОВ М.]
ИСТОРІЯ КІЕВСКОЙ АКАДЕМІИ. / СОЧИНЕНІЕ ВОСПИТАННИКА ЕЯ ІЕРОМОНАХА МАКАРІЯ БУЛГАКОВА.

СПб.: Тип. Константина Жернакова, 1843. — 226 с. — 24 × 15,3 × 1,5 см.

В індивідуальній складеній («мармуровий» папір, шкіра) палітурі. Орнаментально-шрифтове тиснення золотом, форзац, каптал. Збережено видавничу обкладинку. Незначне пожовтіння паперу.

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Прижиттєве видання автора. Бібліографічна рідкість. Наявність цього видання в бібліотеках, музеях і приватних зібраннях визначає особливий статус цих колекцій. Перше дослідження історії Київської духовної академії.

Естімейт 2 500 — 3 000
Стартова ціна — 1 500

«Історія Кіевской академіи» — перша велика праця Макарія Булгакова. Академія зіграла величезну роль в освіті на східнослов'янських землях. Навчальний заклад було створено наприкінці XVI ст. з опорою на західну модель освіти, на противагу католицькій контрреформації, що набирала оберти у східній Європі. Розквіт Київської духовної академії припадає на XVII ст. З 1631 р. називалася Києво-Могилянською колегією, з 1701-го — академією.

Переважну більшість російських духовних навчальних закладів було засновано вихідцями з Київської духовної академії. Кращі її викладачі пройшли школу західних університетів. Саме вони принесли з Європи до слов'янського світу культ раціонального знання. **У другій половині XVII ст. знамениті випускники Києво-Могилянської колегії — Димитрій Ростовський, Феофан Прокопович та ін. — очолювали культурно-просвітницькі процеси в Росії. Книга Макарія Булгакова є цінним джерелом матеріалів з історії духовного просвітництва.**

Митрополит МАКАРІЙ (*Михайло Петрович Булгаков;* 1816–1882)

Видатний історик церкви та богослов, академік, митрополит Московський. Викладав громадянську і церковну російську історію в Київській духовній академії, а також богослов'я в Санкт-Петербурзі. У 1850 р. Макарія було призначено ректором Санкт-Петербурзької академії і зведено в сан єпископа. Член Імператорської Санкт-Петербурзької академії наук.

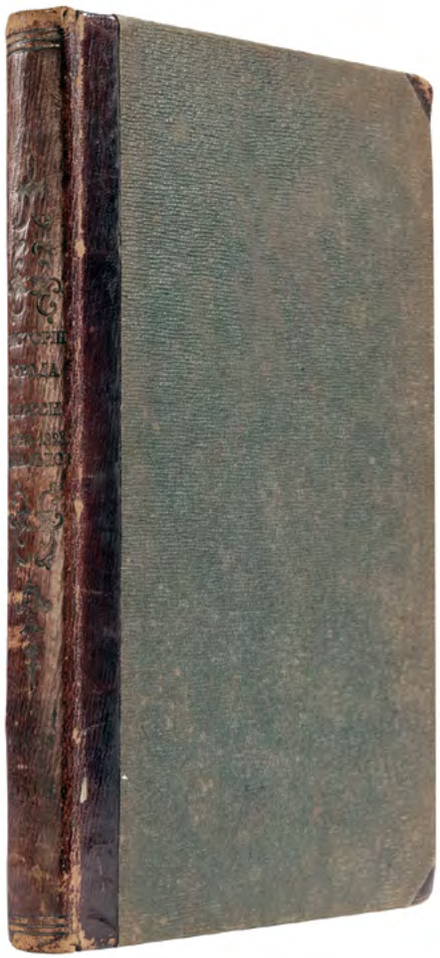

ПЕРВОЕ ТРИДЦАТИЛѢТІЕ
ИСТОРІИ
ГОРОДА ОДЕССЫ
1793-1823
ОДЕССКАГО ЖИТЕЛЯ
А. СКАЛЬКОВСКАГО
ОДЕССА
1837.

ПЕРВОЕ ТРИДЦАТИЛѢТІЕ
ИСТОРІИ
ГОРОДА ОДЕССЫ.
1793 — 1823.
БИБЛІОТЕКА Ф. КРИВЦОВА

93. **[СКАЛЬКОВСКИЙ А.]**
ПЕРВОЕ ТРИДЦАТИЛѢТІЕ ИСТОРІИ ГОРОДА ОДЕССЫ. 1793–1823. / СОЧ. ОДЕССКАГО ЖИТЕЛЯ А. СКАЛЬКОВСКАГО.

Одесса: Городская Тип., 1837. — [4] л.: фронтиспис, VIII с., 296 с., 1 л. план. — 22,5 × 15,5 × 1,5 см.

В індивідуальній складеній (шкіра, коленкор) палітурі епохи. Орнаментально-шрифтове тиснення на корінці. Каптал. Потертості корінця та оправи. Фоксинг. На авантитулі чорнильний штамп «Библіотека Ф. Кривцова», на форзаці екслібрис «Библіотека Н. К. Синягина. № 3240», наліпка «Лазаревъ. Апракс. дворъ № 10. Пажеск. Корпусъ № 1», на нахзаці наліпка «Антикварная книжная торговля В. И. Клочкова. С. П. Б. Литейный пр. 55».

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Прижиттєве видання автора. Бібліографічна рідкість.

Естімейт **4 000 — 5 000**
Стартова ціна — 3 500

Перша наукова розвідка з історії міста Одеси. Книга містить літографований портрет герцога де Ришельє, статистичні таблиці та генеральний план міста Одеси, складений 1802 року.

СКАЛЬКОВСЬКИЙ Аполлон Олександрович (1808–1898)

Історик, архівіст, статистик, Російської імперії польського походження. Автор численних праць з історії й економіки Південної України XVIII–XIX століть (переважно на основі архівних матеріалів), публіцистичних статей, історичних романів тощо. Після закінчення юридичного факультету Московського університету працював на державній службі в Одесі, займався статистичними дослідженнями, очолював головний статистичний комітет Новоросійського краю. Саме тоді здібний чиновник канцелярії зацікавився історією Південної України, став подорожувати нею і брати участь в археографічних експедиціях.

Михайло Грушевський назвав Аполлона Скальковського «найстарішим з українських істориків сучасних і минулих».

Провенанс: *на форзаці екслібрис «Библіотека Н. К. Синягина. № 3240».* ***Синягин Микола Кузьмич*** *(1874–1912) — бібліофіл, колекціонер, бібліограф. Після смерті батька, підприємця-хліботорговця, отримав великий спадок. Припинивши торгові справи, всі свої кошти спрямував на колекціонування. Його бібліотека нараховувала близько 20 000 томів.*

Бібліографія: Обольянинов Н. Каталог русских иллюстрированных изданий. — № 2484.

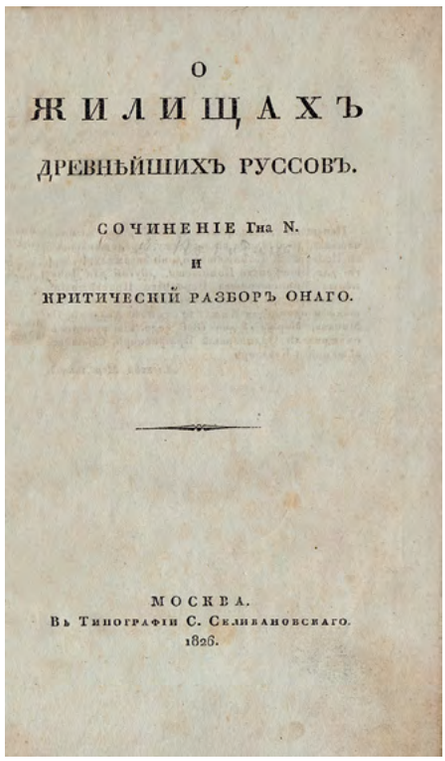

О
ЖИЛИЩАХЪ
ДРЕВНѢЙШИХЪ РУССОВЪ.

СОЧИНЕНІЕ Гна N.
и
КРИТИЧЕСКІЙ РАЗБОРЪ ОНАГО.

МОСКВА.
Въ Типографіи С. Селивановскаго.
1826.

94. **[НЕЙМАН И. Е.]**
О ЖИЛИЩАХЪ ДРЕВНѢЙШИХЪ РУССОВЪ: [ПИСЬМО ГНА N КЪ ГНУ ЕВЕРСУ]. / СОЧ. ГНА N. И КРИТИЧЕСКІЙ РАЗБОРЪ ОНАГО; ПЕР. С НЕМ., ПРЕДИСЛ. И КРИТИЧ. СТ. М. ПОГОДИНА; ПРЕД. Г. ЕВЕРСА.

М.: Тип. С. Селивановскаго, 1826. — [8] с., II с., 108 с., [4] с. — 22,5 × 13 × 1 см.

В індивідуальній складеній («мармуровий» папір, шкіра) палітурі. Орнаментально-шрифтове тиснення золотом на корінці. Незначні потертості паперу та оправи. На с. [4] чорнильний штамп бібліотеки, що нині не існує, — «Библиот. Императ. Новорос. Университета», на останній сторінці інвентарні позначки.

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість. Прижиттєве видання автора.

Естімейт 1 500 — 2 000
Стартова ціна — 1 000

Автор аналізує походження назви «Русь», приводить іноземні свідчення про русів, а також детально описує житло, побут, торгівлю та військові походи давнього народу.

Руси — соціальна група (переважно воїнська), яка заснувала середньовічну державу Київську Русь і стала її правителем (династія Рюриковичів). Її етнічна приналежність викликає безліч дискусій. З одного боку, Рюрики — скандинавський рід, про що говорять і «Повість минулих літ», і власне скандинавські джерела. З іншого боку, Русь і Рюриковичі є невід'ємною частиною української історії, а Святослав — нащадком варяга Рюрика, сином Ігоря, героєм Київської Русі і одним з кращих державників на праукраїнських землях.

НЕЙМАН Іван Єгорович (1780–1855)

Професор державного права в Дерптському університеті, професор російського права в Казанському університеті.

ПОГОДІН Михайло Петрович (1800–1875)

Російський історик, колекціонер, журналіст і публіцист, письменник-белетрист, видавець. Прихильник норманської теорії походження давньоруської держави. Публікував праці антинорманістів, прагнучи залучити до наукового обігу всі думки, а також мати можливість критикувати їх.

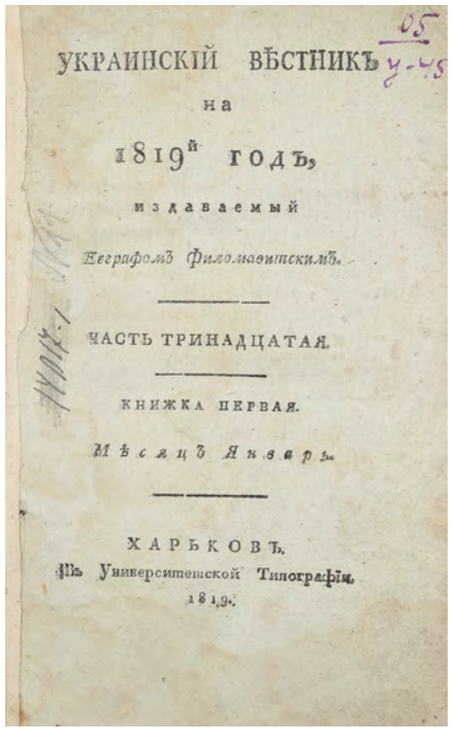

УКРАИНСКІЙ ВѢСТНИКЪ
на
1819й ГОДЪ,
издаваемый
Евграфомъ Филомаѳитскимъ.

ЧАСТЬ ТРИНАДЦАТАЯ.

КНИЖКА ПЕРВАЯ.

Мѣсяцъ Январь.

ХАРЬКОВЪ.
Въ Университетской Типографіи.
1819.

95. УКРАИНСКІЙ ВѢСТНИКЪ НА 1819й ГОДЪ, ИЗДАВАЕМЫЙ ЕВГРАФОМЪ ФИЛОМАѲИТСКИМЪ. Ч. XIII, КН. I, МѢСЯЦЪ ЯНВАРЬ.

Харьковъ: Университетская Тип., 1819. — 389 с. — 17,5 × 10,5 × 3 см.

В індивідуальній складеній («мармуровий» папір, шкіра) палітурі епохи. Орнаментально-шрифтове тиснення золотом на корінці. Потертості корінця та оправи. Фоксинг. На с. 85, 133, 310 чорнильні штампи «Полтавський український клуб». На титульному аркуші цифрові позначки чорнилом.

Видання має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість. Лімітований наклад.

Естімейт 2 200 — 2 300
Стартова ціна — 1 200

«Украинскій вѣстникъ» — перший в Україні літературно-мистецький, науковий і громадсько-політичний місячник, який було засновано при Харківському університеті з ініціативи відомого історика, філолога та письменника І. Срезневського. Виходив у 1816–1819 рр., переважно російською мовою, під редакцією Є. Філомафітського, Р. Гонорського, Г. Успенського і Г. Квітки-Основ'яненка та за активної участі П. Гулака-Артемовського.

В «Українському віснику» публікувалися перекладні наукові й мистецькі матеріали, історичні, педагогічні й літературні статті, твори відомих просвітителів і вчених. У ньому вперше було надруковано українською мовою твори П. Ґулака-Артемовського («Пан та собака» та ін.), цінні розвідки про життя та діяльність Г. Сковороди, спогади І. Вернета та Ґ. Гесс-де-Кальве, поезії місцевих поетів-романтиків, гуморески та статті про Харків Г. Квітки-Основ'яненка.

Пріоритетною метою видання журналу було надання широкої інформації про рідний край, ознайомлення читачів з історією України, формування в них почуття любові до батьківщини. На вимогу Міністерства освіти місцева влада припинила друк «Українського вісника».

Харківський університет — найстаріший після Львівського університет України, заснований з ініціативи видатного просвітника В. Каразіна і урочисто відкритий на початку 1805 р. З ініціативи діячів університету з'явилися перші періодичні видання на Слобожанщині: «Харьковскій Еженедельникъ» (1812), «Украинскій Вестникъ» (1816–1819), «Харьковскія Известія» (1817–1823), «Украинскій Журналъ» (1824–1825) та ін.

96. [АПОСТОЛ].
ТАБЛИЦА НЕВИДИМАЯ СЕРДЦА ЧЛОВЕЧАГО.

Львовъ: Тvп. Братства, 1666. — [14], 242 л. — Формат 2°.

Гравюри: форта, «Успіння Богородиці» (зворот титулу). Особливу мистецьку цінність становить серія ілюстрацій (20 гравюр-дереворитів з 14 дощок в тексті з підписом Василія Ушакевича на арк. [14] зв., 1 зв., 2 зв., 5, 12 зв., 35 зв., 51 зв., ненумерований арк. після арк. 57, 64 зв., 70 зв., 76 зв., 78 зв., 85 зв., 106 зв., 126 зв., 148 зв., 156 зв., 163 зв., 170 зв. 184 зв., 191 зв., 192, 193 зв.).

Видання пишно оздоблено численними заставками, кінцівками, ініціалами. Більшість прикрас — відбитки з оригінальних ксилографічних дощок Івана Федорова (арк. 65, 127, 168 зв., 177 зв.).

Рядків — 27, 37. Друк у дві фарби. Сторінки в лінійних рамках. Фоліація літерна, у правому нижньому куті з крапкою. Кустоди. Папір з філігранями. Мови — церковнослов'янська та давньоукраїнська. Помилки в нумерації. Оправа книги: шкіра, орнаментальне тиснення золотом, блінтове тиснення. Фрагментарна реставрація кутів аркушів, потертості оправи та паперу, закреслення кульковою ручкою у тексті. Примірник повний.

Книга має наукову, художню, історико-культурну цінність, займає чільне місце в історії вітчизняного книгодрукування і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість.

Естімейт 3 500 — 4 000
Стартова ціна — 2 500

Апостол — богослужбова книга, яка містить частини з Нового Заповіту — Діяння та Послання святих апостолів, а також зібрання прокимнів і алилуаріїв. Читається під час Літургії. В Україні книга широко використовується православною та греко-католицькою церквами.

Титульний аркуш являє собою яскравий приклад емблематичного мистецтва, в якому поєднуються девізи, гасла, алегоричні зображення: тут розміщено фігури апостолів, пророка Мойсея, сюжет «Всевидяче око» тощо. У центрі композиції зображено серце — графічний символ барочної назви книги.

На звороті титульного аркуша — традиційна для українських стародруків гравюра «Успіння Богородиці». Її автор — видатний гравер XVII ст. Ілля, який виконував замовлення львівської та київської друкарень. На сьогодні відомо близько 500 кліше роботи майстра.

Книгу проілюстрував Василь Ушакевич — видатний львівський гравер на дереві другої половини XVII ст. Автор гравюр до книг Львівського Успенського братства — «Тріоді цвітної» (1663), «Тріоді пісної» (1664), «Апостола» (1666), «Требника» (1668) та ін., які вийшли з друкарні Михайла Сльозки. Зареєстровано 18 видань 1663–1708 рр. з гравюрами В. Ушакевича.

Бібліографія:

Запаско Я., Ісаєвич Я. Пам'ятки книжкового мистецтва: каталог стародруків, виданих на Україні: 1574–1800. Кн. 1: 1574–1700. — № 430;
Максименко Ф. П. Кириличні стародруки українських друкарень, що зберігаються у львівських збірках (1574–1800). — № 30.

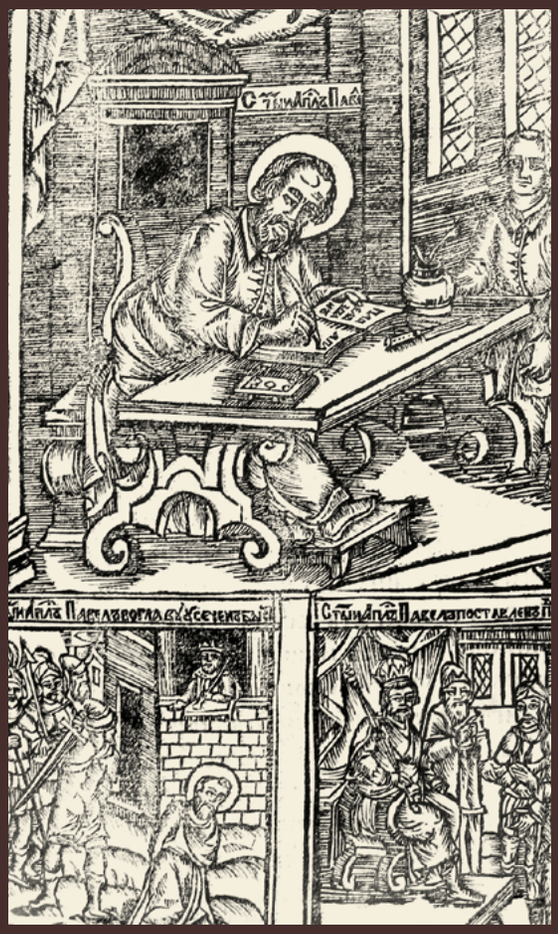

Агглан Оуспеніе Пречтыя, видѣвше оудивившеся,
какѡ Дѣва восходитъ, ѿ земля на небо.
Ѳрсонъ Бжій ѿходитъ до небнагѡ Ѳрсону,
Сісунъ поступаетъ до горнегѡ Сісону.
Небо смысленное до наивышшогѡ Неба.
Бца идетъ до Бга, такъ потреба.
Тамъ будетъ молитися за вѣсь свѣтъ Царица:
Небная Сновн Матка и Дѣца.

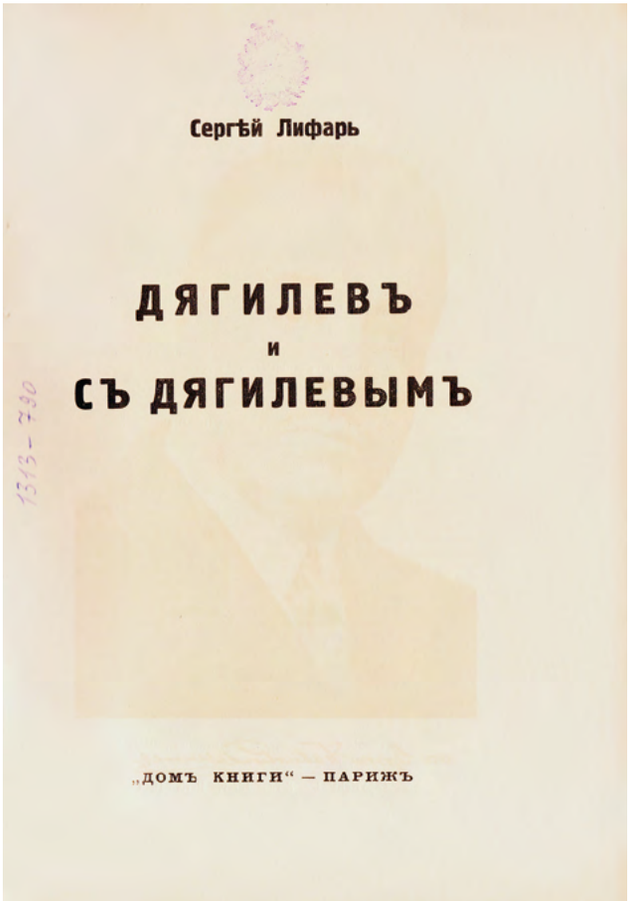
Сергѣй Лифарь

ДЯГИЛЕВЪ
и
СЪ ДЯГИЛЕВЫМЪ

„ДОМЪ КНИГИ" — ПАРИЖЪ

97. **ЛИФАРЬ С.**
ДЯГИЛЕВЪ И СЪ ДЯГИЛЕВЫМЪ.

Парижъ: Домъ книги; Тип. Березняка, 1939. — 500 с., илл., [4] с., [31] л.: илл., фронтиспис. — 615 экз. — 26,5 × 17,5 × 4,5 см.

В оригінальній високохудожній обкладинці роботи М. В. Добужинського. Примірник № 56. Незначні потертості та забруднення. Частина книжкового блоку з нерозрізаними аркушами, книга не підрізана по формату. **На авантитулі екслібрис та автограф автора. На титульному аркуші екслібрис.** Власницькі маргіналії в тексті. На с. [502] печатка «ACADÉMIE NATIONALE DE MUSIQUE ET DE DANSE. SERGE LIFAR. Maître de Ballet».

Видання має наукову, історико-культурну, художню цінність і становить колекційний інтерес. Прижиттєве видання автора.

Естімейт 2 000 — 2 500
Стартова ціна — 800

Книга складається з двох частин. Перша — «Дягілєв» — це захоплива біографія видатного реформатора російського театрального мистецтва, засновника творчого об'єднання «Світ мистецтва» (1898–1927) й антрепризи «російський балет» (1909–1929), організатора художніх виставок і концертів, а також знаменитих «Російських сезонів» — щорічних зарубіжних гастролей російських артистів. Друга частина книги — «З Дягілєвим» — це відверті спогади Лифаря про їх особисті стосунки з антрепренером, що тривали від 1923 року, коли юний танцівник вступив до трупи «російського балету», і до останнього дня життя Дягілєва.

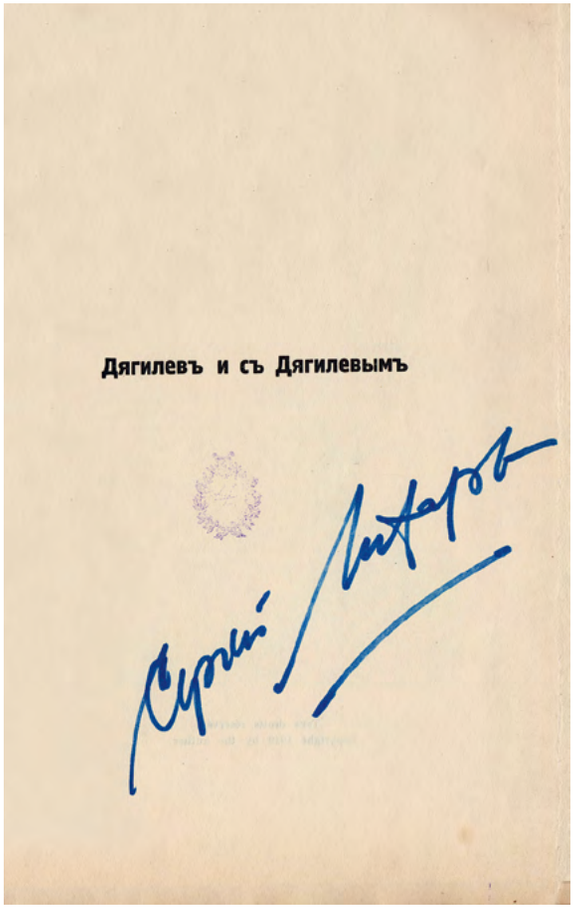

ЛИФАР Сергій Михайлович (*Серж Лифар;* 1905–1986)

Український танцівник і балетмейстер, хореограф-реформатор, один із найвидатніших танцівників минулого сторіччя, якого сучасники називали «богом танцю» та «добрим генієм балету XX століття». Засновник Інституту хореографії при Grand Opéra та Університету танцю в Парижі, почесний президент Всесвітньої ради танцю ЮНЕСКО. Після смерті Дягілєва був прем'єром Паризької опери, з 1930 р. керував хореографічною трупою театру, виховавши за 25 років праці щонайменше одинадцять зірок балету. Товаришував із багатьма видатними художниками, які оформлювали його спектаклі, зокрема з Пабло Пікассо, Жаном Кокто, Кассандром (Адольфом Муроном), Марком Шагалом. Свого часу свою співпрацю балетмейстерові пропонував Сальвадор Далі.

ДЯГІЛЄВ Сергій Павлович (1872–1929)

Видатний російський реформатор театрального мистецтва, геніальний антрепренер, організатор легендарних «Російських сезонів» у Парижі, засновник антрепризи «Російський балет».

ДОБУЖИНСЬКИЙ Мстислав Валеріанович (1875–1957)

Російський та литовський художник, графік, театральний художник, викладач, мемуарист.

Провенанс: *бібліотека Сержа Лифаря — одне з найцікавіших в Європі зібрань, де зберігалися, зокрема, стародруки XVI–XIX ст., архів Сергія Дягілєва, який Лифар викупив у французького уряду (колекція театрального живопису і декорацій та близько 1 000 книг). Особливе місце у збірці займала пушкініана, найдорожчим скарбом якої були 10 оригіналів листів поета до Н. Гончарової, рідкісні видання та інші пушкінські раритети. Наприкінці життя Лифар розпродав частину своєї колекції на аукціоні в Монте-Карло. Дещо передав у 1986 р. у дар Лозанні (зразки театрального живопису, фотографії, партитури, періодику, афіші тощо). Нині 817 видань з бібліотеки С. Лифаря зберігаються в Києві, у відділі мистецтв Публічної бібліотеки ім. Лесі Українки. В дар Україні їх передала графиня Ліліан Алефельд — супутниця й спадкоємиця видатного хореографа.*

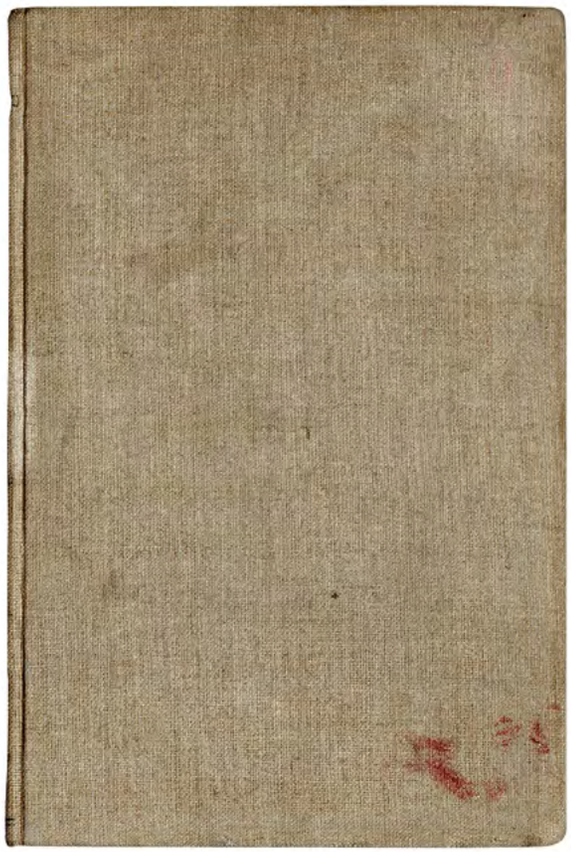

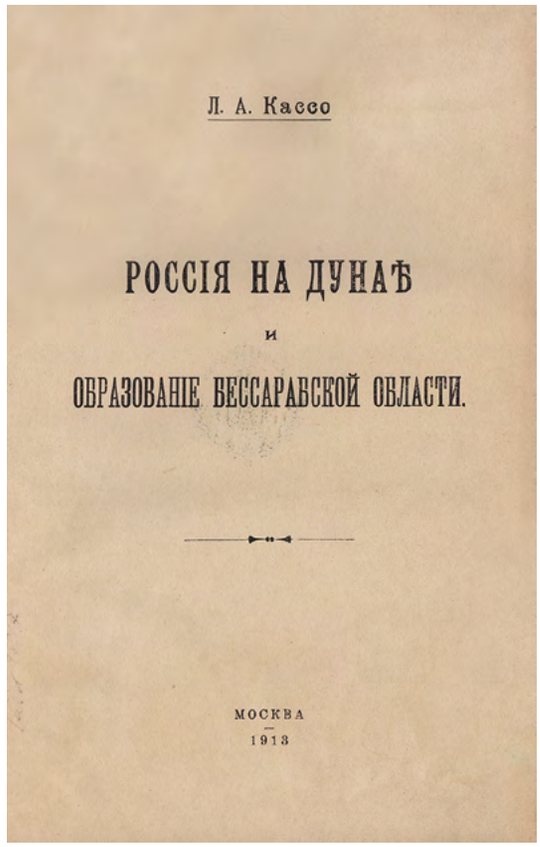

Л. А. Кассо

РОССІЯ НА ДУНАѢ
и
ОБРАЗОВАНІЕ БЕССАРАБСКОЙ ОБЛАСТИ.

МОСКВА
1913

98. КАССО Л. А.
РОССІЯ НА ДУНАѢ И ОБРАЗОВАНІЕ БЕССАРАБСКОЙ ОБЛАСТИ.

Москва: Печатня А. Снегиревой, 1913. — [6] с., 230. — 25,5 × 17 × 1,5 см.

В індивідуальній коленкоровій палітурі. Орнаментально-шрифтове тиснення чорною фарбою на корінці. Незначні потертості та забруднення.

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Прижиттєве видання автора.

Естімейт 550 — 700
Стартова ціна — 400

Діяльність міністра народної освіти Російської імперії Л. Кассо успішно поєднував з науковою працею. Його любов до історії рідного краю втілився у низці творів. Зокрема, у Вчених записках Імператорського Ліцею було надруковано історичне дослідження **«Россія на Дунаѣ и образованіе Бессарабской области»**. Праця складається з 6 розділів: «I. Пятилѣтнее занятіе дунайскихъ княжествъ. II. Мирный конгрессъ 1811 г. в Журжевѣ. III. Послѣдняя зимовка въ Валахіи. IV. Дѣйствительность и грёзы. V. Послѣ Бухарестскаго мира. VI. На новой окраинѣ».

КАССО Лев Аристидович (1865–1914)

Відомий російський юрист, державний діяч. Міністр народної освіти Росії, заможний бессарабський поміщик.

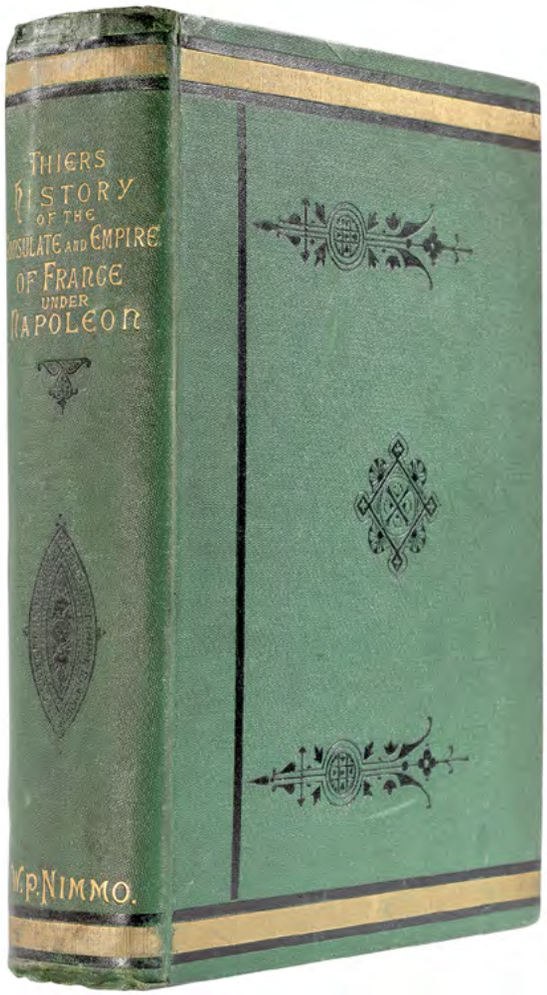

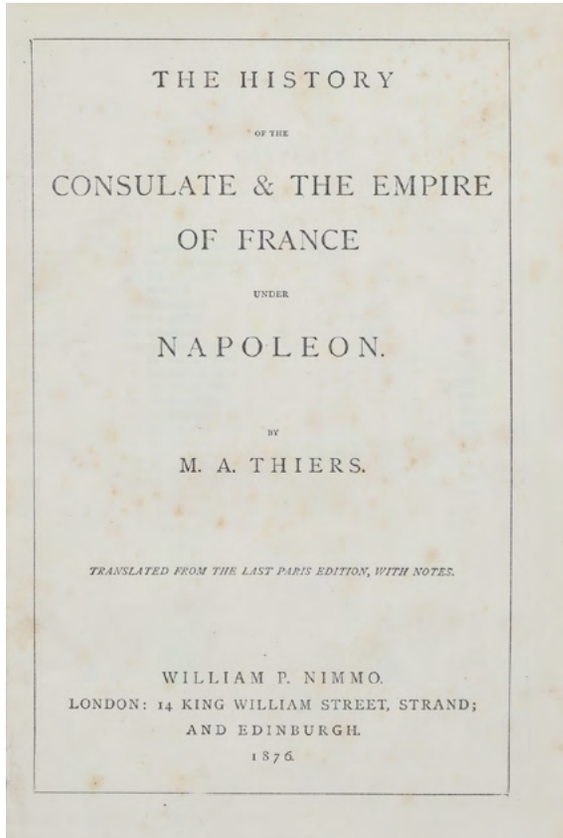

THE HISTORY

OF THE

CONSULATE & THE EMPIRE

OF FRANCE

UNDER

NAPOLEON.

BY

M. A. THIERS.

TRANSLATED FROM THE LAST PARIS EDITION, WITH NOTES.

WILLIAM P. NIMMO.
LONDON: 14 KING WILLIAM STREET, STRAND;
AND EDINBURGH.
1876.

99. THIERS M. A.
THE HISTORY OF THE CONSULATE & THE EMPIRE OF FRANCE UNDER NAPOLEON. = [ТЬЄР М. А. ІСТОРІЯ КОНСУЛАТУ ТА ФРАНЦУЗЬКОЇ ІМПЕРІЇ ПІД НАПОЛЕОНОМ.]

London: William P. Nimmo, 1876. — Vol. I–II. — [4] p., 658 p., 314 p. — 23,8 × 16,3 × 5,1 cm.

В індивідуальній палітурі. Орнаментально-шрифтове тиснення золотом і чорною фарбою. Незначні потертості та забруднення. Фоксинг. Тонований верхній обріз. На форзаці написи: «*[нерозбірливо] 1989.*» та «*Kenneth [нерозбірливо]*».

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Прижиттєве видання автора.

Естімейт 400 — 500
Стартова ціна — 300

Луї Адольф Тьєр — автор вельми успішного десятитомного дослідження історії Французької революції. **«Історія консулату та Французької імперії під Наполеоном»** — його другий великий твір, який містить численні особисті думи та судження автора. Проте великими перевагами стали доступ до архівних матеріалів, а також можливість особистого спілкування Тьєра з багатьма ключовими учасниками політичних та військових подій описуваного періоду. Згодом у передмові до американського видання книги професор французької літератури О. Б. Супер писав: «Стиль Тьєра відзначається блискучими й вражаючими описами та ліберальним і толерантним духом, але часом і дефіцитом суворої історичної точності, який, через сильне національне почуття автора, його захоплення Наполеоном, іноді бере гору над його міркуванням. Тьєр зробив більше, ніж будь-який інший француз, щоб залишити живою „Наполеонівську легенду", з усіма її катастрофічними наслідками для Франції».

ТЬЄР Марі Жозеф Луї Адольф (1797–1877)

Французький політичний діяч та історик. Автор праць з історії Великої французької революції. За Липневої монархії декілька разів обіймав посаду прем'єр-міністра Франції. Перший президент Третьої французької республіки (тимчасовий, до прийняття конституції, 1871–1873). Член Французької академії.

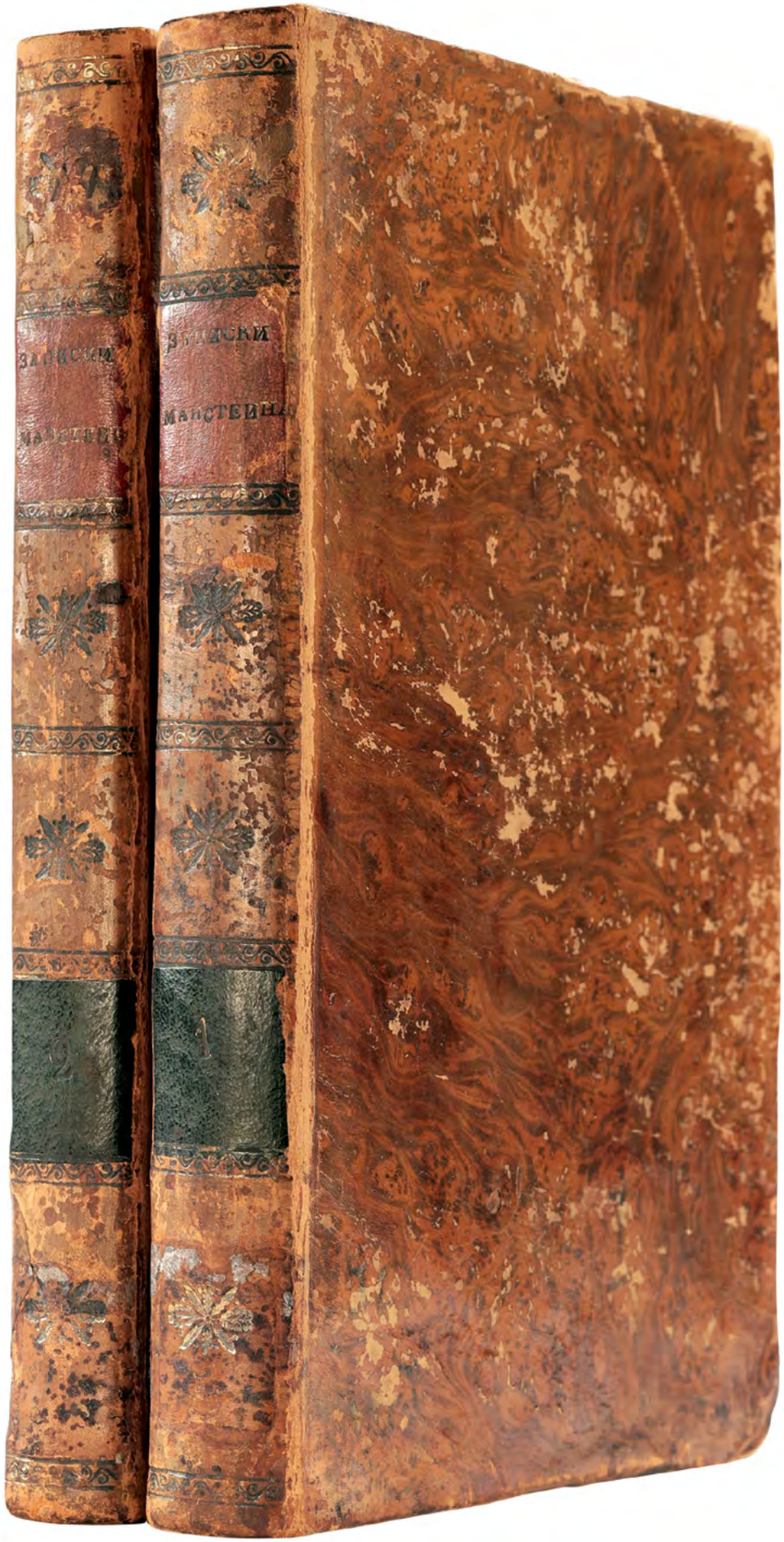
Записки
Манстейна
1
Записки
Манстейна
2

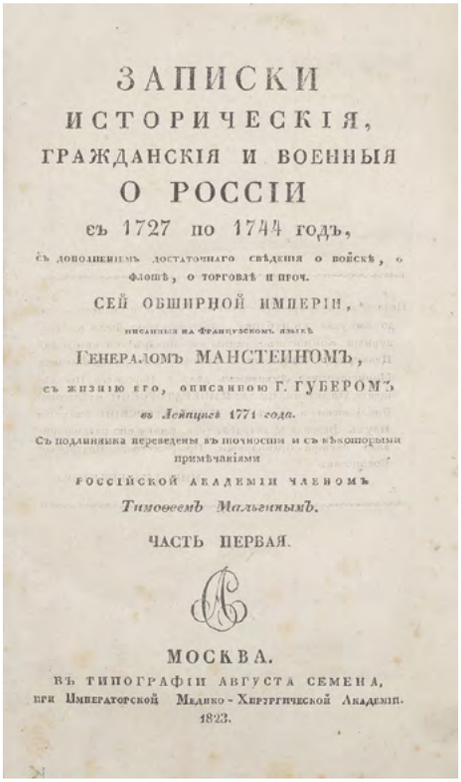

ЗАПИСКИ
ИСТОРИЧЕСКІЯ,
ГРАЖДАНСКІЯ И ВОЕННЫЯ
О РОССІИ
съ 1727 по 1744 годъ,
съ дополненіемъ достаточнаго свѣденія о войскѣ, о флотѣ, о торговлѣ и проч.
СЕЙ ОБШИРНОЙ ИМПЕРІИ,
писанныя на французскомъ языкѣ
ГЕНЕРАЛОМЪ МАНСТЕИНОМЪ,
съ жизнію его, описанною Г. ГУБЕРОМЪ
въ Лейпцигѣ 1771 года.
Съ подлинника переведены въ точности и съ нѣкоторыми примѣчаніями
РОССІЙСКОЙ АКАДЕМІИ ЧЛЕНОМЪ
Тимоѳеемъ Мальгинымъ.
ЧАСТЬ ПЕРВАЯ.
МОСКВА.
ВЪ ТИПОГРАФІИ АВГУСТА СЕМЕНА,
при Императорской Медико-Хирургической Академіи.
1823.

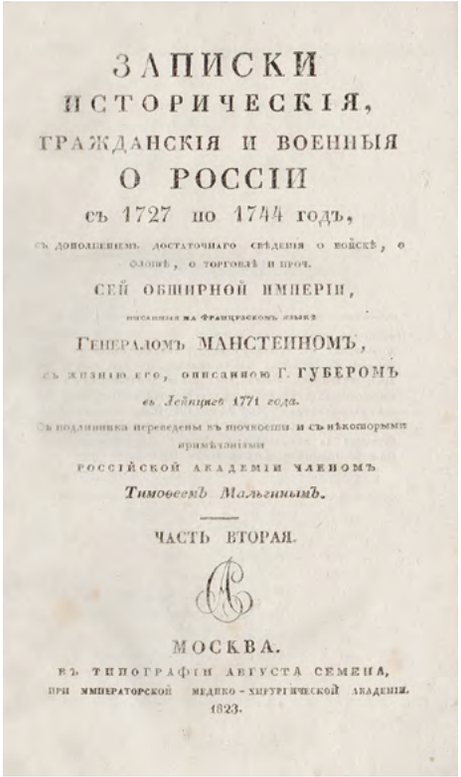

ЗАПИСКИ
ИСТОРИЧЕСКІЯ,
ГРАЖДАНСКІЯ И ВОЕННЫЯ
О РОССІИ
съ 1727 по 1744 годъ,
съ дополненіемъ достаточнаго свѣденія о войскѣ, о флотѣ, о торговлѣ и проч.
СЕЙ ОБШИРНОЙ ИМПЕРІИ,
писанныя на французскомъ языкѣ
ГЕНЕРАЛОМЪ МАНСТЕИНОМЪ,
съ жизнію его, описанною Г. ГУБЕРОМЪ
въ Лейпцигѣ 1771 года.
Съ подлинника переведены въ точности и съ нѣкоторыми примѣчаніями
РОССІЙСКОЙ АКАДЕМІИ ЧЛЕНОМЪ
Тимоѳеемъ Мальгинымъ.
ЧАСТЬ ВТОРАЯ.
МОСКВА.
ВЪ ТИПОГРАФІИ АВГУСТА СЕМЕНА,
при Императорской Медико-Хирургической Академіи.
1823.

100. **[МАНШТЕЙН К. Г.]**
ЗАПИСКИ ИСТОРИЧЕСКІЯ, ГРАЖДАНСКІЯ И ВОЕННЫЯ О РОССІИ СЪ 1727 ПО 1744 ГОДЪ, СЪ ДОПОЛНЕНІЕМЪ ДОСТАТОЧНАГО СВѢДЕНІЯ О ВОЙСКѢ, О ФЛОТѢ, О ТОРГОВЛѢ И ПРОЧ. СЕЙ ОБШИРНОЙ ИМПЕРІИ, ПИСАННЫЯ НА ФРАНЦУЗСКОМЪ ЯЗЫКѢ ГЕНЕРАЛОМЪ МАНСТЕИНОМЪ, СЪ ЖИЗНІЮ ЕГО, ОПИСАННОЮ Г. ГУБЕРОМЪ ВЪ ЛЕЙПЦИГѢ 1771 ГОДА. СЪ ПОДЛИННИКА ПЕРЕВЕДЕНЫ ВЪ ТОЧНОСТИ И СЪ НѢКОТОРЫМИ ПРИМѢЧАНІЯМИ РОССІЙСКОЙ АКАДЕМІИ ЧЛЕНОМЪ ТИМОѲЕЕМЪ МАЛЬГИНЫМЪ. / [В 2 Ч.] — Ч. 1 — Ч. 2.

М.: Въ Типографіи Августа Семена, при Императорской Медико-Хирургической Академіи, 1823. — Ч. 1: [2] с., XXX с., [1] л., 330 с., 8 с.; Ч. 2: [2] с., 344 с., 10 с. — 21,8 × 13,5 × 2,4 см.

В індивідуальній складеній шкіряній палітурі. Орнаментально-шрифтове тиснення золотом на корінці. Каптал. Потертості корінця та оправи. Фоксинг. На с. [2] ч. 1 та с. II ч. 2 чорнильні штампи «Библиот. Императ. Новорос. Университета».

Видання має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес.

Естімейт 5 000 — 6 000
Стартова ціна — 3 000

«Записки» Г. Манштейна вважаються найбільш об'єктивним описом подій російської історії 30-х років XVIII століття. Представлене видання — повна публікація російською мовою свідчень відомого генерала.

КРІСТОФ Герман Манштейн (1711–1757)

Мемуарист, полковник гвардії (1740), генерал-майор прусської служби, посланник прусського двору в Росії (з 1727). Свідок епохи палацових переворотів. Особисто брав участь в арешті Бірона у 1740 р.

Бібліографія: Сводный каталог русской книги. 1801–1825. Т. 1–3. — № 4807;

Сопиков В. Опыт российской библиографии, или Полный словарь сочинений и переводов, напечатанных на словенском и российском языках от начала заведения типографий до 1913 года. — № 4189;

Богомолов С. И. Российский книжный знак (1700—1918). — № 14394.

КАМЕНЬ
СОБЛАЗНА
или
ИСТОРИЧЕСКОЕ ИЗЪЯСНЕНІЕ
о началѣ и причинѣ раздѣленія
восточной и западной церкви.

сочиненное

Кернитскимъ и Калавритскимъ
въ Пелопонисѣ Епископомъ.
ИЛІЕЮ МИНЯТІЕМЪ.

Переведенное съ Греческаго языка

Статскимъ Совѣтникомъ
Стефаномъ Писаревымъ.

изданное же по дозволенію Святѣйшаго
Правительствующаго Синода

Петромъ Богдановичемъ.

Въ Санктпетербургѣ 1783 года.
Печатано въ типографіи у Шнора.

101. [МІНЯТІЙ И.]
КАМЕНЬ СОБЛАЗНА ИЛИ ИСТОРИЧЕСКОЕ ИЗЪЯСНЕНІЕ О НАЧАЛѢ И ПРИЧИНѢ РАЗДѢЛЕНЇЯ ВОСТОЧНОЙ И ЗАПАДНОЙ ЦЕРКВИ, СОЧИНЕННОЕ КЕРНИТСКИМЪ И КАЛАВРИТСКИМЪВЪ ПЕЛОПОНИСѢ ЕПИСКОПОМЪ ИЛІЕЮ МИНЯТІЕМЪ.

СПб.: Изд. Петромъ Богдановичемъ; Тип. у Шнора, 1783. — [10] с., 3–102 с. — 19,8 × 12,7 × 1,4 см.

В оригінальній шкіряній палітурі. Орнаментальне тиснення. Відсутній невеликий фрагмент корінця. Тонований обріз. Незначні потертості та забруднення. Сліди рідини. Печатки невідомого [книжкового магазину]. Власницькі позначки олівцями у тексті.

Книга має наукову, історико-культурну цінність і становить колекційний інтерес. Перше видання російською мовою.

Естімейт 2 000 — 2 500
Стартова ціна — 1 000

Серед праць святителя Іллі Мінятія особливе місце займає **«Камінь спокуси, або історичне пояснення про початок і причини поділу східної і західної церков»**. Книгу було видано 1717 року в Лейпцигу, а 1783-го перекладено російською мовою і видано у Санкт-Петербурзі. До цього видання додано також житіє Іллі Мінятія. Твір присвячено розгляду причин поділу західної і східної церков. Святитель відзначає п'ять причин: влада папи (як основна причина поділу), сходження Св. Духа, опрісноки, блаженство святих та вогонь чистилища. «Камінь спокуси» є зразком антилатинської полеміки, актуальної на той час для східного православ'я, яке в роки турецького панування стало об'єктом експансивної місіонерської діяльності Ватикану. І. Мінятій блискуче використав весь арсенал засобів, який могла надати богослову тодішня наука на Заході: твори Отців Церкви і візантійські хроніки, численні архівні документи та житія — науковий інструментарій єпископа Іллі не надто відрізнявся від того, що використовувався вченими-богословами і двома століттями потому. До того ж, це одна з перших книг, написана новогрецькою мовою, — раніше православні богослови писали виключно класичною давньогрецькою. Таким чином, святитель Ілля першим став проповідувати і писати доступною простим людям мовою, впровадивши її до православної богословської та полемічної літератури.

МІНЯТІЙ Ілля (1669–1714)

Святитель Православної церкви, єпископ Керніки і Калавріта (в Мореї), проповідник і богослов.

Бібліографія: Сводный каталог русской книги гражданской печати XVIII века. В 5 т. — № 2479.

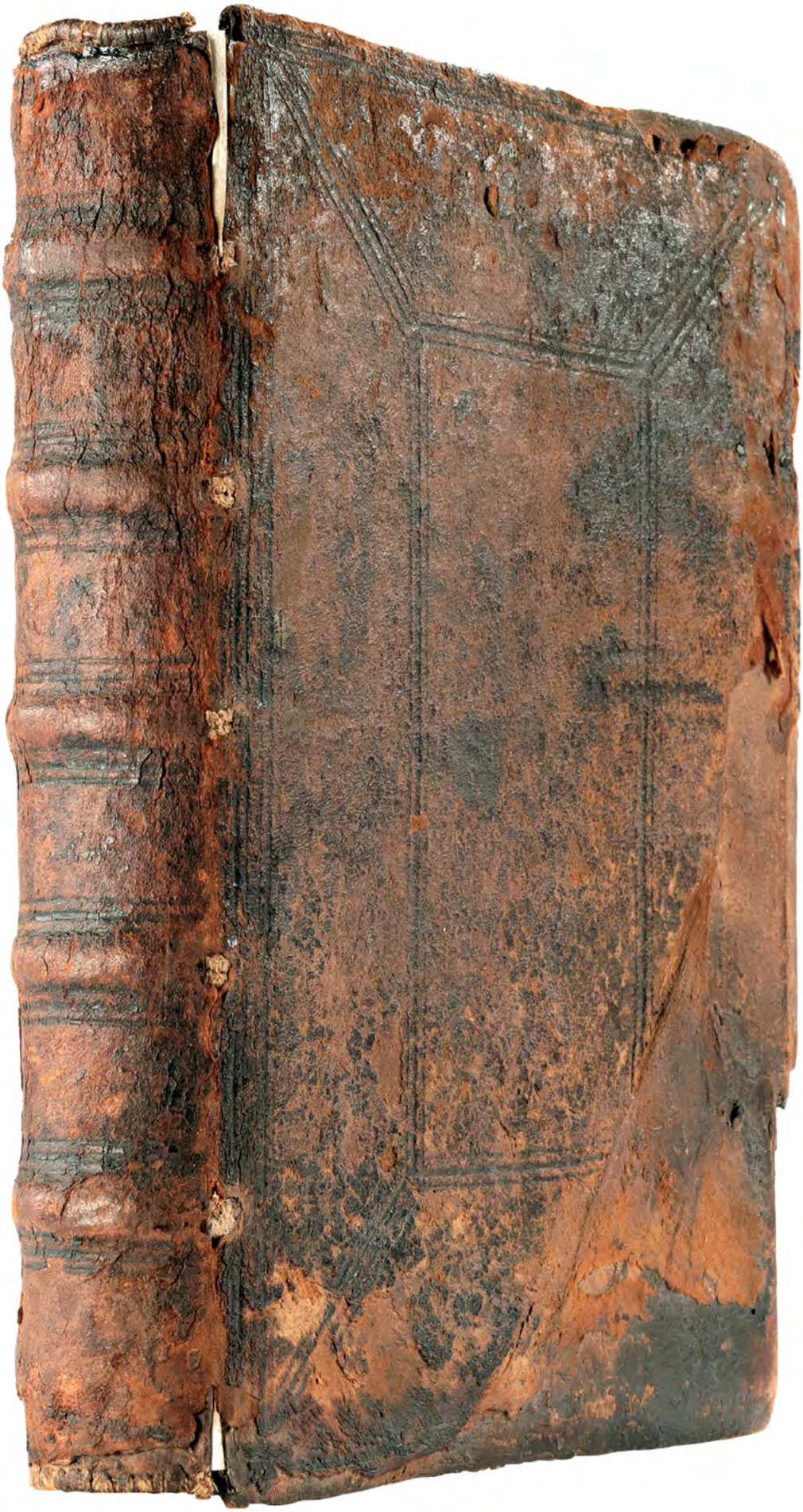

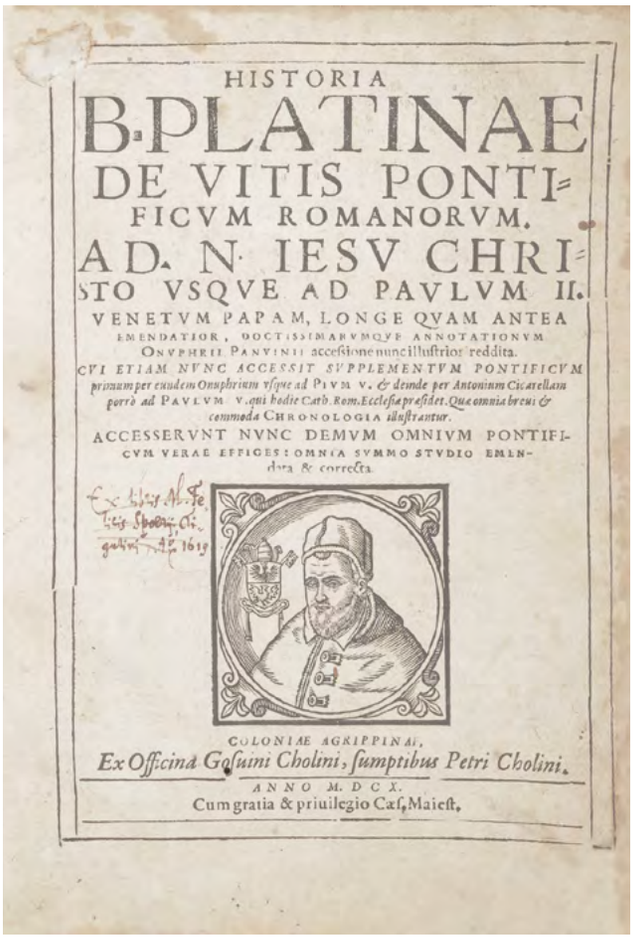

HISTORIA
B. PLATINAE
DE VITIS PONTIFICVM ROMANORVM.
AD. N. IESV CHRISTO VSQVE AD PAVLVM II.
VENETVM PAPAM, LONGE QVAM ANTEA EMENDATIOR, DOCTISSIMARVMQVE ANNOTATIONVM ONVPHRII PANVINII accessione nunc illustrior reddita.
CVI ETIAM NVNC ACCESSIT SVPPLEMENTVM PONTIFICVM primùm per eundem Onuphrium vsque ad PIVM V. & deinde per Antoninum Cicarellam porrò ad PAVLVM V. qui hodie Cath. Rom. Ecclesiæ præsidet. Quæ omnia breuis & commoda CHRONOLOGIA illustrantur.
ACCESSERVNT NVNC DEMVM OMNIVM PONTIFICVM VERAE EFFIGES: OMNIA SVMMO STVDIO EMENDATA & correcta.

COLONIAE AGRIPPINAE,
Ex Officina Gosuini Cholini, sumptibus Petri Cholini.
ANNO M. D C X.
Cum gratia & priuilegio Cæs. Maiest.

PONT. CAELESTINI II. 199

CAELESTINVS II.

Cælestinus secundus, Guido antea vocatus, sanctæ Marci presbyter cardinalis, natione Tuscus, è castro Felicitatis, quod vbi nunc ciuitatem Castelli esse affirmant, Tyferanum ab antiquis appellatum, pontifex in demortui Innocentij locum omnium consensu creatur, eo maximè tempore, quo in Asia Balduino rege vita functo, Andegauensium comes Fulco, Balduini gener tertio loco, sic ordinem successionis inspicis, regnum Hierosolymitanum accepit, quod duorum etiam filiorum virtute fretus aliquandiu accertime tutatus est.

Nam cum Turci sinum Persicum incolentes in agrum Antiochenum incursiones fecissent, eos non solùm fudit rex Fulco, verùmetiam ex his tria millia interfecit, totidemq; cepit. Hac autem clade excitus Alaph genere Turcus, Babylonium auxilijs fretus, Edessam Mesopotamiæ ciuitatem, Arack ab Hebræis vocatam, inuasit, quam antea diximus Balduinum à fratre Gotifredo precibus obtinuisse. Capta est autem vrbs & à barbaris crudeliter direpta occisis omnibus Christi fidem abnegare recusantibus, stuprati etiam nobilissimæ matronæ super altari sancti Ioannis Baptistæ, quod sciebant à nostris piè ac sanctè cultum fuisse. Sed nescio quo fato dum parantur copiæ, Fulco in venatione leporem concitatè nimium & incautè insequens, casu equi moritur: cui filius Balduinus eiusdem nominis tertius in regno successit.

Cælestinus autem pontificatus sui mense v. moritur, sepeliturque in Lateranensi basilica.

LVCIVS II.

Lvcius secundus, patria Bononiensis, patre Alberto, eo tempore pontificatum inijt, quo Edessæ vbis euersio nunciata est. Ea enim ciuitas Edessa est, ad quam Thobiam misisse filium Gabelo sacra litteræ testantur, quamque Thaddæus apostolus ad fidem Christi conuertit: & in qua beati Thomæ ossibus ornata Abagarus regnum obtinuit, qui datis ad IESVM litteris scripta manu Dei responsa accipere meruit. Hic verò clade audita Bernardus Clareuallensis vir & sanctitate & doctrina, vt dixi, insignis, patrocinium religionis Christianæ assumens, principes omnes Christianos tum litteris tum nuncijs adhortatus est, vt crucem in Sarracenos Christi vexillum sumerent. Hanc ob rem Conradus Suenus, qui Lothario in regnum Romani nominis successerat, in militiam nomen dedit. Dum hæc autem pro fide Christi in Gallia & Germania parantur, Rogerius pontificum negligentia in Italiam reuersus, quæ amiserat breui recuperauit, nullo repugnante: qui ex re copijs deinceps & animis auctus, classe in Africam trajiciens, adeò regem Tunesij vexauit, vt hominem, data pace persoluere tributum quotannis coegerit, quod certe ad triginta annos continuò exegit. Conradus verò magno cruce signatorum comparato exercitu, Constantinopolim perueniens, ab Emanuele secundo Græcorum imperatore

N 4 precibus

102. PLATINAE B.
HISTORIA DE VITIS PONTIFICVM ROMANORVM. A D. N. IESU CHRISTO USQUE AD PAULUM II.
= [Платіна Б. Історія римських первосвящеників. Від Ісуса Христа до Павла II.]

Coloniæ Agrippinæ [Кельн]: Ex officina Gosuini Cholini, sumptibus Petri Cholini, 1610. — [8] p., 426 p., 80 p.: ill. — 25,3 × 17,6 × 3,8 cm.

В оригінальній палітурі (дерево, шкіра). Потертості та забруднення. Відсутні фрагменти 4-х останніх сторінок. На форзаці напис олівцем «*Platina ant Platynu S. Baptista Sacchus breminens*». На титулі закреслений напис чорнилами «*Ex libris M. Felicis Spol[нерозбірливо] 1619*». Власницькі позначки в тексті. Видання латинською мовою.

Видання має наукову, історико-культурну, художню цінність і становить колекційний інтерес. Бібліографічна рідкість.

Естімейт 1 600 — 2 000
Стартова ціна — 700

Книга є першою систематизованою історією папства, складеною за часів понтифікату Павла II. Бартоломео Платіна був провідним членом гуманістичної спільноти в Римі. Його хроніка папства «Liber de vita Christi ac omnium pontificum» («Життєпис Христа й понтифіків») вийшла друком у 1475 році, і з того часу неодноразово редагувалася й перевидавалася. Незважаючи на часто критичну оцінку римських єпископів, книга довгий час була головним джерелом історичних відомостей про папство.

САККІ Бартоломео (*відомий під прізвиськом Платіна;* 1421–1481)

Італійський гуманіст і бібліотекар родом із П'ядени (лат. Platina, звідси й прізвисько). Навчався в Мантуї, Флоренції та Римі, зокрема, у філософа Іоанна Аргіропула. Провів 4 місяці у в'язниці замку Святого Ангела за те, що погрожував папі Пію II Собором (1464–1465). За понтифікату Павла II був заарештований через належність до академії Помпонія Лета (1464). При Сіксті IV, у 1475 р. Бартоломео Платіна став префектом сучасної Ватиканської апостольської бібліотеки (цю подію зображено на фресці Мелоццо да Форлі у Музеях Ватикану).

103. ДОКУМЕНТАЛЬНА ФОТОГРАФІЯ. ФІДЕЛЬ КАСТРО У КИЄВІ 20 ТРАВНЯ 1963 РОКУ.

[Київ], 1963.
Розмір: 9 × 13 см.

Естімейт 250 — 350
Стартова ціна — 100

27 квітня 1963 року розпочався перший візит Фіделя Кастро до СРСР. На фото зафіксовано урочисту зустріч лідера кубинської революції в Бориспільському аеропорту в травні 1963 року. Поряд із гостем стоять Микола Леонов (ліворуч), Володимир Щербицький (праворуч), Микола Підгорний (праворуч біля мікрофона).

КАСТРО Рус Фідель Алехандро (1926–2016)

Кубинський прокомуністичний диктатор. Один з лідерів кубинської революції, лівий націоналіст, популіст-демагог, самовладний диктатор, що створив «комуністичну монархію». До світової історії увійшов як політик, що разом з радянським лідером М. Хрущовим у 1962 р. поставив світ на межу ядерної катастрофи. Займав посади прем'єр-міністра Куби (1959–1976), першого секретаря Комуністичної партії Куби (1965–2008) та голови Державної ради Куби (1976–2008).

ЩЕРБИЦЬКИЙ Володимир Васильович (1918–1990)

Український радянський партійний і державний діяч. Другий секретар Дніпропетровського обкому КПУ (1954–1955), Перший секретар Дніпропетровського обкому КПУ (1955–1957, 1963–1964), секретар ЦК КПУ (1957–1961), голова Ради Міністрів Української РСР (1961–1963, 1965–1972), Перший секретар ЦК КПУ (1972–1989).

ПІДГОРНИЙ Микола Вікторович (1903–1983)

Радянський державний і партійний діяч українського походження. Двічі Герой Соціалістичної Праці (1963, 1973). Депутат Верховної Ради УРСР 3–6 скликань. Член ЦК КПУ (1952–1966), Член Президії ЦК КПУ (1953–1963), Перший секретар ЦК КПУ (1957–1963). Голова Президії Верховної Ради СРСР (1965–1977).

ЛЕОНОВ Микола Сергійович (нар. 1928)

Генерал-лейтенант КДБ СРСР у відставці; доктор історичних наук, професор Московського державного інституту міжнародних відносин, академік Російської академії природничих наук. У травні 1953 р. відбув на стажування до Мексики, під час подорожі познайомився з Раулем Кастро. Влітку 1956 р. зустрівся із Че Геварою. За деякий час було заарештовано групу кубинських революціонерів, а під час обшуку на квартирі Че Гевари знайдено фотокартку М. Леонова, що стало причиною повернення політика до Радянського Союзу. У 1958 р. Леонова було прийнято до 101-ї школи КДБ для підготовки в якості розвідника. В 1959 р. у складі делегації, очолюваної А. Мікояном, поїхав у Мексику, а згодом на Кубу, де зустрівся з Фіделем Кастро. З 1960 р. працював у розвідці в Латинській Америці проти спецслужб США. Супроводжував і перекладав Фіделя Кастро під час його візиту до СРСР 1963 року.

104. ПОРТРЕТНА ФОТОГРАФІЯ. ІВАН НІКОЛОВИЧ ТЕРЕЩЕНКО.

Kieff: François de Mezer; Photographe de l'Université Impériale de St. Wladimir, [1876].
Розмір: 13 × 9,5 см.

Естімейт 350 — 450
Стартова ціна — 250

Дарчий напис чорнилами на звороті: «*Любезному другу [нерозбірливо] Кіевъ 25.XI. [18]76. И. Терещенко*».

ТЕРЕЩЕНКО Іван Ніколович (1854–1903)

Знаний український підприємець-цукрозаводчик, крупний землевласник, колекціонер і меценат. Закінчив юридичний факультет Київського університету Св. Володимира, служив у гвардійському артилерійському полку в Варшаві. У 1880 р. вийшов у відставку й оселився в Києві. Гласний Київської міської думи (1883–1891).

Спільно з братом Олександром заснував Товариство буряково-цукрових і рафінадних заводів братів Терещенків, діяльність якого незабаром охопила Чернігівську, Київську, Волинську, Подільську, Харківську, Курську і Тульську губернії. Збирав колекцію картин переважно тогочасних російських та українських митців, з багатьма підтримував дружні стосунки. Меценатська діяльність І. Терещенка мала величезне значення для розвитку української культури й мистецького життя Києва. Ще студентом він став опікуватися нещодавно відкритою Рисувальною школою М. Мурашка. За 25 років (1875–1900) на облаштування й утримання учбового закладу він витратив 150 тисяч карбованців. Водночас був почесним піклувальником Київського реального та Олександрівського ремісничого училищ. Пожертвував 200 тисяч карбованців на заснування художньо-промислового училища, проте не встиг втілити проект у життя. За словами М. Мурашка, І. Терещенко був сповнений бажання «стати для Києва тим, ким був для Москви П. Третьяков».

Славетна **династія Терещенків** залишила нащадкам храми, медичні установи, громадські споруди в різних містах України. Вони були засновниками близько двох десятків і покровителями до півсотні навчальних закладів у Києві, Глухові, інших містах Правобережної та Лівобережної України. Зокрема, в Глухові коштом Терещенків було збудовано чоловічу та жіночу гімназії, ремісниче училище, пансіон для гімназистів, дитячий притулок, міське училище, міську лікарню, вчительський інститут зі службами, повітовий банк, повітову земську управу, будинок дворянського зібрання, ряд приватних житлових будинків. Загалом родина пожертвувала на благодійність понад 5 мільйонів карбованців. Терещенки зібрали неоціненні колекції мистецтва й старожитностей, що стали гордістю кращих вітчизняних музеїв.

ДЕ МЕЗЕР Франц (Францішек) Казимирович (1830–1922)

Відомий київський художник та фотограф родом з Волині, один з піонерів київського фотомистецтва, придворний фотограф Її Величності королеви еллінів — великої княжни Ольги Костянтинівни, дружини грецького короля. Мистецьку освіту отримав у Відні. З 1852 р. жив і працював у Києві. Викладав малювання в Інституті шляхетних дівчат. Мав офіційний статус фотографа Університету Св. Володимира.

У 1865 р. Франц де Мезер відкрив власну студію в самому центрі міста — на розі Хрещатика і Прорізної, на першому поверсі будинку генерала Крилова. Досить швидко фотоательє стало одним із найвідоміших в Києві. Вся аристократична верхівка прагнула замовити у Мезера портрети, на чому маестро й розбагатів, заробляючи до 40 тисяч карбованців на рік. У 1895 р. Франц Казимирович відзначав 30-річчя своєї фірми. Київська преса тоді назвала його «останнім з могікан» — єдиним з київських піонерів фотографії, що продовжують працювати. На той час він став рекордсменом, виготовивши 137 800 негативів, з яких віддрукував 1,5 мільйони фотографій. У 1915 р. маестро відсвяткував півстолітній ювілей свого ательє вже у прифронтовому Києві. А 1918 року більшовики, що увірвалися до міста, оголосили фотоапарати й аксесуари до них предметами розкоші, що підлягають конфіскації. У 88-річного фотохудожника чекісти вилучили апаратуру і більшість безцінних негативів, після чого Франц де Мезер закрив своє знамените підприємство.

Fr. de Mezer
à Kieff

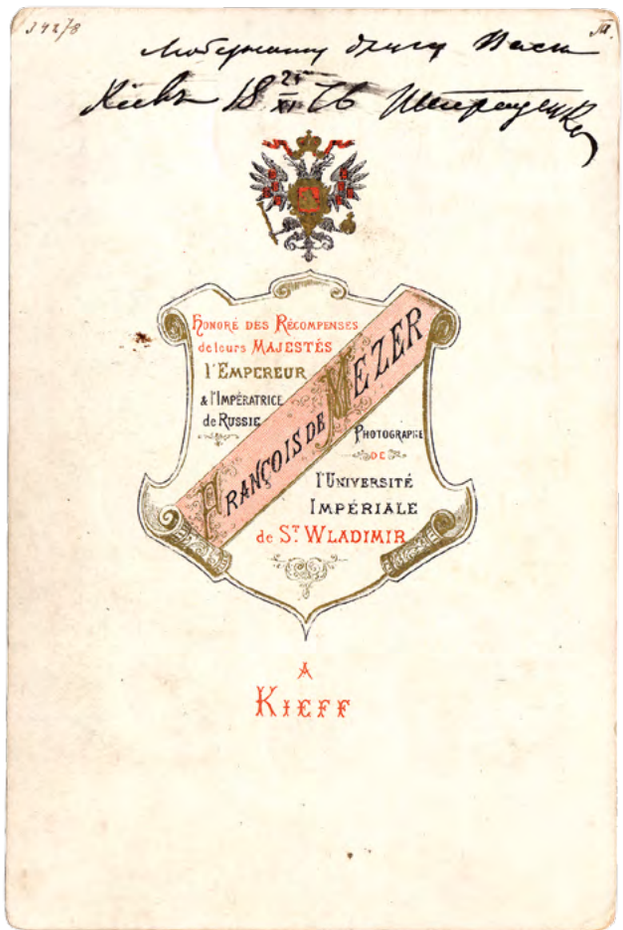
Honoré des Récompenses
de leurs Majestés
l'Empereur
& l'Impératrice
de Russie
François de Mezer
Photographe
de
l'Université
Impériale
de St. Wladimir
à
Kieff

105. ПЛАН МІСТА ОДЕСИ. / РЕД. ІНЖ. АЛЕКСАНДРОВ Б. Г.

Харків: Вид. Відділа Добровпорядкування Одеської Міськради; Держкартографія Об'єдн. Укргеодезія, 1933.

Розмір відбитка: 65 × 45 см.
Маштаб: 1:25000 (в одному см 250 м).

Естімейт 800 — 1 000
Стартова ціна — 400

Техніка: кольоровий друк на папері. Мова: українська. Сліди згинів. Незначне пожовтіння паперу.

Картографічний зразок часів політики українізації 1920–1930-х рр. Вже у 1933 р. Сталін назвав місцевий націоналізм основною загрозою для єдності Радянського Союзу, що поклало край українізації. Радянська влада повернулася до політики зросійщення, активних учасників українізації було репресовано.

На карту нанесено панораму одеського порту, детальний план міста, назви вулиць, а також позначено наукові, адміністративні та приватні будівлі. На звороті подано покажчик майданів, вулиць, провулків, парків та скверів, списки перейменованих вулиць і трамвайних маршрутів. «План міста Одеси» є важливим краєзнавчим джерелом для вивчення історії, економіки та культури міста першої третини XX ст.

Плана складено в Укрдержкартографії за матеріялами Відділа Добровпорядкування Одеської Міськради.

Покажчик вулиць на звороті

Як користуватись покажчиком.

Плана розбито сіткою на квадрати.

Вертікальні колонки визначено цифрами, вміщеними по краях плану зверху і знизу горизонтальні рядки визначено літерами вміщеними ліворуч та праворуч.

Назву, що її необхідно знайти на плані розшукуємо в покажчикові, впорядкованому за альфавітом і поруч з нею читаємо літеру й цифру, які визначають місце положення назви на плані.

Після цього на плані відшукуємо відповідні рядок та колонку, перетин яких утворює квадрат, що в ньому знаходиться потрібна назва.

В разі відсутности назви вулиці в покажчику див. список перейменованих вулиць.

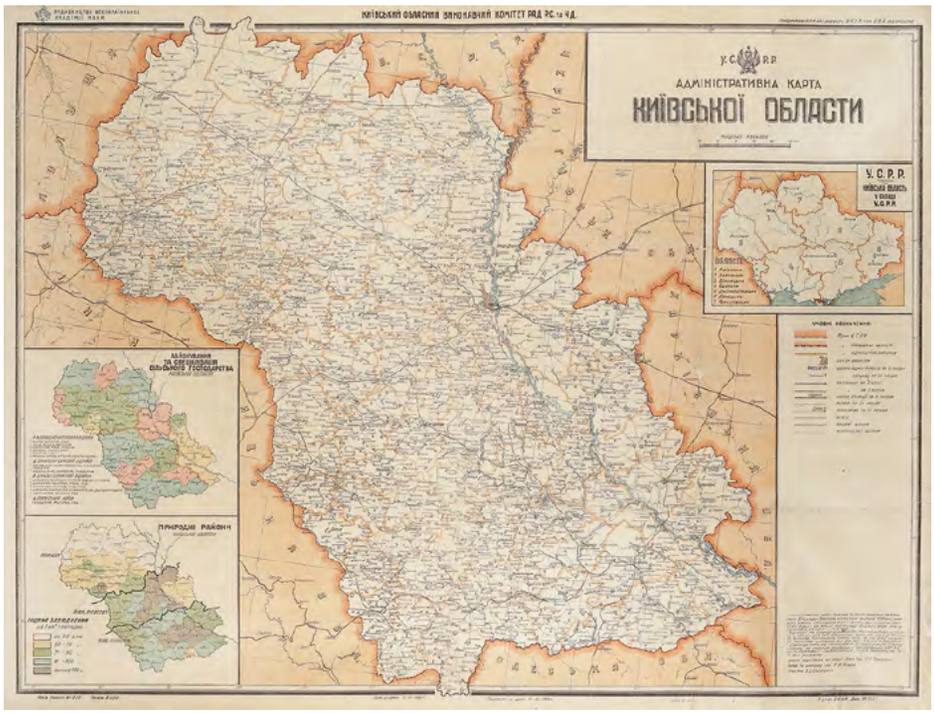

106. АДМІНІСТРАТИВНА КАРТА КИЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ. / КАРТОГРАФ Й. Й. ФІАЛО; КРЕСЛ. В. Д. СИДОРЕНКО; РЕД. П. Р. ТИМОШОК.

Київ : Вид-во ВУАН, 1932.

Розмір: 75 × 102 см.
Маштаб: 1:504000.

Естімейт 1 000 — 1 200
Стартова ціна — 400

Техніка: багатокольоровий друк на папері. Мова: українська. Сліди згинів. Незначне пожовтіння паперу.

«Адміністративна карта Київської області» є важливим краєзнавчим джерелом для вивчення історії, економіки регіону 1930-х рр.

УСРР розпочала своє існування 25 грудня 1917 р., отримавши ще імперський поділ територій на губернії та повіти. У 1932 р. було запроваджено систему центр — область — район, яка збереглася в Україні понині. З 27 лютого 1932 р., згідно з постановою позачергової IV сесії ВУЦВК 12 скликання, УРСР поділялася на 23 адміністративні одиниці вищого порядку.

27 лютого 1932 р. на території України, окрім Молдавської АРСР, було утворено 5 областей, зокрема й Київську, до якої увійшло 100 адміністративно-територіальних одиниць: 98 районів і 2 міськради (Київська та Житомирська). 15 жовтня 1932 р., після прийняття постанови «Про утворення Чернігівської області», зі складу Київської до новоутвореної області відійшло 29 районів, і 2 райони — складу Харківської обл. Натомість до Київської області відійшло 7 районів з Вінницької. Загалом у складі Київської області залишилося 74 райони і 2 міськради.

Видавництво ВУАН. Українську академію наук, засновану наказом гетьмана Павла Скоропадського, було урочисто відкрито 14 листопада 1918 року. Статут підкреслював загальноукраїнський характер Академії: її дійсними членами могли бути не лише громадяни Української Держави, але й вчені Західної України (що входила тоді до складу Австро-Угорщини). Президентом УАН було обрано професора В. Вернадського, а неодмінним секретарем — А. Кримського. Більшовицький уряд УРСР підтвердив заснування Академії, визначивши її структуру і фінанси. Декретом від 14 червня 1921 року Рада Народних Комісарів УСРР схвалила «Положення про Всеукраїнську академію наук», згідно з яким заклад визнавався найвищою науковою державною установою республіки і підпорядковувалася наркомату освіти. До кінця 1920-х рр. Академія зберігала певну автономію, проте у 1929 р. влада повністю взяла під контроль діяльність ВУАН, а деяких її співробітників було репресовано. У лютому 1936 р. Всеукраїнську академію наук перейменували в Академію наук УРСР.

Розвадів
Іванків
Малин
Димер
Вище Дубечне
Радомишль
Малярів
Житомир
Київ
Бориспіль
Баришівка
Васильків
Фастів
Обухів
Переяслав
Сквира
Біла Церква
Канів
Тальнівськ
Богуслав
Умань
Лисянка
Черкаси
Звенигородка
Христинівка
Тальне
Гумань
Славянка
Звенигородка
Сміла
Маньківка
Знаменка
Ольшанка
Ореїв
Лисянка
Мостище
Ірпінь
Бровари
Дніпро
Десна
Трубіж
Ворскла
Сула
Псел
Ворсклка
Сейм
Снов
Ірпінь
Стугна
Рось
Тясмин
Іква
Горинь
Уж
Ужа
Ірпінь
Ірпінь
Ірпінь

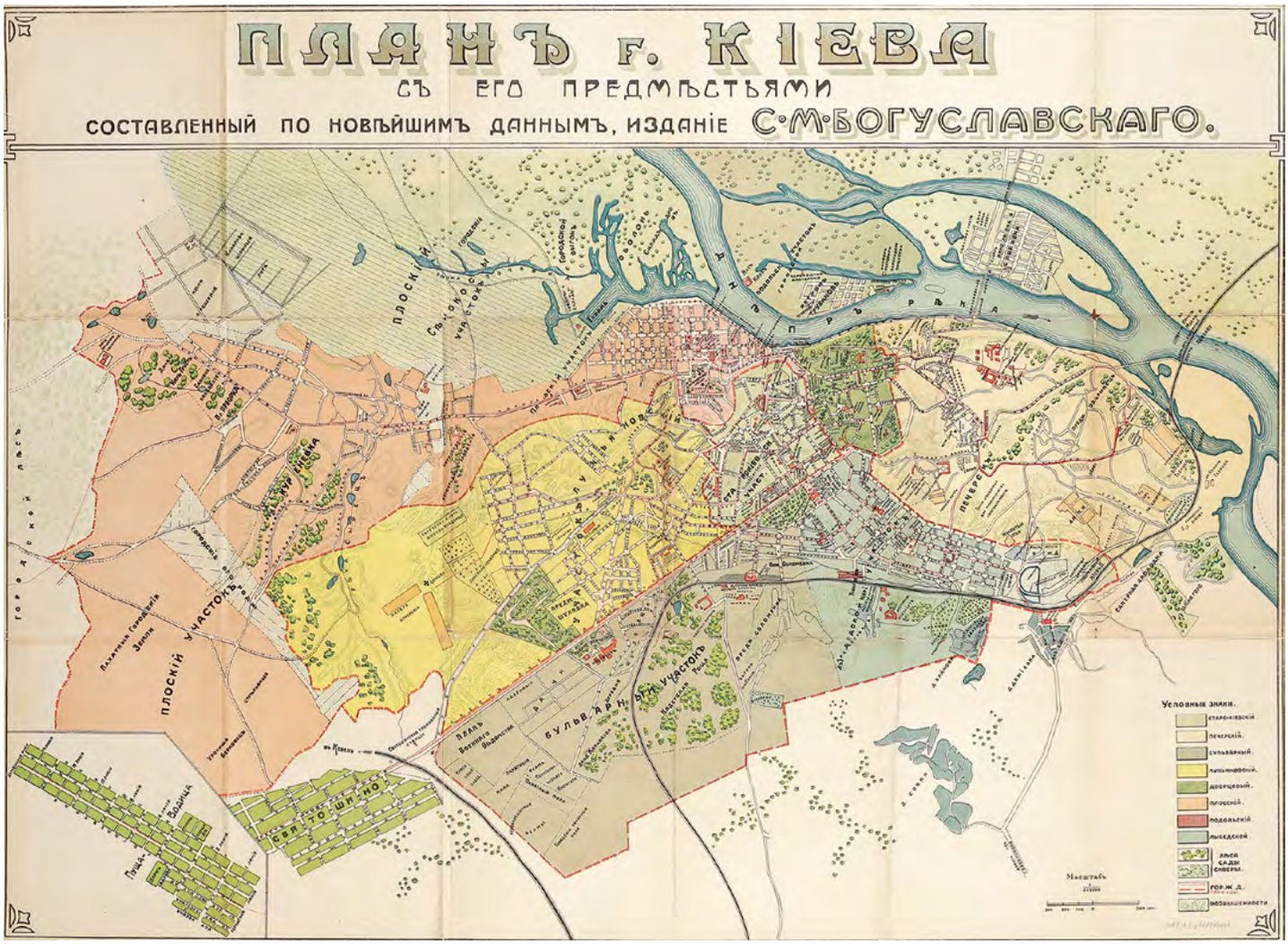

107. ПЛАНЪ Г. КІЕВА СЪ ЕГО ПРЕДМѢСТЬЯМИ: СОСТАВЛЕННЫЙ ПО НОВѢЙШИМЪ ДАННЫМЪ.

Киев: Изд. С. М. Богуславскаго; Лит. А. О. Штерензона, 1912.
Розмір відбитка: 50,5 × 69,3 см.

Естімейт 1 000 — 1 200
Стартова ціна — 400

Сліди згинів, пожовтіння паперу.

Додаток: «Богуславский С. М. Подробный планъ гор. Кіева и его окрестностей, составленный по новѣйшимъ даннымъ. Съ алфавитнымъ указателемъ полицейскихъ участковъ и улицъ и перечнемъ достопримѣчательностей г. Кіева».

Киев: Тип. Газеты «Послѣднія Новости», 1912. — Изд. 2. — 16 с. — 17 × 12,8 × 0,2 см.

Детальна багатоколірна карта Києва з його передмістями є важливим краєзнавчим джерелом для вивчення історії міста початку XX ст.

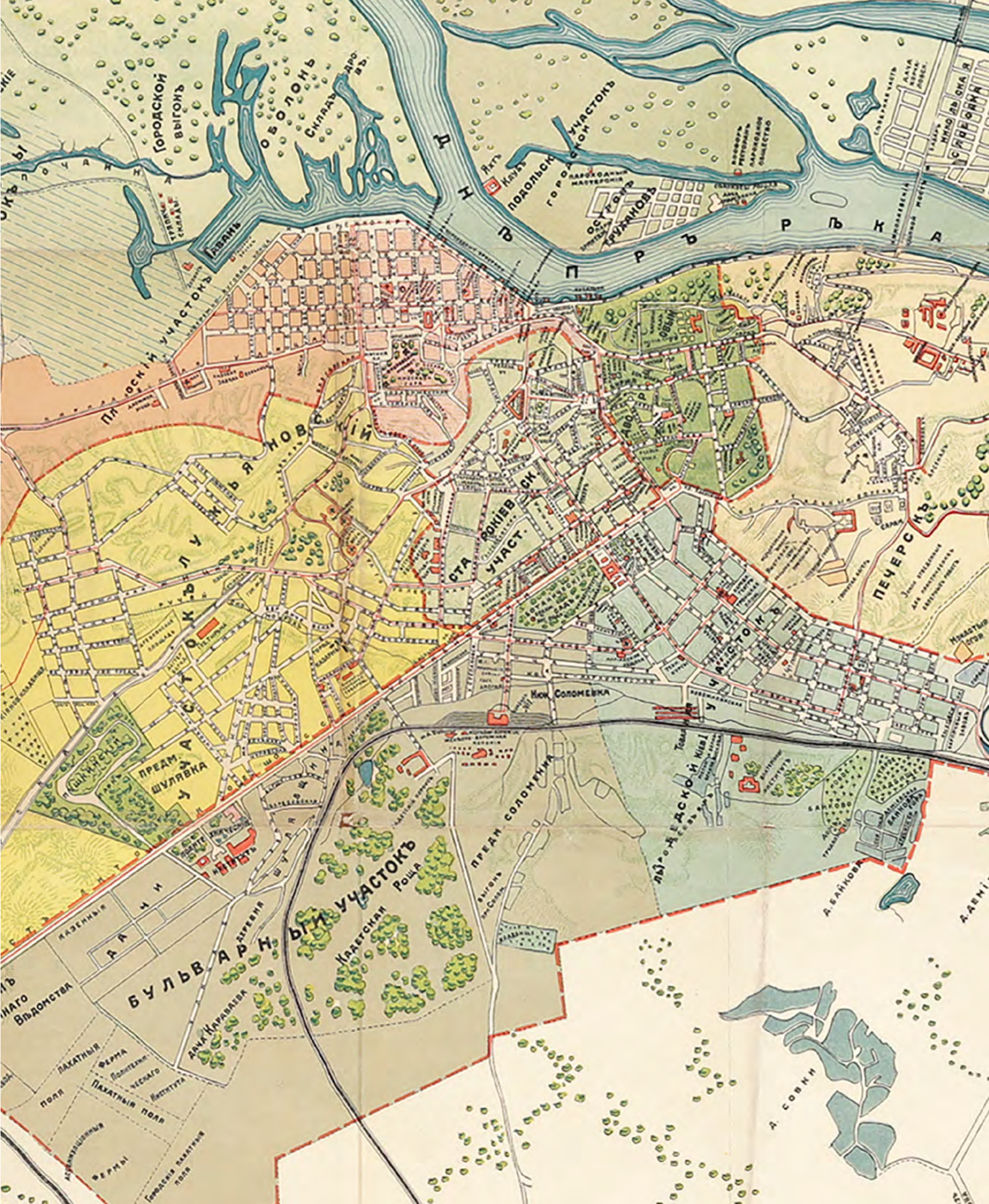
Городской выгонъ
Оболонь
Складъ
Дрв.
Днѣпръ рѣка
Подольскій участокъ
Яхтъ
Клубъ
Городской
Остатки Дружиновъ
Гавань
Плоскій участокъ
Луньяновскій
Старокіевскій участ.
Печерскъ
Предм. Шулявка
Шулявка
Предм. Соломенка
Соломенка
Кадетская Роща
Бульваръ
Дача Карабаева
Казенныя
Пахатныя поля
Ферма
Пахатныя поля
Фермы
Д. Сонки
Д. Байковъ

108. **ЛИСТІВКА.**
«ЗА ЗДІЙСНЕННЯ ПЛЯНІВ КРЕМЛІВСЬКИХ ЗАГАРБНИКІВ!»

Б. м.: [Друк. ОУН], [1945–1952].
Папір, друк. Розмір: 15 × 19 см.

Незначне пожовтіння паперу та надрив поблизу нижнього лівого кута.
Художник [Ніл Хасевич].

Естімейт 250 — 300
Стартова ціна — 150

Сатирична агітаційна листівка УПА, спрямована проти «імперіалістичної» політики СРСР.

ХАСЕВИЧ Ніл Антонович
(*псевдоніми: Бей-Зот, Левко, Рибалка, 333, Старий, Джміль;* 1905–1952)

Видатний український художник-графік, суспільний і політичний діяч. Член Української головної визвольної ради (з 1949). Ілюстратор багатьох видань ОУН і УПА. Підпільна творчість Н. Хасевича розпочалась у 1943 році, коли він вступив до УПА. Художник оформлював антирадянські листівки-афіші, летючки, бофони (квитки на бойовий фонд) і видання УПА, створював ілюстрації, логотипи, карикатури, меморіальні портрети загиблих провідників, виготовляв печатки, штампи та кліше, проектував хрести-ордени, медалі та відзнаки УПА й ОУН. Також виконав серію дереворитів «Волинь в боротьбі», ряд цікавих портретів та ескізів з життя повстанців. За особливий внесок у справу визвольного руху Ніла Хасевича було нагороджено Срібним Хрестом Заслуги та медаллю «За боротьбу в особливо важких умовах».

ЗА ЗДІЙСНЕННЯ ПЛЯНІВ
КРЕМЛІВСЬКИХ
ЗАГАРБНИКІВ!

109. ЗАКОН ПРО НАДЗВИЧАЙНІ ВІЙСЬКОВІ СУДИ. / ЗАТВЕРЖДЕНО ДІРЕКТОРІЕЮ УКРАІНСЬКОЇ НАРОДНЬОЇ РЕСПУБЛІКИ 26 СІЧНЯ 1919 РОКУ.

[Б/М]: Друкарня Комісаріата, [1919].
Папір, друк. Розмір: 62 × 43,5 см.

Пожовтіння паперу, надриви по краях.

Естімейт 2 000 — 2 500
Стартова ціна — 900

Після падіння гетьманського уряду законодавчу і виконавчу владу уособлювала в собі Директорія Української Народної Республіки — найвищий орган державної влади відродженої Української Народної Республіки (14 листопада 1918 — 10 листопада 1920). Директорія зберегла ті судові інститути, які існували за Центральної ради. Так, 2 січня 1919 р. було затверджено Закон про відновлення діяльності Генерального суду під назвою «Найвищий суд», 26 січня 1919 р. — Закон про Надзвичайні Військові Суди (а 4 серпня 1920 року — нову редакцію цього ж Закону).

Надзвичайні військові могли бути заснованими «під час оголошення місцевості воєнному стані, або на стані облоги» (ст. 1). Суд складався з голови і чотирьох членів (ст. 5). У засіданні суду брали участь прокурор, оборонець та секретар (ст. 6). Прокурор та секретар призначалися з військових старшин, які мали вишу юридичну освіту та були ознайомленими з судовим процесом (ст. 7). Суд міг розглядати і справи цивільних осіб (ст. 10). Вчинки, за які військові та цивільні особи могли бути віддані під Надзвичайний військовий суд, зазначалися в ст. 2. Вироки, винесені цими судами, не підлягали оскарженню й виконувалися негайно. Особи, засуджені до кари на смерть, мали право протягом шести годин після оголошення вироку звернутися з проханням про помилування або полегшення кари до Верховної влади (Директорії), а в діючій армії — до Головного Отамана (ст. 26). Право нагляду за Надзвичайними військовими судами надавалося Головному військовому прокуророві (ст. 31). Надзвичайні військові суди діяли протягом всього часу влади Директорії в Україні.

Затверджено Діректорією
Української Народньої Республіки
26 Січня 1919 року.

Рада Міністрів Української Народньої Республіки

УХВАЛИЛА

Закон про надзвичайні військові суди.

I. Артікул.

На теріторії Української Народньої Республіки військово-польові суди, незалежно від того, коли вони утворені, касуються: касуються також усі закони, накази, правила, інструкції та обіжники про ці суди.

II. Артікул.

Ст. 1. Підчас оголошення місцевости на військовому стані, або на стані облоги, можуть бути засновані надзвичайні військові суди, згідно з нижчезазначеними правилами.

Ст. 2. Надзвичайний військовий суд накладає за карні вчинки кари, згідно з істнуючими не теріторії Української Народньої Республіки загальними та військовими карними законами, карні зі звичайними судами за нижчезазначеними винятками, а саме:

Надзвичайний військовий суд накладає:

I. Кару на смерть:

а) За агітацію серед військ проти Самостійної Української Народньої Республіки, шпігунство, повстання проти влади, озброєний опір владі, розбій, убивство, грабіж, напад, озброєний напад на військових, варту і цивільних урядовців, знищення або поважне зіпсування належачих до війська збройових, річевих, продовольчих та технічних складів, телефонів, телеграфів і інших родів звязку, будівель та приладів, належних до військових засобів оборони або нападу.

б) За чинне нарушення військової дісціпліни й підчинення (ст. 98 В. У. про кари), опір проти виконання наказу начальства, як озброєний, так і неозброєний, (ст. ст. 106 и 107 В. У. про кари), повстання військових (ст. ст. 110 і 112 В. У. про кари), напад на стійку або військову варту, (ст. 117 В. У. про кари), ушкодження на тілі і обмену з метою ухилитися від військової служби (ст. ст. 126, 127, 127[1], В. У. про кари), дизерцію, (ст. ст. 128 ч. 1, 131, 134 й 136 В. У. про кари), нарушення службових обовязків підчас варти (ст. ст. 154, 155, 157, 158, 159, ч. 2 В. У. про кари) нарушення службових обовязків підчас військових операцій (ст. ст. 243, 245, 245[1], 246, 246[1], 248, 251 і 264 В. У. про кари), перехід до непріятельского війська (ст. 273 В. У. про кари й ст. 109 Угол. Улож.)

II. Строчну або безстрочну каторгу або арештанські відділи, або строчну вязницю усіх родів і грошову кару від 100 до 100000 карбов:

За крадіжку і розтрату скарбового майна військового відомства, за перевищення граничних цін, за спекуляцію (в тім числі і за ті випадки, котрі вказані в законах з 24 липня, 30 серпня і 17 вересня 1918 року), та за нарушення обовязкових постанов військової влади.

Ст. 3. За карні вчинки, які не караються смертю, на старшин накладається кара на 2 ступені більш, чим на козаків по тій-же справі.

Ст. 4. Надзвичайні військові суди засновуються владою командіра полку та військових начальників з рівними або більшими правами, а також губерніяльними, повітовими та міськими комендантами.

Ст. 5. Надзвичайний військовий суд складається з предсідателя (муштровий штаб-старшина) й чотирьох членів—2-х старшин і 2-х муштрових підстаршин або письменних муштрових козаків.

Ст. 6. При надзвичайнім військовім суді мають бути прокурор, оборонець та секретарь.

Ст. 7. Персональний склад надзвичайного військового суду призначається наказом військового начальника, котрий утворює суд. Обовязки секретаря накладається на слідчого найближчого штабового суду. Прокурор і оборонець призначеються із старшин чи козаків з вищою юридичною освітою, а при відсутності таких осіб зі старшин.

Секретарь повинен стежити за правильним пристосуванням як матеріальних так і процесуальних законів. Як шо він побачить нарушення законів, то має він на це звернути увагу суду. Коли суд не узглядить його уваги, то секретарь повинен внести свою окрему опінію в протокол.

Примітка. Коли штабовий суд та військові частини, при котрій є військовий слідчий, розташовані більш як на тридцять верст від місця, де мусить бути утворено надзвичайний військовий суд, то в випадках, які не допускають загайки, секретарем цього суду можуть бути старшини, по змозі, з юридичною освітою.

Ст. 8. Всі особи надзвичайного військового суду за виїмком секретаря призначаються вищезазначеним начальником по черзі згідно зі списком.

Ст. 9. Обвинувачений має право обрати собі оборонцем, крім призначеного, усяку особу згідно зі Статутом Карного Судочинства, не виключаючи осіб жіночого полу.

Ст. 10. Підсудності надзвичайного військового суду підлягають усі військові й цивільні особи за всякі карні вчинки: а) які законом Української Народньої Республіки будуть передані цьому судові і б) які військовий начальник (ст. 4) з обставин часу визнає необхідним передати на вирішення цього суду, про що оголошується окремим наказом по підлеглим йому військовим частинам та людності.

Примітка. 1. Цей наказ має містити в собі: а) означення карних вчинків, за які буде покарано надзвичайним військовим судом і означення військових частин та повітів, які підлягають підсудності того суду; б) остереження, аби таких карних вчинків не допускались і в) загрозу, що кожного, хто після цього оголошення допуститься такого карного вчинку, буде судитись надзвичайним військовим судом.

Примітка. 2. Коли в дійсній місцевості є кілька начальників окремих частин (ст. 4) то такий наказ має право видати тільки найстарший з них.

Ст. 11. Всі публичні установи та уряди в окрузі начальника, що видав наказ про зъснування надзвичайного військового суду, обовязані повідомляти його негайно про карні вчинки, оголошені в наказі.

Примітка. Повідомлення це повинно по змозі містити в собі: а) коли й де заподіяно карний вчинок, б) на кого падає підозріння й які докази мається на це і в) місце перебування підозрілого й свідків. До цього повідомлення додається весь матеріял по цій справі.

Ст. 12. Військовий начальник, по одержанні вищезазначеного повідомлення, як що винуваченого спіймано, негайно, видає наказ про складання надзвичайного військового суду для вирішення справи й одночасно передає весь матеріял предсідателеві, визначеному в наказі. Від цього часу обвинувачений переходить до распорядження предсідателя суду.

Ст. 13. Коли карна справа ясна, предсідатель складає постанову, в котрій визначає а) пункти винувачення у фактичній і юридичній формі; б) міру перевинення; в) термін судового засідання до 2-х дніа по одержанні справи і г) складає список осіб, яких мається закликати до судового засідання.

Ця постанова оголошується негайно винуваченому, заяви котрого записуються і прикладаються до справи.

Ст. 14. В тому разі, як справа, що поступила до суду, не зовсім з'ясована й вимагає розсліду, предсідатель передає її найближчому військовому слідчому, або старшині, якого буде призначено військовим начальником, котрий склав суд.

Слідчий чи старшина формального слідства не веде, а тільки з'ясовує обовязково на протязі найбільш трьох діб, визначені йому предсідателем суду питання й повертає справу предсідателеві, який дає їй руз, згідно зі статтями 13-й 14 цього закону.

Ст. 15. Всі справи, що передані наказом військового начальника до надзвичайного суду, мусять бути розглядені на судовім засіданні й вирішені вироком, або в залежних випадках постановою суду.

Ст. 16. Судове засідання відкривається, по змозі, в тому місці, де був заподіяний карний вчинок. По оголошені, яка буде розглядатись справа, суд постановляє, чи засідання буде прилюдним, чи не прилюдним.

Ст. 17. Розгляд діла на судовім засіданні провадиться, по змозі, стосовно до ст. ст. 572-711 кн. XXIV С. В. П. 1869 р. вид. 4.

Примітка. Як що не має змоги закликати до судового засідання духову особу або не має її в межі засідань, предсідатель суду сам одбирає присягу від свідків і вказів.

Ст. 18. Предсідатель, прокурор, оборонець, свідки та инші особи, що беруть участь в судовім засіданні, користуються загальними правами, встановленими у військово судовім процесі, згідно з XXIV кн. С. В. П. 1869 р. вид. 4, але прокурор акту обвинувачення до суду не вносить, а вичитується тільки постанова, зазначена в ст. 13 ц. з. Прокурор має право замінити правну кваліфікацію карнего вчинку кожного часу судового засідання.

Ст. 19. Суд має право оголошувати всі докази, документи і листування, які визнає потрібним оголосити.

Ст. 20. Розгляд справи в судовому засіданні має обмежитись тими карними вчинками, для яких призначено засідання, але можно поширити його також і на инші карні вчинки, які підлягають надзвичайному військовому судові.

Ст. 21. Надзвичайний військовий Суд має старанно й по совісті перевіряти докази що до їх правдивости й ваги, як по одиноко так і що до їх внутрішнього звязку, і вирішує по своєму свобідному переконанні.

Правною кваліфікацію карних вчинків, представленною прокурором, надзвичайний суд не є звязаний.

Ст. 22. Як що підчас наради суд найде, що справа не є з'ясована, направляє її згідно зі ст. 14 цього закону.

Ст. 23. Коли суд признає справу що до карного вчинку собі не підсудною, направляє її до привилежної установи.

Ст. 24. Вирок надзвичайного військового суду мають бути обовязково складені на письмі.

Ст. 25. Вирок оголошується предсідателем прилюдно і вважається остаточним, через те не може бути оскаржений і негайно виконується розпорядженням того начальника, котрим суд утворено. Цивільні особи яких не засуджено на кару смерти, віддаються цивільній владі для дальшого розпорядження.

Ст. 26. Коли винуваченого засуджено на смерть, то його або його оборонцеві надається право звернутися на протязі не більш 6 годин після оголошення вироку до начальника, котрий склав суд, з проханням про полегшення кари. Предсідатель суду обовязково запитує засудженого, чи бажає він подати це прохання, що зазвичається до протоколу. Коли засуджений заявить, що хоче таке прохання подати, то предсідатель доручає секретареві записати це прохання, як що засуджений або його оборонець прохання написати не має змоги або не вміє.

Ст. 27. До вирішення начальником прохання засудженого або його оборонця вироку смерти не виконується.

Ст. 28. Надзвичайному військовому судові надається право в випадках переваги облегчуючих обставин кару на смерть замінити безстрочною або строчною каторгою.

Ст. 29. Військовий начальник, який склав надзвичайний військовий суд, має право, як про те подано прохання замінити присуджену кару на смерть на безстрочну або строчну каторгу, або тими карами, які зазначені в законі за признаний судом карний вчинок.

Ст. 30. Кара на смерть виконується через розстріл.

Ст. 31. Як начальника, який склав надзвичайний військовий суд, або заступника цього начальника не має в місцевості, для якої він оголосив відсудність надзвичайним військовим судом, то всі його права й обовязки по цьому закону переходять до начальника найближчої окремої військової частини, а як такої в цій місцевості не має,—до повітового або міського коменданта.

Ст. 32. Цивільного позову в надзвичайних військових судах не допускається.

Ст. 33. Військовий начальник, який склав надзвичайний військовий суд, обовязаний доставити предсідателеві суду на його бажання писаря та відповідну військову охорону й здобовольнити весь склад суду добовими грішми й необхідними грошовими видатками по розрахунку предсідателя.

Ст. 34. Увесь персональний склад суду одержує за весь час виконання своїх обовязків подвійні добові гроші, які постановлені в військовій офіці. Всі особи, які брали участь у засіданні суду по визову, отримують ординарні добові і гроші на проїзд по дійсній вартості. На канцелярські видатки предсідатель суду одержує аванс під свою відповідність. Усі ці видатки приймаються на рахунок скарбу. Виникаючі з приводу цих видатків питання вирішуються остаточно предсідателем суду.

Ст. 35. Після передачі всіх вироків задля виконання, надзвичайний військовий суд уважається розформованим і всі свої справи передає до найбідищого штабового суду.

Ст. 36. О скільки цим законом не встановлено инших правил, належить керуватись стосовно до відповідних приписів XXIV кн. С. В. П. 1869 р. вид. 4, в редакції наказів Рос. військ. Офіції 1914 р. ч. 464, 1915 р. ч. 513 й 1917 р. ч. 16.

Голова Ради Міністрів Чеховський

Військовий Міністр Гренів.

З оригіналом згідно:
Начальник Головного Військово-Юридичного Управління

Друкарня Комісаріяту

110. **РУКОПИСНИЙ ДОКУМЕНТ МИХАЙЛА ГРУШЕВСЬКОГО.**

Розмір: 31,5 × 21 см.

У правій верхній частині марка «30 Heller. 1898. K. K. Oesterreichische Stempel Marke» та чорнильний штемпель «[нерозбірливо] Facult. Philos. In Regia Univers. Leopoliensi»

Рідкість. Наявність оригінальних рукописних документів М. С. Грушевського в бібліотеках, музеях і приватних зібраннях визначає особливий статус цих колекцій.

Естімейт 1 000 — 1 200
Стартова ціна — 600

«Тим поствідчаю, що слухач Володимир Гнатюк на історичних вправах предложив мені реферат під титулом: „Руські оселі в полудневій Угорщині", написанно старанно, на основі нових, в значній части ним самим добутих дат. Професор Мих. Грушевський. Львів, 1897.»

ГРУШЕВСЬКИЙ Михайло Сергійович (1866–1934)

Видатний український історик, громадський і політичний діяч. Один із лідерів українського національного руху, голова Української Центральної Ради. Професор Львівського університету (1894–1914), дійсний член Чеської академії наук і мистецтв (1914), член-кореспондент Всеукраїнської академії наук (1923) та Академії наук СРСР (1929), багаторічний голова Наукового товариства ім. Шевченка. Засновник української наукової історіографії, автор понад 2 000 наукових праць.

ГНАТЮК Володимир Михайлович (1871–1926)

Відомий український фольклорист, етнограф, лінгвіст, літературознавець, мистецтвознавець, перекладач і громадсько-культурний діяч. Член-кореспондент Імператорської Санкт-Петербурзької академії наук, академік Всеукраїнської академії наук. Закінчив Львівський університет (1898). Секретар Наукового товариства ім. Шевченка у Львові. Один з редакторів «Літературно-наукового вісника» й «Етнографічного збірника». Друг і соратник І. Франка. Видання В. Гнатюка «Етнографічні матеріали з Угорської Русі», «Галицько-руські народні легенди», «Колядки і щедрівки» складають золотий фонд не лише слов'янської, але й світової етнології.

Тим посвідчаю, що слухач Володимир Гнатюк на історичних вправах предложив мені реферат під титулом: „Руські оселі в полудневій Україні,“ написанно старанно, на основі нових, в значній части ним самим добутих даті.

Професор Мих. Грушевський

Львів, 1897.

VOLULU • HAWAII • USA •
JEFF BAYSA

111. **ПІНІГІН В.**
EX LIBRIS JEFF BAYSA. 1996 р.

Офорт, суха голка. 6/10.
Розмір аркуша: 16,9 × 12,4 см; розмір відбитка: 10,9 × 8,8 см.
У нижній частині аркуша авторський підпис графітним олівцем та рельєфний штамп (блінтове тиснення) з монограмою автора. На звороті авторський підпис графітним олівцем.

Естімейт 500 — 600
Стартова ціна — 250

ПІНІГІН Володимир Кирилович (1941–2015)

Відомий український графік, ілюстратор, представник андеграунду. Закінчив Український поліграфічний інститут ім. І. Федорова (1965). З 1963 року взяв участь у 120 виставках. Провів 12 персональних виставок в Україні, Росії, Бельгії, Голландії, Німеччині, США, Польщі. Працював у галузях книжкової та станкової графіки, плакату, сценографії, дизайну, живопису. Застосовував різноманітні графічні техніки — офорт, суху голку, монотипію тощо. Ілюстрував твори С. Лема, Ж. Верна, Г. Уеллса, Р. Бредбері, К. Чапека, Е. Хемінгуея, Я. Гашека та ін. Член НСХУ (1974). Твори зберігаються у музейних і приватних зібраннях в Україні та за кордоном.

112. **ЧЕБИКІН А.**
КАТЕРИНА. ІЗ ЦИКЛУ ІЛЮСТРАЦІЙ ДО ТВОРІВ Т. Г. ШЕВЧЕНКА. 1989 р.

Кольорова ліногравюра.
Розмір аркуша: 55 × 44 см; розмір відбитка: 28 × 23,6 см.
У правому нижньому куті монограма автора. У нижній частині аркуша авторський підпис графітним олівцем.

Естімейт 400 — 500
Стартова ціна — 300

ЧЕБИКІН Андрій Володимирович (нар. 1946)

Український художник-графік. Закінчив Київський державний художній інститут. (1970). Працює у галузях станкової та книжкової графіки, монументального мистецтва, займається викладацькою діяльністю. Засновник і керівник майстерні вільної графіки Національної академії образотворчого мистецтва і архітектури, ректор Національної академії образотворчого мистецтва і архітектури. Народний художник України (1992), лауреат премії ім. І. Огієнка (1996), академік і президент Національної академії мистецтв України (1997), лауреат Національної премії України ім. Т. Шевченка (2007), сенатор і кавалер ордену «Зірка сенатора» Європейської академії природознавчих наук (2009). Твори зберігаються у Національному художньому музеї України, Державній Третьяковській галереї та інших відомих музейних і приватних зібраннях в Україні та за кордоном.

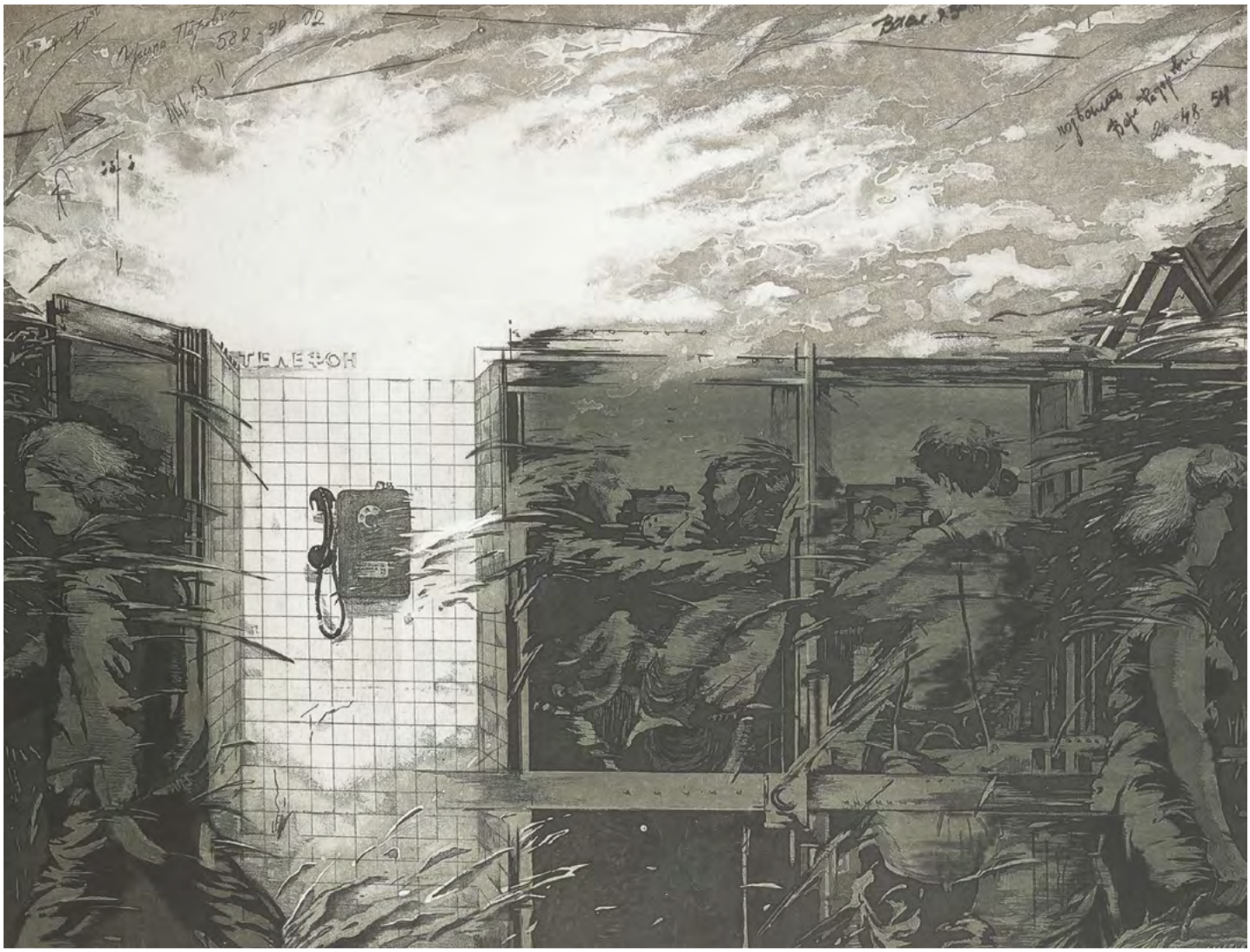

113. **ГЕЙКО М.**
ЗАПРОШЕННЯ ДО СПІЛКУВАННЯ. ІЗ СЕРІЇ «СУЄТА МИТТЄВОСТЕЙ». 1987 р.

Офорт, м'який лак. 1/5.
Розмір аркуша: 61 × 74 см; розмір відбитка: 46 × 61 см.
У нижній частині аркуша ліворуч назва, праворуч авторський підпис і дата графітним олівцем.

Естімейт 400 — 600
Стартова ціна — 200

ГЕЙКО Марія Дмитрівна (нар. 1956)

Український графік. Народилася в Києві. Закінчила Київський державний художній інститут (1981). Педагог з фаху — А. Чебикін. Член НСХУ (1984). Твори зберігаються в Національному художньому музеї України, Луганському обласному художньому музеї та інших музейних і приватних зібраннях в Україні та за кордоном.

114. **ТОКАРЄВ А.**
НАРОДЖЕННЯ II. 1981 р.

Офорт, мецо-тинто. 1/16.
Розмір аркуша: 76 × 59 см; розмір відбитка: 64,5 × 49 см.
У нижній частині аркуша назва, авторський підпис і дата графітним олівцем.

Естімейт 250 — 400
Стартова ціна — 150

ТОКАРЕВ Анатолій Андрійович (нар. 1946)

Український живописець, графік. Народився у Києві. Закінчив Київський державний художній інститут (1970), творчі майстерні Академії мистецтв СРСР. Педагоги з фаху — Т. Яблонська, М. Дерегус. Член НСХУ (1977). Твори зберігаються в Національному художньому музеї України, Луганському обласному художньому музеї та інших музейних і приватних зібраннях в Україні та за кордоном.

115. **ГАВРИЛЕНКО Г.**
ІЛЮСТРАЦІЯ ДО ПОЕМИ М. БАЖАНА «БОГИ ЕЛЛАДИ». 1978 р.

Для видання: Микола Бажан. Доробок. — К.: Дніпро, 1979.
Кольорова ліногравюра.
Розмір аркуша: 40х30 см; розмір відбитка: 29 × 21 см.
У нижній частині аркуша ліворуч назва, праворуч авторський підпис і дата графітним олівцем.

Естімейт 600 — 800
Стартова ціна — 400

ГАВРИЛЕНКО Григорій Іванович (1927–1984)

Український графік. Яскравий представник мистецького покоління шістдесятих. Народився у с. Холопкове (нині с. Перемога Сумської області). Навчався у КХСШ ім. Т. Г. Шевченка (1945–1949). Закінчив Київський державний художній інститут (1955). Педагог з фаху — І. Плещинський. З 1955 р. брав участь у республіканських і всесоюзних виставках. Член НСХУ (1960). Працював у галузях станкової та книжкової графіки. Твори зберігаються в Національному художньому музеї України, Київському національному музеї російського мистецтва, Художньому музеї ім. Дж. Вурхіс Зіммерлі (Нью-Джерсі) та інших музейних та приватних зібраннях в Україні та за кордоном.

116. **СІДЕНКО А.**
ПОДІЛ — СТАРОКИЇВСЬКА ГОРА. 1972 р.

Офорт. 41/50.
Розмір аркуша: 61 × 70,5 см; розмір відбитка: 43 × 47,5 см.
У нижній частині аркуша ліворуч назва, праворуч авторський підпис і дата графітним олівцем.

Естімейт 250 — 300
Стартова ціна — 150

СІДЕНКО Ангеліна Іллівна (нар. 1946)

Український графік. Народилася у Києві. Закінчила Київський державний художній інститут (1970), творчі майстерні Академії мистецтв СРСР. Педагоги з фаху — М. Дерегус, В. Касіян. Член НСХУ (1974). Твори зберігаються в Національному художньому музеї України, Луганському обласному художньому музеї та інших музейних і приватних зібраннях в Україні та за кордоном.

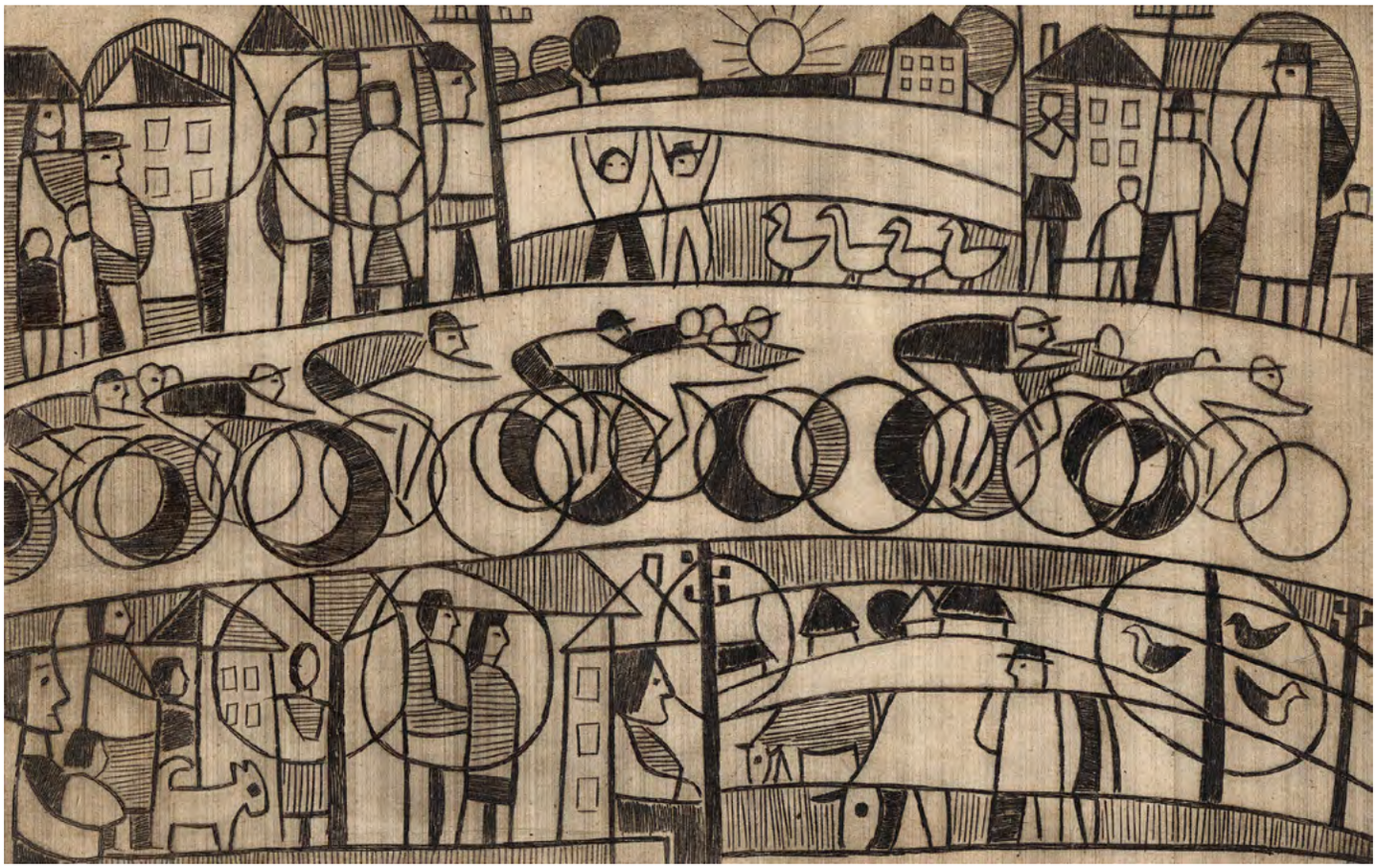

117. **ЛЕВИЦЬКИЙ Л.**
ВЕЛОПЕРЕГОНИ. 1970-і рр.

Офорт.
Розмір аркуша: 32,5 × 44,5 см, розмір відбитка: 20,5 × 32,5 см.
У нижній частині аркуша назва (ліворуч) і авторський підпис (праворуч) графітним олівцем.

Естімейт 500 — 700
Стартова ціна — 350

ЛЕВИЦЬКИЙ Леопольд Іванович (1906–1973)

Видатний український графік, живописець, скульптор. Народився у с. Бурдяківці (Австро-Угорщина, нині Тернопільська область). У 1925 р. вступив до Академії витончених мистецтв у Кракові, з якої його було виключено 1932 року за експонування революційної графіки. Ініціатор і активний член прогресивної художньої організації «Краківська група» (1932–1937). У 1944 р. оселився у Львові. Працював у галузях графіки, живопису, скульптури. Виконав ілюстрації до творів І. Франка, І. Ольбрехта та ін. Брав участь у численних виставках в Україні та за кордоном. Заслужений діяч мистецтв УРСР (1970). Перша персональна виставка відбулася після смерті художника (1974). Художньо-меморіальні музеї Л. Левицького було відкрито у Львові (1984) та с. Бурдяківці (1996). Твори зберігаються у Національному художньому музеї України, Музеї сучасного мистецтва України, Національному музеї у Львові ім. А. Шептицького та інших музейних і приватних зібраннях в Україні та за кордоном.

118. [**ПОЛЬОВИЙ Г.**]
[**ВЕЧІРНІЙ КИЇВ: ВЕСНА.** 1970-і рр.]

Кольорова ліногравюра.
Розмір аркуша: 39,5 × 63,5 см; розмір відбитка: 35,5 × 60,5 см.

Естімейт 800 — 1 000
Стартова ціна — 400

ПОЛЬОВИЙ (Могила) Геннадій Петрович (1927–2017)

Український художник-графік, публіцист, визнаний майстер пейзажу. Представник знаної мистецької династії. Народився в Одесі. У 1950 р. його було заарештовано за антирадянську діяльність і вислано, у 1954 р. — реабілітовано. Закінчив Київський державний художній інститут (1960). Педагоги з фаху — О. Пащенко, В. Касіян, І. Плещинський. Член НСХУ (1965). Твори зберігаються в музейних і приватних зібраннях в Україні та за кордоном.

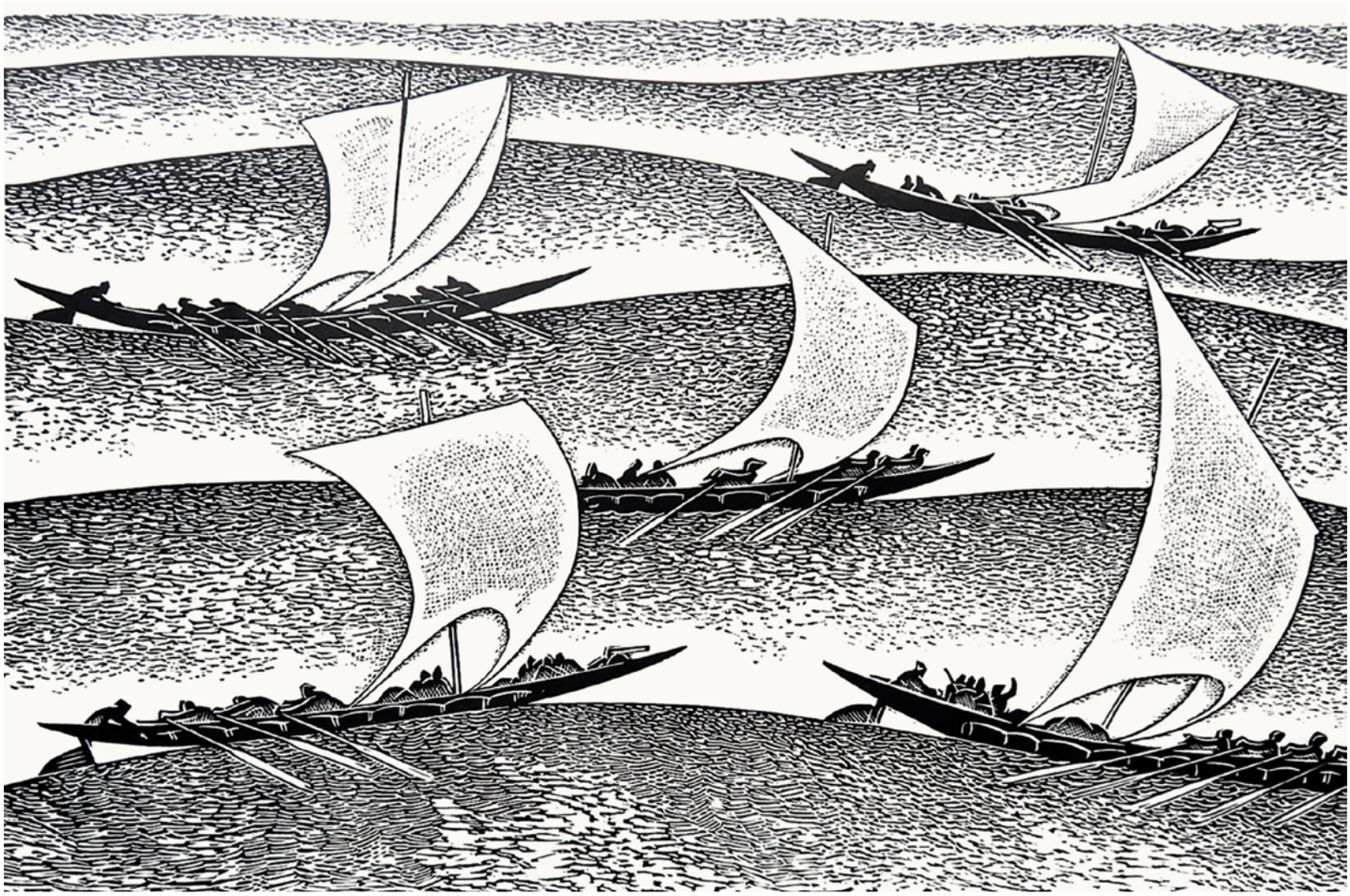

119. **ПРИЗАНТ Л.**
ІЛЮСТРАЦІЯ ДО ТВОРУ ДНІПРОВОЇ ЧАЙКИ «ДІВЧИНА-ЧАЙКА». 1968 р.

Для видання: Дніпрова Чайка. Дівчина Чайка. — К.: Веселка, 1968.
Ліногравюра.
Розмір аркуша: 39 × 53,5 см; розмір відбитка: 27 × 42 см.
У нижній частині аркуша ліворуч назва, праворуч авторський підпис і дата графітним олівцем.

Опубліковано в альбомі:
Искусство украинских шестидесятников. / Сост. О. Балашова, Л. Герман. — К.: Основы, 2015. — С. 306

Естімейт 300 — 400
Стартова ціна — 200

ПРИЗАНТ Лев Семенович (1930–1995)

Український графік. Народився у Калузі. Закінчив Київський державний художній інститут (1955). Педагог з фаху — І. Плещинський. Працював у галузях станкової та книжкової графіки. Член НСХУ (1960). Твори зберігаються в Національному художньому музеї України та інших музейних і приватних зібраннях в Україні.

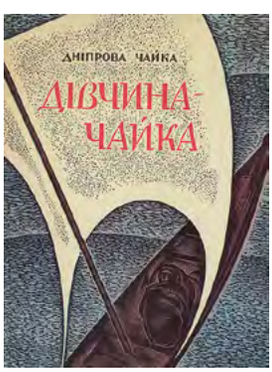

120. **КУЗЬМЕНКО В.**
ЛЬВІВ. 1963 р.

Ліногравюра. 4/5.
Розмір аркуша: 50,5 × 37,5 см; розмір відбитка: 39 × 14,5 см.
У нижній частині аркуша ліворуч назва, праворуч авторський підпис і дата графітним олівцем.

Естімейт 150 — 200
Стартова ціна — 50

КУЗЬМЕНКО Віктор Васильович (нар. 1939)

Український графік. Народився в с. Сисоївка Приморського краю (Росія). Закінчив Український поліграфічний інститут ім. І. Федорова (1967). Педагог з фаху — Л. Левицький. Член НСХУ (1970), член Спілки журналістів України (1980). Працює в галузі графіки. Автор оформлення численних книжок і періодичних видань. Головний художник журналів «Вітчизна» (1965–1990) та «Всесвіт» (1995–2010). Провів персональні виставки в Канаді, Румунії, Україні. Твори зберігаються в Національному художньому музеї України, Луганському обласному художньому музеї та інших музейних і приватних зібраннях в Україні та за кордоном.

121. **[МАРИСОВ М.]**
[МАВКА. ІЗ СЕРІЇ ІЛЮСТРАЦІЙ ДО ТВОРУ ЛЕСІ УКРАЇНКИ «ЛІСОВА ПІСНЯ».
1960-і рр.]

Кольорова ліногравюра.
Розмір аркуша: 57 × 77 см; розмір відбитка: 55 × 74 см.

Естімейт 800 — 1 000
Стартова ціна — 400

«Лісова пісня» — драма-феєрія Лесі Українки в трьох діях (1911). Перша постановка: 22 листопада 1918 р., Київ. Твір вважають вершиною творчості Лесі Українки та одним із перших прикладів фентезі в українській літературі. Тут показано конфлікт між високим ідеалом і прозаїчною дріб'язковою буденщиною. Образ головної героїні, Мавки, є не лише поетичним образом казкової істоти, а й філософським узагальненням усього прекрасного.

ВАС.
КАСІАН
1925

122. **КАСІЯН В.**
СЕЛЯНКА З ПОКУТТЯ. 1925 р.

Кольорова ксилографія.
Розмір: 23 × 17,5 см.

Естімейт 600 — 800
Стартова ціна — 500

Автор виконав цей портрет з уяви: «*В даному разі мені не потрібно було ні натури, ні підготовчих етюдів. Я малював тушшю на дощці те, що знав з дитинства, згадував мою ще молоду матір, її милий і теплий погляд, її кептарик з орнаментальними візерунками*», — розповідав В. Касіян. Твір належить до надзвичайно плідного празького періоду життя й творчості майстра (у 1920–1926 рр. він навчався у Празькій академії образотворчих мистецтв). У ті роки було створено також роботи «Гуцул», «Автопортрет», «Іван Франко», «Тарас Шевченко» та ін.

КАСІЯН Василь Ілліч (1896–1976)

Український художник, графік, народний художник СРСР, професор Київського державного художнього інституту. У його доробку близько 10 тисяч робіт — гравюр, офортів, ілюстрацій літературної класики. Твори зберігаються у Національному художньому музеї України та інших вітчизняних музейних зібраннях.

СЕЛЯНКА

ЩО Є В ЖУРНАЛІ:

Сторінка.
В. І. Ленін про жіночу долю 1
Селянка на восьмому році Жовтневої Революції. С. Лівніц 2
До Другого Всеукраїнського З'їзду робітниць та селянок. є. Зотіна 3
Сім років життя Союзу Радянських Соціялістичних Республік. С. Яворський 4
Випуск делегаток. Делегатка Борисова 4
Пятий Всеукраїнський З'їзд Осмадиту. Е. Розенблюм . 5
Дитячі ясла „Колиска Ленінця". Н. Малярова 5
Дві жертві. І. Шевченко 6
На нараді селянок—членів Сільрад. Камінська 7
Улана (вірш). Д. Коваленко 7
З перших днів революції (спогади більшовички). Ізраїлевська 8
Закриття ясел. Делегатка „Сирота-Леся" 8
Діти Жовтня. М. Дикінська 9
Що нам пишуть (дописи) 10
Селянки—члени Сільрад. М. Комарова 11
Початок з. Райзіноргаізатор Дучева 11
Праця серед батрачок. Гордашник 11
Районова конференція батрачок. Гершунович 11
Округова нарада. Грінчева 12
Як організувався у нас Жінвідділ. Жінкор 12
Що дав мені Жінвідділ. Ясиненкова 12
Працювати серед жінок—треба жити на селі. Д. Анбіндер 13
Як працюють селянки на Кременчуччині. В. Бехталанна 13
Галька (оповідання). Б. Брук 14
, (вірш). Пав. Усенко 15
Селянка й колективізація. А. Гак 15
Держіть свині зімою в теплому свинарні. Т. Павлов . . 17
«Незалежжя». Сева 17
Як не зравши та не сіявши за три-чотирі місяці ото двадцять пудів пшениці придбати. Остап Вишня . . . 18
Штучний викидник (аборт). Лікар Каплан 19
Хвороби новонароджених. Лікар Федотова 20
Дитячі ясла на Прядуцкіні. К. Д. 20
Походження світу. В. Шумаков 21
Жінки-письменниці. С. Пилипенко 22
Союз Радянських Соціялістичних Республік 22
Що читати. Мих. Биковець 23
Господарчі поради 23
Хина-делегатка. Антоша Ко 24
Почтова скринька 24

Виклики на передплату журналу „СЕЛЯНКА УКРАЇНИ".

Ч. 1.

Я, Олеченко Я. П., (з міста Чугуїва) передплачую „Селянку України" і викликаю передплатити журнал на 6 місяців таких товаришів: Іваненко В. (ЛКСМ), Ганчар М. (ЛКСМ), Скчова В. (КП(б)У), Ізін Н. (ЛКСМ), Тихофіїва Я. (КП(б)У), Рекотен Ф. (КП(б)У), Маслова Б. (КП(б)У) та Богачова А. (КП(б)У).

Ч. 2.

Я, Горяїнова Е. (з м. Чугуїва) передплачую „Селянку України" і викликаю передплатити журнал таких товаришів з Чугуївського району: Пекарська С. (Жінвід.), Ядрицова (Сельбуд), Пац З. (Союз Радробітників), Єжженко К. (Будівники), Бухалов П. (УКСМ), Захарина Б. (ЕПО), Маслова А. (Сельбуд), Фесик Б. (РСІ), Уланова М. (ЕПО), та Мирошниченко (ЕПО).

Ч. 3.

Ми, делегатки с. Коробочкино, Чугуївського району, передплачуємо „Селянку України" і викликаємо виписати журнал на 6 місяців делегаток села Гракове, Чугуївського району.

ЧИТАЙТЕ НОВІ КНИЖКИ:

„ЖІНОЧА ВОЛЯ"—читанка, уложив М. Панченко; найкраща книжка для жіночих гуртків. Мусить її мати кожна свідома селянка.

„ЩО ДАЛА ЖОВТНЕВА РЕВОЛЮЦІЯ ЖІНЦІ".—Ю. Есбе. Книжка про закони, що стосуються жіноцтва,—потрібна кожному жіноргаізаторові, кожній делегатці.

Видав ці книжки «ЧЕРВОНИЙ ШЛЯХ».

123. **ПЛАКАТ.**
МАРЕНКОВ О. «СЕЛЯНКА УКРАЇНИ».

Харків: 2-е гос. лит., 1924. — Ч. 3.

[Літографія]. Розмір: 30 × 23 см.

Естімейт 400 — 500
Стартова ціна — 250

«Селянка України» (з 1931 р. — «Колгоспниця України») — ілюстрований двотижневик, орган Центрального відділу робітниць і селянок КП(б)У. Журнал характеризувався чіткою ідеологічною спрямованістю. Статті переважно присвячувалися здобуткам жінок у їхній праці на користь соціалістичної Батьківщини. 1941 року журнал припинив своє існування.

Політична графіка, агітплакат у добу громадянської війни стали одними з провідних різновидів графіки. Жанровий діапазон політичних плакатів 1920-х рр. був досить широкий: від «соціального примітиву», адресованого малописьменним верствам населення, до більш складних за сюжетом, часто із віршованим текстом. Агітаційний зміст в плакатах посилювався завдяки лаконічному малюнку, стислому, але багатомовному образному рішенню, часто декоративній та умовній подачі кольорових сполучень. На початку 1920-х рр. український політичний плакат випускався великими серіями та тиражами, порівняно з іншою друкованою продукцією, — для художників плакат ставав тим жанром, де часто випробовувалися та використовувалися нові образно-художні прийоми.

МАРЕНКОВ Олексій Васильович (1886–1942)

Український та російський художник, книжковий графік, член Асоціації художників Червоної України. Учень О. Гофмана. Викладач Харківського художнього інституту. Був репресований через те, що його плакати містили «грубі контрреволюційні спотворення». Твори зберігаються у Харківському художньому музеї. Прізвище митця викарбовано на пам'ятнику «Художники-жертви репресій».

124. **КУЛЬЧИЦЬКА О.**
[ТРИ ЦАРІ. 1920-і рр.]

Офорт.
Розмір аркуша: 25 × 20 см; розмір відбитка: 19,5 × 14 см.
У правому нижньому куті монограма автора.

Естімейт 1 000 — 1 200
Стартова ціна — 500

КУЛЬЧИЦЬКА Олена Львівна (1877–1967)

Відомий український графік, живописець, педагог. Заслужений діяч мистецтв УРСР (1945). Народний художник УРСР (1956). Лауреат Державної премії УРСР ім. Т. Шевченка (1967, посмертно). Навчалася у Львівській художньо-промисловій школі (1901), Львівській студії художників реалістичного напрямку (1901–1903), Школі прикладного і декоративного мистецтва у Відні (1903–1908). 1908 року отримала Першу премію на конкурсі Торгово-промислової палати в Австрії. Автор численних графічних циклів, зокрема «Історія князівських часів», «Українські письменники», «Гуцульщина» та інших. Створила ілюстрації до творів В. Стефаника, В. Гнатюка, М. Коцюбинського, І. Франка та ін. Займалася етнографічною діяльністю: подорожувала селами Західної України, збираючи матеріали з історії народної творчості, вивчала пам'ятки церковного зодчества, працювала в Етнографічному музеї Наукового товариства ім. Шевченка у Львові, Музеї етнографії та художнього промислу Академії наук СРСР. З 1909 р. експонувала свої твори на виставках. У 1945–1954 рр. викладала в Українському поліграфічному інституті ім. І. Федорова у Львові, з 1948 р. — професор. У 1971 р. було відкрито художньо-меморіальний музей О. Кульчицької у Львові.

125. **СОБОРЪ ВСЕѢХЪ ПРЄПОДОБНЫХЪ ПЄЧЄРСКИХЪ.**

Одесса: Хромолитографія Е. И. Фесенко, [1911].
Хромолітографія.
Розмір: 28 × 23 см.

Естімейт 800 — 1 000
Стартова ціна — 500

Собор всіх преподобних отців Києво-Печерських об'єднує святих преподобних отців Дальніх і Ближніх печер Києво-Печерської лаври. Київських святих було прославлено як місцево-шанованих у 1643 р. митрополитом Петром Могилою, у XVIII ст. було прийнято їх загально-церковне шанування.

ФЕСЕНКО Юхим Іванович (1850-1926)

Український друкар, видавець, почесний громадянин Одеси. Походив з бідної чернігівської козацької родини. 1869 року пішки прийшов до Одеси на заробітки. Завдяки своїм природним здібностям, надзвичайній працьовитості і сумлінності, він уже в 1883 р. заснував найбільшу в місті типохромолітографію.

Типографія і хромолітографія Ю. І. Фесенко випускала продукцію тисячними тиражами і була відомою не лише в Російській імперії, а й за її межами. Характер видавничої продукції був різноманітним: від розкішних дорогих книг та ікон до маленьких дешевих образків і лінійованих зошитів. Фесенко одним з перших в країні став практикувати масове видання недорогих книг і брошур для бідного читача. Видавництво відзначалося особливою прихильністю до української літератури. Чимало українських книг було видано коштом самого Ю. Фесенко. Великими тиражами друкувалися також листки з зображеннями ікон і паломницьких місць. За відмінну якість видань друкарню чотири рази було нагороджено медалями на міжнародних виставках. За радянської влади підприємство була націоналізовано, проте Ю. Фесенко залишався її незмінним директором.

126. **ВИДЪ СТАРАГО КІЕВА ИЗЪ ЦАРСКАГО САДА.**
[Кінець XIX ст.]

[Цинкографія].
Розмір аркуша: 25 × 31,5 см; розмір відбитка: 20 × 25 см.

Естімейт 500 — 600
Стартова ціна — 250

Ближній план композиції займає зображення Царського саду, який було насаджено в середині XVIII ст. на наддніпрянських схилах навколо царського палацу (пізніше названого Маріїнським). На дальньому плані височіють дзвіниця Софійського собору, костьол св. Олександра та бані Михайлівського золотоверхого монастиря.

127. **КРЕЩАТИЦКАЯ ПЛОЩАДЬ ВЪ КІЕВѢ.**
[Кінець XIX ст.]

[Цинкографія].
Розмір аркуша: 25 × 31,5 см; розмір відбитка: 20 × 25 см.

Естімейт 500 — 600
Стартова ціна — 250

До кінця X ст. на місці, де сьогодні знаходиться Майдан Незалежності, були лісові хащі. Кияни називали цю місцевість Перевісище. На рубежі XVIII–XIX ст. площа являла собою пустир — Козине болото; до нього підходили оборонні вали, біля підніжжя яких було насипано греблю і стояв водяний млин. У 1830-х рр. тут з'явилися перші дерев'яні споруди, а в 1850-х рр. — кам'яні. Першу велику цегляну будівлю було зведено тут 1851 року архітектором А. Беретті, в ній розміщувалося губернське дворянське зібрання.

До 1871 р. на площі, що тоді назвалася Хрещатицькою, проводилися ярмарки й народні гуляння, давалися циркові вистави. У 1876 р., після спорудження міської думи (яку було зруйновано під час Другої світової війни), площа отримала назву Думської. Шпиль будівлі прикрашала фігура покровителя міста, архангела Михаїла (після встановлення радянської влади замість архангела встановили зірку).

В кінці XIX ст. Думська площа розцвіла: в її центрі серед зелені скверу бив фонтан, від проїжджої частини сквер відділяла чавунна огорожа, виконана за проектом Е. Брадтмана — архітектора-новатора, автора першого в Києві будинку в стилі модерн. Оточена кам'яними будівлями площа виглядала гармонійно, а розміщення тут міської думи сприяла тому, що Хрещатицька площа стала адміністративним і культурним центром Києва.

ANTIKVARIUM

АНТИКВАРНІ КНИГИ ТА ГРАФІКА

antikvarium.kiev.ua

Рамарня
на
Васильківській

Багетна майстерня на Васильківській

Ексклюзивне оформлення живопису, графіки та фото

м. Київ, вул. Васильківська, 27, корп. 1

www.baget.kiev.ua

facebook.com/baget.kiev.ua/

+380976330730

Пн-Пт 9.00-19.00, Сб 10.00-17.00